ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1914

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ′

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ

1.

***Χαρτ.** 0,275 × 0,17. **Αἰῶνος** XVI (φ. 189).*

Ψαλτήριον.

Ἐν τέλει (φ. 18α) διὰ χρυσῶν γραμμάτων· Λουκᾶς Οὐγκροβλαχίας ὁ γράψας.

Γεγραμμένον πολυτελέστατα. Τὰ πρῶτα γράμματα τῶν περιόδων χρυσᾶ, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ στίξεις. Κοσμεῖται ὑπὸ 21 καλλιτεχνικωτάτων ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ 159 περικόμψων ἐγχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων ὡς καὶ ὑπὸ ὁλοσελίδου εἰκόνος τοῦ Δαυὶδ ἐν φ. 1β.

Τὰ φ. 1β, 186β-189β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου διὰ πρασίνου ὁλοσηρικοῦ. Εἶχεν ἑκατέρωθεν κομβία, ἐν δὲ ταῖς τέσσαρσι γωνίαις καὶ τῷ μέσῳ ἑκατέρωθεν μετάλλινα ἐπιθέματα, ὧν σώζονται μόνον αἱ ὀπαί. Φέρει ἀκόμη ἓν κομψὸν θηλύκιον.

2.

***Χαρτ.** 0,28 × 0,19. **Αἰῶνος** XVII (φ. 81).*

1 (φ. 2α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 28α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 60α). »Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων».

Ἐν φ. 81β· Ἐγράφη αὕτη ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργίαν, διὰ προσταγῆς καὶ δαπάνης τοῦ πανιερωτάτου καὶ λογιωτάτου μητροπολίτου, τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἀμασίας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου παντὸς Εὐξείνου πόντου, κυρίου Ἰωάσαφ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Πάρου ὁρμωμένου· χειρὶ κἀμοῦ τλήμονος Παϊσίου ἱερωμονάχου, καὶ προηγουμένου, μονῆς τῶν Ἰβήρων· τοῦ Κεφαλληναίου, ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ κη′, ἔλαβεν πέρας· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι ὑπὲρ ἀμφοτέρων, ἐν τῇ ἱερᾷ μυσταγωγίᾳ· αχοθ.

Πολυτελέστατα γεγραμμένος. Αἱ στίξεις διὰ μεγάλων χρυσῶν τελείων στιγμῶν. Πλὴν μικρῶν ἐρυθρῶν καὶ χρυσῶν κεφαλαίων γραμμάτων καὶ μακρῶν χρυσῶν τζιφροειδῶν παρεκτάσεων γραμμάτων ἐνιαχοῦ τῶν τελευταίων στίχων τῶν σελίδων κοσμεῖται ὁ κῶδιξ δι' ἐπιτίτλου ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τῶν λειτουργιῶν καὶ ὑπερενενήκοντα μεγάλων διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων γραμμάτων. Ὅπου αἱ ἐκφωνήσεις, ἐν τῇ ᾤᾳ περίκομψα φοειδῆ διὰ χρωμάτων καὶ χρυσοῦ κοσμήματα, ἐν οἷς μονοκονδυλικῶς ἡ λέξις Ἐκφώνησις.

Τὰ φ. 27 καὶ 57β ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη διὰ λευκῆς περγαμηνῆς καὶ χρυσῶν ἐπιγραφῶν.

3.

***Χαρτ.** 0,295 × 0,197. **Αἰῶνος** XVII (φ. 73).*

1 (φ. 1α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ **Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 29α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 62α). Τάξεις.

α΄ ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου· β΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ ὑποδιακόνου· γ΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου· δ΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου.

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς χειροτονίας τῶν πρεσβυτέρων 1664.

4 (φ. 72α). Εὐχαί.

Πολυτελέστατα γεγραμμένος. Ἐν φ 1α, 29α καὶ 63α ἐπίτιτλα, ὧν διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων μόνον τὸ πρῶτον. Κοσμεῖται ὑπὸ 55 μεγάλων καὶ περιέργων ἀρχικῶν γραμμάτων διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων, ὧν πολλὰ ἀποτελοῦνται ὑπὸ ὁλοκλήρων συνθέσεων, ὧν τινες ἄξιαι μελέτης καὶ ὑπὸ ἁγιολογικὴν ἔποψιν.

Αἱ Ἐκφωνήσεις, γεγραμμέναι ἐρυθραί, σημειοῦνται ἐν τῇ ᾤᾳ διὰ μεγάλης χρυσῆς μονοκονδυλίας.

Τὰ φ. 27β, 28, 61β καὶ 68β ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

4.

***Χαρτ.** 0,21 × 0,172. **Αἰῶνος** XVII (φ. 114).*

1 (φ. 2α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 24α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 51α). «Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων».

4 (φ. 63α). Τάξεις.

α΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου καὶ ψάλτου· β΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ ὑποδιακόνου· γ΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ διακόνου· δ΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ πρεσβυτέρου· ε΄) ἐπὶ χειροτονίᾳ ἐπισκόπου.

5 (φ. 79α). «Ἑρμηνεία περὶ τῶν ἐγγενίων τοῦ νέου ναοῦ».

Ἔπεται (φ. 82α) «Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ τῶν ἐγγενίων», (φ. 93α) «Ἀρχὴ τοῦ ἐγκαινιασμοῦ».

Τῶν τριῶν λειτουργιῶν προηγοῦνται ἄτεχνοι εἰκόνες τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης αὐτῶν καὶ ἐν φ. 63α καὶ 79α μεγάλα ἐπίτιτλα, μικρότερα δ' ἐν τῇ ἀρχῇ ἑκάστης τῶν λοιπῶν τάξεων. Κοσμεῖται ὑπὸ ἀτέχνων, ἀλλὰ περιέργων ἀρχικῶν γραμμάτων, 71 μὲν διὰ χρυσοῦ καὶ χρωμάτων, 23 δὲ ἀπὸ τοῦ 83α κ. ἑ. ἁπλῶς ἐρυθρῶν ἢ δι' ἐρυθροῦ καὶ ἄλλου χρώματος.

Ἐν φ. 1α χειρὶ νεωτέρᾳ· Τὸ παρὸν ὑπάρχει τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τὸ καλούμενον (λέξις διαγεγραμμένη διὰ διαξέσεως τοῦ χάρτου) καὶ ἀφιερώθη παρὰ Ἀκακίου ἱερομονάχου καὶ μηδεὶς ἀποξενώση αὐτὸ ἵνα μὴ κτίση ἕπεται . . . (ὁ τελευταῖος στίχος κεκομμένος κατὰ τὴν στάχωσιν). Ἐν φ. 78β τῇ χειρὶ τοῦ γράψαντος τὸν κώδικα· Ἐγράφη ἡ παροῦσα λειτουργία διὰ χειρὸς κἀμοῦ, καὶ λίαν ἀμαθοῦς Ἀθανασίου ἱερομονάχου (αἱ δύο τελευταῖαι λέξεις μονοκονδυλικῶς).

Τὰ φ. 1β, 49β, 62, 91, 92, 112β, 113 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

5.

Χαρτ. 0,15 × 0,12. Αἰῶνος XVI (φ. 82).

1 (φ. 1α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 36α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ **μεγάλου Βασιλείου**».

Ἐν ἀρχῇ ἑκατέρας τῶν λειτουργιῶν ἐπίτιτλον ἔγχρωμον. Αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ αἱ ἐκφωνήσεις ἐρυθραί, ἡ δὲ λέξις Ἐκφώνησις ἐν τῇ ᾠδῇ μονοκονδυλικῶς. Κοσμεῖται ὑπὸ 51 περικόμψων μεγάλων ἐρυθρῶν γραμμάτων.

Ἐν φ. 3α· Ἐκ τῶν τοῦ Ἡσυχίου (ἕπονται λέξεις διαγεγραμμέναι διὰ μέλανος) ἀρχιμανδρίτου δι' ὠνήσεως ἐν Ἀθήναις 1898.

Τὰ φ. 1, 2, 35β καὶ 82 ἄγραφα.

Προςερραμμένος σελιδοδείκτης κυανῆς μετάξης.

Στάχωσις ἐκ πορφυρᾶς βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν μεταξὺ ἔμπροσθεν ἡ Σταύρωσις.

6.

Χαρτ. 0,20 × 0,155. Αἰῶνος XV (φ. 68).

1 (φ. 2α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 26α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**».

3 (φ. 54α). «Ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων».

Ἐν τῷ φ. 25, ἐπὶ χάρτου διαφόρου προςτεθειμένῳ, «Εὐχὴ τῶν κολύβων» χειρὶ τοῦ XVII αἰῶνος.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τῶν δύο πρώτων λειτουργιῶν ἁπλᾶ ἐπίτιτλα, ἐρυθρὰ καὶ μέλανα. Μικρὰ ἐρυθρὰ ἀρχικὰ γράμματα.

Ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ φ. 1 παρενεγράφησαν τάδε· † θς κς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι καὶ κιρρὸν κομψὸν ἐπίτιτλον.

Τὰ φ. 65 - 68 νέου χάρτου ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

7.

***Χαρτ.** 0,205 × 0,16. **Αἰῶνος** XIX (φ. 37).*

1 (φ. 3α). «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

2 (φ. 21α). «Ἀκολουθία τῆς μεταλήψεως».

Ἕπεται «Εὐχαριστία μετὰ τὴν θείαν μετάληψιν».

3 (27α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ».

Ἐν φ. 2β εἰκὼν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἐν φ. 15α τοῦ Ἰησοῦ ἐντὸς δισκοποτήρου καὶ ἐν φ. 26β τῆς Θεοτόκου βρεφοκρατούσης. Ἅπασαι δ' ὑδαρῶν χρωμάτων.

Τὰ φ. 1, 2β, 36 καὶ 37 ἄγραφα.

Στάχωσις νέα διὰ βύρσης πρασίνης μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν μεταξὺ ἔμπροσθεν μὲν ὁ Ἐσταυρωμένος, ὄπισθεν δ' ἡ Θεοτόκος βρεφοκρατοῦσα.

8.

***Χαρτ.** 0,30 × 0,19. **Αἰῶνος** XVI (φ. 426).*

Μανουὴλ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Ἄρχεται ἀνεπίγραφος ἐν φ. 24α. Προτάσσεται ἐν φ. 3β ἐπιστολὴ «Τῷ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην εὑρισκομένῳ φιλοχρίστῳ λαῷ ἱερωμένῳ τὲ καὶ λαϊκῷ, ἐν Κυρίῳ χαίρειν ἀεί». Ἀρχ. Ἐπειδὴ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις νόμοις εὑρίσκονται πλεῖστα τῶν κεφαλαίων. Τέλ. ταῦτα δὲ ἐτυπώθησαν ἓν καὶ ἕκαστον ὡς ὁρᾶται· ἐνταῦθα ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μητροπόλει τῶν Θηβῶν· ἀρχιερατεύοντος ταύτης τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοτιμήτου μητροπολίτου· ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βοιωτίας καὶ τὸν τόπον ἐπέχων τοῦ Σίδης κυροῦ Ἰωάσαφ· οὗ τὸ κατὰ κόσμον ἐπίκλιον, Μακρῆς εὐγενέστατος καὶ ἡ ἐπίγειος αὐτοῦ πατρίς, ἡ θεοφρούρητος νῆσος Ζακύνθου· παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς δούλου αὐτοῦ Μανουὴλ νοταρίου τοῦ Μαλαξοῦ· τοῦ ἐκ Ναυπλοίου τῆς Πελοπονήσου. Ἐν ἔτει ἑπτακιςχιλιοστῷ ἑξηκοστῷ ἐννάτῳ ἰνδικτιῶνος τετάρτης ἀπὸ Ἀδάμ· ἀπὸ δὲ τῆς κοσμοσωτηρίου κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ νέου Ἀδάμ, χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ πρώτῳ· Ἀπριλλίῳ τριακοστῇ. Ἕπεται (φ. 4α - 23α)

«Πίναξ σὺν θεῷ τῶν ὧδε κεφαλαίων
ὅπως τὸ ζητούμενον εὑρεῖν ταχέως».

Κεφ. α΄ «Περὶ τοῦ κριτοῦ τοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθής» ... κεφ. φοθ΄ «Ὅπως γράφουσιν οἱ ἀρχιερεῖς γράμμα περὶ ζητείας εἰς ἀναζήτησιν μοναστηρίου». Κεφ. φπ΄ «[Γ]ράμμα ὥπερ γράφουσιν οἱ ἀρχιερεῖς περὶ ζητείας αἰχμαλώτου».

Ἐν φ. 3α τῇ αὐτῇ χειρί·

Ἡ βίβλος αὕτη ὑπάρχει (διορθωθὲν εἶτα εἰς ὑπήρχεν) τοῦ προέδρου
Θηβῶν τῆς μητροπόλεως, ἐξάρχου Βοιωτίας
Τοῦ πανιερωτάτου τε καὶ θεοκοσμημένου,
κυρίου Ἰωάσαφ τε, τοῦ καὶ χαριτωνύμου·
Εν ἔτει ἑπτακιςχιλιοστῷ ἑξηκοστῷ ἐννάτῳ,
ἐγράψαμεν τὰ ἄνωθεν, μηνί τε τῳ Μαΐῳ : ~

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ· Τῳ παρὸν νόμιμο ὑπάρχειν τῆς εὐαγοὺς μονῆς τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κρημνῶν βουνῶν Ζακύνθου κόπος· καὶ ἐπιμέλεια τοὐλαχίστου Ἱεροθέου ἱερομονάχου τω κατα κόσμο Μούσουρας : ~

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ κατωτέρω χειρὶ νεωτέρᾳ· † 1663 Μαρτίου | 20 | εἰμέρα Τετράδι ὅρα (τὸ ὅ διωρθωμένον ἄνωθεν εἰς ὥ) ἕκτη (ἡ ψιλὴ διωρθωμένη ἄνωθεν εἰς ῞) τῆς εἰμέρας (τὸ ει διωρθωμένον παραπλεύρως εἰς ή) ἔγηνε ἔγληψις καὶ ἐχάθη ὁ ἥλιος καὶ ἔγηνε νήκτα (τὸ η διωρθωμένον εἰς υ) καὶ ἐφάνηκαν ὅλα τὰ ἄστρα. Προσετέθησαν δὲ κιρρῷ μέλανι δι' ἄλλης χειρὸς τάδε· ἐκράτησε : τὸ σκότος ὅρα (τὸ ὅ διωρθωμένον εἰς ὥ) μεῖα.

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ ἄνω ἄλλῃ χειρὶ τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος· Ἡμεῖς Δημήτριος Μποζίκης ἐκκλησιάρχης τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου μαρτυρῶ καὶ βεβαιῶ ἀνέγνωσα τῆνδε βίβλον.

Κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· Ἐμης (;) Διμιτριος ο Χεσας ἀνεγνωσα τηνδε βιβλον και εδοξασα τον θεον 1673 απριλιου 50 ἔγραψα ταῦτα.

Ἐν τοῖς φύλλοις 1 καὶ 2, οὖσιν ἀρχῆθεν ἀγράφοις, παρενεγράφησαν κατὰ διαφόρους χρόνους καὶ διὰ χειρῶν διαφόρων ποικίλα δοκίμια καὶ σημειώματα, ὧν ἀναγράφονται ἐνταῦθα τὰ ὁπωςδήποτε ἄξια λόγου·

Ἐν φ. 1α. Ἐγο Βασιλις Θοδόσις μαρτίου 10. — $\overline{1710}$: μαηου· $\overline{16}$ ἔγηνε τεσο (;) ευ . . . .

1766	νικτὸς· σισμὸς· φοβερός· οπου δὲν το
φλεβαρίου	νε θημηθηκαι· κανένας· ἄνθρωπος· ε
προτει	πεσανε· πολα σπητηα· και τουτο
ελαυψε το νερο	δηα ενθήμησις—Ο ιερομοναχος βασι
οπου εβρεγχε	λιος:...... (μονοκονδυλία).

Αἱ δύο ἐνθυμήσεις ἐπαναλαμβάνονται ἐν μέρει καὶ πάλιν δι' ἄλλων χειρῶν.

Ἐν φ. 1β «Ἐπιστολὴ τινι καθηγεμῶνι» χειρὶ τοῦ ιη΄ αἰῶνος τελευτῶντος ἢ τοῦ ιθ΄ ἀρχομένου, φέρουσα ἐπιγραφὴν Πανοσιολογιώτατε Κύριε Καθηγούμενε καὶ ὑπογραφὴν Ὁ Γνωστός ταπεινός σας δοῦλος διὰ πάντα, Σπυρίδων Μαρκέτος. Ἔχει δὲ ὅλη ὧδε, οὖσα ἀξία λόγου ὑπὸ γλωσσικὴν ἔποψιν· Προςφέρω τὰς ταπεινὰς εὐχαριστίας διὰ τὰς χάριτας τὰς ὁποίας ἡ ὑμετέρα καλοκαγαθία εἰς ἐμὲ δαψιλῶς ἐπεσώρευσε καὶ δι' ὧν ἀείμνηστον τὴν εὐγνωμοσύνην ἐν βάθει καρδίας διατηρήσω. Δέχθητε λοιπὸν πανσέβαστέ μοι, καὶ εἰλικρινέστατε τὰς τοιαύτας γραμμὰς ὡς ἐνέχειρον ἀκραιφνέστατον τῆς καρδίας μου, καὶ ποθῶν

εὔκαιρον περίστασιν ὅπως ἀποδείξω ἐναργῶς τὴν εὐχαριστείαν μου μένω διὰ παντὸς εἰς τὰς προςκυνητὰς προσταγάς σας ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν σας.

Ἐν φ. 2α· 1713 Ιανουαρίου—20 τη ιμερα του ἁγίου Εὐθυμίου ἦλθεν ἕνας ρούφουλας ιςε ὅλον το νισῆ τῆς.Ζακύνθου καὶ εχαλασε πολόταταις έλιαις καὶ άλα δενδρικά και ἐχαλασε του μοναστηριου εἴς το Κατάσταρι πλέον παρα πενῆντα ελιαις και εξεκολοσε καὶ εδὸ εἰς το μοναςηρι τριαντα πὲντε κοματια πεύκους καὶ ετζακιστηκαι ὁ μιλος του μοναστηρὶου και ενα σπιτη ειςον αγίον Ιἄννην· εκρεμιςη και ετούτον δεν το ενθημίθη κανενας ἄνθροπος απο τῇ σιμερον οπου ἦναι καὶ τούτον το γράφον δια ενθημισιν. Σοφρονιος ἱερομόναχος ὁ Ταβουλάρης.

Κατωτέρω δὲ καλλιτέρᾳ πως γραφῇ, ἀλλὰ τῇ αὐτῇ χειρὶ τάδε· Καὶ εἰς τῆ χόρα μεσα ητὰνε ένα καράβη φεαμεγγικο άραμενον καὶ του ἐκοψε όλαις ταις γούμεναις καὶ το ευγαλε ἔξο εις την αγίαν Τριάδα αναμεσα το σπιτάλιο καὶ τοῦ Βεριου το γρέπαρω και ετζακιςηκαι καὶ δεν εμιν τηποτις απο δ αὐτο καὶ επνιγικανε καὶ τρὶς ἀνθρὸποι και εχαθηκανε καὶ αλα καράβια καὶ βαρκαις καὶ ἐχάλασε καὶ πολοτατα καμπαναρία τον εκκλησῖον και ὲτουτον εγιναι καὶ εἰς τον Μωρέα καὶ Καίφαλινία.—1713 Ιὀυνάρίου—20.

Ἐν φ. 2β· 1706 Αὐγοῦστου 17 ἐδιάβασα τὸ πάρὸ βηβλείο καὶ εδόξασα τὸν θεῶ:— Γερμανὸς ἱερεὺς ὁ Θεοδωσις (μονοκονδυλία).

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· αψλζ', Νοέμβρίου: ιε' ἐσώθη ὁ μακαρίτης πρόην είγούμενος, Φιλαρατος ὁ Σιγοῦρος εἰς την χόρα, εἰς το ἀρχοντικὸν τους, καὶ τον ειφεραν εἰς το Μικρο νισι με την βάρκα και τον ἐθάψαμε εἰς το μοναστίρι εις το Κιμιτιριὸν τον πατέρον· καὶ ο θεὸς να σιγχορεσι την ψιχίν του: ~ Πέτρος ἵερευς Θοδώσις και ἐφιμεριος του παρόντος μωναστιριου ἔγραψα: ~

Κατωτέρω δ' ἄλλῃ χειρί· Εγο Νικολαος Θοδοσις εκιταξα το παρον βιβλιον και εδοξασα τον θεον: και βεβεωνο 1765·· Αυγούστου· 30···

Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· Εγο Ανδρεας Θοδοσις εκίτα[ξα]

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ὀπισθίῳ ξύλῳ τῆς σταχώσεως ἀναγινώσκονται τάδε· 1704 Σωφρονιος μοναχὸς ὁ Ταβουλάρης. Αὐτόθι δὲ μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίων· Παΰλὸς Θεῶδὸσιὸς εγραψα ὑδια χειρή. Πρὸς δὲ τούτοις † εδὸϊανης τραταφηλὼς εγραψα μαρτυρο τα ανεθε. Ἔτι δὲ· † μήτρος ιερομόναχος ὀμαινης(;) καὶ οἰκονομος... [Ζα]κύθου.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 211α· Λαυρέντιος Χαρτᾶς εις χορτον Καταςαρι 1706.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 329α χειρὶ μεταγενεστέρᾳ· Διονύσιος Χαρτᾶς τοῦ Λαυρεντίου καὶ ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ φ. 396α πλαγίως· Διονύσιος Χαρτᾶς 1861. Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 397β· Λαυρεντιος Χαρ̃τᾶς 1850. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ φ. 174α χειρὶ νεωτάτῃ Λαυρέντιος Χαρτᾶς τοῦ Νικολάου Ιωαν. Ἐν δὲ τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 203β διὰ μολυβδίδος. Νίκολαν Ἰερεύς ποτὲ Λαυρεντίου. Ἐν φ. 426β· Νικόλαος Χαρτᾶς τοῦ Λαΰρεντιου |1830| καὶ 1830 Τουτο γράφω περιζοσε τη ροφεαν σου.

Στάχωσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ὑπῆρχον καὶ κομβία καὶ θηλύκια ἐκλιπόντα.

Ἐπὶ τῆς κόψεως τῶν φύλλων ΝΟΜΟΣ 1850 Λ[αυρέντιος] Χ[αρτᾶς].

9.

Χαρτ. *0,32 × 0,22.* **Αἰῶνος** *XVIII (φ. 225).*

«Νόμος ἐκκλησιαστικὸς καὶ πολιτικός».

Προτάσσεται πίναξ κεφαλαίων φν΄, ὧν α΄ «Περὶ κριτοῦ, ὅτι νὰ εἶναι εἰς ὅλους συμπαθής, καὶ νὰ μηδὲν πιστεύῃ λόγους τινὸς χωρὶς ἀποδείξεως» ... φμθ΄ «Κανόνιον διὰ νὰ εὑρίσκῃς τὴν ἀρχιμηνία», φν΄ «Σεληνοδρόμιον παντοτινὸν καὶ αἰώνιον». Ἐν φ. 114β· «Τέλος τοῦ πίνακος καὶ τῷ θεῷ δόξα. 1732 αὔγουστος».

Ἐν φ. 225β· Ἐτελειώθη ὁ παρὼν ἐκκλησιαστικὸς καὶ βασιλικὸς Νόμος· ἐν ἔτει αψλβ΄· ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ κε· εἰς τὸν μησθρά· ἔτος τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως. Κατωτέρω· Τῷ ἐν Τριάδι θεῷ, αἰώνιος ἡ προσκύνησις, κἀμοὶ τῷ αἰσχρῷ ἡ συγχώρησις· δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· 1732 Αὐγούστου 25». Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· Τὴν μητρόπολιν τῆς Παλαιᾶς Πάτρας ἀναδέχθην ἐγώ. Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· τὴν μητρόπολιν τῆς Παλαιᾶς Πάτρας ἀνεδέχθην ἐγῶ. Κατωτέρω· Κάτ ἔτος 1831 μαρτίου—22 τὸ παρὸν ἐδόθι εἰς ἐμὲν τὸν ἀρχιμανδρίτην Κ...ςν Νεόφυτον καί τινα ἄλλα διαγεγραμμένα ὁμοίως διὰ μολυβδίδος, εἰς ἃ ἕπονται φράσεις ἀρᾶς.

Ἐν τῇ ἄνω ῴᾳ τοῦ φ. 1α...... μητροπολίτου Ἀνανίου (;) Σαντορήνης.

Ἐν φ. 1α καὶ 16α ἐπίτιτλα, πολλαχοῦ δὲ ἀρχικὰ γράμματα πράσινα ὁμοῦ καὶ κόκκινα.

Τὸ φ. 15 ἄγραφον.

Στάχωσις ἁπλῇ διὰ βύρσης.

10.

Χαρτ. *0,27 × 0,20.* **Αἰῶνος** *X καὶ IX (φ. 144).*

1 (φ. 1α). **Γρηγορίου Νύσσης** Λόγοι εἰς τὰ Ἄσματα τῶν ᾀσμάτων.

α΄ Λόγ. ιγ΄ (φ⁰ 1β). Ἀρχ. (ἀκέφ.) ... τε καὶ ἁρμόζων τῇ χρυσῇ κεφαλῇ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀκαίρεον μὲν κατὰ τὴν περιστεράν.— β΄ (φ. 1β). «Εἰς τὰ Ἄσματα λόγος ιδ΄».—γ΄ (φ. 11β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὰ Ἄσματα λόγος ιε΄».

2 (φ. 19β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Ὁμιλία ε΄ εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

3 (φ. 26β). **Τοῦ αὐτοῦ** «Οἱ Μακαρισμοί».

α΄ (φ. 26β). «α΄. Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσης** εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι».— β΄ (φ. 33β). «β΄. **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν».— γ΄ (φ. 38α). «Λόγος γ΄. **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται».— δ΄ (φ. 43α).

«**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. † Λόγος δ'».— ε' (φ. 49α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται».— ς' (φ. 55α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται. † Λόγος ς'».— ζ' (φ. 60α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται. † Λόγος ζ».— η' (φ. 65β). «η'. **Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκα δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

4 (φ. 69β).. «Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσης** Λόγος ἐπιτάφιος».

5 (φ. 87α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης** Διάλογος περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Μαρίνης».

Ἐν τοῖς φ. 101α, 109α καὶ 111α σχόλια ἐν τῇ ᾤᾳ κεφαλαίοις γράμμασι.

6 (φ. 124α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας** Ἀντιρρητικὰ κατὰ τοῦ δυσεβοῦς Εὐνομίου».

Ἕπεται φ. 140β· «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος β' ἀνατροπὴ τοῦ ἀθέου δόγματος Εὐνομίου», ὅστις μένει κολοβός. Τὰ φ. 142-144 ἐφθαρμένα.

Ὁ κῶδιξ σύγκειται ἐκ δύο μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον (φ. 1-123α) γεγραμμένον κατὰ δύο σελίδας τὸν X αἰῶνα, τὸ δὲ δεύτερον (φ. 122-144) κατὰ μίαν σελίδα τὸν IX αἰῶνα.

Τὰ φ. 86β καὶ 123β ἀρχῆθεν ἄγραφα. Τούτων ἐν τῷ πρώτῳ παρενεγράφη χειρὶ τοῦ XIII αἰῶνος «**Πισίδου**». Ἀρχ. Καὶ τίς τὸν ἰχθὺν τὸν ναυκράτην ποιεῖ τρεχουσῶν ὁλκάδων ὁδοστάτην. Τέλ. καὶ τοῦτο ποιεῖ δεῖγμα τῆς ἐξουσίας. Εἶνε δὲ καταλογάδην γεγραμμένοι οἱ στ. 997-1031 τῆς Ἑξαημέρου **Γεωργίου Πισίδου** μετὰ τῶν ἑξῆς διαφορῶν πρὸς τὴν ἔκδοσιν *Hercher* (Claudii Aeliani Varia Historia Epistolae Fragmenta. Ἐν Λειψίᾳ. 1866).—στ. 1002 κύκλω περιπτύξασα.—στ. 1003 ἦν ἐκ τοῦ ἦν.—στ. 1004 ῥεῦμα καὶ τὸ πνεύμα—τρέχη.—στ. 1008 συμβαλὼν.—ἐξικμάσοι.—στ. 1009 κλεῖς.——στ. 1010 θέλη.—στ. 1011 ἐκραγίναι.—στ. 1013 βδελύσσεται.—στ. 1016 πόρνην μηδὲ.—ἔχειν.—στ. 1080 τεκνοποιὸν δείκνυσι.—ἐγχέλην.—στ. 1023 πλευρομήτωρ.—στ. 1024 τὴν φύσιν ἐκ τοῦ φύσει.—στ, 1025 ἐξήμαρτεν.—στ. 1026 λογχεύτριαν.—στ. 1031 δείγμα. Ἐν δὲ φ. 123β παρεγγεγραμμένον «**Μαξίμου**» ἀπόσπασμα ὁμοίως χειρὶ XIII αἰῶνος. Ἀρχ. Δι' ἣν μὲν αἰτίαν ὁ θεὸς ἐδημιούργησε, ζήτει. Τέλ. ἡ μὲν νοερὰ τὰς νοήσεις, ἡ δὲ αἰσθητικὴ τὰς αἰσθήσεις.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ κώδικος κοσμεῖται ἐνιαχοῦ ὑπὸ κομψῶν φαιῶν κιρρῶν γραμμάτων.

Στάχωσις νεωτάτη, εὐρυτέρα τὰς διαστάσεις τῶν ἄνω δηλωθεισῶν, αἵτινες εἶνε αἱ τοῦ περγαμηνοῦ κώδικος αὐτοῦ.

11.

Χαρτ. 0,31 × 0,205. Αἰῶνος XVIII (φ. 302).

1 (φ. 12α). «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν περιεχομένων ἁπασῶν ὑποθέσεων, ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι· πονηθέντα ἅμα καὶ συντεθὲν, τῷ ἐν ἱερομονάχοις, ἐλαχίστῳ **Ματθαίῳ**» [τῷ **Βλαστάρει**].

Προτάσσεται (φ. 2β) «Πίναξ περὶ ὧν οὐκ εἰν εἰς κεφάλαια, ἀλλὰ κατὰ στοιχεῖον εὐχερῶς ὃ ζητεῖς εὑρήσκεις», ἐν δὲ φ. 3α-9β «Πίναξ, τῶν περιεχομένων. κεφαλαίων κατὰ στοιχείων ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ».

2 (φ. 278α). «Κανονικὸν τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ**, ἤμειψε πρὸς ταῦτα συνοψιν ὁ **Ματθαῖος**» [**Βλαστάρης**].

3 (φ. 290α). «Τὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφοίκια τῆς πρώτης πεντάδος».

4 (φ. 290α). «Αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις καὶ ἀρχιἐπισκοπαὶ, τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντίνου πόλεως».

5 (φ. 292α). «Νόμος γεωργικὸς κατ' ἐκλογὴν ἐκ τοῦ **Ἰουστινιανοῦ**».

6 (φ. 294α). «Ἐντεῦθεν περὶ ἱερωσύνης ἐκ τῶν τοῦ **Χρυσοστόμου** λόγων».

7 (φ. 296β). Περὶ ἀναξίων ἀρχιερέων· ἢ ἱερέων».

8 (φ. 297α). «Περὶ μοναχῶν κανόνες τοῦ μεγάλο **Βασιλείου**».

9 (φ. 301α). «Κεφάλαια διάφορα κατ' ἐκλογὴν ὠφέλημα».

Ἐν φ. 301β· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν εἰς τοὺς χιλίους ευτακοσίους τρεῖς καὶ τριάκοντα ἐν μηνὴ Φευρουαρίου· ὀκτῶ, ἡμέρα πέμτῃ. Ἐγράφη δὲ ὑπὸ χειρὸς εὐτελοῦς Ἀγαπίου καὶ ἀφιερώθη ἐν τῇ θεῖᾳ καὶ ἱερᾷ μονῇ τῆς ὑπεράγίας Θεοτόκου Εὐαγγελίστριας καὶ Ἁγίων Πάντων, τὴν πλησίον κειμένην ἐν τῷ μέρη τοῦ Γρεβαινοῦ· καὶ ἀφιερώθη διὰ μνημόσυνόν του αἰώνιον:— Κατωτέρω δ' ἐρυθρᾷ· Γραφεὺς εὐτελὴς μόλις ἦλθεν ἐνταῦθα· | ὅ, σοὶ κομίζει, δωρεὰν ἁγνὴ δέχου.

Κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν μικρῶν καὶ ἐνίων μεγάλων ἐγχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν οὐκ ἀνάξιον λόγου χάριν τῆς ἐνδυμασιολογίας τὸ Ε, περιέχον καὶ ἐνδυμασίαν γυναικός, καί τινων κομψῶν μικρῶν ἐπιτίτλων.

Τὰ φ. 1, 2α, 10, 11. 242β, 300β, 302 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου ὑπὸ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἔχει καὶ δύο σωζόμενα θηλύκια.

12.

Χαρτ. 0,16 × 0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 195).

«Νομοκάνονον πάνυ πλουσιώτατον ἐκλελεγμένον ὑπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων».

Ἀρχ. ἐν φ. 25α. Προτάσσεται (φ. 2α-23β) «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος νομίμου», περιλαμβάνων κεφάλαια τνδ', ὧν α' «Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι», β' «Περὶ πνευματικοῦ ὅπως νὰ ἔχῃ τόπον ἱερὸν διὰ τοὺς ἐξομολογουμένους, καὶ τί νὰ λέγῃ πρὸς αὐτούς», . . . τνγ' «Ὅτι οἱ ἱερεῖς δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀφορίσουν τινά, χωρὶς τὸ θέλημα τοῦ ἀρχιερέως», τνδ' «Ὅτι οὐ μόνον ὅσα λύσουν οἱ ἀρχιερεῖς εἶναι λυμένα, ἀλλὰ ὅσα λύσουν καὶ οἱ ἀδικηθέντες».

Τὰ φ. 1, 194β καὶ 195 ἀρχῆθεν ἄγραφα.

Ἐν φ. 195β παρενεγράφησαν χειρὶ νεωτέρᾳ τάδε· † Ὁ παρὸν νομοκάνων: εἶναι τοῦ Μακαρίου ἱερομονάχου ἁγιοταφίτου· καὶ ὅπιος τὸν πάρι νὰ ἔχῃ τὴν κατάραν τοῦ ἁγίου τάφου ἀμήν. Αὐτόθι δὲ δι' ἐρυθροῦ μέλανος τάδε· Τὸ παρὸν ἐξηντάχθη ὑπὸ Δημητρίου Θεριανοῦ Ζακηθου ἰσ 1850. Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ διὰ μέλανος ἰχνογραφία μικροῦ ἱστιοφόρου πλοίου. Ἐν φ. 194β παρενεγράφη χειρὶ νεωτέρᾳ «† συμαρτιρίαν τοὺς μέλλοντας ἱεροθῆναι».

Στάχωσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σῴζονται λείψανα θηλυκίων ἐκλιπόντων.

13.

Βομβ. 0,205 × 0,13. Αἰῶνος XIII (φ. 309).

Τετραευάγγελον.

1 (φ. 2α). «Τὸ κατὰ Ματθαῖον ἅγιον εὐαγγέλιον».— 2 (φ. 84α). «Τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον», προτασσομένου ἐν φ. 83α κ. ἑ. Πίνακος κεφαλαίων.— 3 (φ. 139β). «Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον».— 4 (φ. 233α). «Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἅγιον εὐαγγέλιον». Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου εὐαγγελίου ἐπίτιτλον μέλαν καὶ ἐρυθρὸν καὶ ἀρχικὸν γράμμα· προτάσσεται δ' ἑκάστου εὐαγγελίου Πίναξ τῶν κεφαλαίων πλὴν τοῦ τοῦ Ματθαίου, ἐκπεσόντος, οὗ σῴζεται μόνον μικρὰ πρὸς τῇ ῥάχει τοῦ κώδικος ἄγραφος λωρὶς δύο φύλλων. Ἐν φ. 303α κ. ἑ. «Δήλωσις ἐκκλησιαστικῆς τάξεως τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν λεγομένων εὐαγγελίων», μένων κολοβός.

Τὸ τέλος ἑκάστου τετραδίου σημειοῦται ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ αὐτοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ διὰ γράμματος τοῦ ἀλφαβήτου, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἑπομένου τετραδίου ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ αὐτοῦ πρὸς τἀριστερά. Τοῦ τετραδίου β' λείπει τὸ πρῶτον φύλλον, τὸ δὲ τελευταῖον μετατεθειμένον ἐν τῷ κώδικι φέρει νῦν ἀριθμὸν φύλλου 117· τοῦ τετραδίου δ' λείπει τὸ ὄγδοον φύλλον, τοῦ τετραδίου ε' ὁμοίως τὸ ὄγδοον.

Τὸ φ. 1 ἄγραφον, ἐν δὲ φ. 1α ἐνεγράφησαν χειρὶ νεωτέρᾳ τάδε· ✝ Ετοῦτω τω ετραβάνγγελο ενε τοῦ γιαν τῆς π' ὀθὼς (;) απο το βελισ δο.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

14.

Περγ. 0,163 × 0,132. Αἰῶνος XII (φ. 116).

Τετραευάγγελον.

Ἀρχ. ἐν φ. 1α ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Μάρκου ἐν κεφ. Ζ' 10 (Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου).—Ἐν φ. 28α «Τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια».—Ἐν φ. 30α ἄρχεται τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἀκέφαλον ἐν κεφ. Α' 17 (καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι). Μεταξὺ τῶν φ. 41 καὶ 42 λείπουσι φύλλα περιέχοντα τὰ κεφ. Ε' 32 ἀπὸ τῶν λέξεων εἰς μετάνοιαν· οἱ δὲ εἶπον πρὸς μέχρι τοῦ κεφ. Ϛ' 8 διαλογισμοὺς αὐτῶν. — Ἐν φ. 97β «Τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Λείπει ἓν φύλλον μεταξὺ 97 καὶ 98. Ἐν φ. 98α «Τὸ κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην εὐαγγέλιον». Μένει κολοβὸν ἐν κεφ. Ζ' 32 (καὶ ἀπέστειλαν οἱπηρέτας οἱ Φαρισσαῖοι καὶ οἱ ἄρχοντες ἵνα . . .).

Τὸ φ. 1 διαβεβρωμένον ὑφ' ὑγρασίας.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

15.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 337).

1 (φ. 2α). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

Ἐν στίχοις καταλογάδην γεγραμμένοις. Ἀρχ.

Ἀλλ' ὦ ἁγνὴ πανάχραντε, παρθένε Θεοτόκε,
ὦ μῆτερ πανυπέραγνε, θεογεννῆτορ κόρη.

2 (φ. 21α). «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις του μακαρίου Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ».

Ἀρχ. Βίον ἀξιέπαινον καὶ θεάρεστον καὶ πολιτείαν ἄμεμπτον ἀνδρὸς ἐναρέτου ὦ φίλτατοι μέλλω διηγήσασθαι.

3 (φ. 324α). «Περὶ τῶν κακοδόξων Αρμενίων καὶ τῆς σατανικῆς αἱρέσεως καὶ τῶν ἐναγων νιστειῶν αὐτῶν τῶν ἑπτὰ εὐδομάδων, καὶ περὶ τῶν πένται αἱρέσεων ὃν ελαβον παρα Χοσρόη βασιλέως Περσῶν».

Ἀρχ. Μετὰ τὸ διαχωρισθῆναι τὸ γένος τῶν Ἀρμενίων ἐκ τῶν Ῥωμαίων ἐν τῇ ἁγίᾳ τετάρτῃ συνόδῳ.

4 (φ. 334α). Διήγησις μερικῶν θαυμάτων».

Ἀρχ. Εἰς τοὺς παλαιοὺς καίρους εἴτον ενας Χριστιανὸς πολλὰ ευλαβὴς καὶ φοβούμενος τὸν θεόν.

Μένει κολοβόν, τῶν δύο τελευταίων φύλλων ὄντων ἐφθαρμένων κατὰ τὸ κάτω μέρος.

Ἐν ἀρχῇ τὸ φ. 1α περιέχει μουσικὰ σημεῖα ἀκέφαλα καὶ κολοβά.

Ἐν φ. 322α-323β ἀναγινώσκονται τάδε γεγραμμένα ἐρυθρά· Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ὁ δοὺς ἀρχὴν καὶ τέλος τῆς βίβλου ταύτης· διὰ χειρὸς κἀμοῦ Δημητρίου ἱερέος ὁ διὰ τοῦ αγγελικοῦ σχήματος μετ᾽ὀνομασθὴς Διόνύσιος ιερομόναχος καὶ πνευματικος πατὴρ ἔτει τω ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἑπτακισχιλιοστῷ ἑβδομηκοστῷ πρότω μηνὸς Σεπτεμβρίου α′ ἰνδικτιῶνος ϛ ἡμέρᾳ Τρίτη (=1562) εγραυτη εν Κωνσταντηπόλει.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι ἐγραύτη τὸ παρὸν τριςόλβιον· καὶ ψυχοφελὲς βιβλίον του ὁσίου πατρὸς ἡμῶν· καὶ τριςμάκαρος Ανδρέου του διὰ τῶν Χριστὸν σαλοῦ γενομένου· διὰ ἐξόδου καὶ αγάπης ψυχηκῆς σωτηρίας τοῦ εν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικὶς πατράοιν καὶ συγγέλου τῆς μεγάλης Εκκλισίας κῦρ Δωροθέου· καὶ γὰρ ὁ φιλοβιβλος δικαίος ἀνεκλήθη καὶ φιλόχρηστος· κατὰ το ειρειμένον ὅτι ὁ αγαπῶν με αγαπηθησεται ὕπο τοὺ πατρὸς μου· ὁ ἄγαπων με εν τω νόμῳ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτὸς, δῆλον· ὅτι εν τῷ ευαγγελίῳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς· καὶ τὸ παρὸν βιβλίον μεγάλην ἔχειν τὴν ψυχοφελῆ διήγησην· τοῖς νουνεχῶς καὶ ἐπιμελῶς αὐτὸ ἀναγινώσκουσι· καὶ πρὸς θεὸν ὁδιγῆ καὶ παῤῥησίας αξιεῖ· τοῖς δὲ ἀμελῶς καὶ οκνηρῶς αὐτὸ αναγινώσκον βουλόμένοι, καὶ μὴ προςέχειν τοις βουλομένοις· ὄνειδος το τελευταῖον καὶ κατάκρισις καθέστηκεν· καὶ διὰ τοῦτο πάντες ὅσοι τύχετε αὐτὸ αναγινώσκειν ἐπιμελος (ω) τηρήσατε καὶ εὑρήσειτε ψυχοφελὴ λαμπρότητα εν τη μελοὺση κρίσει εὐχαῖς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ανδρέου αμήν.

Τὰ φ. 18β-20β ἄγραφα. Ὁμοίως δ᾽ ὑπερεπηδήθησαν ἄγραφα τὰ φ. 325β καὶ 328β-329α, συνεχιζομένου τοῦ οἰκείου κειμένου κατόπιν ἀνελλιπῶς.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

16.

Χαρτ. 0,21 × 0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 207).

«Τοῦ ἁγίου πατρὸς **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου** Ἅπαντα».

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἐπιγραφῆς· ἐν ἔτει 1796: Φεβρουαρίου 12: ἐγράφθησαν παρ᾽ ἐμου του Βασιλείου Ῥωμάνου, ἢ Μολδαβέως». Εἶτα δὲ κατωτέρω διὰ νεωτέρας γραφῆς μέλαν Ἀριθ. 1. καὶ λάθος, διὰ δὲ μολυβδίδος Ἀριθ. 111. Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ μετὰ τῆς διαφορᾶς ἤτοι Ῥωμάνου ἐν φ. 2β, ὅπου ἄρχεται καὶ «Τάξις τῶν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ εὑρισκομένων Κεφαλαίων μαΚαρίου τοῦ Αἰγυπτίου».

Ἐν φ. 206β· Τέλος καὶ τῳ θεῷ δόξα: 1796: φευρ: 12:

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς χωρία περὶ Κλέωνος καὶ πενταγράμμου [ἐκ τοῦ **Λουκιανοῦ** Περὶ τοῦ ἐν τῇ προσαγωγῇ πταίσματος] καὶ «Ἐνθύμησις τινῶν

ἀναγκαίων διὰ κατασκευὴν πράγματός τινος» (συνταγή). Ἐν φ. 1α· 1802 : 14 Ὀκτομ : ἀνῆμερα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἡμέρᾳ Τρίτῃ, ἔγινε μεγάλος σεισμός. Εἶτα δέ· Νεκρῶν ὀνόματα. Ἀρχ. Ἀνθίμου ἀρχιερέως. Ἱλαρίωνος καὶ τῶν τέκνων· Δακῆτζα πρεσβυτ : Ἐν φ. 1β· Τὸ παρὸν χειρόγραφον βιβλίον, τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου τοῦ Αἰγυπτίου τὰ ἅπαντα, τὸ ἐπῆρα μίαν φορὰν ἀπὸ τὸν μακαρίτην Γεώργιον ἐπιστάτην τῆς ἐν Ἰασσίῳ Αὐθεντικῆς σχολῆς διὰ νὰ τὸ ἀναγνώσω, καὶ ἐξε (ἡ λέξις ἐξε εἶνε διαγεγραμμένη) ἕως νὰ τὸ διαβάσω, ἀπέθανεν ὁ μακαρίτης, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν εἰς ἐμένα. καὶ πρὸς ἔνδειξιν ἐσημείωσα ἐδῶ. —1820. Ἰουλίου : 30, Ἰάσσιον. Πέτρος Γιαδιάρις. Καὶ κατωτέρω· Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ σήμερον, τῇ 15η Δεκεμβρίου 1906, ἀντὶ δρ. 16. Ἀλέξιος Κολυβᾶς. Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τοῦ τέλους χωρία πατέρων καὶ ἑρμηνεῖαι λέξεών τινων.

Τὰ φ. 5β καὶ 207 ἄγραφα.

Στάχωσις σύγχρονος τῇ γραφῇ τοῦ κώδικος διὰ ναστοχάρτου.

17.

Χαρτ. *0, 175 × 0, 12.* ***Αἰῶνος*** *XVII (φ. 266).*

1 (φ. 1α). «Ἑσπερινὸς μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν».

2 (φ. 9α). «Οἱ κοσμοχαρμόσυνοι κδ΄ οἶκοι· πρὸς τὴν νοητὴν σκάλαν, τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ».

3 (φ. 15α). «Οἱ κδ΄ οἶκοι τῆς Θεοτόκου».

4 (φ. 19α). «Κανὼν τῆς Θεοτόκου· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς χαρᾶς δοχεῖον σοὶ πρέπει χαίρειν μόνῃ».

5 (φ. 33α). Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα **Θεοστηρίκτου μοναχοῦ**».

Ἕπονται ἐν φ. 49α «Εἶτα οἴκους ἕξ». Τῆς συνεχείας ἡ τάξις τεταραγμένη ἐν τῷ κώδικι. Καὶ ἐν μὲν φ. 57α «Εἶτα τοὺς ἑτέρους ἓξ οἴκους», ἐν δὲ φ. 243α «Καὶ πάλιν ἄλλους ἓξ οἴκους», ἐν δὲ φ. 251α «Καὶ πάλιν τοὺς λοιποὺς ἓξ οἴκους», ἐν δὲ φ. 61α «Καὶ πάλιν ὁ εἱρμός». Ἐν φ. 62β· Τέλος τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῷ θεῷ δόξα καὶ αἶνος.

6 (φ. 65α). «Περὶ μιμήσεως Χριστοῦ. Κατάνυξις».

Ἐν φ. 65α Βιβλίον α΄ εἰς κεφάλαια κς΄. Ἐν φ. 91α Βιβλίον β΄ εἰς κεφάλαια ιβ΄. Ἐν φ. 104α Βιβλίον γ΄ εἰς κεφάλαια ξβ΄. Τὸ δὲ Βιβλίον δ΄, ἀρχόμενον ἐν φ. 177α ἔχει ἰδίαν ἐπιγραφὴν «Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας», δὲν διαιρεῖται δ' εἰς κεφάλαια, ἀλλ' ἔχει ἰδίους τίτλους καὶ τὰς ἐπιγραφὰς «Φωνὴ τοῦ μαθητοῦ» καὶ Κατάνυξις». Εἶνε δὲ γεγραμμένη ἡ ὅλη συγγραφὴ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Τὸ Βιβλίον α΄ ἄρχεται ὧδε· Ἠγαπημένε σωτῆρα, ἰδοὺ ἕνα πρόβατον ἐξωρισμένον ὅπου ἔρχεται εἰς τὸ μανδρί σου.

7 (φ. 87α). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

8 (φ. 247α). «Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

9 (φ. 49α). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

10 (φ. 255α). «Εὐχὴ εἰς τὴν περαγίαν Θεοτόκον».

Ἐν στίχοις καταλογάδην γεγραμμένοις. Ἀρχ.

Παντάνασσα, πανύμνητε, παρθενομήτορ κόρη
ἐμῶν ῥημάτων ἄκουσον, καὶ πρόσχες μου τοῖς λόγοις.

11 (φ. 257α). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

Ἀρχ. Ἐπεὶ σὲ προστάτιν καὶ μεσίτιν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα θεὸν τὸ ἀνθρώπινον γένος εὐμοίρησε.

12 (φ. 259β). Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν Θεοτόκον».

Ἀρχ. Δέσποινα δέσποινα μῆτερ ἁμαρτωλῶν ἡ προστάτης, λιμὴν τῶν χειμαζομένων.

13 (261α). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

Ἐν στίχοις καταλογάδην γεγραμμένοις. Ἀρχ.

Ἡμεῖς δὲ σε πανάχραντε, μῆτερ εὐλογημένη
τοῦ γλυκυτάτου σου υἱοῦ καὶ τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων.

14 (φ. 262α). «Εὐχὴ ἑτέρα».

Ἀρχ. Παναγία δέσποινά μου Θεοτόκε ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὴν ἀκηδίαν.

Τὰ φ. 13, 14, 18β, 48β, 55β, 56, 63, 241β, 242, 250β, 263-266 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης ἄνευ ἐπιτυπωμάτων.

18.

Χαρτ. 0,175 × 0,11. Αἰῶνος XVII (φ. 79).

«Νουθεσίαι εἰς πνευματικὸν πατέρα, καὶ ἀσφάλεια».

Προτάσσεται «Πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος νομίμου
ὅπως εὕρῃς τὸ ζητούμενον εὐκόλως».

Περιέχονται δ' ἐν αὐτῷ κεφάλαια σλζ', ὧν α' «Περὶ τῶν χειροτονούντων παρενορίαν», σλς' «Περὶ πνευματικῆς συγγενείας», [σλζ'] «Περὶ τῆς ἑτέρας πνευματικῆς συγγενείας».

Τὰ φ. 14β καὶ 79β ἄγραφα, ὧν τῷ δευτέρῳ παρενεγράφησαν ἀνάξια λόγου δοκίμια κονδυλίου.

Τὸ φ. 16 ἐσχισμένον πρὸς τὰ κάτω.

Στάχωσις διὰ βύρσης ἁπλῆς, περιβεβλημένης ἐν νεωτέροις χρόνοις διὰ χάρτου πρὸς προφύλαξιν.

19.

Χαρτ. *0,17 × 0,12.* ***Αἰῶνος*** *XVIII (φ. 227).*

1 (φ. 2α). Περὶ ὀρθογραφίας.

Προτάσσεται «Προοίμιον», οὗ ἡ ἀρχὴ Οὐ μόνον χρήσιμος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀναγκαία τοῖς τὴν Γραμματικὴν τέχνην μετιοῦσιν ἡ τῆς Ὀρθογραφίας γνῶσις. Σύγκειται ἐκ Κεφαλαίων ἢ Τμημάτων ε'.

(φ. 78α). «Περὶ τόνων τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν».

Ἀρχ. Χρήσιμον τυχὸν διελεῖν πρότερον κἄτα θεωρῆσαι τὰ διῃρημένα. Διαιρεῖται εἰς δύο μέρη.

3 (φ. 112α). «Τμῆμα γον Περὶ ἐτυμολογίας».

4 (φ. 141). «Ζηνοβίου Ἐπιτομὴ τῶν **Ταῤῥαίου** καὶ **Διδύμου** παροιμιῶν».

Προτάσσεται ἐν φ. 125α - 140β «Πίναξ κατὰ ἀλφάβητον τῶν ἐν τῷ παρόντι».

Τὰ φ. 1 καὶ τὰ πρὸ αὐτοῦ τρία μὴ ἠριθμημένα, 77β, 122 - 124, 225 - 226β ἄγραφα ἀρχῆθεν.

Ἐν φ. 1α ἐνεγράφησαν τάδε· Γέγραπται μὲν χειρὶ Παλαιολόγου, δεδώρηται δὲ Γεωργίῳ Μαυρίδογλου τῷ καὶ διακούσαντι αὐτοῦ;—Ἐξεπονήθη δὲ τῷ ἐν ἰατροφιλοσόφοις Κωνσταντίνῳ. Κατωτέρω δέ· Καὶ τῷδε, Κωνσταντίνου Μαυρίδογλου. Ἐν φ. 168β· Ἐτυπώθη ὁ βίβλος τῶν παροιμιῶν τοῦ Ζηνοβίου δι' ἀκριβείας ὁπόσον οἷόν τε ἦν, ἐν τῇ Ἀγανόᾳ ὑπὸ Πέτρου Βρουβακλίου ἔτει χιλιοστῷ πεντηκοσιοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ: —Ἐν φ. 225α Τύπος ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἡμετέραν σεβασμιότητα.

Ἐν φ. 225β· 1806: αβγούςου: 10: ἔγηνε ἀφθέντης:

Στάχωσις διὰ βύρσης ἁπλῆ.

20.

Χαρτ. *0,27 × 9,145.* ***Αἰῶνος*** *XIX (φ. 114).*

«Ἐγχειρίδιον περὶ συντάξεως τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν **Ματθαίου μοναχοῦ**».

Ἐν φ. 112 χειρὶ νεωτέρᾳ Κιριακὸς Μελέτος Κωνσταντῖνος καὶ ἐν φ. 2α ἐν τῇ ἄνω ὤᾳ τῇ αὐτῇ χειρὶ Κωνστ. Μελέτος.

Τὰ φ. 1, 112β, 113 καὶ 114 ἄγραφα, ἐν οἷς ἐνεγράφησαν ἀνάξιά τινα λόγου διὰ μολυβδίδος.

Στάχωσις νέα.

21.

Χαρτ. *0,22 × 0,16.* ***Αἰῶνος*** *XIX(φ. 139).*

1 (φ. 1). Ἠθική.

Ἄρχεται ἀκέφαλος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Κεφ. α' διὰ τῶν λέξεων ὁποῦ διορίζει ὁ λόγος τοῦ νοός, θεωρῶντας τὰς περιστάσεις. Ἕπεται (φ. 1β) «Κεφ^{ον} β^{ον}. Περὶ τῶν ἀρετῶν κατ' ἰδίαν». Ἀρχ. Ἐκ τῶν ἀρετῶν ἄλλαις εἶναι ἀρχικαῖς, καὶ ἄλλαις προστιθέμεναι.—(φ. 7β). «Κεφάλαιον Γ^{ον}. Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν». Ἀρχ. Καθὼς τὰ ἐνάρετα ἔργα προέρχονται ἀπὸ τὰς ἀρετάς.—(φ. 9β). «Μέρος Δ^{ον} τῆς Ἠθικῆς. Περὶ τῶν διαφόρων τῆς ζωῆς καθηκόντων». Ἀρχ. Καθήκοντα θέλει νὰ εἰπῇ τὸ χρέος ὁποῦ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Μετὰ βραχεῖαν εἰσαγωγὴν «Κεφ^{ον} Α^{ον} «Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνθρώπου συμμὰ εἰς τὸν θεόν, καὶ τὸν ἑαυτόν του». Ἀρχ. Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη κατ' εἰκόνα θεοῦ.—(φ. 10β). Κεφ^{ον} β^{ον}. Περὶ τῶν καθηκόντων συμμὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ' Εἰς τὴν οἰκίαν εἶναι τριῶν λογιῶν συντροφία.—(φ. 11β). «Κεφ^{ον} Γ^{ον}. Περὶ τῶν καθηκόντων συμμὰ εἰς τὴν Πολιτείαν». Ἀρχ. Ὅσοι ζῶσιν εἰς τὴν Πολιτείαν ἢ εἶναι ἐξουσιασταί, ἢ ὑπήκοοι, καὶ ἰδιωτικοί.

2 (φ. 13α). «Στοιχεῖα Ἠθικῆς τοῦ κὺρ **Βενιαμὴν Λεσβίου σοφωλογιότατου**· 1812· Ἀπριλίου 6̅».

Ἀρχ. Ἡ μεταφυσικὴ ὡς εἴδομεν ἔχει διὰ ὑποκείμενον τὸν ἐγκέφαλον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐν τέλει (φ. 125β)· Τέλος καὶ τῷ θεῷ ἡ δόξα αἰώνιος ἀμήν· 1812· μαΐου 12.

Ἕπεται «Κατάλογος τῆς παρούσης ἠθικῆς κεφαλαιώδης».

3 (φ. 127α). Ἑρμηνεία διαφόρων χωρίων **πατέρων**.

Ἐν τέλει· «Πίναξ τοῦ παρόντος τετραδίου, Ὁμοίωσις ἀνθρώπου μετὰ τῶν ζώων· **Νεμεσίου**. Προοίμιον ἐκ τῆς Ἀθηνῶν ἱστορίας. Ἐπιστολαὶ μερικαὶ τοῦ ἁγίου **Ἰσιδώρου τοῦ Πιλουσιότου**. **Ὀλυμπιωδόρου** ὑπομνήματα εἰς τὸν Ἐκκλησιαστὴν κατὰ λέξιν. Τὰ 10 : θαύματα τοῦ νέου Ἐκλογίου. τοῦ θείου **Χρυσοστόμου** εἰς τὸν ἅγιον Φιλογόνιον μετὰ ἐγκομίου καὶ νιστείας σαρανταημέρου καὶ θείας μεταλίψεως».

Ἐν φ. 137α ἐπανάληψις τῶν ἐν φ. 29α τῆς Ἠθικῆς **Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου.**

Ἐν τέλει ἐπικεκολλημένη κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῦ παραφύλλου τῆς ὄπισθεν σταχώσεως ἀνορθόγραφος Ἐγκύκλιος τοῦ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης περὶ περιφορᾶς τοῦ τιμίου σταυροῦ τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ξηροποτάμου, φέρουσα χρονολογίαν ᾳωι^{ω} απριλίου κβ.

Στάχωσις ἁπλῆ διὰ βύρσης.

22.

Χαρτ. 0,153 × 0,11. Αἰῶνος XVII (φ. 130).

1 (φ. 1α). «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα τοῦ βασιλέως· κυροῦ **Θεοδώρου Δούκα τοῦ Λασκάρεως**».

2 (φ. 10β), «Ἕτερος κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

3 (φ. 30β). «Κανὼν παρακλητικῶς εἰς τὰ ἀπόδειπνα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ».

4 (φ. 40β). «Κανὼν τῆς Θεοτόκου τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας».

5 (φ. 50β). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν Θεοτόκον».

Ἀρχ. Παναγία δέσποινα Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς τῶν περάτων τῆς γῆς. Μένει ἀτελὴς ἐν ταῖς λέξεσι καὶ ἐκ τῆς μεμολυσ[μένης].

6 (φ. 53α). «Κανὼν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν».

7 (φ. 62α). «Ἕτερος κανὼν κυροῦ **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτήν».

8 (φ. 72α). Κανὼν ἀκέφαλος.

Ἀρχ. . . . πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Εἰ ἔστι Κυριακή, δόξα τὸ ἑωθινὸν καὶ νῦν, τὸ παρὸν θεοτοκίον.

9 (φ. 74α). «Ὧδε εἰσὶν καὶ αἱ δεσποτικαὶ αἱορταὶ ἤγουν τῶν δεσποτικῶν εἱρμῶν».

10 (φ. 90β). Ἡ λειτουργία «τοῦ ἁγίου Πάσχα».

11 (φ. 103α). «Μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορτάς».

12 (φ. 110α). «Θεοτοκία ἀπολυτίκια ψαλλόμενα ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ· καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος ἐν τῷ ὄρθρῳ· καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου».

Ἐν φ. 121α παρενεγράφησαν ἐν τῇ ὤᾳ χειρὶ νεωτέρᾳ τάδε· και τόδε σιν τις άλις υπαρχι κτιμα του μόναςιρίου τις Πὲτρας . . . . Ἐν δὲ φ. 130β ὀνόματα μοναχῶν ἐπὶ μνημονεύσει ἐν τῇ προθέσει.

Τὰ φ. 51, 52, 70, 71, 128 - 30 ἄγραφα. Μεταξὺ τῶν φ. 69 καὶ 70 λείπει φύλλον Στάχωσις νεωτάτη.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1915

για τὰ καλὰ γεράματα,
κι' ἀπέϊ μὲ τὸ σκοτώσασι
ἐκεῖ 'ς τὸ Σαραντάπορο.
Χαλάλι του ὁ θάνατος
γιατὶ 'λευτέρωσε λαό.

«Καὶ μὲ τρεμούσας τὰς χεῖρας, μὲ κλονιζόμενα τὰ γόνατα προσέρχεται ἡ μάμμη τοῦ ὑπὲρ πατρίδος πεσόντος Λιβανᾶ. Καὶ θέλει νάρχίσῃ καὶ ἐκείνη νὰ ψάλῃ, ἀλλὰ κλαίει. Καὶ δικαιολογεῖ τὰ δάκρυά της λέγουσα·

Τὸ τί 'νε τοῦτο ποῦ εἶπεκες,
ὅτ' εἶνε ντρέπος καὶ κακὸ
νὰ κλαῖμε τὰ παιδία μας;
Τὰ κλαῖσι τὰ παιδία τους,
τὰ κλαῖσι κ' οἱ Σπαρτιάτισσαις,
κ' οἱ Μαυρομιχαλιάνισσαις.

«'Αλλ' ἐκράτησε μίαν στιγμὴν τὰ δάκρυά της ἡ γηραιὰ μυρολογίστρια, καί, ῥίπτουσα βλέμμα αὐστηρὸν πρὸς τοὺς παριστάμένους ἄνδρας, εἶπε·

Ἄντρες, ὅπ' ἔχετ' ἄρματα,
γιὰ φεύγετε 'ς τὰ Γιάννενα·
βοηθᾶτε τὰ παιδία μας
τοὺς Τούρκους νὰ νικήσουνε».

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

23.

Χαρτ. *0,153 × 0,10.* ***Αἰῶνος*** *XVII (φ. 133).*

1 (φ. 2^{α}). Εὐχολόγιον.
α' (φ. 2^{α}). «Εὐχὴ συχωρετική».—β' (φ. 5^{α}). «Εὐχὴ ἐπὶ πᾶσαν ἀρρωστίαν».—
γ' (φ. 6^{α}). «Ἀκολουθία του μικρου ἁγιασμοῦ».—δ' (φ. 17^{α}). «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως».—ε' (φ. 26^{α}). «Περὶ τῆς ὑψώσεως, τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλει, ἀποδημήσαι τίς εν ταξειδίῳ».—ς' (φ. 29^{β}). Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ μνήστροις ἤγουν του ἀραβῶνος».—ζ' (φ. 33^{α}). «Ἀκολουθία τοῦ στεφανώματος».—η' (φ. 45^{α}). «Ακολουθία εἰς δίγαμον».—θ' (φ. 53^{α}). «Ακουλουθία εἰς τελευτήσαντος τινός τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

2 (φ. 85^{α}). Ἐνθύμησις πρὸς πάντας ἀνθρώπους τί τους κάμνει χρειὰ να τρώγουν καθέκαστον μήναν ὅλου του ἐνιαὐτοῦ διὰ νὰ ἔναι πρὸς ὑγείαν καὶ ὠφέλειαν αὐτῶν.»

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Μαρτίου ὧδε· Τὸν μήναν τὸν Μάρτιον, πάσα ἄνθρωπον τυχένη νὰ τρώγϊ πράγματα γλυκά καὶ να πίνῃ κρασὶ γλυκὸ καὶ να τρώγϊ πρασα βρασμένα καὶ να κάμνῃ λουτρὸ ἀπο τα χόρτα τὰ μυριστικά. Ἐν τέλει πίναξ ἡμερῶν καλῶν καὶ κακῶν πρὸς φλεβοτομίαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν σελήνην τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Αὐγούστου καὶ Δεκεμβρίου.

3 (φ. 91^{α}). «[Ε]ὐχαῖς εἰς λεχῶνα γυναῖκα».
4 (φ. 94^{β}). «Ἀκολουθία εἰς ἀδελφοποιτούς».
5 (φ. 98^{β}). Ἐξήγησις ὀνείρου τῆς Θεοτόκου.
Ἔχει ὧδε· Ἡ ἁγνὴ καὶ παρθένος μήτηρ θεοῦ εἶδε ὄνειρων δένδρων πολλὰ

[1] Συνέχεια ἐκ Τόμ. ΙΑ' σ. 487.

εὔκαρπον, ὃν εἶδεν εἰάκὼβ ἐθεάσατο· καὶ εἰς τοὺς κλόνους, ἀπάνο φύλα, ἐκπέμποντα· καὶ εἰς τα ῥόδα ἄπανου δρόσον φέροντα· καὶ εἰς τὸν δρόσον ἀπάνου, ὁ ἥλιος λάμποντα· κανὴς οὐκ απέκριvεν, εἰ μὴ Πέτρος· ἀπόστολος· ὁ δένδρος· ὁ εὔκαρπος ὑπάρχι ὁ Κύριος· οἱ κλώνοι ἡ δώδεκα· ἐστὶν οἱ ἀπόστολοι· τὰ φύλα τα πέποντα· οἱ ἅγιοι μάρτυρες, τα ῥόδα τα φέροντα· ἐστὶν οἱ ἀρχάγγελοι· ὁ δρόσος ὁ σεύρικτος· ἐστὶν ὁ παράδεισος· ὁ ἥλιος λάμποντα ἴωἄννης ὁ πρόδρομος· ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

6 (φ. 99α). Ἐκ τοῦ **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ** περὶ βουλκολάκων.

7 (φ. 105α). «Λόγος ὠφέλιμος εἰς ἔποιον τὸν διαβάζη».

Ἀρχ. Ἐάν τὰ ἁμαρτήματα τοῦ ἀνθρώπου ὁποῦ ἀποθάνη δὲν εἶναι συγχωρημένα· πολλοὶ δύνανται· αἱ θεῖαι λῦτουργίαι βοηθῆσαι.

8 (φ. 119α). «Τοῦ ἁγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου** διήγησις ὠφέλιμος.»

Ἀρχ. Πορευόμενος ποτὲ τὶς τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τὰ φ. 1, 90, 79β, 98α, 118β, 132β, 133 ἀρχῆθεν ἄγραφα. Εἴς τινα τούτων ἐνεγράφησαν κατόπιν δοκίμια κονδυλίων ἢ ἄλλα τινά, ὧν τὰ κυριώτερα ἀναγράφονται ἐνταῦθα.

Ἐν φ. 90α ἄλλῃ χειρὶ τύπος γράμματος πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην.

Ἐν φ. 90β διαγεγραμμένοι οἱ καταλογάδην γραφέντες τῇ αὐτῇ πρώτῃ χειρὶ ἐν μέρει ἄρρυθμοι στίχοι, οὓς διήρεσα διὰ γραμμῶν καθέτων· Η βίβλος αὕτη πέφυκεν ἐμοῦ τοὺ Ιωνὰ | καὶ εἴ τις ὥςτις βουληθεί, ταύτη ἀποστερίσαι | κεχωρισμένος ἔσται τριἄδος τῆς ἁγίας | ἐν τω αιὣνι τουτο γε καὶ το ἐλευσομενω.

Ἐν φ. 97β τῇ αὐτῇ πρώτῃ χειρί· Προφειτία γεγραμμένη ἑβραϊκὴ διάλέκτω· λάτινησθὴ· μετάφρασθήσα· ἐν τῇ χώρᾳ· τοῦ Παργίου· μαρμάρω· το μῖκος πείχες. ιβ· καὶ τὸ πλάτος· ϛ· κατάβαλὸν· τὸν τῶν θεμελίον· ὕγουν ὑψυλότατον πυργον· τοῦ αγίου Διόνισίου· διὰ προςτάγματος· τῆς ἐκήσαι συνόδου· ἔχει δὲ οὕτως· ναβαρὰ· ἄγκλυα· γκάλυα· τζίπιε· οὐλάνδα· γερμάνια. ∾ ∾ ∾ ∾ ∾ ∾

ᾳχκ ἐκ πιστεως ἀποστήσονται· ᾳχκα μέγας ἔσται πόλεμος εἰς πασαν τὴν ηταλίαν· ᾳχκβ· πιμὴν οὐκ ἐσται· ᾳχκγ ὀργὴ θεοῦ ἔσται· εἰς πάσαν τὴν γῆν· ᾳχκδ παρολίγον ὁ Χριστὸς γνοσθησαιτε· ᾳχκε σησμοὶ μεγάλοι ἔσονται· ᾳχκϛ· ἡ ἀφρηκὴ πυροποληθήσαιται· καὶ οι ποταμοὶ αἷμα· μεταλαχθήσονται· ᾳχκζ μέγας ανὴρ αναστήσετε· ᾳχκη εὐρόπη ἀσία ἀφρηκὶ· λιμωχθονιθήσοσι· ᾳχκθ· εἰ δὒσεβὴς ἔναν ἐὣνιον θεὸν γνωσθησουσι :—

ᾳχλ· μέία ποιμνη εἰς ποιμὴν ἔσθαι.

Ἐν φ. 104α ἄλλῃ χειρί, διαγεγραμμένα· Τὸ παρὸν ἁγιασματάρι ὑπάρχει τοῦ κὺρ Αὐξεντίου, καὶ εἴ τις αὐτῶ ἀπὸξενὼσι ἀς ἔχει τὴν λέπραν τοῦ κύρ Γιαζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην.

Ἐν φ. 104 ἄλλῃ χειρὶ τὸ ἑξῆς δημῶδες ᾆσμα, γεγραμμένον καταλογάδην.

Ἄγριο λάφι βόσκαιται—παραβόσκεται—κάτω σε ἄνηδρευς κάμπους
βόσκεται· παραβόσκεται τὴ γὴν δάκρια γεμίζι·
—ὀχοὺ μανίτζα μου—

καὶ ἀπο τα δάκρια τα πολλά· τὴν γὴν χηλον, επῆκε·
καὶ ἥλιος ἀνατέλοντα τὴν ἐλαφὴν ερώτα,
λαφὴν[α] γιδὲ βόσκισε· καὶ δὲν δροσολογάσε·
ηγὼ λεγα κυρ ιλιε μου να μὴν με το ρωτήσης,
ἀμἵ ἀφόντης με το ρότησες· νὰ σὲ το μολογήσω·
δώδεκα χρόνους ἔκαμα καὶ μόσχον δὲν ἐπῆκα·
καὶ τόρα στα γεράματα· ἔπισα δρεον μοσχάρι,
καὶ δὲν το πυρα, να ἀναβὼ ἀπάνου στο ωρεωβούνη,
ἀμι ἦρθα· καὶ ἐκατέβικα εἰς τοὺς δρεους κάμπους·
καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδιάβενε· εἰς το ἐλαφοκἴνὴγι·
κἴ ωλιμερης κἰνήγησε κἰνῆγη δὲν ἔποικε (γρ. ἐποῖκε)
καὶ πρὸς το γέρμα τοῦ ἥλιου ἔπιασε το μοσχάρι·
τῆς μάνας του τὸ διέβικεν· γηὰ νὰ τὸ πήση δήπνον·
καὶ εγὼ ἀφὸντης του εἴκουσα· ἡ δυναμίς μου ἐχάθη·
τα ματιὰ μου ἐσταρκἴσαν· ἐθάμβοσε το φὼς μου
στω κάψαλο δρωσωλογὼ· στω ξέρα ἠσηχάζο·
καὶ ὅσα ποτάμια με νερὸ, θέλο να τα καταπίωο.

Ἐν φ. φ. 118α· Εἰς τοὺς 1812· ἔγινεν ὁ γίανάκης πιπὴς σπαὴς εἰς τὸ καταφυ (ἄλλῃ δὲ χειρὶ πρόςθετα) καὶ ἐδὼ εἰς το μοναστήρι.

Ἐν φ. 132β Χερουβικὸν ἦχος πλ. β´ καὶ Κοινωνικὸν ἦχος πλ. δ´.

Ἐν φ. 133α-β σημειώματα ὀνομάτων, προθέσεων καὶ πληρωμῶν διὰ λειτουργίας. Μεταξὺ τούτων· Ἔγραψεν ἡ Σωλυμι την αδελφή της την Κρουστάλο, ἀπο τους Ζαρχανάτες εἰς την ἁγίαν πρόθεσιν.

Μεταξὺ τῶν φ. 84 καὶ 85 καὶ τῶν φ. 89 καὶ 90 κεκομμένον ἀνὰ ἓν φύλλον καὶ μεταξὺ τῶν φ. 98 καὶ 99 δύο φύλλα, ὧν σώζονται μόνον μικραὶ λωρίδες πρὸς τῇ ῥάχει.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπό τινων ἀξίων λόγου ἰδιορρύθμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

24.

Χαρτ. 0,14 × 0,9. Αἰῶνος XIX (φ. 64).

« **Ἀριστοφάνους** Βάτραχοι».

Γραφὴ κιρρά, κομψὴ καὶ ἐπιμελής.

Ἐν φ. 1α μόνον τάδε τῇ αὐτῇ χειρί· Ἰωάννης Μουνδῖνος. 1817. 4: Μαρτίου ἐπ. Δευτέρᾳ.

Τὰ φ. 1β καὶ 58β-64 ἄγραφα. Ἐν φ. 58β παρενεγράφη, διαγραφεῖσα κατόπιν, διὰ μολυβδίδος ἀπόδειξις περὶ τεσσαράκοντα τεσσάρων αὐστριακῶν ταλλήρων ληφθέντων παρὰ Ἰωάννου Μιρζάν.

Στάχωσις διὰ χαρτονίου.

25.

Χαρτ. 0,195 × 0,143. Αἰῶνος XVIII (φ. 266).

1 (φ. 6^{α}). «Τοῦ σοφωτάτου **Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου** Διδαχαὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Ὁμιλίαι δεκατρεῖς. Τὰ φ. 1-5^{α} ἄγραφα. Ἐν φ. 5^{β} «Πίναξ τῆς παρούσης βίβλου».

2 (φ. 175^{α}). **Τοῦ αὐτοῦ** «Ἐπιστολὴ ἀπὸ μέρους τοῦ **Σωφρονίου πατριάρχου** τῆς ἁγίας πόλεως **Ἱερουσαλήμ**».

3 (φ. 178^{α}). Τύπος ἐγγράφου καθαιρέσεως ἀρχιερέως.

4 (φ. 180^{α}). Τύποι προοιμίων καθαιρέσεως ἀρχιερέως.

5 (φ. 188^{α}). Τύπος ἐγγράφου ἀθωώσεως ἀρχιερέως.

6 (φ. 192^{α}). **Ἀδήλου** «Λόγοι διάφοροι».

α' (φ. 192^{α}). «Εἰς φιλόθεον γυναῖκα ἐπιτάφιος». Ἀρχ. Εἶχε δίκαιον ὁ ὑψηλὸς καὶ πολυμαθέστατος νοῦς τοῦ Σολομῶντος. — β' (φ. 194^{β}). «Ἐπιτάφιος εἰς παρθένον σεμνὴν ἄωρον θανοῦσαν». Ἀρχ. Θάνατε ὦ θάνατε καθὼς φαίνεται ὄχι μόνον τὸ μνημόσυνόν σου πικρόν. — γ' (φ. 197^{β}) «Ἐπιτάφιος εἰς κοινοφελὲς πρόσωπον». Ἀρχ. Ποῦ εἶνε τὸ χρυσὸν στόμα τῆς σοφίας τοῦ Σειράχ; — δ' (φ. 200^{β}). «Ὕλη ἀκατάσκευος ἐπιταφίων, ἐν λόγῳ παραδείγματος' εἰς ἄωρον θάνατον». Ἀρχ. Θάνατε θάνατε ὡς πικρόν σου οὐ μόνον τὸ μνημόσυνον, ἀλλὰ καὶ ἡ θεωρία.

Τὰ ὑπ' ἀρ. α', β' καὶ γ' εὕρηνται καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 61 τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει μονῆς Καρακάλλου. Ἴδε **Σπυρ. Π. Λάμπρου** Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων. Ἐν Κανταβριγίᾳ τῆς Ἀγγλίας. Τόμ. Α' σ. 135. Τὸ δὲ γ' ἐξεδόθη ὑπὸ **τοῦ αὐτοῦ** ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Ε', 1908, σ. 297 κ. ἑ.

7 (φ. 205^{α}). **Ἀδήλου** εἰς τὴν θ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ.

Ἀρχ. Προοιμίασαι ἐκ τῆς ἀφροσύνης τῶν φροντιζόντων διὰ τοῦτα τὰ πρόσκαιρα.

8 (φ. 207^{α}). «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου «**Ἀδελή** μετάφρασις διὰ ἰαμβείων ἐπῶν εἰς τοὺς εἰκοσιτέσσαρας οἴκους τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ πρὸ αὐτῶν κοντακίου».

9 (φ. 216^{α}). **Ἀδήλου** Λόγος εἰς τὴν ι' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ.

Ἀρχ. Ἀξιοδάκρυτος ἡ ἀσθένεια, ἀνίατον τὸ πάθος.

10 (φ. 228^{β}). «**Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου** περὶ ἱερέων».

11 (φ. 228^{β}). «Διήγησις τοῦ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν **Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων** διὰ ἐκείνους ὁποῦ δὲν διαβάζουν τὴν ἀκολουθίαν τους, ἱερωμένων καὶ κοσμικῶν ἀνθρώπων».

12 (φ. 232^{α}). **Ἀδήλου** Λόγος εἰς τὴν ια' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ.

Ἀρχ. Καθὼς φαίνεται εἶχε μεγάλον δίκαιον ὁ πολυφωνότατος τῶν προφητῶν.

13 (φ. 243^{α}). «Περὶ ἱερέων ἀναξίων, διήγημα φοβερὸν καὶ παράδοξον».

Ἕπονται καὶ ἄλλαι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

14 (φ. 548^{α}). Λόγος εἰς τὴν θ' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ.

Ἀρχ. Ἀνίσως καὶ ὁ ἕνας ἄνθρωπος εἶναι ἕνα κάτοπτρον ὅλης τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως.

15 (φ. 268). «Λόγος ὠφέλιμος. Ἐκ τοῦ πατερικοῦ' περὶ κενοδοξίας».

16 (φ. 261^{β}). «Ἰατρεία τῆς ψυχῆς».

17 (φ. 262^{α}). «Περὶ τοῦ προσκυνεῖν κατὰ ἀνατολάς».

Ἐν φ. 261^{α}· Ἐγράφθη καὶ τόδε, παρ' ἐμοῦ Κωνσταντήνου, Πελοπονησίου καὶ Σπήρου Παχουμίου, τοῦ Κορωναίου, εἰς τὸ εἰέρὸν σχολήον τῆς Σίφουνος, ἐκκλεχθέντος ὑπὸ εἰέρὸν παταίρον, βηβλήα, καὶ ὅπιος ἐβρεθὴ, καὶ τοὺς τὸ ἀπόξαινόσι νὰ ἔχη, τὰς ἀρὰς τὸν ἁγίον καὶ θεοφόρον παταίρον, τὸν ἐνηκαί, ἁγίον τριακοσίον δέκα καὶ ὀκτὼ, ἕος ὁποὺ νὰ μαρτιρήση τὴν ἀλήθεια, καὶ τότε λάβη συνχορήσεος.

Τὰ φ. 1^{α}-5^{α}, 190^{α}-191^{β}, 206^{β}, 214^{α}-215^{β}, 230^{β}-231^{β}, καὶ 262^{α}-257^{α} ἀρχῆθεν ἄγραφα.

Ἐν φ. 1^{α}, 2^{α}, 2^{β}, 231^{β}, 263^{β}-267^{α} δοκίμια κονδυλίου καὶ ἀριθμητικαὶ πράξεις διὰ διαφόρων χειρῶν νεωτέρων. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 2^{α}. 1818: δεκεμβρίου: 7 ἀναγνώστης. Ἐν φ. 2^{β}· 1762 σαιπταιβρίου—10—κορόνι καὶ 1761 καὶ 1766. Ἐν φ. 5^{α}· Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις Παρθενίου Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ Κάμπου. Ἐν φ. 262^{β}· 1761 ἀγουστου: 6: βουναρκα. Εἰς ταῦτα δ' ἕπονται σημειώσεις ἐξόδων. Ἐν φ. 263^{β}· $\frac{1766}{67}$ 11 δικαιβρίου ἡμερα δευταίρα εγαινήθη θεχαταίρα του κίρ κοσαντη κεντή αίστο σε θήμησις. Ἐν φ. 227^{β} σχεδιογραφίαι ταώνων, ἐν δὲ φ. 228^{α} σχεδιογραφία ἀρχαγγέλου.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων, ἐν οἷς ἐν φ. 148 Θ ἔχον ἐντὸς δικέφαλον ἀετόν.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

26.

Χαρτ. 0,85 × 0,6. Αἰῶνος XVI (φ. 233).

Ψαλτήριον.

Ἐν φ. 223^{α}· Ἐγράφη τὸ παρὸν ψαλτήριον ἐν τῷ ,ζ^{ῳ}πα' ἰνδικτιῶνος α'. δια χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἁμαρτωλοῦ, Νήφου μοναχοῦ ὁ ποτὲ χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Νέων Πατρῶν, καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ:— ἔρρωσθαι εν Κυρίῳ. Ἕπεται ἡ μονοκονδυλία τοῦ Νήφου

καὶ δοκίμια κονδυλίου μεταγενέστερα, καθ' ἃ καὶ ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ξύλῳ τῆς σταχώσεως.

Στάχωσις διὰ ξύλου περιβεβλημένου διὰ βύρσης ἄνευ ἐπιτυπωμάτων.

27.

Χαρτ. 0,207 × 0,156. Αἰῶνος XVIII (φ. 178).

1 (φ. 6α). Αἱ περίοδοι Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) . . . ἐξ αὐτῶν, οὐκ ἀπολεῖται. Λεήθητε οὖν περὶ ἐμοῦ ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ ὅπως ὁ θεὸς συγχωρήσῃ μοι περὶ τούτου.

2 (φ. 49α). «Ἡ διαθήκη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χρηστοδούλου τοῦ θαυματουργοῦ».

Ἀρχ. Ἐπειδὴ ἄνθρωπος εἶμαι καὶ ἐγώ, ὅσον ἦτον αἰχρία νὰ κυβερνηθῶ ἀπὸ τὸν θεόν.

Πρβλ. *Miklosich - Müller* Acta et Diplomata Τόμ. Γ' σ. 81.

3 (φ. 62α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου Ἀβραάμ».

4 (φ. 74). «Λόγος τοῦ **Χρυσοστόμου** διήγησις Περὶ τοῦ δικαιοτάτου Μελχισεδὲκ καὶ Περὶ τοῦ Ἀβραὰμ τὴν φιλοξενίαν καὶ Περὶ τῶν Σοδόμων, ὀφέλημος».

Προτάσσεται ἐν φ. 73β ξυλογραφικὴ εἰκὼν τοῦ Μελχισεδὲκ μετὰ βραχέος ἐντύπου κειμένου.

5 (φ. 87α). «Λόγος ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως».

6 (φ. 90α)· **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ μετανοίας».

7 (φ. 95α). «Διήγησης ὀπτασία Κοσμὰ μοναχοῦ φοβερὰ καὶ ὠφέλιμος».

8 (φ. 99β). «Ἐξίγησις μερικῆ, ἀπὸ βιβλία θαυμαστὰ καὶ ὠφέλημα **Διονυσίου τοῦ ρέτορος**».

9 (φ. 102α). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Στρατηλάτου».

10 (φ. 104α). «Περὶ ταπεινώσεως καὶ ὑποταγῆς υἱοῦ Πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ πάνη ὀφέλημος».

11 (φ. 108α). «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεος».

12 (φ. 114α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον».

13 (φ. 119α). «Περὶ τοῦ Μαγιστριάνοῦ ὁπῶς ἐλυτρώθη τοῦ κινδύνου διὰ τῆς ἐλεημοσύνης».

14 (φ. 121α). «Περὶ τοῦ Φιλεντόλου ἀνδρὸς πόρνουν».

15 (φ. 123β). «**Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου**· διήγησις ὠφέλειμος περὶ μνημοσύνων, καὶ περὶ ἄλλων ὠφελείμων καὶ ἁγίων λογίων».

16 (φ. 130α). «Πατερικᾶ».

17 (φ. 155α). Διήγησις περὶ τοῦ μοναχοῦ Ζωσίμου.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) .. δεύτερον ἔλαβέ με εἰς τὴν κορυφὴν αὐτοῦ, καὶ ἀνυψώθη σφόδρα· καὶ κλιθὲν ἀναμέσον τοῦ ποταμοῦ, ὑπήντησέ με τὸ ἄλλο δένδρον καὶ ἐδέξατό με ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. Τέλ. εἰρήνη πᾶσι τοῖς ἀκούωσιν τὴν διήγησιν τῶν ἁγίων μακάρων· ἔστι κύριος συνήγορος καὶ βοηθὸς πάντων, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Πρβλ. *A. Vassiliev* Anecdota graeco - byzantina. Ἐν Μόσχ. 1893 σ. 166 κ. ἑ.

18 (φ. 160α). «**Παλαδίου** Ἀπὸ τῆς τῶν Βραχμάνων Ἱστορίας..

Ἀρχ. Ἀλεξάνδρου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως διαβάντος Μακεδονίαν. Τέλ. (κολ.) καὶ πᾶσα δὲ βροτεία φύσεις, διὰ ταύτας φονεύουσί τε καὶ φονεύονται· Βραχμάνες δὲ νικήσαντες...

Τὰ ὀπ' ἀρ. 3 - 15 καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ 16 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν φ. 61α· Ὥσπερ ξένοι χαίρονταις εἰδεῖν πατρίδαν, καὶ οἱ θαλαττεύοντες εἰδεῖν λημένα· οὕτω καὶ ἡ μετάγράφωνεες ἰδεῖν βιβλίου τέλος· καὶ ἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσται καὶ μη καταράσθε διὰ τὸν Κύριον, διὰ τὰ πολλά μου σφάλματα, ὅτι οὐδεῖν ὁ γράφων· καὶ οὐδὲν παράγράφει· σωθῆ ὦ γράψας ἐλεηθῆ ὁ ἔχων: 1776 : 9 : Αὐγούστου: τάποινὸς Μεθόδιος: Τέλος ἡ διαθήκην τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστόδουλος (τὸ πρῶτον Χριστοδούλου) ὁ Λατρηνὸς οἰκειοχείρως ἔγραψα κατὰ τὸ αψϛ'· τῆς τοῦ Κυρίου σαρκώσεως 1096. Ἐν φ. 61β· Ὥςπερ ξένοι χαίροντες εἰδεῖν πατρίδαν καὶ οἱ θαλαττεύοντες εἰδεῖν λημένα· οὕτω καὶ οἱ μετάγράφοντες ἰδεῖν βιβλίου καὶ ἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι καὶ μη καταράσθαι διὰ τὸν Κύριον διὰ τὰ πολλά μου σφάλματα ὅτι οὐδεῖν ὁ γράφων καὶ οὐδὲν παραγράφει· σωθῆ ὁ παραγράψας ἐλεηθῆ ὁ ἐχῶν.

Ἐν φ. 129β· 1776 : Νοεμβρίου 23 Πάτμος: Μεθόδιος Ἱερομόναχος ἔγραψα τὸ παρών.

Τὰ φ. 73 καὶ 161 - 178 ἄγραφα νέου χάρτου.

Μεταξὺ τῶν φ. 12 - 13, 140 - 141, 146 - 147, 154 - 155 καὶ 155 - 156 λείπουσι φύλλα, ὧν ἡ ἔλλειψις σημειοῦται διὰ μικροῦ σταυροῦ ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ ἑκατέρου τῶν ἄνωθι φύλλων.

Στάχωσις νεωτάτη.

28.

Χαρτ. 0,24 × 0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 210).

1 (φ. 7β). **Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ** Λόγοι λ'.

Προτάσσονται α' (φ. 2α)· «Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ **Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς Ῥαΐθοῦ** πρὸς Ἰωάννην ἀξιάγαστον τοῦ Σιναίου ὄρους ἡγούμενον», β' (φ. 2β)· «Ἀντίγραμμα. **Ἰωάννης** Ἰωάννῃ χαίρειν», γ' (φ. 4α)· «Πρόλογος τοῦ βίου», δ' (φ. 4α)· «Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ τοῦ ἐπίκλητ Σχολαστικοῦ· τοῦ ἐν ἁγίοις ἀληθῶς :»

Ἐν φ. 144^{β} ἀνεπίγραφος Πίναξ τῶν λόγων, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ τελευταίου (θ') καὶ λήγων εἰς τὸν πρῶτον (α').

2 (φ. 145^{α}). **Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος «Πρὸς τὸν Ποιμένα».

3 (φ. 156^{β}). «Σχόλια» εἰς τοὺς λόγους **Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ.**

Ἐν τέλει δι' ἐρυθρῶν κεφαλαίων γραμμάτων· Μνώεο ξεῖνε γραφοῖος Νικοδήμοιο ἀλητροῦ.-

4 (φ. 160^{α}). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ».

Ἀρχ. Μάτην οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἴτιον ἀξιοῦσιν εἶναι τοῦ περὶ τὰ καλὰ ζήλου.

Ἐκδέδοται ὑπὸ **Ἱππολύτου** *Delehaye* παρὰ τῷ **Θεοδώρῳ** *Wiegand* Der Latmos. Ἐν Βερολίνῳ. 1913 σ. 105 κ. ἑ.

5 (φ. 199^{α}). «Ἡ τελευταία νομοθεσία καὶ διαθήκη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Παύλου, παρεκβληθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ μονῇ κειμένου βιβλίου, ἐν ᾧ τὰ περὶ αὐτοῦ πλατύτερόν τε καὶ σαφέστερον καθιστόρηται· καὶ ἄρχεται οὕτως».

Ἀρχ. Οἴδατε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ πατέρες· ὅτι τὸ μοναδικὸν σχῆμα ὑψηλόν ἐστι καὶ ἐπηρμένον καὶ ἀγγελικόν.

Ἔχει πολλὰς διαφορὰς ἀπὸ τοῦ οἰκείου μέρους τοῦ Λόγου ἐγκωμιαστικοῦ καὶ θαυμάτων διηγήσεως εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Παῦλον τὸν ἐν τῷ Λάτρῳ (ἔκδ. **Ἱππολύτου** *Delehaye* ἔνθ' ἀν. σ. 152, 5 - 153, 26.

6 (φ. 201^{β}). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας** Λόγος ἀσκητικός».

Ἀρχ. Ἀγαπητοί· φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

7 (φ. 202^{β}). «Ἀπὸ τὸ Πατερικόν».

Ἀρχ. Ἠρώτησεν ἀδελφὸς τὸν ἀββᾶν Ματτώην.

8 (φ. 203^{α}). «Ἀλφάβητος ἰαμβικὴ τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**». Ἀρχ. Ἄνω πτέρωσον πρὸς θεόν σου τὰς φρένας.

Ἕπονται α' (φ. 203^{α}). «Ἑτέρα ἀλφάβητος **τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ θεόν»· β' (φ. 203^{β}). «Ἑτέρα ἀλφάβητος». Ἀρχ. Ἄφες ψυχὴ τὰς ἡδονὰς τοῦ τρέχειν ἐπ' ἀδήλοις· γ' (φ. 204^{β}). «Ἑτέρα ἀλφάβητος». Ἀρχ. Ἀρχῆθεν πλαστουργήσας με ὁ ποιητὴς ἁπάντων· δ' (φ. 205^{α}). «Ἑτέρα ἀλφάβητος **Νείλου μοναχοῦ**». Ἀρχ. Ἀρχὴ σωτηρίας ἡ σεαυτοῦ κατάγνωσις· ε' (φ. 205^{α}). «Ἑτέρα ἀλφάβητος **τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. Ἄτοπόν ἐστι τὸν διώκοντα τὰς τιμὰς φεύγειν τοὺς πόνους, δι' ὧν αἱ τιμαί· ς' (φ. 206^{α}). «Ἑτέρα ἀλφάβητος. Δίστιχα». Ἀρχ. Ἄναρχον φῶς παρεκτικὸν αἴγλης ἀκατασκίου.

Ἐν τῇ ὤᾳ τῶν πρώτων λόγων τοῦ **Ἰωάννου Σχολαστικοῦ** σχόλια διὰ χειρὸς μεταγενεστέρας.

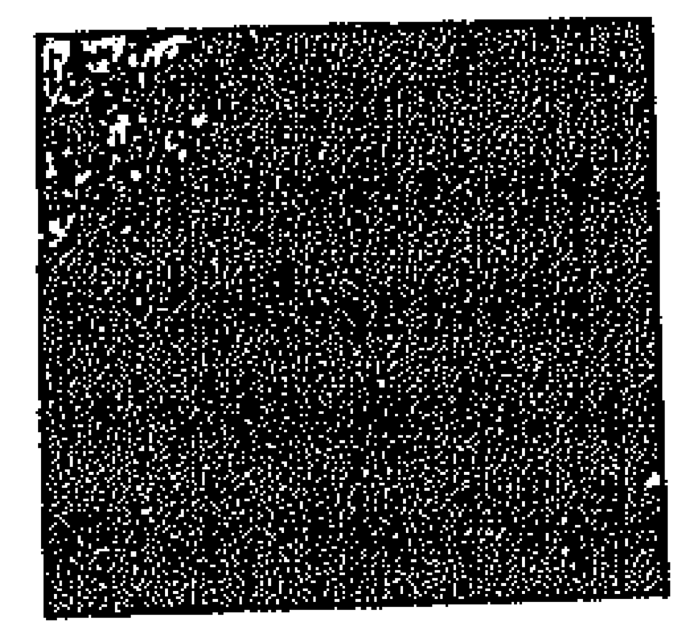
Στάχωσις διὰ βύρσης.

(Ἕπεται συνέχεια)

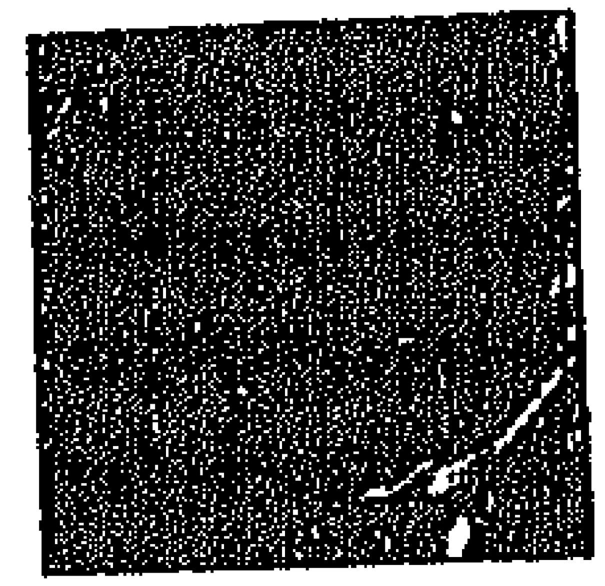
ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— ***Σφραγὶς τοῦ καρδιναλίου Βησσαρίωνος.*** Μετ' ἰδιαζούσης εὐχαριστήσεως δημοσιεύομεν ἐνταῦθα δύο ἔκτυπα τῆς ἀγνώστου μέχρι τοῦδε σφραγῖδος τοῦ περιωνύμου καρδιναλίου Βησσαρίωνος ἐκ φωτογραφιῶν ἀποσταλεισῶν ἡμῖν καθ' ἡμετέραν παράκλησιν ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου ἀρχείου Μεδιολάνων. Καὶ τὸ μὲν ὑπ' ἀρ. 1 εἶνε εἰλημμένον ἐξ ἀποτύπου τῆς σφραγῖδος ἐπὶ χάρτου κεκολλημένου διὰ σημαντρίδος ἐκ ζύμης (ostia) ἐπὶ ἐπιστολῆς τοῦ Βησσαρίωνος, ἀπευθυνθείσης τῇ 20 Ἰουνίου 1472 ἐκ Λουγδούνου εἰς τὸν δοῦκα Μεδιολάνων Γαλεάτσον Μαρίαν Σφόρτσαν καὶ ἀποκειμένης ἐν τῷ Carteggio Sforzesco. Francia τοῦ Δημοσίου ἀρχείου τῆς πόλεως ταύτης. Τὸ δὲ ὑπ' ἀρ. 2 ἐλήφθη ἐξ ἑτέρας ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ, ἀπευθυνθείσης εἰς τὸν αὐτὸν ἐκ Νοβάρας τῇ 25 Μαΐου 1472 καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρχείῳ ἀποκειμένης (Carteggio Sforzesco. Novara). Ἀμφότερα τὰ ἔγγραφα ταῦτα θέλομεν ἐκδώσει ἐν τοῖς Παλαιολογείοις καὶ Πελοποννησιακοῖς καὶ ἐν ἰδίᾳ μονογραφίᾳ περὶ τῶν τελευταίων Παλαιολόγων καὶ τῆς αὐλῆς τοῦ Μεδιολάνου ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι. Καίτοι δὲ τὰ ἔκτυπα προέρχονται, καθ' ἃ φαίνεται, ἐκ δύο διαφόρων πρωτοτύπων, ἡ παράστασις δὲν εἶνε ἱκανῶς σαφὴς ἕνεκα τοῦ περιγραφέντος ἀνωτέρω τρόπου τῆς σφραγίσεως. Οὐχ ἧττον διακρίνεται τὸ οἰκόσημον τοῦ Ἕλληνος καρδιναλίου, ἀποτελούμενον ἐκ θυρεοῦ, ἐν ᾧ δύο βραχίονες ἀνδρὸς ἀφανοῦς, οὗ αἱ χεῖρες κρατοῦσι μέγαν σταυρόν. Μικρότερος δὲ σταυρὸς εἰκονίζεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ θυρεοῦ, καὶ ἐπὶ τούτου πῖλος καρδιναλίου, ἐξ οὗ κρέμανται ἑκατέρωθεν ἀστραγαλωτὰ σχοινία πλαισιοῦντα τὸν θυρεόν. Εἰς τὴν σαφεστέραν ἐξήγησιν αὐτοῦ ἐβοήθησεν ἡμᾶς ὁ διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ μουσείου κ. Ἰω. Σβορῶνος, ὅστις προσέ-

Ἀρ. 1

Ἀρ. 2

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ
1915

τος εἰς τὸν κάτοχον καὶ *τὸ χωρίον Μουζαλῆ κοντὰ εἰς τὸ Ἀλτὴν* κατὰ τὸ ἐν φ. 11β σημείωμα. Ζητητέον δὲ τοῦτο ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἡρακλείας, ὅπου, καθ' ἃ φαίνεται, διέτριβεν ὁ Ἰωαννίτης ἐκεῖνος ἱερεύς. Τὴν περίεργον διαφωνίαν τῶν δύο τούτων πηγῶν ἀδυνατοῦμεν νὰ λύσωμεν. Τοῦ δὲ Κυπριανοῦ τὰ ἴχνη παρακολουθοῦμεν ἐκ τοῦ κώδικος μέχρι τοῦ 1736 μόνον. Τὰς δὲ περαιτέρας τύχας τοῦ κώδικος ἀγνοοῦμεν, καὶ μόνον ἐκ τῶν ἐν φ. 132β τύπων χειροτονίας βλέπομεν, ὅτι εὑρίσκετο ἔτι τελευτῶντος τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος τῷ 1794 ἐν ταῖς χερσὶν εὐπαιδεύτου ἀρχιερέως ὑποκειμένου εἰς τὴν μητρόπολιν Ἡρακλείας. Πιθανῶς δ' ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη ἦτο αὐτὴ ἡ τῆς Τυρολόης, ἐν ᾗ ἐξηκολούθησε μένων ὁ κῶδιξ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυπριανοῦ. Ἐξ Ἡρακλείας δὲ τέλος ἔφερεν αὐτὸν καὶ ὁ πωλητής, παρ' οὗ ἠγόρασε τὸν κώδικα τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ[1]

29.

***Χαρτ.** 0,214 × 0,148. **Αἰῶνος** XVII (φ. 184).*

«**Ματθαίου** τοῦ νομοθέτου ὃς ἦν ἀρχιερεὺς καὶ πάνυ σοφώτατος τοὐπίκλην **Βλάσταρης.** Συναγωγὴ κανόνων».

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 17α. Προηγεῖται Προοίμιον **Μανουὴλ Μαλαξοῦ** φέρον τὴν ἐπιγραφὴν «Βιβλίον νόμιμον σὺν θεῷ ἁγίῳ». Ἕπεται δ' ἐν φ. 3β-16β Πίναξ περιέχων τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κεφαλαίων, σῃε' τὸν ἀριθμόν, μὴ ἀνταποκρινομένας πάσας αὐτολεξεὶ πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ τῷ κώδικι.

Ἐν τέλει (φ. 182β)· Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ Φεβρουαρίῳ ιη' ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ἐπὶ ἔτους ,ζρκγ'. ἰνδικτιῶνος ιβ':—Ἡ βίβλος αὕτη κτῆμα καὶ πόνος Ματθαίου οἰκτροῦ πέλει.

Ἐπὶ τοῦ προσθίου παραφύλλου τοῦ ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τῆς σταχώσεως μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου βηβλήον τοῦ καλουγέρου. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὀπισθίου παραφύλλου τοῦ ἐπικεκολλημένου ἐπὶ τῆς σταχώσεως διὰ γραφῆς μεταγενεστέρας λίαν δυσαναγνώστου οἱ ἑξῆς στίχοι καταλογάδην γεγραμμένοι· αὐθέντα ὑψυλότατε καὶ πολυχρονεμένε | πράγμα ποδὲν ἐστάθηκε καλὸν . . . πρώτα | ει δέ(;)τω υστερολαβε(;) νὰ τοὺς . . . τοσῶς χρόνως | αὐθημερὸ ἀλάξαντας(;) σᾶς βρῆσκο· νασιωμένος(;) | στᾶς γνῶσις καὶ στᾶς πράξης. αβγερινὸς καὶ ποῦλια | ἄλ . . . δὲν σας ζῆραδόνει (;).

Τὰ φ. 1 καὶ 183 ἄγραφα.

Ἐν φ. 2α καὶ 17α ἐπίτιτλα κομψὰ διὰ μέλανος καὶ ἐρυθροῦ χρώματος.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης φερούσης ἀμυδρὰ χρυσᾶ ἐπιτυπώματα.

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. ΙΒ' σ. 112.

30.

Χαρτ. 0,25 × 0,18. Αἰῶνος XVIII (φ. 181).

Θεοδώρου Προδρόμου Ἐξήγησις κανόνων.

Ἐν φ. 178β· Τέλος τῶν σχολίων τῶν ἐν ταῖς ἁγίαις δεσποτικαῖς ἑορταῖς συντεθέντων παρὰ τῶν ἁγίων μελῳδῶν.

Τῶν ἀνὰ χεῖρας λαβόντων τήνδε βίβλον
δέομαι θερμῶς τοῦ δοῦναί μοι συγγνώμην
περὶ τῶν κειμένων ἐν ταύτῃ σφαλμάτων
ἅτινα πεφεύγουσι τὸν ὀφθαλμόν μου.

αψϟα': Φευρουαρίου α. ἐν Δημητζάνῃ.

Ἐν φ. 3β· Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὀλίγοις προσετέθη μοι Ἰωάννῃ ἀναγνώστῃ Δημητζαναίῳ ὅπερ γέγραπται ἐν τῇ κατὰ Δημητζάναν σχολῇ ἐν τῷ αψϟα' ὅστις ὕστερον διὰ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ὠνομάσθην Ἱερόθεος.

Ἐν φ. 179α· Καὶ τόδε Ἱεροθέου μοναχοῦ Δημητζαναίου.

Τὰ φ. 1-3 καὶ 179-181 ἄγραφα.

Ἡ στάχωσις περιβάλλεται ὑπὸ δύο φύλλων περγαμηνῆς τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος, περιεχόντων λόγους ἐκ τοῦ Ἀκυσαϊκοῦ (Πατέρες μου καὶ ἀδελφοί), κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένων.

31.

Χαρτ. 0,227 × 0,150. Αἰῶνος XV (φ. 186).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

1 (φ. 2α). Τὰ κατὰ **Ἰωάννην**.—2 (φ. 40β). Τὰ κατὰ **Ματθαῖον**.—3 (φ. 58α). Τὰ κατὰ **Λουκᾶν**.—4 (φ. 80α). Τὰ κατὰ **Μᾶρκον**.—5 (φ. 88β). Εὐαγγέλια τῆς Μεγάλης ἑβδομάδος.—6 (φ. 140β). Εὐαγγέλια τῶν ἐπισημοτέρων ἀκινήτων ἑορτῶν κατὰ μῆνας (φ. 140β τοῦ Σεπτεμβρίου, φ. 148α τοῦ Ὀκτωβρίου, φ. 150α τοῦ Νοεμβρίου, φ. 152α τοῦ Δεκεμβρίου, φ. 157β τοῦ Ἰανουαρίου, φ. 162α τοῦ Φεβρουαρίου, φ. 163β τοῦ Μαρτίου, φ. 165β τοῦ Ἀπριλίου, φ. 166β τοῦ Μαΐου, φ. 167α τοῦ Ἰουνίου, φ. 171β τοῦ Ἰουλίου, φ. 172β τοῦ Αὐγούστου).—7 (φ. 175α). Εὐαγγέλια ἀναγινωσκόμενα εἰς διαφόρους περιστάσεις.—8 (φ. 179α). Τὰ ἕνδεκα ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

Ἐν τέλει τοῦ κειμένου· Δόξα σοι ὁ θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· ἀμήν. Σωθῆ ὁ ἔχων· ἐλεηθῆ ὁ γράψας.

Ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει τοῦ κώδικος ἀνὰ ἓν παράφυλλον γεγραμμένον διὰ χειρὸς νεωτέρας. Ἐν τῷ τῆς ἀρχῆς «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου** ἐπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως τοῦ **Χρυσοστόμου** Λόγος εἰς τὴν Λαμπρὰν καὶ ἁγίαν Κυριακήν». Ἀρχ. Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος ἀπολαβέτο ταύτις τὶς καλῆς πανηγήρεος. Ἐν τῷ τοῦ τέλους Τροπάρια εἰς διαφόρους ἁγίους.

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 1α σημείωμα τουρκιστὶ γεγραμμένον. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ ἐπίτιτλον καλλιτεχνικὸν τρίχρωμον.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων ἐπενδεδυμένων διὰ βύρσης τιλφοβρώτου.

32.

Περγ. 0,168 × 0,11. Αἰῶνος XI (φ. 320).

Τετραευάγγελον.

α' (φ. 9α). «Τὸ κατὰ **Ματθαῖον** ἅγιον εὐαγγέλιον». Προτάσσεται (φ. 10α) «Συναξάριον σὺν θεῷ τῶν εὐαγγελίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ».—β' (φ. 98β). «Τὸ κατὰ **Μᾶρκον** ἅγιον εὐαγγέλιον». Τὸ τέλος ἐν φ. 152α ἐπὶ λεπτοτέρας περγαμηνῆς συμπεπληρωμένον ἀντὶ φύλλου ἐκπεσόντος. —γ' (φ. 153β). «Τὸ κατὰ **Λουκᾶν** ἅγιον εὐαγγέλιον». —δ'.(φ. 241β). «Τὸ κατὰ **Ἰωάννην** ἅγιον εὐαγγέλιον». —ε' (φ. 311α). «Συναξάριον περιέχον τοῦ μηνολογίου ἐκλογὴν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου». —ς' (φ. 318β). «Τῶν ἐν τοῖς Σάββασι καὶ ταῖς Κυριακαῖς τῶν ἁγίων νηστειῶν εὐαγγέλια: ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι».—ζ' (φ. 319β). «Εὐαγγέλια τῶν σωτηρίων παθῶν». — η' (φ. 320α). «Εὐαγγέλια ἑωθινὰ τὰ ἕνδεκα». — θ' (φ. 320α). «Εὐαγγέλια διάφορα εἰς μνήμας ἁγίων».

Ἐν φ. 1α σταυρὸς ἔγχρωμος χειρὶ νεωτέρᾳ μετὰ τῶν γραμμάτων $\overline{IC}$ $\overline{XC}$, *NI-KA καὶ Φ-X Φ-Π.*

Ἐν φ. 9α, 98β, 153β καὶ 241β κομψὰ μονόχρωμα ἐπίτιτλα.

Τὰ φ. 1β καὶ 152β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περικεκαλυμμένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων, σώζουσα ὀπὰς χάριν τῶν ἐκλιπόντων θηλυκωτήρων.

33.

Χαρτ. 0,237 × 0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 258).

1 (φ. 3α). Κανόνες.

α' (φ. 3α). «Ὁ κανὼν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—β' (φ. 11α). «Ὁ κανὼν τῶν Χριστουγεννῶν . . . ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**». Ἐν τῷ μεταξὺ (φ. 12α) «Ποίημα κυρίου **Ἰωάννου [Δαμασκηνοῦ] μοναχοῦ**».—γ' (φ. 24α). «Ὁ κανὼν τῶν Φώτων ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—δ' (φ. 36α). «Ὁ κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—ε' (φ. 40α). «Ὁ κανὼν τῶν Βαΐων ποίημα τοῦ κυρίου **Κο-**

σμᾶ».—ς' (φ. 44^{α}). «Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης $\beta^{ας}$, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—ζ' (φ. 45^{β}). «Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τρίτης, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—η' (φ. 46^{β}). «Τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης Τετράδης, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τετράδη ψαλῶ».—θ' (φ. 48^{α}). «Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης $ε^{ης}$, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—ι' (φ. 52^{α}), «Ὁ κανὼν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· πρὸ Σάββατόν τε».—ια' (φ. 53^{β}). «Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου· ἀπὸ $α^{ης}$ ᾠδῆς ἕως $ς^{ης}$ ποίημα **Μάρκου μοναχοῦ, ἐπισκόπου Ἱδροῦντος,** οἱ δὲ εἱρμοὶ γυναικός τινος **Κασσίας** ὀνομαζομένης, ἀπὸ δὲ $ζ^{ης}$ ᾠδῆς καὶ ἐφεξῆς ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—ιβ' (φ. 59^{α}). Ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα, ποίημα **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ**».—ιγ' (φ. 63^{α}). «Ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ, ποίημα **Ἰωάννου [Δαμασκηνοῦ] μοναχοῦ**».—ιδ' (φ. 67^{β}). «Ὁ κανὼν τῆς Ἀναλήψεως, ποίημα **Ἰωάννου [Δαμασκηνοῦ] μοναχοῦ**».—ιε' (φ. 68^{α}). «Ἕτερος κανὼν τοῦ κυρίου **Ἰωσήφ**».—ις' (φ. 68^{α}). «Ὁ κανὼν τῆς Πεντηκοστῆς, ποίημα **Κοσμᾶ** μοναχοῦ».—ιζ' (φ. 87^{α}). «Ὁ κανὼν τῆς ἁγίας Μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».—ιη' (φ. 92^{α}). «Ὁ κανὼν τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Ποίημα κυρίου **Κοσμᾶ**».

Ἅπαντες οἱ κανόνες οὗτοι μετὰ διαστίχου, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ παρασελιδίου, ἑρμηνείας.

2 (φ. 97^{α}). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Λόγοι.

α' (φ. 97^{α}). «Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς».—β' (φ. 164^{β}). «Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς».—γ' (φ. 168^{α}). «Εἰς Καισσάρειον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος, περιόντων ἔτι τῶν γονέων».—δ' (φ. 194^{α}). «Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸ γενέσθαι τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ Πάσχα».—ε' (φ. 199^{α}). «Εἰς Γρηγόριον ἐπίσκοπον Νύσσης ἀδελφὸν τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν».—ς' (φ. 207^{α}). «Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Γρηγόριον, συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων».—ζ' (φ. 209^{α}). «Εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἡνίκ' ἐπέτρεψεν αὐτὸν φροντίζειν τῆς Ναζιανζοῦ ἐκκλησίας».—η' (φ. 211^{α}). «**Τοῦ αὐτοῦ Γρηγορίου,** εἰς ἑαυτόν, ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον».—θ' (φ. 218^{α}). «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου στήσομαι. Ἀτελὲς ἐν ταῖς λέξεσιν ὅτι μηδὲ ὁ νόμος ἄχρι καὶ τούτου τὴν θεωρίαν φιλοπονῶν ἐν τῷ γράμ....

Τὰ ὑπ' ἀρ. α'-ε' μετὰ διαστίχου, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ παρασελιδίου, ἑρμηνείας.

3 (φ. 227^{α}). «**Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεός».

4 (φ. 234^{α}). «Θεματογραφία, ἧς ὕλη μὲν καὶ ὑπόθεσις τὰ ἄρθρα τῆς πίστεως· εἶδος δέ, καὶ πᾶσα ἡ περὶ αὐτὰ γυμνασία ἡ περὶ τῶν εἰδῶν τῶν ῥημάτων τῆς γραμματικῆς τοῦ σοφωτάτου **Κωνσταντίνου Λασκάρεως** θεωρία καὶ διαπόνησις».

Τὰ θέματα διαιροῦνται εἰς Κοινὸν καὶ Ἑλληνικόν.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ φ. 1^{α} δοκίμια κονδυλίου. Ἐν φ. 1^{β} «Περὶ τῶν Κοντακίων». Ἐν φ. 2^{α} «Εἴδη τῆς προσευχῆς τρία». Ἐν φ. 2^{β} σημείωμα περὶ κλίσεως τοῦ ῥή-

ματος ὠθῶ. Ἐν τῷ παραφύλλῳ φ. 257^{β} «Ὁρισμός. Ἕνωσίς ἐστι διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ σκιοδρομή» εἰς ια' ἄρθρα. Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ φ. 258^{α} τῷ ἐπικεκολλημένῳ ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πινακίδος τῆς σταχώσεως «Οἱ ιβ': μῆνες ὀνομάζονται οὕτως». Εἰς τέσσαρας στήλας «ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων» ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ Μαρτίου, «ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων», «ὑπὸ τῶν Μακεδόνων», «ὑπὸ τῶν Ἑβραίων».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ ἐπικεκολλημένῳ ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας πινακίδος τῆς σταχώσεως Ἐκ τῶν τοῦ Δανιήλου, ἐν δὲ τῇ κάτω ῴᾳ τοῦ φ. 3^{α} Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωσήφ.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομψοτάτων ἐπιτίτλων μελανῶν ἢ ἐρυθρῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν χρωμάτων (ἐν φ. 168^{α} ἐπίτιτλος ζωγραφία διὰ μέλανος) καὶ ὑπὸ μεγάλων κομψῶν καὶ ἰδιορρύθμων ἀρχικῶν γραμμάτων. Ἐν φ. 97^{α} καλὴ ἔγχρωμος εἰκὼν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Τὰ φ. 9^{β}, 10^{β}, 58^{β}, 96^{β}, 154^{β}, 193, 206^{β}, 224 καὶ 225 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

34.

Χαρτ. 0,143 × 0,20. Αἰῶνος XVII (φ. 288).

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ὁμιλίαι.

α' (φ. 2^{α}). Ὁμιλίας ἀκεφάλου τέλος. Τέλ. τὰς μελλούσας ἐκείνας καὶ ἀκηράτους μονὰς καὶ τὴν ἀθάνατον τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν· ὧν καὶ τύχοιμεν πάντες .. ἐν .. Χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ... καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.—β' (φ. 2^{β}). «Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τοῦ ἀσώτου». Ἀρχ. Ἀγαθὸς μὲν ὁ θεὸς πρὸς πάντας ἐστὶ καὶ φιλάνθρωπος καὶ μακρόθυμος.—γ' (φ. 9^{α}). «Ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω, περὶ τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου τοῦ Χριστοῦ παρουσίας». Ἀρχ. Φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας.—δ' (φ. 19^{β}). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου».—ε' (φ. 30^{β}). «Τῇ $\overline{β}'$ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς».—ς' (φ. 34^{β}). «Τῇ $\overline{δ^{η}}$ τῆς πρώτης ἑβδομάδος λόγος ἐκ πολλῶν συγγραμμάτων· καὶ εἰς τὴν ἀποδεκάτωσιν τοῦ χρόνου».—ζ' (φ. 40^{β}). «Σάββατον πρώτῳ τῶν νηστειῶν· εἰς τὸ θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου περὶ τῶν κολύβων».—η' (φ. 47^{β}). «Ἕτερον θαῦμα τὸ λέγων ἐν τῷ τροπαρίῳ τοῦ ἁγίου τοὺς στρατιώτας παιδεύεις τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι».—θ' (φ. (φ. 48^{β}). «Ἕτερον θαῦμα λέγων ἐν τῷ τροπαρίῳ τοῦ ἁγίου: μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν».—ι' (φ. 51^{α}). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος τῇ $\overline{α^{η}}$ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν».—ια' (φ. 67^{β}). «Τῇ $\overline{β}'$ τῆς δευτέρας ἑβδομάδος λόγος ἐκ πολλῶν βιβλίων».—ιβ' (φ. 76^{α}). «Τῇ $\overline{δ^{η}}$ τῆς $\overline{β}'$ ἑβδομάδος λόγος συλλεγόμενος ἐκ πολλῶν».—ιγ' (φ. 85^{β}). «Τῇ παρασκευῇ τῆς $\overline{β^{ας}}$ ἑβδομάδος λόγος ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου».—ιδ' (φ. 95). «Κυριακῇ $\overline{β^{α}}$ τῶν νηστειῶν».—ιε' (φ. 105^{α}). «Τῇ $\overline{β^{α}}$ τῆς $γ^{ης}$ ἑβδομάδος».—ις' (φι 122^{α}). «Τῇ $\overline{ς^{η}}$ τῆς γ' ἑβδομάδος· λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου».—ιζ' (φ. 128^{α}). «Κυριακῇ $\overline{γ^{η}}$ τῶν ἁγίων νηστειῶν: λόγος εἰς τὸν Σταυρόν».

—ιη' (φ. 141α). Τῇ βα τῆς δ εὐδομάδος λόγος εἰς τὸ ἐκ τοῦ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου περὶ τοῦ ἀμπελῶνος ὃν ἐφύτευσεν ἐν Σωρήχ».— ιθ' (φ. 147α). «Τῇ δη τῆς δ εὐδομάδος λόγος συναθροισθεὶς ἐκ πολλῶν βιβλίων· περὶ μετανοίας· καὶ περὶ κατανύξεως».—κ' (φ. 152β). «Τῇ Παρασκευῇ τῆς δης εὐδομάδος ἀπὸ τοῦ λόγου· **Ἀναστασίου ἡγουμένου τοῦ Σινᾶ ὄρους** ἑρμηνεία εἰς τὸν ς̄ ψαλμόν· καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. Πρέπουσα ἡ ἀρχὴ εἰλικρινοῦς μετανοίας.—κα' (φ. 158α). «Κυριακῇ δη τῶν νηστειῶν».—κβ' (φ. 165α). «Τῇ β̄ τῆς εης εὐδομάδος λόγος εἰς τοὺς Νινευΐτας».— κγ' (φ. 175α). «Τῇ εη τῆς ςης εὐδομάδος. λόγος εἰς τὸν μέγαν κανόνα· καὶ εἰς τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα».—κδ' (φ. 184β). «Σαββάτῳ ε̄ λόγος εἰς τὸν ἅγιον Εὐαγγελισμόν, περὶ τοῦ νομικοῦ, καὶ τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς».—κε' (φ. 192β)· «Κυριακῇ ε'η τῶν ἁγίων νηστειῶν».—κς' (199α). «Τῇ β' τῆς ς εὐδομάδος λόγος περὶ μετανοίας».—κζ' (φ. 208β). Τῇ δη τῆς ς εὐδομάδος: λόγος περὶ μετανοίας».—κη' (φ. 214β). «Σάββατον ς̄, τῆς ς̄ εὐδομάδος λόγος. εἰς τὴν ἔγερσιν τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου».—κθ' (φ. 223β). «Κυριακῇ ςη τῶν Βαΐων».—λ' (φ. 236α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Δευτέρᾳ· λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν καὶ περὶ ἐξαγορεύσεως».—λα' (φ. 243β). Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ γ', λόγος περὶ ὑπομονῆς· καὶ περὶ τοῦ Ἰὼβ πῶς ἐπειράσθη».—λβ' (φ. 252α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ δ'· *λόγος εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου·* περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρῳ· καὶ περὶ ἑτέρας γυναικὸς ἀλειψάσης μύρῳ τὸν ἀσθενῆ· καὶ εἰς τὸν Ἰούδαν».—λγ' (φ. 259α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ εη'· λόγος περὶ τῆς θείας κοινωνίας, καὶ πῶς χρὴ κοινωνεῖν ἡμᾶς».—λδ' (φ. 262α). «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ λόγος εἰς τὰ ἅγια πάθη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων.

35.

Χαρτ. 0,222 × 0,154. Αἰῶνος XIX (φ. 102).

1 (φ. 2α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** Εἰς τὸ Καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας.

2 (φ. 10β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ».

3 (φ. 20α). «Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου Νύσσης** Περὶ μετανοίας».

4 (φ. 29α). «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Λόγος εἰς τοὺς Μακκαβαίους».

5 (φ. 38α). Λόγος τοῦ **Πλουτάρχου** Περὶ πολυπραγμοσύνης. 1816. *Νοεμβρίου· 6: Κυδωνίαις*».

6 (φ. 47β). **Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ τοῦ ἀκούειν. **Πλούταρχος**».

Ἐν τέλει· 1817: Φευρουαρίου: 22. Τέλος τοῦ περὶ τοῦ ἀκούειν λόγου τῷ

δὲ θεῷ ἡ δόξα αἰώνιος ἀμήν· ἐγράφη δὲ διὰ χειρὸς Ἰωσήφ· καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχαισθαι ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον τοῦ ἐλεῆσαι με.

7 (φ. 62α). «**Θεμιστίου τοῦ φιλοσόφου** Λόγος περὶ φιλίας».

8 (φ. 73α). «**Λιβανίου** Β' πρὸς τοὺς Τρῶας ὑπὲρ τῆς Ἑλένης· Ὀδυσσεὺς: πρεσβευτικός».

Ἐν τῇ ἄνω φ̄α· 1817: Φευρουαρίου· 23: εἰς τὴν σχολὴν τῶν Κυδονιῶν διὰ Ἰωσὴφ Ἱερομονάχου.

9 (φ. 81α). «Στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν ἱεροδιδασκάλοις κυρίου κὺρ **Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου**».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1-8 ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Μετὰ τοῦ γαστοῦ χάρτου τῆς σταχώσεως ἐν ἀρχῇ συγκεκολλημένη ἐπιστολὴ φέρουσα χρονολογίαν 1821: ἀπριλίου 6 καὶ ὑπογραφὴν Ἰωσὴφ ιερ: Ξρ, ἀπευθυνσμένη δέ, ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἐν φ. 1α, «Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἐν Χριστῷ μοι λίαν ἀγαπητῷ Κυρίῳ κὺρ Μιχαὴλ Εὐμορφόπουλῳ τῷ Χίῳ· εὐχετικῶς· εἰς τὴν Σμύρνην». Πρόκειται ἐν αὐτῇ περὶ ἀποστολῆς τόμων τοῦ Ἀποστόλου καὶ Κήπου Χαρίτων. Ἐν φ. 1β «Πίναξ τῆς παρούσης βιβλίου» καὶ τάδε· Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἰωσὴφ καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχεσθε ὑπὲρ αὐτοῦ ἵνα ἐλεήσει αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ημέρᾳ κρίσεως 1826 Ἰουλείου: 3: κύτα ἐπάνω εἰς τὸν πῦργον. Ἐν φ. 101α ἐπιστολὴ πρὸς «Τὴν περιπόθητόν μοι Πανοσιότητα ὑμῶν» γεγραμμένη αωζω Μαΐου αη Κωνσταντινούπολις, φέρουσα ὑπογραφὴν χαρτοφύλαξ Μακάριος Ἰβηρίτης καὶ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἀποστολὴν δύο συγχωρητικῶν γραμμάτων. Ὄπισθεν δ' αὐτῆς ἐν φ. 101β καὶ 102α «Κατάλογος τῆς παλαιᾶς Γραφῆς κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα».

Στάχωσις διὰ γαστοῦ χάρτου περιβεβλημένου διὰ φύλλου παλαιοῦ ἐντύπου ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου καὶ διὰ λινοῦ.

36.

Χαρτ. 0,142 × 0,95. Αἰῶνος XVI (φ. 178).

Ἑρμηνεία τῆς ζωγραφικῆς τέχνης.

Κείμενον διάφορον τοῦ ἀποδιδομένου εἰς Διονύσιον τὸν ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ φ. 7α. Σύγκειται ἐκ μερῶν γεγραμμένων ὑπὸ διαφόρων χειρῶν καὶ ἀνεξαρτήτων ἀλλήλων. Ἐν φ. 172α-174α ἀκέφαλα Ἐπιγράμματα εἰς ἁγίας εἰκόνας.

Ἐν φ. 176β. Κἀγὼ δὲ ὁ Αὐξέντιος τὸ παρὸν θωρήσας,
εὗρον ἐν αὐτῷ πάμπολλα καὶ χρειώδη,
τῶν εἰκόνων ἕνεκα ζωγραφιδίων.

Τὸ παράφυλλον 1α ὅλως ἀμυδρόν. Τὰ φ. 1β-2, 6β, 174β-176α, 177α ἄγραφα. Ἐν τοῖς φ. 2β, 177β, 178α δοκίμια κονδυλίου. Ἐν φ. 3α «Παρὶ ὅταν θέλεις να

σκιάσεις ἁγίων». Ἐν φ. 4α «Εὐχὴ εἰς ἁγία εἰκόνα ὅταν ἄρχεται ὁ ζωγράφος να σκιάσῃ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην». Ἐν φ. 4β-6α ἐν μέσῳ εὐχῶν καὶ συνταγῆς χρυσώσεως αἱ μονοκονδυλίαι Στεργιανὸς (;) καὶ .... ἱερέως .... καὶ τὰ ἑξῆς ἐπιγράμματα καταλογάδην γεγραμμένα·

α') Κἂν οὐρανοὺς ἄνθρωπε καὶ νέφη φθάσῃς
κἂν γῆς μετρίσῃς καὶ θαλάσσης τὸ βάθος·
κἂν τῆς ἐλάφου ὑπεραρθεὶς τὸν δρόμον,
πλάκαν τάφον τρίπηχον οὐχ ὑπερδράμῃς.

β') Στίχι εἰς τὴν κοίμισιν τῆς Θεοτόκου*

Ἔχειν σε τύμβος κἂν δοκῇ κεκρυμμένον,
λέληθε· οὐρανὸς γὰρ ὄντως νην ἔφρει (γρ. φέρει).,
τὸν ὡς ἀληθῶς ἥλιον φαεσφόρον·
οὐ γὰρ κάτω σε σὺν νεκροῖς ὥραν μίαν.
ἀφῆκεν ἡ πρόνοια Κοσμᾶ παμμάκαρ.,
ἀλλ' οὐρανὸς φέρει σε σὺν τοῖς ἀγγέλοις.

γ') Εἰς τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Φωτὸς τοῦ πρώτον· καὶ ἀμηχάνου κάλους·
στρατάρχης εἰμὴ τοῦ θεοῦ καὶ δεσπότου·
καὶ τῶν ἀγγέλων ἀρχηγὸς πᾶσι πέλω·
καὶ τῶν ἀνθρώπων ὁδηγός τε καὶ φύλαξ·
καὶ τοὺς ἐνταῦθα εἰσιόντας ἐν φόβῳ·
φρουρῶ, πρὸςμαχῶ· καὶ τὸν κτίστην πρεσβέβω·
τοὺς δὲ καρδίας ῥυπαρᾶς νόθους ἔχων
πικρῶς ἐκτέμνω ἐν τῇ ρομφαίᾳ τῇδε.

Στάχωσις διὰ δύρσης.

37.

Περγ. 0,17 × 0,114. Αἰῶνος XI (φ. 148).

Τετραευαγγέλου μέρος.

α' (φ. 1α). «Εὐαγγέλιον κατὰ **Λουκᾶν**». Μένει κολοβὸν ἐν ταῖς λέξεσιν ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς τίνα ζητεῖτε· ἀπεκρίθησαν αὐτῷ Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐγώ εἰμι· εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ (**Λουκ.** 18,5).— β' (φ. 95β). «Προοίμιον ..... τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** θείου εὐαγγελίου». Ἀρχ. Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον.—γ' (φ. 95β). «Προοίμιον τοῦ κατὰ

* Ἐπιγραφὴ δι' ἄλλης χειρὸς οὐκ ὀρθῶς ἔχουσα.

Ἰωάννην θείου εὐαγγελίου». Ἀρχ. Ἡ τοῦ πνεύματος δύναμις ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Τέλ. (κολ.). ἐκείνων καταγενομένων περὶ τὸ σωματικὸν τοῦ Χριστοῦ. μηδὲν δὲ ...—(φ. 96α). «Εὐαγγέλιον κατὰ **Ἰωάννην**».

Τὸ φ. 1α διασώζεται ἀμυδρότατα.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

38.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XVIII (φ. 78).

Εὐχολόγιον.

Περιέχει κυρίως εὐχὰς ἐξομολογήσεως καὶ συγχωρήσεως. Ἐν φ. 14β κ. ἑ. «Κανὼν χερετισμος : εις την υπεραγυα Θεοτόκον ποιημα του ηὐσεβεστατοῦ βασηλεως **Θεωδοροῦ τοῦ Λασκαρη**». Ἐν φ. 44β «Εἰς τὸ ἀπόδειπνον». Ἐν φ. 54β «Εὐχὴ εἶτοι ἐξορκισμοί : τοῦ **μεγάλου Βασιλίου** : προς : τοῦς πασχωτας υπὸ πνευμάτων ακαθαρτων καὶ πρὸς ἑκαστην ἀσθένειαν».

Κῶδιξ σφαλερώτατα γεγραμμένος.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς.

39.

Χαρτ. 0,17 × 0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 166).

Ἀναστασίου Παπαβασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων Ῥητορικὴ λευχειμονοῦσα.

Προτάσσεται ἀφιέρωσις «Τῷ πανιερωτάτῳ, καὶ λογιωτάτῳ μητροπολίτῃ τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Λαρίσσης, κυρίῳ Παρθενίῳ ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Θετταλίας, καὶ πάσης Ἑλλάδος» γεγραμμένη «Κατὰ τὸ αψβον : ἔτος τὸ σωτήριον Φευρουαρίου ςη':»

Ἕπεται ἐν φ. 164α «Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν στοιχείων», ἐν δὲ φ. 166β μετὰ τὸ ἄγραφον φ. 166α «Τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ».

Ἐν τοῖς παραφύλλοις τοῖς συγκεκολλημένοις τῇ σταχώσει ἀνάξιαι λόγου ἑρμηνεῖαι λέξεων καὶ οἱ ἑξῆς στίχοι·

Κλυτοτέχνη πάντων λυκαβάντων τ' ὄβριμε κράντορ
ἀντήσει Μαρίας σάσσον ὑμέας ἀκυμάντους,
σκηπτροφόρους πόλιας βασιλῆας τ' εὐρυαγείας,
εὐλογίαν πόρε τῷ τένιαυσίῳ ἄμβροτε κύκλῳ.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

40.

Χαρτ. 0,287 × 0,217. Αἰῶνος XVIII (φ. 110).

Γεωργίου τοῦ Φραντζῆ, μεγάλου λογοθέτου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ποτὲ βασιλείας Ῥωμαίων» καὶ διὰ νεωτέρας γραφῆς πρόςθετα «ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου».

Περιέχει πολλὰς διαφορὰς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως Βόννης. Ἐνιαχοῦ σχόλια ἐν τῇ ᾤᾳ καὶ ἀντιστοιχίαι χρονολογιῶν εἰς ἀραβικοὺς ἀριθμούς.

Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ φ. 2α χειρὶ νεωτέρᾳ· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀμβροσίου Ἱερομονάχου Γαβαλλᾶ καὶ κατωτέρω· Τὸ παρὸν δῶρον μὲ ἔδωκε ἡ Λ Μ ἦτον δὲ πλασμένο μάλιστα τοῦ λοίπου καὶ φύλλα μερικά.

Στάχωσις διὰ χαστοῦ χάρτου.

41.

Χαρτ. 0,23 × 0,137. Αἰῶνος XV (φ. 258).

1 (φ. 3α). **Ἀντιόχου μοναχοῦ** τῆς λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα Ὁμιλίαι.

Προτάσσεται ἐν φ. 1α-2β πίναξ τῶν ὁμιλιῶν, ἐν ᾧ α΄ Περὶ πίστεως, β΄ Περὶ ἐλπίδος . . ., ρλ΄ Περὶ υἱοθεσίας, ρλα΄ Περὶ τῆς βασιλείας οὐρανῶν. Ἡ β΄ ὁμιλία ἐν φ. 5β μόνον ἐξ ἀρχῆς μέχρι τῶν λέξεων οὐκ ἔφθειρε τὴν ἐλπίδα αὐτοῦ τὴν οὐράνιον ὥρα τί λέγει, ἔπειτα δὲ τὸ τέλος τοῦ φύλλου μένει ἄγραφον ὡς καὶ τὰ φ. 6 καὶ 7, *συνεχίζεται δὲ ἡ ὁμιλία ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 8α διὰ τῶν λέξεων ἐνέπλησεν* ἀγαθῶν· ὁ δὲ ἀγαθὸς κύριος, θέλων ἡμᾶς μετριοφρονεῖν, φησί.

Ἐν τέλει· Τέλος εἴληφε· τοῦ παρόντος πανδέκτην, τῆς θεοπνεύστου γραφῆς ποίημα **Ἀντιόχου μοναχοῦ**· τοῦ ἀββᾶ Σάββα· πρὸς Εὐστάθιον ἡγούμενον μονῆς Ἀτταλίνης· πόλεως Ἀγκύρας Γαλατίας.

2 (φ. 240α). «Λόγος· περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως».

Ἀρχ. Ἐπειδὴ πρῶτον καὶ ἀναγκαιότατον εἶναι εἰς τὸν Χριστιανὸν γνωρίσαι τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ· καὶ πῶς θέλει σωθῆναι.

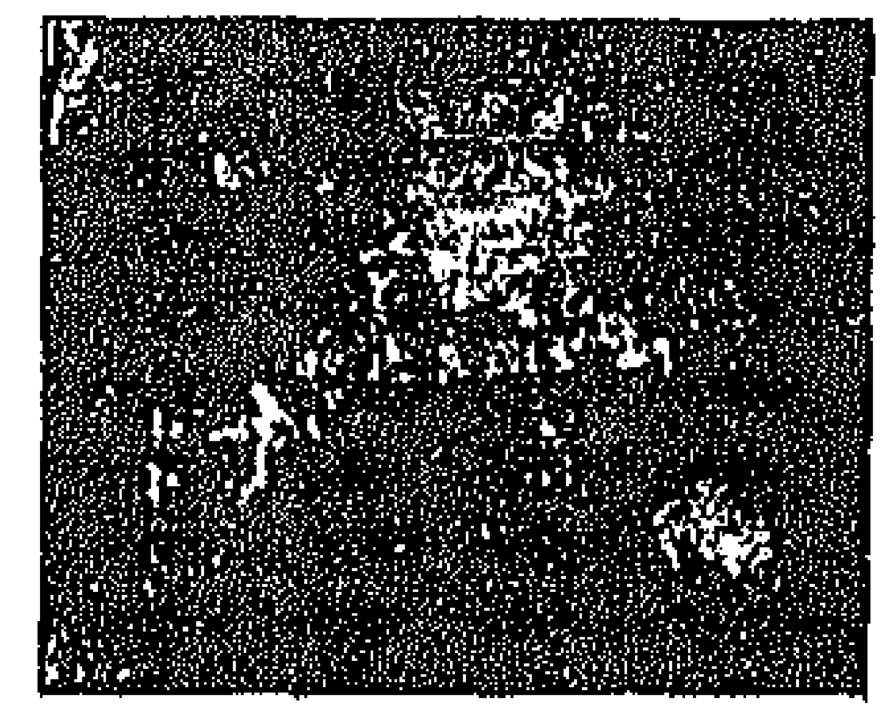
Ἐν φ. 258β μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου Τὸ παρὸν βηβλίον ὑπάρχει τῆς Παναγίας τῆς Κυμήσεως.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης διαβεβρωμένης.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— ***Εἰκὼν Μιχαὴλ Δούκα καὶ Μιχαὴλ Ψελλοῦ.*** Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 234 συμμιγεῖ κώδικι τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, γεγραμμένῳ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα καὶ κοσμουμένῳ ὑπὸ ἐντέχνων εἰκόνων μικρῶν διαστάσεων, περιλαμβάνεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ «Τοῦ ὑπερτίμου τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κῦρ Μιχαὴλ τὸν Δοῦκα καὶ περὶ τοῦ ὅρου τῆς πίστεως» (**Σπυρ. Π. Λάμπρου** Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων Τόμ. Α΄ σ. 113). Ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ συγγραμματίου τούτου τοῦ πολυγράφου τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος εὕρηται ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, γενειῶντος, περιβεβλημένου ῥάσον μοναχοῦ καὶ ἱσταμένου πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ Δούκα Παραπινάκη (1071-78), πρὸς ὃν ἀνατείνει τὰς χεῖρας οἱονεὶ πρὸς ἔνδειξιν τῆς εἰς αὐτὸν ἀφιερώσεως τῆς βίβλου. Τῆς εἰκόνος ταύτης, ἐν ᾗ διακρίνονται καὶ αἱ δι' αὐτῆς διήκουσαι γραμμαὶ τῆς χαρακώσεως τοῦ κώδικος χάριν τῆς γραφῆς τοῦ κειμένου πρὸ τῆς ζωγραφήσεως τῆς εἰκόνος, παραθέτομεν ἐνταῦθα πανομοιότυπον ἐν φυσικῷ μεγέθει. Καὶ ἡ μὲν εἰκὼν τοῦ αὐτοκράτορος προςθετέα εἰς τὴν συλλογὴν τῶν εἰκόνων Βυζαντίνων αὐτοκρατόρων τὴν ἐκτεθεῖσαν ἐν Ῥώμῃ τῷ 1910 καὶ νῦν ἀποκειμένην ἐν τῷ μουσείῳ τῆς Ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρείας (Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Ζ΄, σ. 399 κ. ἑ.), ἡ δὲ τοῦ Ψελλοῦ εἶνε τῶν ὀλίγων ἐν χειρογράφοις σωζομένων εἰκόνων συγγραφέων, περὶ ὧν θέλομεν διαλάβει ἄλλοτε διὰ μακροτέρων.

— ***Δικέφαλοι ἀετοί.*** Εἰς τοὺς δικεφάλους ἀετοὺς τοὺς ἀναγραφομένους ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. ϛ΄ σ. 433 κ. ἑ., Τόμ. Ζ΄ σ. 338 κ. ἑ., Τόμ. Η΄ σ. 235, Τόμ. Θ΄ σ. 472 προςθετέοι καὶ οἱ ἑξῆς·

ΝΕΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1915

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

42.

Χαρτ. *0,23 × 0,16.* **Αἰῶνος** *XVII (φ. 256).*

[**Ἀκακίου Σαββαΐτου**] ἀνεπίγραφος Ἑρμηνεία τοῦ Μεγάλου κανόνος **Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.**

Ἐν φ. $256^{α}$ χειρὶ νεωτέρᾳ· 1837 ἀπρίλήου χω χρηστόφουρος γράφο διὰ ἐνθήμησιν με κήνδηνον μεγάλον ἐφήτευσα τὴ νέα φοιτηὰ καὶ μὲ αΐξοδα μεγάλα ἄνηξα τὸ χαντάκι εκρέμισα ὅλον τὸν λόγγον ὁποὺ ἤτων ϛὸν πάτου ἀπο τὸ παλεὸν αμπέλη εκρέμισα τοῦς παλαιοῦς ὄχτους ἔβαλα καὶ σκαμνές.... 127 μέσα· είς το ἀμπέλη ϛὴν καραια καὶ γήροθεν ἀπὸ νέον καὶ παλεῦν ἀμπέλη ξαναφοίτευσα ἐῶς δύου χηλιᾶδες κλήματα είς τις ἄκρης καὶ εἰς τὸν λόγγον καὶ ἔγηνε ὅλον τὸ ἀμπέλη ἐὸς τρεματα ἐπτά: 7 καὶ ἔγηναι μίαν χαρὰν κοιρίου πλὴν καὶ με αΐξοδα ἀνηπούφηρτα χαντάκοι φρᾶχτη ξερηζομα σκαμνὲς φήτοιμα σκάλοιμα τα ὄχτια κλάδου σκάψοιμιου δηφτέροι ἐὸς τιίλος τὰ ἔξοδα ἐὸς γρόσηα 1300 χήλια τρηακόσια μόνον αὐτὸ τὸ ἀμπέλη ἀπὸ χήλιους ὀχτακοσίους τρηάντα δήου ἐὸς: 1837: μόνον αὐτὸ τὸ ἀμπέλη ἔφαγαι γρόσηα ἐὸς δήου χλ. καὶ πέντακόσηα 2500 καὶ χορὴς...

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ θηλυκωτήρων, ὧν ἐξέπεσεν ἡ βύρσα.

43.

Χαρτ. *0,23 × 0,15.* **Αἰῶνος** *XV (φ. 222).*

Κανόνες εἰς τὸν ὄρθρον.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Τὸ φ. 1 ἐκ περγαμηνῆς ἐφ' οὗ αἱ λέξεις Θεοφάνης καὶ ἐν τῷ ὄπισθεν μέρει παπὰ' μαρτζελοὺς μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ δ καὶ ἐπανάληψις τοῦ ὀνόματος μαρτζελοὺς μετ' ἄλλων ἀριθμῶν καὶ τῆς λέξεως σολ φερούσης ἄνωθεν τὴν δυσξύβλητον ἐπίτμησιν ⳩

Στάχωσις νεωτάτη.

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. ΙΒ' σ. 240.

44.

Χαρτ. *0,205 × 0,15.* **Αἰῶνος** *XVI (φ. 328).*

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Τὰ παράφυλλα 1 καὶ 2 ἐκ κώδικος χαρτῴου μεγαλειτέρου σχήματος, αἰῶνος ιϛ', κατὰ δύο σελίδας γεγραμμένου καὶ περιέχοντος τροπάρια. Ἐν τῇ φᾳ αὐτοῦ δοκίμια κονδυλίου διαφόρων χειρῶν, ἐν οἷς καὶ τὰ χρονικὰ σημειώματα τάδε· α') ετοῦς ,ζξθ' εγινε ἀκρηβια εγινε σι[τ]α ασ[π] ο σιμ' ασ[π] μ το ... ειχε· ο μέγας αυ[θ] αμαχ[η] μὲ τὸν σολτὰν παγιαζη[τ]. β') ετους ζοα ἐν μὴν γεναρηοῦ ιε ἐκιμιθη ο δημακος του π[π] γ') εχει τὸ βιβλιω ασ π. δ') ἔτοῦς ,ζοα ἐμ[θ] ὁ διμακὸς του π[π] γενάρῆου ιε ημερα παρᾶσκευη· πετρος απρηλησυ ιη κειριακι του θομα· ε') ,ζξε απεθανεν ὁ μαστρογ[ην] γεναριου ιγ ημερα δ. Ἐν τῇ κάτῳ φᾳ τοῦ φ. $327^{β}$ τάδε· τὸ παρο βιβλίον ηγουν το μινεον ἐπροσιλόθι εις μοναστίρηον το επονομιαζόμενον Πέτρα παρα του εν ιρομονάχαις κυρ χριστοφορου. Ἐν τῇ φᾳ τοῦ φ. $328^{α}$ ἄλλῃ χειρί· † ετοῦς ,ζξθ εγραψεν ο αλητζελεπὴς τον ιωαννινὸν· τὸ φλαμουρο· καὶ κατάλησεν τὸν κοσμον.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης ἐφθαρμένης.

45.

Χαρτ. *0,20 × 0,14.* **Αἰῶνος** *XVIII (φ. 348).*

«Εἰς τὸ δεύτερον βιβλίον τῆς θεολογίας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** παραφράσεις τε καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα παρὰ **Γερασίμου Βλάχου** καθηγουμένου τοῦ Κρητὸς τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος».

Ἄρχεται ἀπὸ φ. $9^{α}$. Ἐν φ. $3^{α}$—$8^{α}$ Πίναξ τῶν ζητημάτων καὶ κεφαλαίων. Τὸ φ. $8^{β}$ ἄγραφον.

Τὰ παράφυλλα 1 καὶ 2 ἀποτελοῦνται ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Σπαρτιάτου **Γ. Φωτοπούλου (Φωτάκου)** πρός τινα ἀρχιερέα περί τινος «καπετὰν Γιάννη». Ὄπισθεν αὐτῆς ἄλλῃ χειρὶ κατάλογος Λακώνων ὁπλαρχηγῶν. Τὸ δ' ἐν τέλει παράφυλλον 348 ἄλλοθεν εἰλημμένον περιέχει «Ἄρθρον συμπληρωτικὸν μυστικὸν» συνθήκης τῶν μεγάλων δυνάμεων περὶ Ἑλλήνων.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ περιβλήματι μεταξὺ ἄλ-

λων τινῶν τάδε· κύρ πεβλά (;) σάς ἀσπάζομαι. Καλαμάτα: τῇ 6: ἀπριλίου 1826.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

46.

Χαρτ. 0,24 × 0,173. Αἰῶνος XVIII (φ. 313).

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου **Κορυδαλέως τοῦ Ἀθηναίου** εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ **Ἀριστοτέλους** βιβλία, ὑπομνήματα».

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς παρούσης πραγματείας. Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα, | καὶ οἱ θαλαττεύοντες ἰδεῖν λιμένα, | καὶ οἱ πραγματεύοντες ἰδεῖν τὸ κέρδος, | καὶ οἱ ἀλγοῦντες ἰδεῖν τὴν θεραπείαν, | οὕτω καὶ οἱ γράφοντες ἰδεῖν βιβλίον τέλος: Ἔτει ‚αψμς΄: ὀκτωβρίου λ΄: εἴληφε πέρας.

Ἐν φ. 306β πλαγίως ἐν τῇ ᾤᾳ· Τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου τῷ 1876ῳ Ἐνεχειρίσθη μοι παρὰ τοῦ Πανοσιωτάτου Καθηγουμένου Πέτρας Κυρίου Καλλινίκου μελέτης ἕνεκα. Α. Βαϊρακίδης Ἠπειρώτης.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

47.

Χαρτ. 0,348 × 0, 0,230. Αἰῶνος XIX (φ. 88).

1 (φ. 1α). «Ἀσπὶς ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν αἱρετικοὺς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονοῦσιν. Οὗτοι αὐτοὶ οἱ Καλουΐνοι δηλονότι· συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Μετὰ τὸν ἐν τέλει (φ. 63α) ἐπίλογον· Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ α.χ.ο.βῳ μηνὶ Μαρτίῳ 15ῃ ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ φ. 63β ἀντίγραφον τῆς μονοκονδυλικῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δοσιθέου. Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἡγουμένων καὶ ἱερέων.

Ἴδε καὶ κατωτέρω ἀρ. 48, 13.

2 (φ. 67α). Γαλλιστὶ συντεταγμένη διαβεβαίωσις περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Δοσιθέου κατὰ τῶν Λουθηρανῶν καὶ Καλβινιστῶν καὶ ἐπικύρωσις διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Γάλλου παρὰ τῇ ὀθωμανικῇ Πύλῃ πρεσβευτοῦ Charles Francois Olier de Nointel καὶ τοῦ πρώτου γραμματέως.

3 (φ. 69α). «Τόμος συνοδικὸς Α΄».

Ἔκθεσις τῶν μυστηρίων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Ἀρχ. Διονύσιος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Τέλ. Γέγραπται ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτει α.χ.ο.β΄ῳ μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος επς (γραπτέον ιγης).

Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ Διονυσίου Κωνσταντινουπόλεως, ἄλλων τινῶν πρώην πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως καὶ διαφόρων ἐπισκόπων. Μετὰ δὲ ταῦτα (φ. 76α)· Συνετέθη τὸ παρὸν καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ὃ καὶ κατεστρώθη ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

4 (φ. 177α). «Τόμος συνοδικὸς Β΄».

Ἔκθεσις τῶν μυστηρίων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας. Ἀρχ. Καλλίνικος ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Τέλ. Κατεστρώθη ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ νέῳ κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας α.χ.ϡ.αῳ.

Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ Καλλινίκου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ ἄλλων. Ἐν δὲ φ. 82α ἀντίγραφον τῆς μονοκονδυλικῆς ὑπογραφῆς πατριάρχου Ἱερεμίου Γ΄, εἶτα δὲ τάδε· Ἱερεμίας ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἰδίᾳ χειρὶ βεβαιοῖ ὅτι ὁ παρὼν Ἱεροσολυμιτικὸς τόμος ὁ καὶ ἐπιγραφόμενος Ἀσπὶς ὀρθοδοξίας, οὗ ἡ ἀρχὴ Καιρὸς τοῦ λαλεῖν, καὶ καιρὸς τοῦ σιγᾶν, τὸ δὲ τέλος Ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα, καὶ τὰ ἑξῆς ὅπερ ἐπίλογός ἐστι τοῦ αὐτοῦ τόμου καὶ αἱ δύο γεγονυῖαι ἐκθέσεις τῶν μυστηρίων τῆς ἡμετέρας ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἡ μὲν ἐπὶ Διονυσίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἧς ἡ ἀρχὴ Οὐκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας, τὸ δὲ τέλος, Ὅπως μὴ ἔχῃ ἀμφισβητεῖν τοῦ λοιποῦ περὶ τῶν τοιούτων, μήτε διασαλεύεσθαί πως ὑπὸ τῶν καθ' ἡμῶν καὶ ἀλλότρια ἐπιφημίζειν βουλομένων. Ἡ δὲ ἐπὶ Καλλινίκου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἧς ἡ ἀρχὴ Ἁπλοῦς ὁ λόγος ἔφυ τῆς ἀληθείας· τὸ δὲ τέλος Κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ νέῳ κώδικι τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἴσα ἐστὶ καὶ ἀπαράλλακτα τῶν καθολικῶν πρωτοτύπων, καὶ οὕτως ἀνέκαθεν ἐφρόνησε καὶ φρονεῖ ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ ἀποστολικὴ καὶ καθολικὴ ἀνατολικὴ ἐκκλησία. Ἕπονται τάδε· Κύριλλος ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης ὁ πρώην Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται καὶ προσμαρτυρεῖ ὅτι τὰ ἐν τῷ παρόντι γραφέντα ἴσα ὑπάρχει ἀπαράλλακτα δίχα τινὸς ἀμφιβολίας τῶν πρωτοτύπων. Σαμουὴλ ἐλέῳ θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὴς τῆς οἰκουμένης. Ὁμοφώνως συναποφαίνεται καὶ ἰδίᾳ χειρὶ συνεπιβεβαιοῖ καὶ συνεπικυροῖ προσεπιμαρτυρούμενος τοῖς ἐνταῦθα. Ἀρχιεπίσκοπος πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν Ἰωάσαφ προσμαρτύρεται καὶ συνεπιβεβαιοῖ. Χρύσανθος ἐλέῳ θεοῦ Πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης. Τὰ παρόντα ἴσα ἀντιβαλὼν τοῖς πρωτοτύποις καὶ εὑρὼν αὐτὰ ἐξισάζοντα κατὰ πάντα τῇ τε φράσει συνθέσει τε καὶ ἐννοίᾳ οἰκείᾳ χειρὶ ὑπέγραψα καὶ εἰς ἐπικύρωσιν δι' ἡμετέρας Πατριαρχικῆς κηροβούλλης, ἐν ἀργυρῷ δοχείῳ ἀποδέσμῳ περιειλημμένης καὶ κάτωθεν ἀπῃωρημένης, ἐσφράγισά τε καὶ ἐβεβαίωσα. Ἐν Κωνσταντινουπόλει α.ψ.κ.α΄. μηνὶ Ἰουνίῳ.

Ἐν φ. 82α· Ἠγοράσθη τῷ 1888 παρὰ Ἀλ. Κολυβᾶ ἀντὶ δρ. 40.

Κῶδιξ πιθανῶς ἀντιγραφεὶς ὑπὸ Δ. Βαρσῆ. Ἴδε ἀρ. 48.

Στάχωσις νέα διὰ χαστοῦ χάρτου.

48.

Χαρτ. 0,30 × 0,19. *Αἰῶνος XIX* (φ. 296).

1 (φ. 1^{α}). «**Νικολάου διακόνου** τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας Πατριαρχικοῦ Νοταρίου, πρωτοπροέδρου τῶν Πρωτοσυγγέλων καὶ Νομοφύλακος τῆς τῶν Ῥωμαίων Βασιλείας τοῦ **Δοξαπατρῆ.** Ἐξήγησις τῶν τετραστίχων Ἰαμβικῶν παραινέσεων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.**

Ἐν φ. 32^{α}· Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀρ. 993 φυλαττομένου ἀρχαίου χειρογράφου ἀντέγραφον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ Σωτηρίου ἔτους 1860.

Δημήτριος Ι. Μπερσῆς
ὁ Ἀθηναῖος
ἔγραψα καὶ ἐξεθέμην.

2 (φ. 32^{β}). «Στίχοι τοῦ Σοφωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κυρίου **Μιχαὴλ τοῦ Χωνιάτου.** Ἐπὶ τῇ ἀρχετύπῳ ἀνιστορίσει, τουτέστι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν».

Ἐν τέλει· † Ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μιχαήλ.

3 (φ. 33^{α}). «**Βασιλείου** Ἐλαχίστου **Καισαρείας Καππαδοκίας** εἰς Γρηγόριον Νύσσης».

Ἀρχ. Φίλου πιστοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ αἰσθητά.

4 (φ. 35^{β}). «**Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου**».

Ἀρχ. Φαίνεται οὗτος ὁ λόγος πρὸ τοῦ μεγάλου ἀπολογητικοῦ εἰρημένος αὐτῷ.

5 (φ. 38^{β}). «**Τοῦ αὐτοῦ Βασιλείου**».

Ἀρχ. Τὸν σκοπὸν καὶ ταύτης τῆς ἐπιστολῆς τὸ προοίμιον σαφῶς διδάσκει.

Ἐν φ. 39^{β}· Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Αὐτοκρτρ. τῶν Παρισίων Βιβλιοθήκῃ φυλαττομένου ἀρχαίου ἐν μεμβράνῃ χειρογράφου ὑπ' ἀρ. 578 ἀντίγραφον κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1860.

Δημήτριος Ι. Μπερσῆς
ὁ Ἀθηναῖος.

6 (φ. 40^{α}). «Ὁμιλία περὶ τοῦ Ἀσώτου».

7 (φ. 44^{α}). «Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου**».

Μόνον ἡ ἀρχή. Εἶτα δὲ τάδε· Τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Θεολόγου παρέλειψα, ὡς λίαν δυσαναγνώστου ὄντος τοῦ χειρογράφου. Δημ. Βερσῆς.

8 (φ. 45^{α}). «Ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Σαββάτου».

9 (φ. 50^{α}). Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥιτορικωτάτου **Ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας** τῆς Σικελίας τοῦ ἐπίκλην **Κεραμέως.** Ὁμιλίαι ἑκάστης Κυριακῆς τῶν ἑβδομάδων τοῦ ὅλου χρόνου».

α' (φ. 56^{α}). «Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέῳ».—β' (φ. 61^{β}). «Κυριακῇ τῇ....... (οὕτω κενόν). Ἀρχ. Ἰδοὺ τὸ τῆς Τεσσαρακοστῆς στάδιον ἀδελφοί, ὑπανοίγοντες σήμερον.—γ' (φ. 67^{β}). «Κυριακῇ πρώτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν».—δ' (φ. 76^{α}). Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν ἁγίων νηστειῶν».—ε' (φ. 81^{α}). «Κυριακῇ τρίτῃ τῶν νηστειῶν». ς' (φ. 87^{β}). «Κυριακῇ τετάρτῃ τῶν νηστειῶν».—ζ' (φ. 92^{β}). Κυριακῇ πέμπτῃ τῶν ἁγίων νηστειῶν».—η' (φ. 97^{α}). «Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου».—θ' (φ. 100^{β}). «Κυριακῇ τοῦ Πάσχα».—ι' (φ. 103^{α}). «Τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Πάσχα».—ια' (φ. 106^{α}). «Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ».—ιβ' (φ. 111^{α}). «Κυριακῇ τῶν ἁγίων μυροφόρων».

10 (φ. 115^{β}). «Περὶ ἀζύμων».

Ἀρχ. Τὴν διὰ τῶν ἀζύμων θυσίαν οὐ προσδεχόμεθα.

11 (φ. 116^{β}). «Γνωμικά».

Ἀρχ. Ὥσπερ τὸ ἔλαιον καὶ μὴ βουλομένων ἡμερεῖ τὴν θάλασσαν.

12 (φ. 129^{α}). Γράμματα πρὸς αὐτοκράτορα περὶ διαφόρων ὑποθέσεων.

Ἐν τέλει (φ. 129^{α})· Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω ἐπιστολαὶ εἶναι **Ἀθανασίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** γραφεῖσαι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον τὸν Παλαιολόγον.

13 (φ. 129^{β}). «Ἀσπὶς ὀρθοδοξίας ἢ ἀπολογία καὶ ἔλεγχος πρὸς τοὺς διασύροντας τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν αἱρετικοὺς φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς κακοφρονοῦσιν οὗτοι αὐτὸς ὡς Καλουΐνος δηλονότι, συντεθεῖσα παρὰ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις τοπικῆς συνόδου ἐπὶ Δοσιθέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων».

Ἐν τέλει· Γέγραπται ἐν τῷ πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτει αχοβ' μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ιης. Ἕπεται ἡ ὑπογραφὴ Διονυσίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ πολλῶν ἄλλων ἱεραρχῶν. Ἐπὶ τούτοις δὲ τάδε· Συνετέθη τὸ παρὸν καὶ ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· δι' ὃ καὶ κατεστρώθη ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ Ἱερῷ κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας.

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 47, 1.

14 (φ. 136^{α}). «Τόμος συνοδικὸς β'».

Ἀρχ. Καλλίνικος ἐλέῳ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Ἁπλοῦς ὁ λόγος τῆς ἀληθείας ἔφυ. Μένει ἀτελὲς ἐν ταῖς λέξεσιν ἐν τοῖς φαινομένοις εἴδεσι τοῦ ἄρτου, ἐκπεσόντων, ὡς φαίνεται, φύλλων.

Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 47, 4.

15 (φ. 137^{α}). «Ἡ θεῖα λειτουργία τοῦ Ἁγίου **Ἀποστόλου Πέτρου**».

Ἐν φ. 142^{α}· Ἡ ἀνωτέρω λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου ἐστὶν ἡ

παρὰ τῇ Δυτικῇ ἐκκλησίᾳ ἐν χρήσει. Ἐκ τῆς Λατινίδος εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταφρασθεῖσα φωνήν. Ἕπεται ὑπογραφὴ τοῦ Δημ. Μπερσῆ διεξεσμένη.

16 (φ. 143α). «**Μαξίμου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως** Ἔκθεσις περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως κατὰ Λατίνων περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἐν τέλει (φ. 147β). Ἀντέγραφον ὡς εὗρον ἔν τινι ἀρχαίῳ χειρογράφῳ. Δημ. Μπερσῆς.

17 (φ. 153α). «Περὶ Ἀρχιεπισκοπῶν καὶ Μητροπόλεων τῆς Ἀνατολῆς».

18 (φ. 156β). «**Κυρίλλου Ἱεροσολύμων** περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου».

19 (φ. 157α). «Κατὰ Λατίνων» πόθεν ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

20 (φ. 161α). [**Καλλίστου Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου**] «Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς Πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀρχ. Ἀρχιθύτης πρώτιστα ἐν πόλει μέγας.

Ἐν φ. 162α - 163α ἐν δευτέρᾳ στήλῃ ἀναγραφὴ τῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας.

21 (φ. 163β). «Περὶ τῆς τετραμόρφου ὀπτασίας ἣν εἶδεν Ἰεζεκιήλ».

22 (φ. 165α). Τροπάρια.

23 (φ. 166α). «**Ἰωάννου** κληρικοῦ καὶ κουβουκλησίου τοῦ **Καμινειάτου** εἰς τὴν ἅλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης».

Ἐν φ. 215β· Τέλος τῆς ἀξιομνημονεύτου ἱστορίας παρὰ Ἰωάννου τοῦ Καμινιάτου, καὶ Κουβουκλησίου τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἣν καὶ ὀφείλει πᾶς τις, μάλιστα δὲ Θεσσαλονικεύς, ἐπιστατικῶς τε καὶ νουνεχῶς διελθεῖν, ὡς πάνυ οὖσαν, τό γε εἰς ψυχικὴν ἧκον ὠφέλειαν ἀρίστην τε καὶ λυσιτελεστάτην. Ἐγράφη Μαρτίου ιγ ἔτος ζιθ ἰνδικτιῶνος ιδης. Τέλος 486 Sup[plement Παρισίων] Δημ. Ι. Μπερσῆς.

24 (φ. 215β). «Παραινετικὸν πρὸς νέον».

Ἀρχ. Θεὸν φοβοῦ πᾶς τις καὶ τὸ κακὸν αἰσχύνου. Ἐν τέλει· Δ. Μπερσῆς.

25 (φ. 215β). «Ἑρμηνεία τῶν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου Μακαρισμῶν».

Ἐν τέλει (φ. 219β)· Δημ. Μπερσῆς ἔγραφον 1860.

26 (φ. 221α). «Τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου **Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ** τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος **Ἰωάσαφ μοναχοῦ**· ἀντιῤῥητικὰ κατὰ τοῦ μοναχοῦ Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ, ἀντιλέγοντος καὶ βλασφημοῦντος κατὰ

τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ λάμψαντος φωτὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κτίσμα τοῦτο καλοῦντος».

Ἐν τέλει (φ. 294α)· Τὸ παρὸν πέρας εἴληφε τὴν 12ην Ἰουνίου 1860 ἡμέραν σάββατον ἐν Παρισίοις διὰ χειρὸς Δ. Ι. Μπερσῆ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν φ. 294α - 296α Πίναξ τῶν περιεχομένων. Ἐν δὲ φ. 296β· Ὁ ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη Ἀρχιμανδρίτης Διονύσιος Βερσῆς.— Ἰανουαρίου 10. 1867 παρέλαβον τὴν ἡγουμενίαν τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη δι' ἐκλογῆς τῶν πατέρων τῆς αὐτῆς μονῆς. Καὶ κατωτέρω· 1900. Ἠγοράσθη παρὰ Ἀλεξίου Κολυβᾶ ἀντὶ δρ. 75 ἀπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Βερσῆ.

Κοσμεῖται ὑπὸ τριῶν ἐπιτίτλων ἐγχρώμων, δεκατεσσάρων κοσμημάτων καὶ μιᾶς ἐγχρώμου εἰκόνος ἐν φ. 48β.

Τὰ φ. 49, 142β, 148α - 152β, 165β, 215α, 220α, 296 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

49.

Χαρτ. 0,166 × 0,110. Αἰῶνος XVIII (φ. 92).

1 (φ. 1α). «Ἔκθεσις τοῦ ἀδελφοῦ **Ῥικάρδου, τοῦ ἐκ τῆς τάξεως τῶν πρεδικατόρων,** κατὰ τοῦ νόμου τῶν Σαρρακηνῶν».

Ἐν τέλει· «Τοῦ μεταγλωττίσαντος σοφωτάτου **Δημητρίου τοῦ Κυδώνα,** ἁπλοῦν τοῦτο ὑπὲρ τοῦ συγγράμματος ἐγκώμιον».

2 (φ. 62α). «Τοῦ σοφωτάτου **Βρυεννίου Μοναχοῦ,** Μετά τινος Ἰσμαηλίτου διάλεξις».

Ἐν τέλει (φ. 79α)· 1750 Ιανουαρίου: 13 ἔλαβε τέλος. Ἐγράφθη τὸ παρὸν διὰ χειρὸς Χριστούδια. Οἱ ἀναγινώσκοντες, συγγνώμην δῶτε τῶν πολλῶν σφαλμάτων μου.

3 (φ. 79β). «Ἐκ τῆς βίβλου Ὀρθόδοξος ὁμολογία πίστεως».

Προτάσσεται πρόλογος **Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.**

Ἐν τέλει· αχηθω: ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίου· ἀπὸ Ἀνδριανουπόλεως.

Τὰ φ. 1 - 5, 85 - 92 ἄγραφα. Ἐν φ. 7α κομψὸν ἐπίτιτλον ἔγχρωμον.

Στάχωσις διὰ βύρσης.

50.

Χαρτ. 0,15 × 0,05. Αἰῶνος XVI (φ. 23).

«Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Ἐφραὶμ** εὐχὴ ἐξομολογητικὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν».

Στάχωσις νεωτάτη.

51.

***Χαρτ.** 0,165 × 0,115. **Αἰῶνος** XVIII (φ. 126).*

1 (φ. 2^{α}). «**Χρυσάνθου** ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου **Κασίμα τοῦ ἐξ Ἰωαννένων** Ἐγχειρίδιον περὶ μέτρων Ποιητικῶν, καὶ διαφόρων Ποιημάτων διῃρημένων εἰς δύο Βιβλία, ὧν τὸ μὲν ἐστι Μετρικὸν, τὸ δὲ Ποιηματικὸν κατὰ Πεῦσιν καὶ Ἀπόκρισιν Διδασκάλου καὶ Μαθητοῦ».

2 (φ. 62^{α}). «Ἐπίτομος εἴδησις περὶ μέτρων τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου **Χρυσάνθου**».

Τὸ ὑπ' ἀρ. 2 *ἄλλῃ χειρί.*

Ἐν φ. 1^{α}. Α. Μ. Οἰκονόμος Μακεδὼν τῇ 17η Ὀκτωβρίου 1887 καὶ σφραγὶς τουρκική. Ἐν δὲ φ. 126^{β}· Τὸ χειρόγραφον μοὶ ἐπωλήθη παρὰ Ἠπειρώτου. Τῇ 16η Νοεμβρίου 1912/ Ἀλέξιος Κολυβᾶς.

Ὁ κῶδιξ εἶχε καὶ ἀρχαίαν ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας μέχρι σελίδος 250. Μετὰ τὸ φ. 126 πέντε φύλλα ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη ἁπλῆ.

52.

***Χαρτ.** 0,16 × 0,107. **Αἰῶνος** XIX (φ. 42).*

1 (φ. 2^{α}). «Πρωγνοστικὸν ἐκ τῆς σελήνης πότε γηνετε ἄνεμος καὶ βροχή».

2 (φ. 24^{α}). «Εν ετη 1821 Μαρτίου 17 αυτη ἡ πιστολη εστάλθη συρανοθεν ἐκ χιρὸς θεοῦ εις μετανια και επιστρεφη τον αμαρτολόν».

3 (φ. 34^{α}). «Προςευχὴ πρὸ τῆς Ἱερὰς μεταλήψεως».

Ἕκαστον τῶν τριῶν περιεχομένων δι' ἄλλης χειρὸς, ὧν ἡ τρίτη ὀρθογραφωτέρα καὶ κανονικωτέρα τῶν ἄλλων.

Τὰ φ. 22^{β}, 23; 36^{β} - 42 ἀρχῆθεν ἄγραφα, εἰς ὧν τινα παρενεγράφησαν λογαριασμοὶ καὶ δοκίμια κονδυλίου. Ἐν φ. 40^{β}· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἐμοῦ Βιβλιοθήκης ἔοικε κτῆμα ὅςτις δ' ἂν ἀφαιρέσῃ μέγιστον ἔχει κρίμα.

53.

***Χαρτ.** 0,152 × 0,11. **Αἰῶνος** XVI (φ. 55).*

«Ἀκολουθίαι τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν Σεπτεμβρίου—Ἰανουαρίου.

Στάχωσις νεωτάτη.

54.

***Χαρτ.** 0,19 × 0,132. **Αἰῶνος** XIX (φ. 91).*

«Ἑλληνικῆς γραμματικῆς Μέρος Γ'». Συντακτικόν.

Τὰ φ. 6^{β}, 74^{β} - 89^{β} ἄγραφα. Ἐν ἀρχῇ τέσσαρα ἄγραφα φύλλα μὴ συνηριθμημένα.

Στάχωσις διὰ χαστοῦ χάρτου.

55.

***Χαρτ.** 0,20 × 0 127. **Αἰῶνος** XIX (φ. 46).*

Γεωγραφία.

Ἑκάστης χώρας προηγεῖται ἄνω ἐντὸς στρογγύλου θυρεοῦ εἰκὼν κατοίκου φέροντος τὴν ἐπιχώριον ἐνδυμασίαν, γεγραμμένη διὰ γραφίδος.

Ἐν τῷ ἀγράφῳ φ. 1^{β} ἡ ἐπιγραφὴ Abregé de Géographie en Tablettes très utile à la jeunesse.

Ὁ κῶδιξ οὗτος εἶνε ἀξιόλογος διὰ τὰ μετὰ τὴν Γεωγραφίαν παρεγγεγραμμένα ἐν τοῖς ἀρχῆθεν μείνασι κενοῖς φύλλοις 27^{β} - 46^{α}, ὧν ἔτι μένουσιν ἄγραφα τὰ φ. 27^{β} - 29^{α}, 30^{α} - 32^{β}. Εἶνε δὲ τὰ παρέγγραπτα ταῦτα· α') Ποιημάτια ἰταλικά, γαλλικὰ καὶ γερμανικά, ὧν μεταξὺ ἐν φ. 34^{α} - 35^{β} μακρὸν γαλλικὸν ποίημα ἐπιγραφόμενον Campagne de Morée· β') ἐν φ. 39^{α} - β τὰ ὀνόματα τῶν ζῳδίων μετὰ λόγου περὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ· γ') ἐν φ. 40^{α} - β Discours de l' **Amiral Miaulis.** δ') ἐν φ. 40^{β} - 42^{α} Lettre de son Excellence le **Comte Capodistrias** Président de la Grèce au lieutenant général Marquis Maison, remise entre ses mains, par l' Amiral Miaulis. Egine le 31 J. 1829. ε') ἐν φ. 42^{β} - 44^{α} Réponse du lieutenant général **Maison** à la lettre ci dessus du Président de la Grèce. ς') ἐν φ. 44^{β} Enigme φέρον ἐν τέλει Poème de **Pierre François Chenaud** l' Auteur. ζ') ἐν φ. 44^{β} - 45^{β} Phrases Françaises. η') Τὰ ἑξῆς ἐπιγράμματα·

1 (φ. 36^{β})

Ὤ μοι ἐγὼ ἥβης καὶ γήρατος οὐλομένοιο
Τοῦ μὲν ἐρχομένου τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Ἴδε **Θεόγνιδος** στ. 528.

2 (φ. 38^{α})
Ἐπιτύμβιον
Εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει
Στέφανον Δούγκαν.

3 (φ. 38^{β})

Ἕτερον εἰς τὸν αὐτόν.

Τίκτε με, ὦ ξένε, θάμβος σ' ἕλεν ἀθρεῦντα με σῆμα
Δούγκα τοῦ Στεφάνου φωτὸς ἐπισταμένου

Ἥρα σύ δε φρονέεις τὸν φιλόσοφον μ' ἐνικεύθειν
Μὴ σύ γ' ὦ γαθὲ, οὐ τὸν ἔχω κατέχων
Οὐ τ' ἄρ ἐμοὶ κράτος οἵ πεφύκασι μη κρατέεσθαι
Τοὺς κρατέειν δέδοται, οὐδ' ὁ θανὼν ἔθανε
Ἀλλ' αὐτός τε πέπαυσ' ἀχέων, Μοισᾶν προπόλοις τε κέλευε
Ἧκ' αὐτοσοφίη γὰρ χθόν' ἔπι Στέφανον
Ἀτραπὸν ὄφρ' Ἑλικῶνος ἑῇς πραπίδεσσι λεήνας
Τετράποι ἐξοπίσω ληψόμενος στέφανον.

4 (φ. 38β)

Νικόλαος Νέγρης ἦσεν ἄεισμα τόδε
Καλλιόπης ἰκρί' ἄρτι διδασκόμενος.

Ταῦτα διαγεγραμμένα κάτωθεν τοῦ ὑπ' ἀρ. 3 ἐπιγράμματος.

5 (φ. 44α)

Εἰς τὴν Ἐκλαμπροτάτην Ἡγεμονίδα
Εὐφροσύνην Καλλιμάχη,

Σεῖο θοὸν νόον ἠδὲ φυὴν γλυκομειλιχον ἐν δὲ
Ἦθος μαρμαῖρον, σώφρονά τ' ἀγλαΐην
Ἀφρογενείης δῶρ' ἐρατά γλαυκᾶς τε Ἀθάνας
Κόσμησεν σ' ἱερὸς θ' οἷς ῥα χορὸς Χαρίτων
ὥς ποθι Μουσάων δράκεν ἐννεάριθμος ὅμιλος
Δὴν ἄνεῳ ἦσαν, θυμὸν ἀμυσσόμεναι.
Χαῖρέ μοι, ἱρὲ ἄνερ, σοφίηφιν ὑπείροχε πάση,
Ἔξοχα μὴν φυσικῇ ἠδὲ μαθηματικῇ,
Τίπτε παθὼν μέγα κῦδος Ἀχαιῶν ἐνθάδε κεῖσαι
Ὀκρυόεντι λίθῳ ἀμφιπιεζόμενος
Χώρῃ ἐνὶ Σκυθίῃ ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο·
Ἦρα ἀναγκαίη καὶ σὲ δάμασσε τύχη
Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐοικὸς ἄχος δάφθ' υἷας Ἀχαιῶν.
Ὀκκότε γὰρ σοφὰ τῶν χείλεα παμμέμυκε
Τίς κέν ἐπιστημάων σφὶν ῥ ἔτι δόγματα κρυπτὰ
Ἄρκιον ἀμπτύξας μᾶλλον ἰδὲ τρανέειν
Ἆ. Ἆ. θάνατε βάσκαν' ὅπου Στεφάνοιό γε Δούγκα
Ἠφείδησας πῶς κεν πεφιδοῖ' ἑτέρου;
Οὕνεκεν εὔχους οὗ ῥα θεοῖς τεὰ κάλλε' ὀπάζει·
Καρπολίμως δέ τ' ἔβαν, Νικόλαον Λογάδην
Ἑλλάδος εὖχος καί μεν γουνάσαντο ἅπασαι
Λυσάμεναι πλοκάμους σῆς χάριν εὐμαθίης
Αὐτὰρ ὁ φῆ ἴκελος Φοίβῳ θαρσεῖτε φίλαι μοι
Καὶ πόρεν ἦνί φίλοις ἰσοφαριζέμεναι.
Νικόλεως τάδε σοι **Κουκούλης** κάλλημ' ἄχησεν
Κῆρυξ σῶν ἀρετῶν λῶστα τέ σοι φρονέων.

Ἐν φ. 1α μεταξὺ διαφόρων δοκιμίων κονδυλίου διὰ γοτθικῶν στοιχείων Nicolaus Negris καὶ Marie Negris.

Στάχωσις βυρσίνη.

56.

Χαρτ. 0,205 × 0,16. Αἰῶνος XIX (φ. 32).

«Προφητεία τοῦ μακαρίτου **Ἱερομονάχου Ἀγαθαγγέλου,** τῆς μοναδικῆς πολιτείας τοῦ μεγάλου Βασιλείου, γεννηθεῖσα ἐν Μεσσίνῃ τῆς Σικελίας ἐν ἔτει τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν ασοθ'. καθὼς αὐτῷ ἐκ θεοῦ ἀπεκαλύφθη· ἥτις μετὰ ταῦτα ἐν Μεδιολάνῳ ἐν τῷ αφνε'. ἔτει ἐδόθη εἰς φῶς παρὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου πατρὸς καὶ Ἱερομονάχου τῆς τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου τάξεως, **Ἰακώβου τοῦ Παλαιώτου,** νῦν δὲ ἑρμηνευθεῖσα, ἐκ τῆς Ἰταλικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν· παρὰ τοῦ πανοσιωτάτου ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου ἤτοι χωρεπισκόπου, Πολυκινῆς καὶ Βαρδαρῶν ναιμὴν καὶ τῆς ἐν Λειψίᾳ ὀρθοδόξων ἐκκλησίας ὑπόπτου καὶ συνηγόρου **Θεοκλείτου τοῦ καὶ Πολυείδου.** 1823».

Ἐν φ. 32α· Τὸ παρὸν ἐγράφη ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Ἰωάννου Γεωργίου Τρικκεριώτου, ἐν τῷ αωκγφ ἔτει ἐν Ὀδησσῷ τῆς Ῥωσσίας· ὅπερ ἐστὶν ἀπαράλλακτον τοῦ τύπου.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1916

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

57.

Χαρτ. *0,227 × 0,16.* ***Αἰῶνος*** *XVIII (φ. 193.)*

1 (φ. 1^{α}) Ἀνεπίγραφος συγγραφὴ κατὰ Λατίνων.

Φαίνεται ἔργον **Γεωργίου Κορεσσίου.** Ἴδε φ. 9^{β}· ἀλλ' ἐπιλαβώμεθα τῆς διαλεκτικῆς ᾗ κατὰ τῶν ἀντικειμένων τῇ ἀληθείᾳ ὁ **Κορέσσιος** ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἐχρησάμην.

2 (φ. 161^{α}). «Κατὰ τοῦ Μετοχίτου οὐδεμίαν ποιουμένου διαφορὰν ἀναμεταξὺ πέμψεως καὶ ἐκπορεύσεως».

3 (φ. 185^{β}). «Οὗτος ὁ λόγος γέγονεν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου **μητροπολίτου κὺρ Θεοφάνους Περιθεωρίου** κατὰ Λατίνων».

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 1^{α}· Τω παρον βηβληο ὑπαρχει της σευασμιας μονης του μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Κρημνῶν βουνων Ζακυνθου κοπος και ἐπιμελια του λαχιστου Ἱεροθεου μοναχου τω ἐπικλη Μουσουρας.

Ἐν φ. 10^{α}, ἀρχῆθεν μείναντι ἀγράφῳ, τάδε· Ενας διδάσκαλος ἤθελε ἐπαινεθῆ πολλὰ κτλ. Ἐν φ. 88^{β} χειρὶ νεωτέρᾳ· † 1817 Μαΐω· 24 Ἤχαμεν Τραπεζάρην Κατρεγάρην μεγαν τον Ευθημιον τοῦ Ζουφὴ Εκλεγε καὶ πάντα λεγοντας πος δεν φθάνη ὁ σίτος ὁποῦ τοῦ δίδουν διὰ τοῦς ξένυκτας.

Τὰ φ. 10^{β} καὶ 192^{β} ἄγραφα. Ἐν τοῖς φ. $193^{\alpha-\beta}$ παρενεγράφησαν α') Τύπος ἀρχιερέως ἐπιτρέποντος τὴν ἱερωσύνην· β') χωρίκ Παλαιᾶς διαθήκης· γ') Συνταγὴ ἰταλιστὶ ἐπιγραφομένη Unguento per le marocle.

Κῶδιξ γεγραμμένος διὰ διαφόρων χειρῶν. Τὸ μέλαν ἔχει διαβρώσει μέχρι τοῦ φ. 160 πολλαχοῦ τὸν χάρτην, καταστῆσαν δυσανάγνωστον τὴν γραφήν.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς.

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμου ΙΒ' σ. 369.

58.

Χαρτ. *0 21 × 0,153.* ***Αἰῶνος*** *XVIII (5. 297).*

1 (φ. 5^{α}). «Ὁ κανὼν τῆς Ὑπαπαντῆς· ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

2 (φ. 11^{α}). «Χρηστοήθεια συντεθεῖσα παρὰ τοῦ τιμιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἔν τε γραμματικῇ καὶ φιλοσοφίᾳ καὶ πάσῃ ἄλλῃ παιδείᾳ διδασκάλου τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς κυρίου **Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου**».

3 (φ. 27^{α}). «**Γρηγορίου** τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας τί ἐστιν ἔργον ἄρχοντος».

4 (φ. 59^{α}). «**Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου** Περὶ φιλοπτωχίας».

Ἐκπεσόντων φύλλων μένει κολοβὸς ἐν ταῖς λέξεσι πατέρας καὶ μητέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ τόπους ἑαυτῶν γνωρίσματα λέγοντες· ἐγὼ ...

5 (φ. 67^{α}). «Τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου** τραγῳδία Χριστὸς πάσχων».

6 (φ. 91^{α}). **Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου** Ἐπιστολὴ πρὸς Σέλευκον τὸν πνευματικὸν αὐτοῦ υἱόν».

7 (φ. 109^{α}). «Κυροῦ **Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου** Τετράστιχα ἰαμβικὰ εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ γραφῇ».

Ἐν τέλει· 1743' αὐγούστου· ιϛ.

8 (φ. 156^{α}). «**Ἐπικτήτου** Ἐγχειρίδιον»

Ἐν τέλει· 1744. Ἰουνίου πρώτη· Εἰδότες τὴν ἀρχὴν εἶναι καὶ τὸ τέλος.

9 (φ. 178^{α}). «**Κάτωνος Ῥωμαίου** Γνῶμαι παραινετικαὶ δίστιχοι ἃς μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον **Μάξιμος μοναχὸς ὁ Πλανούδιος**».

Ἐν τέλει· 17ϛ3. Μαΐου 31· ἐσώσαμε τὰ μαθήματα ταῦτα.

10 (φ. 169^{α}). «**Ὁμήρου** Βατραχομυομαχία».

11 (φ. 212^{α}). «**Γαβρίου** Ἕλληνος Τετράστιχα».

Ἐν τέλει· Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 17ϛϛ Ἰαννουαρίου 2ϛ· ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ἔλαβον τέλος.

12 (φ. 224^{β}). «Σημειώσεις».

Περὶ Ἴτυος, Πανδίονος, Κέκροπος, Ἰνάχου, Ἐρέβου, Χάρωνος καὶ Κερβέρου.

13 (φ. 226^{α}). **Πυθαγόρου** «Χρυσᾶ ἔπη».

Ἐν τέλει· 1799· Μαρτίου 10· ἡμέρᾳ Πέμπτῃ.

14 (φ. 230^{α}). «Ἰλιάδος **Ὁμήρου** ἡ Α ῥαψῳδία».

Ἕπεται ἐν φ. 259^{α} «Ἰλιάδος **Ὁμήρου** ἡ Β' ῥαψῳδία» ἀτελής.

15 (φ. 262α). Ἐξήγησις εἰς τὸ δεύτερον ποίημα τὸ βῆτα στοιχεῖον τῆς **Ὁμήρου Ἰλιάδος** ».

Ἕπεται ἐν φ. 280α «Ἐξήγησις τῆς τοῦ γάμα **Ὁμήρου** Ἰλιάδος στοιχείου ».

16 (φ. 294α). Ἀνεπίγραφον περὶ Ὁμήρου.

17 (φ. 295). Περὶ Δήμητρος, Λήδας, Διοςκόρων, Μίνωος, Θησέως, Ἀταλάντης καὶ Δευκαλίωνος.

Ἅπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 12 καὶ 17 μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. Τὰ ὑπ' ἀρ. 12 καὶ 17 γεγραμμένα διὰ γραφῆς πολὺ λεπτοτέρας, οἷα ἡ τῆς διαστίχου ἑρμηνείας.

Τὰ φ. 89, 90, 195β, 224β, 260β, 261 καὶ 293β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Τὰ ἐσωτερικὰ παράφυλλα τὰ συνεσταχωμένα τῷ περικαλύμματι, γεγραμμένα δι' ἄλλης χειρός, φέρουσιν ἀλφαβήτους καὶ φράσεις ἐπαναλαμβανομένας.

59.

Χαρτ. 0,16 × 0,11. Αἰῶνος XV (φ. 209).

Ἀνθολόγιον ἀκολουθιῶν, προσομοίων καὶ κανόνων (ἀκέφαλον).

Στάχωσις νεωτάτη.

60.

Χαρτ. 0,14 × 0,9. Αἰῶνος XVI (φ. 111).

Κανόνες κατ' ἤχους καὶ ἀκολουθίας.

Ἀκέφαλος κῶδιξ κομψότατα γεγραμμένος καὶ κοσμούμενος ὑπὸ ἐνίων μεγάλων χρυσῶν καὶ μελανῶν ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ φυλλοειδῶν κοσμημάτων. Τὸ γεγραμμένον μέρος μόνον 0,65 × 0,45.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σώζεται κομψὸς θηλυκωτήρ.

61.

Χαρτ. 0,16 × 0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 126).

1 (φ. 1α). Κεχραγάριον.

Ἄρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἤχου.

2 (φ. 97). Τὰ ἕνδεκα ἑωθινά.

3 (φ. 110α). «Εἱρμοὶ καλοφωνικοὶ ὁ παρὸν εστὶ ποίημα κὺρ **Πέτρου τοῦ μελωδοῦ** καὶ ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ κὺρ **Ἀναστασίου Βαΐας** ».

4 (φ. 116α). « Κὺρ **Μελετίου ἱερομονάχου.** Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ ».

5 (φ. 117α). « **Μπερκέτη.** Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ ».

6 (φ. 119α). « **Πέτρου Μπερκέτη.** Ἐξήγησις ».

7 (φ. 120β). « Ἐξήγησις **Μπαλασίου** ».

8 (φ. 122β). « Ἐξήγησις **Μπαλασίου** ».

9 φ. (123β). « Ἐξήγησις **τοῦ αὐτοῦ** ».

Τὰ φύλλα 108 καὶ 109α ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

62.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 97α).

1 (φ. 1α). **Νεοφύτου Ροδινοῦ** « Περὶ ἡρώων, στρατηγῶν, φιλοσόφων, ἁγίων καὶ ἄλλων ὀνομαστῶν ἀνθρώπων ὁποῦ εὐγήκασι ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Κύπρου ».

Ἀκέφαλον. Ἀρχ. Κούριος καὶ Ἀμαροῦκος καὶ αὐτοὶ ψευδώνυμοι θεοί. Μίῤῥα Γυναῖκα καὶ τὴν ἔκαμαν θεάν, ἡ Ἀφροδίτη καὶ αὐτὴ θεά.—Ἐν φ. 11β «Περὶ βασιλέων, φιλοσόφων καὶ ἄλλης λογῆς περιφανῶν ἀνθρώπων ἐθνικῶν κεφ. ϐ̄ ».—Ἐν φ. 22β « Διὰ τοὺς ἁγίους, τουτέστιν ἀποστόλους, μάρτυρες, ὁσίους καὶ ἐπισκόπους, ὁποῦ ἐγεννήθησαν εἰς τὸ νησὶ τῆς Κύπρου. κεφ. γ.».—Ἐν φ. 41β « Διὰ τοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι γέννημα καὶ θρέμα δὲν εἶναι τῆς Κύπρου μόνον ἦλθαν ἀπὸ ἄλλους τόπους καὶ ἐκατοίκησαν εἰς αὐτὸ τὸ νησί. κεφ. δ' ».—Ἐν φ. 58α « Διὰ ὀνομασμένους, σοφούς, ἐναρέτους καὶ παλαιοὺς ἐπισκόπους αὐτοῦ τοῦ νησίου. κεφ. ϛ̄ ».—Ἐν φ. 63α « Περὶ τιμίων ξύλων, ἁγίων λειψάνων, καὶ θαυματουργῶν, τῆς Παναγίας εἰκόνων. κεφ. ζ »—Ἐν φ. 65β « Περὶ ἄλλους ὀνομασμένους, καὶ ἐναρέτους ἀνθρώπους, ὁποῦ εὐγῆκαν ἀπ' αὐτὸ τὸ νησίν. κεφ. η̄ ».

2 (φ. 73α). « Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μάμαντος, γραμμένον ἑλληνικὰ ἀπὸ τὸν **Μεταφραστήν,** καὶ γυρισμένον εἰς τὴν ἁπλὴν γλῶσσαν ὑπὸ **Νεοφύτου πρεσβυτέρου Ροδινοῦ τοῦ Κυπρίου** ». (πρόσθετα ἄλλῃ χειρὶ ιθ' αἰῶνος *ἀπὸ χωρίον Ποταμίες* καὶ ἄλλῃ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος *συγγραφέως τοῦ παρόντος τῷ 1660*).

Ἀρχ. Ὁ μέγας ἐτοῦτος τοῦ Χριστοῦ μάρτυρας Μάμας πατρίδα εἶχε τὴν Παμφλαγονίαν.

3 φ. 85β). « Ἐκλογὴ ἐπιστολῶν ».

« Παρμενίδης Χρυσοσθένει ».—« Πλάτων Ἀξιόχῳ ».—« Συνέσιος Ἰωάννῃ ».—« Βασίλειος Λιβανίῳ ».—« Εἰς τὸν ἅγιον Φραγκίσκον τὸν Ξαυέριον ». Ἀρχ. Φραγκίσκος ὁ Ξαυέριος Ἰνδῶν ἀπόστολος προβάλλεται ἡμῖν. Τέλ. (κολοβ.) ἐνέσπειρε τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγάπην, οἷον . . .

Μεταξὺ τῶν φ. 33 καὶ 34 σώζεται μόνον ἡ ῥάχις τεσσάρων ἀπεσχισμένων φύλλων. Τέλ. τοῦ φ. $33^{β}$ ἐν τοῖς περὶ Μαρκέλου δι' αὐτὸν γράφει Σωζόμενος ὁ Σαλαμίνιος βιβλ. . ζ . . Ἀρχὴ τοῦ φ. $34^{α}$ ἐν τοῖς περὶ Φίλωνος . . . φιλώνων ἑορτάζεται ἰανν. κδ'. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ προσκεκολλημένῳ τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος· Ἐγράφη ἐν Κύπρῳ τῷ 1660 ὑπὸ τοῦ Κυπρίου Ἱερέως Νεοφύτου Ροδινοῦ. Ἐν δὲ τῷ φ. $72^{β}$· Ἐν Κύπρῳ 1660. Ὑπὸ Ἱερέως Ν. Ροδινοῦ αχξ.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ 1, λείπουσα ἐν τῷ ἀκεφάλῳ κώδικι, παρελήφθη ἐκ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐντύπου ὑπὸ Λαυρεντίου Πόρτου ἐκδόσεως τοῦ 1659.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

63.

Χαρτ. 0,152 × 0,98. Αἰῶνος XVI (φ. 312).

1 (φ. $1^{α}$). Νομοκάνων.

Προτάσσεται «Προοίμιον καὶ ἑρμηνεία περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὑπάρχειν τὸν πνευματικὸν ἄνδρα: καὶ ἑρμηνεύειν τοὺς πρὸς αὐτοὺς ἐρχομένους».

Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἕπεται ἀπὸ φ. $16^{α}$ «Νομοκάνονον ἔχων κανόνας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κατ' ἐπιτομὴν τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν συνόδων» κεφαλαίων σλ'.

2 (φ. 56). «Τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** Συμβουλία πρὸς τοὺς πνευματικοὺς πατέρας».

Ἕπεται ἐν φ. $70^{α}$ «**Βασιλείου τοῦ μεγάλου**» μένουσα κολοβὴ ἕνεκεν ἐκπτώσεως φύλλων μετὰ τὸ φ. 70.

3 (φ. 71). Ἀκολουθίαι.

α' (φ. $71^{α}$). «Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα».— β' (φ. $72^{α}$). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος: ἤτοι τοῦ μανδίου».— γ' (φ. $80^{β}$). Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος».— δ' (φ. $99^{β}$). «Ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ εἰς μοναχούς».— ε' (φ. $123^{α}$). «Ἀκολουθία εἰς κοιμηθέντας λαοϊκούς». Φύλλα ἐκπεσόντα μετὰ τὸ φ. 133 ἀντικατεστάθησαν μέχρι καὶ τοῦ φ. 136 ὑπ' ἄλλων, γεγραμμένων δι' ἄλλης χειρὸς τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.— ς' (φ. $137^{α}$). «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου».— ζ' (φ. $167^{α}$). «Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα λεχώ».— η' (φ. $171^{α}$). «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας βαπτίσεως» Ἐν τέλει θ' (φ. $188^{β}$) «Τὰ μετ' ὀνομασθέντα ὀνόματα τῶν μοναχῶν». Ἀρχ. Ἀντώνιος· Ἀρσένιος· Ἄνθιμος· Ἀνανίας· Ἀγάθων· καὶ ι' (φ. $190^{α}$) «Τὰ τῶν γυναικῶν μετ' ὀνομασθέντα ὀνόματα. Ἀρχ. Ἀναστασία· Ἀνθία· Ἀνθοῦσα· Ἀνυσία· Ἁγνυσία.

4 (φ. $191^{α}$). «Πῶς δεῖ δέχεσθαι τῶν ἐξ Ἑβραίων τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσερχόμενον».

5 (φ. $198^{α}$). «Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακινῶν ἤγουν Τούρκων ἐπιστρέφουσιν πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀλιθῆ πίστιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν».

6 (φ. $206^{β}$). «Τάξις γινομένη ὑπὲρ τῶν ἀρνουμένων τὴν πίστιν ἐν γνώσει καὶ ἀγνείᾳ. **Μεθοδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου** διάταξις».

7 (φ. $207^{β}$). «Εὐχὴ ἱλασμοῦ εἰς τὸν ἀπαρνήσεως ἐπιστρέφοντα.

Συνέχεια ἐν φ. 217 ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Εὐχαὶ ἱλαστικαὶ εἰς τὸν ἀπαρνήσεως ἐπιστρέφοντα».

8 (φ. $209^{α}$). «Τάξις τελουμένη ἐπὶ Χριστιανοῖς μαγαρίσασιν».

9 (φ. $209^{β}$). «Εὐχὴ πρὸς Χριστιανὸν ὑπαχθέντα ἐθνικῇ πλάνῃ, ἐπιστρέψαντα δὲ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντα».

Ἕπονται ἄλλαι εὐχαί.

10 (φ. $215^{β}$). «Τάξις γινομένη εἰς τεκνοποίησιν».

11 (φ. $217^{β}$). «Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ ἀποκτήσαντος παιδίον καὶ μαγαρίσαντος».

Μετ' ἀκέφαλον εὐχὴν διαγεγραμμένην ἐν φ. $219^{α}$ ἕπονται ἐν φ. $219^{β}$ κ.ἑ. ἄλλαι εὐχαί.

12 (φ. $225^{β}$). «Τάξις γινομένη εἰ συμβῇ μιαρὸν ἢ ἀκάθαρτον προσφάτως ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου».

13 (φ. $227^{α}$). «Κανὼν εἰς ψυχὴν κρινομένην **Ἀνδρέου Κρήτης**».

Ἕπονται διάφοροι εὐχαί, ἐν δὲ φ. $237^{α}$ «Ἀκολουθία εἰς γυναῖκα ὅταν ἀποβληθῇ», ἔπειτα δὲ πάλιν εὐχαί.

14 (φ. $244^{α}$). «Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπὸ μεγάλης καὶ ἁγίας συνόδου, εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδόξῳ τε καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς τρισὶν ἁγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας δηλονότι, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων: Ἐτυπώθη δ' αὕτη ἐν ἔτει ͵ςωψ ϖω ηδφ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἁγίου πατριάρχου κῦρ Συμεών».

15 (φ. $246^{α}$). «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά».

Ἕπονται ἄλλαι εὐχαί.

16 (φ. $248^{α}$). «Κανὼν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους».

17 (φ. $253^{β}$). «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· βασιλέως κυροῦ **Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι**».

18 (φ. $258^{α}$). «Ἕτερος κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον **Μεθοδίου πατριάρχου**».

19 (φ. $263^{α}$). «Εὐχὴ εἰς λύσιν ἀφορισμοῦ λεγομένη ὑπὲρ ἀρχιερέως».

Ἕπονται ἄλλαι εὐχαί.

20 (φ. 268α). «**Συμεὼν** ἐλαχίστου **ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης** Εὐχὴ συγχωρητικὴ ὑπέρ τινων ἀδελφῶν, μετὰ θάνατον ὑπὸ ἀφορισμὸν εὑρεθέντων».

21 (φ. 272α). «Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ψαλλόμενος ἐν ἐκτενείᾳ καὶ μετὰ λιτῆς γενομένης ἐπ' αὐχμοῦ καὶ ἀνομβρίας».

Ἕπονται α' (φ. 281α) «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ἀνομβρίαν, β' (φ. 283α) «Εὐχὴ συντεθεῖσα ἐπὶ τῇ φοβερᾷ καὶ παγκοσμίῳ πληγῇ τοῦ θανατικοῦ» καὶ εἶτα ἄλλαι εὐχαί.

22 (φ. 288β). «Κανὼν εἰς πληγὴν θανατικοῦ, ψαλλόμενος ἐπὶ λιτῆς γινομένης· ποιηθεὶς παρὰ κυροῦ **Φιλοθέου** τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως**».

23 (φ. 294α). «Ὅταν δίδῃ ὁ πνευματικὸς συμμαρτυρίαν εἰς τὸ ἱερωθῆναι τινά».

24 (φ. 294α). «Ἀκολουθία εἰς μεγάλην παράκλησιν».

25 (φ. 298α). «Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς μνημόσυνα».

26 (φ. 307α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ».

Μένει κολοβή.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 312 διαγεγραμμέναι λέξεις ὧν διακρίνονται μόνον τάδε· † τὸ παρὸν βιβλίον . . . καί ἐν ἔτει ,ζπε (φ).

Πολλὰ τῶν φύλλων δι' ἄλλης χειρὸς καὶ ἐπὶ χάρτου διαφόρου.

Τὸ φ. 65 ἄγραφον.

Ἐνιαχοῦ κομψὰ ἐπίτιτλα.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων δικεφάλου ἀετοῦ ἐν ῥομβοειδέσι θυρεοῖς.

64.

Χαρτ. *0,21 × 0,15.* ***Αἰῶνος*** *XVII (φ, 177).*

Μανουὴλ Μαλαξοῦ Νομοκάνων.

Προτάσσεται (φ. 1α) τὸ προοίμιον «Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστωνύμοις λαὸς ἱερωμένοι τε καὶ λαϊκοῖς ἐν Κυρίῳ χαίρειν». Εἶτα (φ. 2α-16α) Πίναξ κεφαλαίων σ'ιγ', ὧν α' «Περὶ ἀρχιερεως του εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴν καὶ νὰ μηδὲν πηστευῇ λόγους τινός χωρις να εξεταζῃ« . . . σ'ιγ' «Περὶ πῶς γραφωσι το διαζυγίον' ὅταν ὁ ἄνδρας λειπῇ χρόνους πέντε καὶ δὲν ἀπέστειλε ἔξοδοις τῆς γυναικός του».

Ἐν τέλει (φ. 174β). Ἐγράφθη διαχειρὸς ἐμοῦ Παναγι(ώτου) Περι(φο)ταχα καὶ νο-

ταρίου Λακεδαιμονίας ἐν ἔτ. ,ζρκβ μηνὶ Σεπτευρίῳ ἰνδικτιῶνος ιβας. Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 2α χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος· Καὶ τόδε συν τοῖς ἄλλοις πέλει ἐμοῦ Ἰακώβου Ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου.

Τὰ φ. 175-177 τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης, λειπούσης ὄπισθεν.

65.

Χαρτ. *0,16 × 0,11.* ***Αἰῶνος*** *XVII (φ. 26).*

1 (φ. 1α). Ὁμιλία περὶ νηστείας.

Ἀρχ. (ἀκέφ.). . . . νηστείας· τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ φησὶν ὁ Παῦλος. Τέλ. Οὐ γὰρ ἵνα χαυνόσο τὰς ἡμετέρας ψυχὰς ταῦτα συνέγραψα· ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα διεγείρω· οὐχ ἵνα ἀμελεστέρους ποιήσω, ἀλλὰ προθυμοτέρους· ὅπως ἐν τῷ καλῷ σταδίῳ τῶν νηστειῶν αγονησάμενοι καὶ στεφανῖται γενόμενοι τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιωθῶμεν χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

2 (φ. 16α). «**Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Εὐχὴ εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πάνυ ὀφέλειμος».

Ἀρχ. Κύριε ὁ θεὸς ὁ ἐν ἐλέει πλούσιος καὶ οἰκτιρμοῖς ἀκατάληπτος.

3 (φ. 19α). «Τοῦ **ἀββᾶ Εὐλογίου** (ἐκ τοῦ **Εὐλογήου**)· Λόγος ὀφέλιμος».

Ἀρχ. Διηγήσατο ἡμῖν ὁ γέρων ὥσπερ ἄλου τινός.

4 (φ. 21β). Διήγησις ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. [Γ]έρων τίς εκάθητο ἐπὶ τῶν κόλπων τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου. Τέλ. (κολ.) καὶ ταπείνωσόν σου τὸν λογισμὸν ἕως ἡμέρας θανάτου· ὡς ἀνίκανος ...

Στάχωσις νεωτάτη.

66.

Χαρτ. *0,205 × 0,14.* ***Αἰῶνος*** *XVIII (φ. 222).*

1 (φ. 3α). «Κυροῦ **Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου** Τετράστιχα Ἰαμβικὰ καὶ ἡρωελεγεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ Παλαιᾷ γραφῇ»

2 (φ. 85α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Τετράστιχα Ἰαμβικὰ καὶ ἡρωελεγεῖα εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῷ Τετραευαγγελίῳ»,

3 (φ. 118α). **Τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὰς «Πράξεις Ἀποστόλων».

4 (φ. 133α). «Διάλογοι ἑλληνικοὶ χάριν τῶν ἀρχαρίων».

5 (φ. 142β). «Χρηστοήθεια διὰ στίχων ἰαμβων».

Ἀρχ. Ψυχὴ καὶ σῶμα οὐσία βροτῶν πέλει.

6 (φ. $170^{α}$) «**Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβητον».

7 (φ. $173^{α}$). «Εὐχὴ κατανυκτικὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀλφάβητον».

Ἀρχ. Ἄχραντε πανάσπιλε σεμνὴ παρθένε.

8 (φ. $174^{β}$). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, καὶ αὐτὴ κατὰ ἀλφάβητον δίστιχον».

Ἀρχ. Ἀναμέλπω τὴν χάριν σου, δέσποινα,
δυσωπῶ σε τὸν νοῦν μου χαρίτωσον.

9 (φ. $177^{α}$). «**Δημοφίλου** Γνῶμαι ἐκ τῶν πυθαγορείων ἐπῶν».

10 (φ. $186^{α}$). «**Δημοκράτους φιλοσόφου** Γνῶμαι χρυσαῖ».

11 (φ. $192^{α}$). «Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν».

Ἀρχ. «Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας». Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.

Μένουσι κολοβαί, ἐκπεσόντων φύλλων ἐν τοῖς «Εἰς φύσιν» ἐν τῷ στίχῳ Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον.

12 (φ. $216^{α}$). Αἰσώπειοι μῦθοι.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) ἐν μύθῳ περὶ λέοντος διὰ τοῦ στίχου ὦ μοῖρα θνητῶν εἶπεν ἀθλιωτάτη. Τοῦ μύθου τούτου τὸ «Ἐπιμύθιον» Ὅτι τὸν ἐξουσίαν ἔχοντα οὐ δεῖ θυμοῦσθαι. Ἕπεται «Περὶ λέοντος, ὄνου καὶ ἀλώπεκος». Τελευταῖος μῦθος «Περὶ ἀετοῦ τε, καὶ κολοιοῦ», μένων κολοβὸς μετὰ τοὺς δύο στίχους Ἀρνὸν καταστὰς ἀετὸς καθαρπάσας - ἰδὼν κολοιός, ἐν κριῷ πράττει τάδε.

Ἅπαντα μετὰ διαστίχου ἐξηγήσεως.

Ἐν φ. $1^{α-β}$ ἄλλῃ χειρὶ γνωμικά, ἀνέκδοτα, ἀποφθέγματα, διηγήσεις περὶ ἱερομονάχου κτλ., ἀπόσπασμα «Εἰς τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων τοῦ μακαρίου **Νικηφόρου** ἐπισκόπου **Ἀστραχανίου καὶ Σταυροπόλεως τοῦ Θεοτόκη**· Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ».

Ἐν τῇ ἄνῳ ᾤᾳ τοῦ φ. $3^{α}$· Καὶ τόδε ἐκ τῶν τοῦ Δημητρίου Παπακοραντζοπούλου καὶ κατωτέρω δεξιὰ ἐν τῇ ᾤᾳ, 180 [κεκομμένον] Δημήτριος Γεωργίου. Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. $45^{β}$· Μιχαὴλ Δημητρίου 1853. Ἐν φ. $191^{β}$ ἄλλῃ χειρὶ βιογραφικά τινα περὶ Μανουὴλ Χρυσολωρᾶ. Τέλ. ἐτελεύτησε τῷ $\overline{αυιε}^{φ}$ ἔτει τῇ $\overline{ιε}^{η}$ Ἀπριλίου ἐτῶν μζ': εἰς τὴν Κωνσταντίαν, εἰς καιρὸν τῆς συνόδου τῶν Λατίνων μετὰ τῶν Ἑλλήνων· κατέλιπε συγγράμματα πλεῖστα οἷα καὶ τὸ παρόν.

Τὰ φ. $2^{α}$, $84^{β}$, $132^{β}$, $172^{β}$ καὶ $222^{α}$ ἄγραφα. Τὸ φ. $221^{α}$ ἐφθαρμένον ἄνω.

Στάχωσις νεωτάτη.

67.

Χαρτ. 0,155 × 0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 205).

1 (φ. $1^{α}$). Ἐξομολογητάριον ἀκέφαλον.

2 (φ. $60^{α}$). «Κανόνες τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ**».

3 (φ. $69^{β}$). «Κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων».

4 (φ. $90^{α}$). «Κανόνες περὶ γυναικός».

5 (φ. $92^{α}$). «Κανόνες τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων».

6 (φ. $110^{α}$). «Κανόνες περὶ ἱερεῖς».

7 (φ. $112^{α}$). «Ἕτεροι κανόνες τῶν ἁγίων πατέρων καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων».

8 (φ. $130^{α}$) «Κανόνες περὶ ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν καὶ εἰς μοναχαῖς γυναῖκαις».

9 (φ. $137^{α}$). «Ἕτεροι κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων· περὶ μοναχῶν καὶ ἱερομονάχων».

10 (φ. $144^{α}$). «Ἐκ τοῦ **μεγάλου Βασιλείου** ὅρος καὶ διάταξις».

11 (φ. $145^{α}$). «Διδασκαλία καὶ παραγγελία τῶν ἁγίων πατέρων· ἐν Χαλκιδόνι αγίας συνόδου».

Ἕπονται ἄλλοι κανόνες συνόδων καὶ πατέρων.

12 (φ. $193^{α}$). «Εὐχὴ συγχωριτική».

Ἕπονται καὶ ἄλλαι εὐχαὶ συγχωρητικαί.

Τὰ φ. $109^{β}$ καὶ $129^{β}$ ἄγραφα. Τό φ. 1 ἐσχισμένον κατά τό ἥμισυ, τά δὲ φ. 201 - 205 ἐφθαρμένα κάτω.

Ἐν φ. $192^{β}$· Τὸ χειρόγραφον προέρχεται ἐξ Ἀμμοχώστου. Ὁ ἀγοράσας Ἀλέξιος Κολυβᾶς.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης ἐφθαρμένης.

68.

Χαρτ. 0,285 × 0,155. Αἰῶνος XVI (φ. 131).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Ἐν ἀρχῇ ἐρυθρομέλαν ἐπίτιτλον. Ἀρχικὰ γράμματα ἐρυθρὰ καὶ μέλανα. Τὰ φ. 126-131 ἐλλιπῆ μέρους πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ ἀναγνώστῃ ἐπεσκευάσθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ἐπὶ χάρτου χειρὶ νεωτέρᾳ.

Τὸ φ. 1 ἄγραφον.

Στάχωσις βυρσίνη.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΝΕΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1916

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ΄

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

69.

Χαρτ. *0,21 × 0,135.* ***Αἰῶνος*** *XVI (φ. 134).*

1 (φ. $2^{α}$). «Ὕμνος τριαδικὸς σὺν εὐχῇ εἰς τὸ μεσονυκτικόν».

Ἄνω ἐν τῇ ᾠᾳ χειρὶ νεωτέρᾳ· βιβλίον τοῦ Θηκαρᾶ.

2 (φ. $10^{α}$). Ἀκολουθία τῶν ὡρῶν.

3 (φ. $38^{α}$). Ἀκολουθία τοῦ ἑσπερινοῦ.

4 (φ. $44^{β}$). Ἀπόδειπνον.

5 (φ. $51^{β}$). «Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς τὸ κελλίον».

6 (φ. $53^{α}$). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, λεγομένη καθ' ἑαυτοῦ».

Ἕπονται ἄλλαι εὐχαί.

7 (φ. $54^{β}$). «Εὐχὴ σὺν θεῷ τῆς ἁγίας μεταλήψεως, ἥτις λέγεται καθ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' οὐχ ὑπ' ἄλλου».

8 (φ. $57^{β}$). «Εὐχὴ ἑτέρα ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων μυστηρίων τοῦ **ὁσίου Εὐφρεύμ**».

9 (φ. $62^{α}$). Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος.

Ἐπιγράφεται· Ὕμνοις ἀΰπνοις, εὐχαρίστοις ἡ πόλις—τὴν ἐν μάχαις ἄϋπνον, ὑμνεῖ προστάτιν.

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ χειρὶ ὀλίγον νεωτέρᾳ· Ἰῦ βοήθι μοι τ̄ δ̄ ϝ̄ σ̄ ϙ̄ ζ ἱερ̄ ν̄:

10 (φ. $69^{β}$). «Ἀκολουθία ψαλλομένη εἰς τὸ κελλεῖον».

Ἕπονται α΄ (φ. $76^{β}$)· «Τῇ β̄ ἑσπέρας, ἕτερος κανὼν τῆς Θεοτόκου».—β΄ (φ. $86^{β}$). «Τῇ γῃ ἑσπέρας».—γ΄ (φ. $99^{β}$). «Τῇ δ̄ ἑσπέρας».—δ΄ (φ. $107^{α}$). «Τῇ ε̄π ἑσπέρα».—ε΄ (φ. $115^{α}$). «Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας».—ς΄ φ. ($124^{α}$). «Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας».

11 (φ. $131^{α}$). «Εὐχὴ ὀφέλημος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμου ΙΓ΄ σ. 129.

Ἀρχ. *Δέσποινά μου ὑπεραγία Θεοτόκε θεογενήτρια θεοχαρίτωτε.*

Τὰ φ. 115-8, 124-8α ἄλλῃ χειρί. Τὰ φ. 1, 9, 133, 134 ἄγραφα.

Ἐν τῷ φ. $134^{α}$ μεταξὺ ἄλλων παρεγγράφων εὐχῶν ἄλλῃ χειρὶ ,ζριθ΄ Μαρτίῳ θ΄ καὶ ζάφιρις ἑπομένης μονοκονδυλίας δυσξυμβλήτου (ἱερομόναχος;). Τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐν φ. $1^{β}$.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης ἐφθαρμένης. Σῴζονται ἔμπροσθεν τρία σιδηρᾶ κομβία καὶ ὄπισθεν πέντε.

70.

Χαρτ, *0,203 × 0,15.* ***Αἰῶνος*** *XVIII (φ. 138).*

Γεωργίου Κορεσσίου Ἐξήγησις εἰς προφήτας.

α΄ (φ. $1^{α}$). Ἀκέφαλος ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην Ἠσαΐαν.— β΄ (φ. $25^{α}$). «Εἰς τὸν προφήτην Ἱερεμίαν».— γ΄ (φ. ($82^{β}$). «Εἰς τὸν προφ: Ἰεζεκιήλ».— δ΄ (φ. $88^{α}$). «Εἰς τὸν προφήτην Δανιήλ».— ε΄ (φ. $115^{α}$). «Εἰς τὸν προφήτην Ὠσηέ».— ς΄ (φ. $130^{α}$). «Εἰς τὸν Ἰωήλ».— ζ΄ (φ. $131^{β}$). «Εἰς τὸν Ἀμώς».— η΄ (φ. 135). «Εἰς τὸν Μιχαίαν».

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων ἐσχεδιασμένων διὰ γραφίδος.

Περικάλυμμα νεώτατον χονδροῦ χάρτου.

71.

Χαρτ. *0,17 × 0,12,* ***Αἰῶνος*** *XV (φ. 25).*

1 (φ. $1^{α}$). Ποίημα κυροῦ **Ἰωάννου τοῦ λαμπαδαρίου** ψαλλόμενον τῇ μεγάλῃ ε̄΄».

2 (φ. $2^{β}$). «Τοῦ **Κορώνη** θαυμαστόν».

3 (φ. $4^{α}$). «Χερουβικὸν τὸ λεγόμενον μέγα καὶ ἀσματικόν· ποίημα παλαιὸν τοῦ δομεστίχου κυροῦ **Μιχαὴλ τοῦ Ἀνεώτου**».

4 (φ. $8^{β}$). «Ποίημα κυροῦ **Ἰωάννου λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ**».

5 (φ. $10^{β}$). «Ἀναγραμματισμὸς ἀπὸ τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε· ποίημα κυροῦ **Θεοδούλου μοναχοῦ** καὶ δομεστίχου τῶν Μαγκάνων».

6 (φ. $14^{α}$). «Τοῦ **Μοσχιανοῦ**».

7 (φ. $15^{β}$). «Ἀναγραμματισμὸς νέος· ἀπὸ τὸ Κύριε οἱ Ἀπόστολοι· εὑρεθεὶς καὶ καλωπισθεὶς παρὰ τοῦ **ἱερομονάχου** κυροῦ **Μάρκου**».

8 (φ. 16^{α}). «Ἀρχὴ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας τῶν προηγιασμένων».

9 (φ. 17^{α}). «Ἕτερον Θεσσαλονικέον».

10 (φ. 17^{β}). «**Τοῦ λαμπαδαρίου** ἦχος δ'».

11 (φ. 18^{α}). «Ἄλλον **Μάρκου ἱερομονάχου** ἀπὸ τῶν Ξανθοπούλων».

12 (φ. 18^{β}). «Μετάφρασις **τοῦ λαμπαδαρίου**».

Ἐν φ. 21^{α}· Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ κυροῦ Ἰωάννου μαΐστορος τοῦ Κουκουζέλη.

13 (φ. 21^{β}). «Κατανυχτικῶν· τὰ γράμματα κυροῦ **Ἀνδρονίκου ῥήτορος τοῦ Σγούρου**· τὸ δὲ μέλος ...».

14 (φ. 23^{α}). «**Τοῦ Μαγουλᾶ**».

15 (φ. 24^{α}). «**Τοῦ λαμπαδαρίου**».

16 (φ. 25^{α}). Ἀνεπίγραφον.

Ἅπαντα μετὰ παρασημαντικῆς.

Στάχωσις νεωτάτη.

72.

Χαρτ. 0,155 × 0,105. Αἰῶνος XVIII (φ. 78).

1 (φ. 1^{α}). «Διήγησις φοβερὰ περὶ λογοθέσιον ψυχῆς, δηλοῦσα ὅτι ὁ λαμβάνων τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα· ἐν ασθενίᾳ· καὶ τελευτήσας ἔχων σῶας τὰς φρένας ἐλευθεροῦτε πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν. Λόγος γ̅».

Ἀρχ. Τίς πρεσβύτερος παρεκάλη τινὰ τῶν πατέρων ὅπος ἐνδύση το τῶν μοναχῶν ἁγίον σχῆμα.

2 (φ. 6^{β}). «Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρός ἡμῶν **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου**· περὶ ἀγάπης καὶ ἧς την δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· λόγος κανυχτικῶς».

3 (φ. 36^{α}). «Περὶ ποῖοι κολάζονται χεῖρον διήγησις περι τοῦ ἀβᾶ Μακαρίου τοῦ προορατικοῦ».

4 (φ. 42^{α}). «Ἀρχὴ συν θεῷ ἁγίῳ λόγοι ὀφέλιμοι εἰς πᾶσαν Χριστιάνῶν ὀρθόδοξων· ἤτοι ἡ δεκάλογος· ἣν ἔδωκεν ὁ θεὸς τω θεράποντι αὐτοῦ Μωσῇ· ἥνπερ πρέπι πᾶσαν Χριστιανῶν να τὴν ἀνάγνωθι καθεκάστην ἡμέραν· εἰς ὀφελίαν ἡμῶν».

Στάχωσις νεωτάτη.

73.

Χαρτ. 0,16 × 0,105. Αἰῶνος XVIII (φ. 61).

Βιβλίον μουσικῆς πρόχειρον. Ἐγράφη παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου ἱερέως Βλαστοῦ. Ἐνετίησι. Κατὰ τῷ ͵αψξθ' μηνὶ Ὀκτ'. κα'».

1 (φ. 6). «Εἰς φύμιν ἀρχιερέως».—2 (φ. 8^{β}). «Τριςάγιον τοῦ βήματος».—3 (φ. 10^{α}). «Τοῦ κὺρ **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοβέργη** Χερουβικόν».—4 (φ. 14^{α}). «Κοινωνικὰ διαφόρων ποιητῶν, τὸ παρῶν κύριου **Πέτρου Μπερκέτη** καὶ μελοδοῦ».—5 (φ. 16^{β}). «Κοινωνικὸν ἕτερον τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Μπερκέτη**».—6 (φ. 19^{α}). «Κοινωνικὸν ἕτερον τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Μπερκέτη**».—7 (φ. 21^{α}). «Τοῦ αὐτοῦ κὺρ **Πέτρου Μπερεκέτη** Ὡρέων ἦχος πλ. δ'».—8 (φ. 23^{β}). «Κοινωνικὸν ἕτερον τοῦ κυρίου **Γούτα**».—9 (φ. 26^{α}). «Τὸ παρὸν κυρίου **Ἰωάννου Χρυσοβέργη**».—10 (φ, 28^{α}). «Κοινωνικόν».—11 (φ. 30^{β}). «Κὺρ **Δαμιανοῦ ἱερομονάχου Βατοπεδεινοῦ**».—12 (φ. 38^{α}). «Εἱρμὸς καλοφωνικὸς κυρίου **Κυρίλλου προῒν Τινου**».—13 (φ, 40^{β}). «Εἱρμὸς ἕτερος κυρίου **Πέτρου Μπερεκέτη**».—14 (φ. 42^{α}). «Τοῦ κὺρ **Πέτρου Μπερκέτη** καὶ μελοδοῦ».—15 (φ. 44^{β}). «Ἕτερος τοῦ αὐτοῦ ὡραῖος».—16 (φ. 49^{α}). «Ἕτερος κὺρ **Πέτρου**».—17 (φ. 52^{α}). «Ἕτερος κυρίου **Ἀναστασίου Ῥαψανιότου**».—18 (φ. 56^{α}). «Εἱρμὸς κὺρ **Πέτρου Μπερκέτη** πάνυ χαρμόσυνος καὶ ὡραῖος».—19 (φ. 58^{α}). «Κράτημα ὡραῖον κυρίου **Ἀναστασίου Ῥαψανιότου**».

Ἅπαντα παρασεσημασμένα.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ κομψῶν ἐρυθρῶν καὶ μελαίνων ἐπιτίτλων καὶ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τὰ φ. 1, 2^{β}-5^{β}, 13^{β}, 25^{β}, 33-37, 50^{β}, 51, 54^{β}, 55^{α} καὶ 61^{α} ἄγραφα.

Ἐν τοῖς ἀρχῆθεν ἀγράφοις φ. 46^{β}-48^{α} παρενεγράφη χειρὶ νεωτέρᾳ δεσποτικὸν παρασεσημασμένον.

Ἐν μελανῷ κοσμήματι τοῦ φ. 25^{α} Κωνσταντῖνος ἱερ. εὐσ. Βλαστὸς κεφαλαίοις γράμμασιν. Ἐν δὲ φ. 55^{β}· 1773 No: 5 AK.

Ἐν φ. 1^{α} χειρὶ τοῦ δεκάτου ὀγδόου αἰῶνος τελευτῶντος παρενεγράφησαν «Αἱ πέντε διαφοραί». Ἐν δὲ φ. 60^{α} ὁμοίως «Τρισσάγιον ῥούσικον».

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων.

74.

Χαρτ. 0,20 × 0,14. Αἰῶνος XIX (φ. 195).

1 (φ. 2^{α}). **Ὁμήρου Ἰλιάδος** Α καὶ Β ἐν πεζῇ νεοελληνικῇ μεταφράσει.

Προηγοῦνται ἐν φ. 1^{α} «Εἰδήσεις τινὲς σύντομοι περὶ Ὁμήρου».

2 (φ. 41^{α}). «Φυσικὴ καὶ οὐσιώδης διαφορὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἠθικῶν πράξεων».

3 (φ. 46α). **Αἰσχίνου** Κατὰ Κτησιφῶντος ἐν νεοελληνικῇ μεταφράσει.

4 (φ. 103α). **Δημοσθένους** Περὶ τοῦ στεφάνου ἐν νεοελληνικῇ μεταφράσει.

Τῶν ὑπ' ἀρ. 3 καὶ 4 προηγεῖται ἐν φ. 45α «Ὑπόθεσις τῶν δύο ἀκολούθων λόγων».

Ἐν τέλει (φ. 171α). Τέλος τοῦ περὶ στεφάνου λόγου ἐν τῇ σχολῇ Βάμβα 1833 Δεκεμβρίου εἴκοσι κ. ε.

5 (178α). «**Θεμιστίου φιλοσόφου** τοῦ ἐπικληθέντος εὐφραδοῦς περὶ φιλίας» ἐν νεοελληνικῇ μεταφράσει.

Προηγοῦνται ἐν φ. 177α, μείναντι ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, ἄλλῃ χειρὶ βιογραφικά τινα περὶ Θεμιστίου.

Ἐν τέλει (φ. 193β)· ͵αωκγ΄: γ: Μαιμακτηριῶνος ἐν τῇ σχολῇ Βάμβα. Κεφαλληνία Ἀργοστόλιον.

Τὰ φ. 38β, 39, 40, 194 καὶ 195 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ χαστοῦ χάρτου.

75.

Χαρτ. 0,17 × 0,113. Αἰῶνος XV (φ. 24).

1 (φ. 1α). «Κράτημα κυροῦ **Ξένου τοῦ Κορώνη**».

2 (φ. 4α). «Ἕτερον κυροῦ **Ἰωάννου** μαΐστορος τοῦ **Κουκουζέλη**».

3 (φ. 6β). «Ἕτερον **τοῦ αὐτοῦ** λεγόμενον δίσκολον».

4 (φ. 9α). «Ποίημα κυροῦ **Ἰωάννου** μαΐστορος τοῦ **Κουκουζέλη**».

5 (φ. 11α). «Στίχοι κυροῦ **Ξένου τοῦ Κορώνη**».

6 (φ. 13β). «Πρόλογος κυροῦ **Ἰωάννου** μαΐστορος τοῦ **Κουκουζέλη**».

7 (φ. 17α). «Στίχοι εὐχαριστήριοι εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα κυροῦ **Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη**».

8 (φ. 19β). «Στιχηρὰ· ποίημα κυροῦ **Ἰωάννου τοῦ Γλυκέως**· πάνυ ὡραῖον».

9 (φ. 21β). «Τοῦ **Ἠθικοῦ**».

Ἐν φ. 24α ἄλλῃ χειρὶ νεωτέρᾳ «Οἱ ἀπὸ Ῥώμης». Ἀρχ. Μαγιστριανὸς καὶ ὁ τούτου ἀνεψιὸς Παυλῖνος.

Ἐν φ. 24β χειρὶ τοῦ ιε' αἰῶνος· † Ἰωανεισσῶν φιλοῖς. Αὐτόθι χειρὶ νεωτέρᾳ· Ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ Βατοπέδι, εἰς τὰς κδ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρᾳ β̄· τῆς ἡμέρας· καὶ ἐπιάση μας τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Λούπως ὁ Καταλάνος· ἦλθον δὲ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει. τῇ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς· ἡμέρα β' ὥρα ι̅θ̅ τῆς ἡμέρας: τοῦ ͵ζου ϡου ν̅β̅ου ἔτους: ἰνδ. ῑε̅: †. Καὶ κατωτέρω· Ἐτελειώθη πρεσβύτερος ὁ παπὰ κῦρ Ἠσαΐας καὶ ἡμέτερος ἀδελφὸς καὶ φητιτοῖς. μηνὶ Μαΐου. ιδ̄ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰσηδώρου· εἰς τὸν ἅγιον Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει, τοῦ θαυματουργοῦ· ἡγουμενίων γὰρ ὑπάρχει τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ὁδηγητρίας· παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως. Σελευκείας, κυροῦ Ἰωσὴφ· καὶ καθηγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ὁδηγῶν: τοῦ ζ̄ου ϡ̄ου—ν̄γ̄ου ἔτους ἰνδ. ηης Ματθαῖος ἀμόναχος καὶ τοῦ κεχειροτονικότος διδάσκαλος.

Τὸ φ. 21α ἄγραφον.

Στάχωσις νεωτάτη.

76.

Χαρτ. 0,21 × 0,14. Αἰῶνος XVI (φ. 197).

Κανόνες εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἐν τέλει (φ. 195β· † Ἐγράφη αὕτη ἡ βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δανιὴλ ἱεροδιακόνου καὶ ἀμαθοῦς, καὶ εἴ της τῶν ἀνθρώπων ἀποξενώσει αὐτῇ ἐχέτω τὰς ἀρᾶς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων πατέρων ἀμὴν: καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας: Τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου.

Ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει φύλλα τινὰ ἀσελίδωτα ἄγραφα, ἐφθαρμένα τὸ ἄνω ἥμισυ ὑφ' ὑγρασίας.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐπιτίτλων ἐρυθρῶν καὶ μελανῶν, τῶν πλείστων κομψῶν.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

77.

Χαρτ. 0,275 × 0,20. Αἰῶνος XIX (φ. 50).

1 (φ. 4α). «**Βατριχαρῆ βασιλέως** Ἠθολογίαι, Γνωμολογίαι καὶ Ἀλληγορίαι».

2 (φ. 19α). «**Βατριχαρῆ βασιλέως** Ὑποθῆκαι, ἢ περὶ Ματαιότητος τῶν τοῦ Κόσμου».

3 (φ. 35α). «**Ζαγαννάθα Πανδιταράζα** Ἀλληγορικά, Παραδειγματικά, καὶ Ὁμοιωματικά».

Εἶνε ἅπαντα αὐτόγραφοι μεταφράσεις τοῦ **Δημητρίου Γαλανοῦ**. Ἐν φ. 34β· Τῷ ἀξιοπρεπεῖ ἀνδρὶ Κόμητι Καποδιστρίας, Κυρίῳ Ἰωάννῃ, τῷ Προέδρῳ καὶ Κυβερνήτῃ τῆς Ἑλλάδος Δημήτριος Γαλανὸς ὁ Ἀθηναῖος πέμπει, ὡς Δῶρον ἐξ Ἰνδίας, ἀξιόλογον, τοῦτο τὸ Ἀλληγορικὸν Ἐγχειρίδιον Ζαγαννάθα Βραχμᾶνος, μεταγλωττισθὲν ἐκ τοῦ Βραχμανικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν χάριν

τῶν φιλολόγων Νέων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. ͵ϛωλα—Ἀπὸ τῆς Ἱεραπόλεως Κασσῆς, τῆς καὶ Βαραvασῆς λεγομένης.—

Τὰ φ. 1-3, 18β, 49β, 50 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

78.

Χαρτ. *0,17 × 0,11.* ***Αἰῶνος*** *ΧΙΧ (φ. 110).*

Μουσικὸν ἀνθολόγιον.

Τὰ φ. 109 καὶ 110 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

79.

Χαρτ. *0,145 × 0,105.* ***Αἰῶνος*** *XVI (φ. 140).*

Μανουὴλ Χρυσολωρᾶ Ἐρωτήματα.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου ἀποτελουμένου ἐκ κειμένων ἐκκλησιαστικῶν καὶ συνταγῶν καὶ ἔχοντος περίβλημα ἐκ παλαιᾶς ἰταλικῆς ἐκδόσεως τοῦ Τάσσου.

80.

Χαρτ. *0,22 × 0,165.* ***Αἰῶνος*** *XVI (φ. 16).*

1 (φ. 2α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εὐχὴ εἰς τὴν Λαμπράν».

Ἀρχ. Εἴ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος.

2 (φ. 3α). Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια.

3 (φ. 12α). «Ἀκολουθία τῶν Ἀσωμάτων».

4 (φ. 13β). «Εὐχὴ εἰς τὰ Βαΐα».

5 (φ. 14β). «Κατήχυσις λεγομένη παρὰ Ἱερέως ὅταν μέλλωμεν ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ μεταλαμβάνει τῶν θείων καὶ ἀχράντων μυστηρίων».

6 (φ. 15β) **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος εἰς τὴν ὑπέρλαμπρον καὶ λαμπροφόρον Κυριακὴν τῆς ἁγίας ἐνδόξου Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως».

Σῴζεται μόνον ἡ ἐπιγραφή.

Τὰ φ. 1 καὶ 16 ἐκ νέου χάρτου, ἀρχῆθεν ἄγραφα, ἀποτελοῦσι τὸ περικάλυμμα τοῦ κώδικος. Ἐν φ. 1α παρενεγράφη χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος ἀνακριβὴς πίναξ τῶν περιεχομένων, ἐν ᾧ καὶ τὸ σημείωμα Ἱερᾶς Μονῆς Σιωνίδος.

81.

Χαρτ. *0,21 × 0,145.* ***Αἰῶνος*** *XVI (φ. 67).*

Ἀκολουθία τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐμπεριλαμβάνονται α' (φ. 13α) **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν». Ἀρχ. Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον. ε' (φ. 25β) «**Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ ὄρους Σινᾶ** Λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν». Ἀρχ. Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος.

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ κομψοτάτων ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

82.

Χαρτ. *0,215 × 0,145.* ***Αἰῶνος*** *XVII (φ. 8).*

Γρηγορίου Θεολόγου Τετράστιχα.

Μεθ' ἑρμηνείας. Μένουσι κολοβά.

Στάχωσις νεωτάτη.

83.

Χαρτ. *0,21 × 0,15.* ***Αἰῶνος*** *XVI (φ. 6).*

Εὐχαί.

α' (φ. 2α). «Εὐχὴ ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἢ ὁ πνευματικὸς πατὴρ ἐπὶ τὸν μέλλοντα μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων μυστηρίων».— β' (φ. 5α). «Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς λεγομένη τῇ ϛ' τοῦ Αὐγούστου μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν».— γ' (φ. 5β). «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ κολύβοις ἐν μνήμῃ ἁγίων».

Τὰ φ. 1 καὶ 5α ἄγραφα. Ἐν φ. 6β παρενεγράφησαν χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος τάδε· Καὶ τόδε τῆς Ἱερᾶς Μονῆς . . . . (διεξεσμένα) τῶν Ἀγράφων.

Στάχωσις νεωτάτη.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ
1916

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ´

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

84.

***Χαρτ.* 0,22 × 0,14. *Αἰῶνος* XVI (φ. 42).**

Εὐχαὶ ἐξομολογήσεως καὶ μεταλήψεως.

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ· Μετάληψις τῆς μονῆς τοῦ παντοκράτορος καὶ σωτῆρος Χριστοῦ.

Στάχωσις νεωτάτη.

85.

***Χαρτ.* 0,215 × 0,145. *Αἰῶνος* XVI (φ. 261).**

Δωροθέου ἀρχιμανδρίτου Λόγοι καὶ ἐπιστολαί.

Προτάσσεται (φ. 3α) Πίναξ. Ἡ τάξις διάφορος ἢ ἐν τῇ ἐκδόσει **Migne.**— α´ (φ. 4β). «Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αἰτήσαντα ἀδελφὸν πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὑρεθέντας λόγους».— β´ (φ. 22β). «Περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ καὶ νήψεως ὁδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ».— γ´ (φ. 33β). «Περὶ ταπεινοφροσύνης».— δ´ (φ. 52β). «Περὶ φόβου θεοῦ».— ε´ (φ. 71β). «Μὴ ὀφείλειν τινὰ στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει».— ς´ (φ. 82β). «Περὶ τοῦ μὴ κρίνειν τὸν πλησίον».— ζ´ (φ. 97α). «Περὶ τοῦ ἑαυτοῦ μέμφεσθαι».— η´ (φ. 103β). «Περὶ μνησικακίας».— θ´ (φ. 117α). «Περὶ ψεύδους».— ι´ (φ. 127α). «Διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητάς· ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συστησάμενον μοναστήριον· μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτήν· καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου.— Περὶ ἀποταγῆς».— ια´ (φ. 150α). «Περὶ τοῦ σπουδάζειν ταχέως ἐκκόπτειν τὰ πάθη, πρὸ τοῦ ἐν ἕξει γενέσθαι τῇ ψυχῇ».— ιβ´ (φ. 163β). «Περὶ φόβου τῆς μελλούσης κολάσεως· καὶ ὅτι χρὴ τὸν θέλοντα σωθῆναι, μηδέποτε ἀμεριμνεῖν τῆς ἰδίας σωτηρίας».— ιγ´ (φ. 177β). «Περὶ τοῦ ἀταράχως καὶ εὐχαρίστως

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. ΙΙ´ σ. 259.

ὑπομένειν τοὺς πειρασμούς».— ιδ´ (φ. 188β). «Περὶ οἰκοδομῆς καὶ ἁρμολογίας τῶν ἀρετῶν».— ιε´ (φ. 204α). «Πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν διακονίαν τοῦ κελαρίου».— ις´ (φ. 208α). «Πρὸς τινας κελιώτας ἐπερωτήσαντας περὶ τοῦ παραβάλλειν».— ιζ´ (φ. 213β). «Πρὸς τοὺς ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐπιστάτας καὶ μαθητὰς πῶς δεῖ ἐπιστατεῖν ἀδελφῶν· καὶ πῶς τοῖς ἐπιστατοῦσιν· ὑποτάσσεσθαι».— ιη´ (φ. 218β). «Περὶ τῶν ἁγίων νηστειῶν».— ιθ´ (φ. 225β). «Ῥήματα διάφορα ἐν συντόμῳ, πάνυ ὠφέλημος».— κ´ (φ. 228β). «Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφὸν ἐπερωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς καὶ περὶ ψύξεως ἀγάπης».— κα´ (φ. 229β). «Πρὸς ἀδελφὸν· στενοχωρούμενον ὑπὸ πειρασμοῦ».— κβ´ (φ. 230β). «Πρὸς τὸν αὐτόν».— κγ´ (φ. 231β). «Πρὸς ἀδελφὸν ἐμπεσόντα εἰς μακρὰν ἀσθένειαν καὶ συμπτώματα διάφορα».— κδ´ (φ. 231β). «Πρὸς ἀδελφὸν ἐν πειρασμοῦ ὄντα».— κε´ (φ. 231β). «Πρὸς τὸν αὐτόν».— κς´ (φ. 232β). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτόν».— κζ´ (φ. 233α). «Πρὸς τὸν αὐτόν».— κη´ (φ. 233β). «Πρὸς τὸν αὐτόν».— κθ´ (φ. 233β). «Πρὸς ἀσθενέστερον τινὰ ἀδελφὸν λαμβάνοντα διαφόρους λογισμοὺς περὶ τῶν οἰκονομούντων τὰ πρὸς τὴν χρείαν αὐτοῦ».— λ´ (φ. 234β). «Ἑρμηνεία ῥητῶν τηνῶν ψαλλομένων κατὰ τὸ ἅγιον Πάσχα».— λα´ (φ. 242β). «Ἑρμηνεία· ῥητῶν τινῶν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου· ψαλλομένων εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας».— λβ´ (φ. 249α). «Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις τοῦ μακαρίου **ἀββᾶ Δωροθέου** πρὸς τὸν μέγαν γέροντα τὸν ἅγιον Βαρσανούφιον· καὶ εἰς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν ἀββᾶν Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα προφήτην· διὰ τὸ ἱερατικὸν χάρισμα ὃ εἶχε παρὰ τοῦ θεοῦ».

Ἐν τέλει· **Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Δανιὴλ πόνος.**

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου τῶν περιεχομένων κομψὸν ἐρυθρὸν ἐπίτιτλον καὶ ἐρυθρὸν ἀρχικὸν γράμμα. Ἀξία λόγου ἡ μακρὰ καὶ διάκοσμος οὐρὰ τοῦ καί, ὅταν εὑρίσκηται ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ τῶν σελίδων.

Τὰ φ. 1, 2, 258 - 262 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

86.

***Χαρτ.* 0,21 × 0,145. *Αἰῶνος* XVII (φ. 168).**

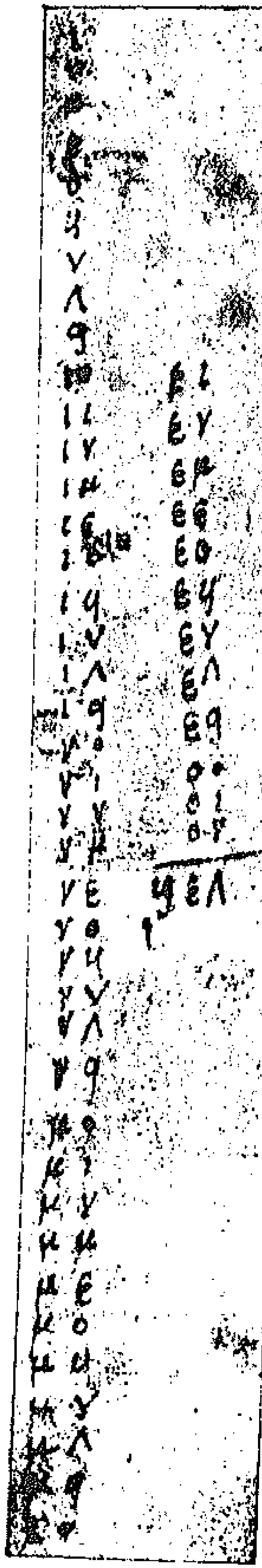
Ψαλτήριον ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἀρχ. Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος οπου δὲν ἐπήγεν εἰς τὴν βουλὴν τῶν ἀσεβῶν.

Ἐν τέλει· Ἐπὶ ἔτους ͵αχξϛ ἰνδικτιῶνος β´ ἀρχιερατεύοντος κὺρ Ἀθανάσιος.

Ἐν φ. 167β· ✝ Εν ἔτει 1668 - εν μινη· οκτοβρη εἰς τὰς 5 ἡμερα σαβατω εσεβη ο σουλταν μεεμετης στη λαρσω και μὲ ἔκλειμαν εἰς τὸ αλαὶ τὴ σακουλα μου με ϛ . . ω και τὴν πεπτη εσεβὴ ϛω ταρσή.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεστακχωμένῳ τῇ πινακίδι τῆς ἀρχῆς μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου καὶ ἀριθμητικῶν πράξεων· [Ἐτοῦτο τὸ βηβλήων ὑπάρχει τοῦ ἁγίου οἰκονόμου τοῦ παπὰ Δημουλά. ἐκ κόμης λεγωμένης Φλορεσεόυς.

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
11	41
12	42
13	43
14	44
15	45
16	46
17	47
18	48
19	49
20	50
21	51
22	548
23	
24	
25	
26	
27	
28	
29	
30	
31	
32	
33	
34	
35	
36	
37	
38	
39	
40	

Ἐν φ. 1, 2, 168 καὶ τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῇ πινακίδι τοῦ τέλους, ἀρχῆθεν ἀγράφοις, παρενεγράφησαν διάφορα δοκίμια κονδυλίου καὶ σημειώματα διαφόρων χειρῶν, ὧν μεταξὺ καὶ τάδε· α, (φ. 1α) λίαν ἀνορθογράφως τὸ γνωστὸν αἴνιγμα ποῖο εἶνε τὸ πουλὶ ὁποῦ γεννᾷ ἀπὸ τὴ μύτη.— β΄ (φ. 1β). Τώ πάρὸν ψαλλτηρηον· υπαρχὴ της αγίάς μονίς· των ῥοσῆνόν καλομένων . . . — γ΄ (φ. 1β).· Δημήτρηος Ἰωἄνου·— δ΄ (φ. 2α). Τό παρῶν βηβλῆον, ὑπάρχει τοῦ Μάνου τοῦ Σκάρλάτου· καὶ ὅπιος τῶ ἀπὸξενὸσι . . . . — ε΄ (χ. 2β). Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτῆμα τυγχάνει ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ δούλῳ τοῦ θεοῦ Πολυζώῃ Ἰωάννου.— ς΄ (φ. 168α). Ετοῦτο τω παρῶν ψαλλτητιρηων τῷ ἐξηγιτικὸν ὑπάρχει τοῦ Ἐμανοῆλ Σκαρλάτοῦ.

Ἐν φ. 167α παρενεγράφη ὁ πίναξ κρυπτογραφικῶν ἀριθμῶν, οὗ παραθέτομεν ἐνταῦθα πανομοιότυπον, προσθέτοντες τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς πρὸς οὓς ἀντιστοιχοῦσιν οἱ κρυπτογραφικοί.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν ἡ ὄπισθεν ἐφθαρμένη.

87.

Χαρτ. 0,185 × 0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 367).

1 (φ. 1α). Λόγοι διδασκαλικοί.

α΄ (φ. 1β). Λόγος ἀκέφαλος. Ἀρχ. Εὐλογησώμεθα ἕως καιρὸν . . . (ἐφθαρμένα) διὰ τῶν κα ... (ἐφθαρμένα) μετανοίας τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ.— β΄ (φ. 1β). «Λόγος διδασκαλικὸς περὶ μετανοίας». Ἀρχ. Ἤκεν ἡμῖν σήμερον Ἱερεμίας ὁ προφήτης.— γ΄ (φ. 15β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ εἰς τὴν

προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωϋσῆς.— δ΄ (φ. 22β). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος διδασκαλικὸς εἰς τὸν ῥητὸν τοῦ προφήτου Ἡσαΐου περὶ ἀμπελῶνος ὃν ἐφύτευσεν ἐν Σωρήχ». Ἀρχ. Ἔλαμψεν ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῇ ἄνω ὤᾳ «Λόγος ιβ».— ε΄ (φ. 29α). «Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου». Ἀρχ. Ἄραγε οἴδατε καὶ ἐπίστασθαι τῆς χθὲς διδασκαλίας.— ς΄ (φ. 34β). «Λόγος ι΄. **Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος διδασκαλικὸς τοῦ προφήτου Δαυὶδ εἰς τὸ Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με»: Ἀρχ. Πρέπουσα ἀρχὴ εἰλικρινοὺς μετανοίας.— ζ΄ (φ. 41β). «Κυριακὴ δ΄ Λόγος διδασκαλικὸς ἐκ τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου». Ἀρχ. Οὐδὲν ἐστὶν τῆς ἀδιστάκτου πίστεως καὶ καθαρᾶς ἰσχυρότερον.— η΄ (φ. 48α). «Τῇ δ΄ τῆς ε΄ ἑβδομάδος Λόγος διδασκαλικὸς ἐκ πολλῶν βιβλίων καὶ περὶ μετανοίας τῶν Νινευιτῶν καὶ εἰς τὸν Ἰωνᾶν τὸν προφήτην. Ἀρχ. Φαιδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις.— θ΄ (φ. 58α). «Λόγος εἰς τὸν μεγάλον κανόνα περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. Οἱ πάντα καλῶς διαταξάμενοι— ... Τελευταῖος λόγος, οὗ σώζεται μόνον ἡ ἐπιγραφή, τῇ κθ΄. . . «Εἰς τὴν γέννησιν . . .» Ὁ πρὸ αὐτοῦ λόγος τελευτᾷ ὧδε· χαῖρε τῶν ἁμαρτωλῶν τὸ σεμνολόγημα καὶ τὸ καταφύγιον· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε· ᾧ ἡ δόξα Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Κῶδιξ ἀκέφαλος, κολοβὸς καὶ ἐν πολλοῖς ἐλλιπής, οὗ πλεῖστα ὅσα τῶν φύλλων σημερινά, παρεμβληθέντα κατὰ τὴν στάχωσιν. Ἀρχῆθεν δ' εἶχεν ἐν ἀρχῇ πολλὰ καὶ ἄλλα φύλλα, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς περὶ τὸν ιζ΄ αἰῶνα δι' ἀραβικῶν ἀριθμῶν ἀριθμήσεως τῶν φύλλων, ὧν τὸ νῦν 1 φέρει ἀριθμὸν 137.

Στάχωσις νεωτάτη.

88.

Χαρτ. 0,22 × 0,05. Αἰῶνος XVI (φ. 33).

Θηκαρᾶς.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

89.

Χαρτ. 0,325 × 0,225. Αἰῶνος XVIII (φ. 253).

«Τοῦ σοφωτάτου κυρίου **Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως** εἰς φιλοσοφίαν προδιοίκησις».

Ἐν τέλει· Τέλος τῶν ὀκτὼ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίων καὶ τῷ θεῷ ἡμῶν δόξα πολλὴ καὶ χάρις ἄπειρος, αψιδω φευρουαρίου ζη.

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 1α· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀκακίου ἱερομονάχου καὶ ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς· Ἀκάκιος ἱερομόναχος. Ἀν δὲ φ. 253β· 1840 ἐν μηνὶ δεκέμβριον. Εὐγάλαμεν τὰ χωράφια στὴν Σέκληζα ἀπὸ τοὺς Σπεακοραγέους ὁποῦ ἤτουν ἀμανέτη χρόνους 20· διὰ ἔξη χιλιάδες γρόσια καὶ ἔβάλαμεν πέντε ζευγάρια διὰ νὰ σπείρουν καλαμπόκεια καὶ σουσάμηα τὸν αὐτὸν καιρὸν ἔκαμεν ὁ θεὸς μήαν ξέρην καὶ τὸν Μάγιον μήνα ἔδοσεν μήαν ἀσθένηαν καὶ ἐκπεζάθηκαν τὰ πράματα ὅλα ἐκτὸς

τα ἄλογα καὶ ἐστάθηκαν τὰ ζευγαριά μας καὶ δὲν ἐριξάμαν εἰς τὴν γῆν μήτε σπηθή ἔστω εἰς ἐνθύμησιν τῶν μεταγενεστέρων πατέρων. Ὁ γράψας Νεόφυτος γέννημα καὶ θρέμμα ἐκ Καταφηγῆς Γουμενίτος. Καὶ κατωτέρω· Τὸν αὐτὸν καιρὸν εὐραξάμαν τὸ αμπέλη με στάβαρα κατὰ τοῦ παπᾶ Ἀντῶνι μέρος ἀπο τὴν κοριφὴν καὶ ἕως τὸν πάτον καὶ φήασάμαν καὶ τοὺς τήχους εἰς τὸ Καρούτη ἀπὸ τὴν πορτοπούλαν ὁποῦ ἦχεν πέση.

Τὸ φ. 64β ἄγραφον, λειπούσης τῆς συνεχείας τοῦ προηγουμένου φύλλου. Ὁμοίως δ' ἄγραφα τὰ φ. 126β καὶ 219α ὡς καὶ τὰ φ. 25β καὶ 26α, περὶ ὧν ἐγράφη ἄνω ἐν τῷ 25β· Ἔγινε λάθος ὅτι ἐγύρησαν δύο φύλα μαζή.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐγκοίλων ἐπιτυπωμάτων, ὧν τὸ μέσον παριστάνει τὴν Θεοτόκον ὀρθίαν καὶ βρεφοκρατοῦσαν, ἐξαιρέτου διατηρήσεως.

90.

Χαρτ. 0,225 × 0,16. Αἰῶνος XVI (φ. 391).

«Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεβασμίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλ' ὅμως καὶ τῶν τοπικῶν, ἤγουν μερικῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατέρων μετενεχθέντων ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς λεξεως εἰς τὴν κοινὴν μετὰ μερικῆς παραφράσεως παρὰ **Διονυσίου ἱερομονάχου**».

Ἐν φ. 3β-26β «Πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος βιβλίου...»

Τὰ φ. 1 καὶ 391 ἄγραφα. Ἐν φ. 1β παρενεγράφησαν τάδε, διαγραφέντα κατόπιν· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Μεθοδίου (ἐφ' οὗ διαγραφέντος ἐγράφη Μακαρίου) ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κηθήρων Πολυγερινοῦ. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῇ πινακίδι τοῦ τέλους· Τὸ παρὸν βιβλήον εἶνε τοῦ παπᾶ Μακαρίου τοῦ Πολυγερινοῦ, ἄλλῃ δὲ χειρὶ νῦν δὲ Χρυσάνθου ἱερομονάχου του παπᾶ Μακαρίου ἀνεψυοῦ.

Στάθωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μετ' ἐπιτυπωμάτων ἔμπροσθεν χρυσῶν. Σώζονται καὶ δύο θηλυκωτῆρες.

91.

Χαρτ. 0,32 × 0,22. Αἰῶνος XVIII (φ. 258).

1 (φ. 1α). «Ὑπόμνημα συνοπτικὸν τοῦ σοφωτάτου **Κορυδαλέως** καὶ ζητήματα εἰς τὴν Περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» [**Ἀριστοτέλους**].

2 (φ. 78α). Ἀνεπίγραφον ὑπόμνημα καὶ ζητήματα εἰς τὸ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς **Ἀριστοτέλους**.

Τελευταῖον κεφάλαιον «Πότερον ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις αἰτία τῶν ὑπὸ σελήνην γιγνομένων».

Ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ φ. 77β· Ἠρξάμεθα τῆς τοῦ Σταγείτου περὶ γενέ-

σεως καὶ φθορᾶς τῆςδὲ ἀκροᾶσθαι πραγματείας κατὰ τὸ αψιδω ἀπὸ θεογονίας ἔτος Θαργιλιῶνος δη ἡμέρα Δευτέρα ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τῆς κωμοπόλεως Τυρνάβου ἐνεργοῦντος ἐν αὐτῷ τοῦ σοφωλογιωτάτου ἡμετέρου εἰςηγητοῦ κυρίου Ἰακώβου τοῦ Κυπρίου καὶ ἀρχιδιακόνου Λαρίσσης κυρίου κυρίου Παρθενίου ἀρχιερατεύοντος.

Τὸ φ. 148α ἄγραφον.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

92.

Χαρτ. 0,28 × 0,19. Αἰῶνος XVIII (φ. 86).

1 (φ. 1α). «Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸ ἔαρ καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα». Ἄνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου ,ΑΨΛΓ σεμπτεμβρίου ΚΕ.—2 (φ. 13α). «Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν λόγος».—3 (φ. 31α). «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα τῶν Ἐπιφανείων». Ἄνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου α,ψλγ δεκεμβρίου ιη».

Ἐν δὲ τῷ τέλει· αψλδ φευρουαρίου ιγη.—4 (φ. 48α). «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». Ἄνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου· αψλδ φευρουαρίου ιδη. Ἐν δὲ τῷ τέλει· αψλδω αὐγούστου βα.—5 (φ. 71β). «Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἄνωθεν τοῦ ἐπιτίτλου αψλδ αὐγούστου ζη.

Ἅπαντα μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας καὶ παρασελιδίων σχολίων.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου κομψὸν ἐπίτιτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα, γεγραμμένα σηπιόχροα διὰ κονδυλίου.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

93.

Χαρτ. 0,33 × 0,225. Αἰῶνος XVIII (φ. 162).

1 (φ. 1α). **Θεοφίλου Κορυδαλλέως** Εἰς τὴν **Ἀριστοτέλους** λογικὴν πραγματείαν.

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 1α· Ἀκακίου ἱερομονάχου πέλει κτῆμα· ἄλλῳ δὲ μέλανι λογικὴ Ἀριστο: τοῦ αὐτοῦ περὶ ψυχῆς.

2 (φ. 31β). «Σχολαστικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὴν **Πορφυρίου** εἰςαγωγήν».

Ἐν τέλει· Τέλος τῆς διδασκαλίας τοῦ Πορφυρίου τῶν πέντε καθόλου φωνῶν.

3 (φ. 48β). «Ὑπόμνημα εἰς τὰς **Ἀριστοτέλους** κατηγορίας».

Ἐν φ. 103α. Τῇ συστάσει τοῦ ἐπισκόπου τῶν λοιπῶν διαγεγραμμένων.

4 (φ. 104α). «Περὶ τῶν μετὰ τὰς κατηγορίας».

5 (φ. 106α). «Εἰς τὸ Περὶ ἑρμηνείας τοῦ **Ἀριστοτέλους** ὑπόμνημα».

6 (φ. 127α). «Εἰς τὰ Πρότερα ἀναλυτικά».

7 (φ. 149α). «Εἰς τὰ Ὕστερα ἀναλυτικά».

Ἐν φ. 162β· 1839 : ἐν μηνεὶ Μαΐου ; :25 : ἦλθα ἐγὼ ὁ Κώνστας ἀποχορίου Μαγοῦλα εἰς μοναστίριον ἐπονομαζόμενον Παῖτρας καὶ ἐκάθεισα καὶ ἦτον τό τες καλόγεροι : ἕ:ξι καὶ ἦτον ἡγούμενος ὁ Κίριλλος καὶ ἄλοι Γαβριὴλ Χριστόφορος Νικυφόρος Νεόφητος καὶ Ερμεἱας καῖ ἔστο εἰς εθήμησιν τῶν μεταγεγεστέρων παταίρων. Καὶ κατωτέρω· 1839 : ἐν μοινεὶ αὐγούστου 20 : Ἐκείνησεν ὁ Νεόφιτος καὶ ἔκαμεν πρότο ταξίδι καὶ ἐπροτοκίνησεν εἰς τὸν Κάμπον καὶ ἔστο εἰς εθείμησην.

Στάχωσις βυρσίνη μετὰ κομψῶν ἐγκοίλων ἐπιτυπωμάτων, οἷα τὰ τοῦ ἀρ. 89.

94.

Χαρτ. 0,325 × 0,215. Αἰῶνος XVIII (φ. 287).

1 (φ. 1α). **Θεοφίλου Κορυδαλλέως** Ὑπομνήματα εἰς τὸ Περὶ ψυχῆς **Ἀριστοτέλους**.

2 (φ. 17α). **Τοῦ αὐτοῦ** Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὰ Μετὰ τὰ φυσικὰ **Ἀριστοτέλους**.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 1α· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀκακίου ἱερομονάχου. Ἐν δὲ φ. 287β· 1880 ἐν μηνὶ Μαΐου πρότη· εἰς τὴν Λάρισσαν ἦτον ἀρχεὶ ἐπήσκοπος Ἀνανίας ὀνόματη Μετηληνέως πατρὶς ἐκύνησεν μήαν ἡμέραν καὶ ἐπάγισεν εἰς τὸν Τούρναβον καὶ ἀφώρεσεν τοὺς Τορναβῆτες διὰ να μὴν κάμον σχήσματα εἰς τὴν πολητήαν τους καὶ βαλάγουν τὴν πολητήαν ληπὸν αὐτός ἀνέβηκεν ἀπάνου εἰς τό μοναστήριον καὶ κάμη ἕνα σημπόσηον καὶ καλὴ τοὺς μησοὺς καὶ τοὺς μησοὺς δὲν τοὺς ἐκάλεσεν ληπον τὴ κάμουν αὐτοὶ ἐπάγισαν ἀκάλεστοι καὶ ἀπο λόγον εἰς λόγον ἐδάρθησαν μὲ τὸν ἀρχησεσέα σφοδρὸς ἔστω εἰς ἐνθήμησην τῶν μεταγενε ς έρων.

Ἐν 69β πλαγίως· ὁ τῆς ἐν ἁγίῳ Γεωργίῳ Ἑλληνο-Ἀλληλοδιδακτικῆς σχολῆς Διδάσκαλος Α. Βαϊρακίδης ἐκ Νεγάδων τοῦ Ζαγορίου. Ἐνεχειρίσθη μοι (εἶτα λέξεις διαγεγραμμέναι) Καλλινίκου τῷ 1875 ἔτει κατὰ Ἰανουάριον καὶ ἐν φ. 71α σημείωμα διαγεγραμμένον. Τὸ φ. 71β ἄγραφον.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐγκοίλων ἐπιτυπωμάτων.

95.

Χαρτ. 0,30 × 0,20. Αἰῶνος XVII (φ. 237).

Γρηγορίου Θεολόγου Λόγοι μετ' ἐξηγήσεως **Νικήτα τοῦ Σερρῶν**.

α' (φ. 3α). «Εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα».— β' (φ. 9β). «Λόγος β εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα».— γ' (φ. 55β). «Εἰς τὴν καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Μάμαντα».— δ' (φ. 68α). «Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν».— ε' (φ. 88α). «Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν».— ς' (φ. 103α). «Ἐπιτάφιος εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον».— ζ' (φ. 147β). «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα».— η' (φ. 163α). «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα».— θ' (φ. 196β). «Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου, ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν».— ι' (φ. 201α). «Περὶ φιλοπτωχίας».— ια' (φ. 222β). «Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης». Τὸ φ. 236β-237α ἄλλῃ χειρί.

Ἡ ἑρμηνεία ἕπεται ἑκάστοτε εἰς βραχὺ ἀπόσπασμα τοῦ κειμένου.

Ἐν φ. 2α προηγεῖται Πίναξ, οὗ ἄνωθεν· Κτῆμα Ἰωσὴφ ἱερομονάχου τοῦ ἐξ Αἰτωλίας Ἀρβανιτάκη τοῦ καὶ ἰατροῦ ἐλέῳ θεοῦ. Ἐγένετο σεπτεμβρίου ιε' τοῦ ͵αχξγ' ἔτους· ἠγοράσθη διὰ χρημάτων τριακοσίων ἑξήκοντα ὑπ' ἐμοῦ παρὰ τοῦ φιλαργυρεστάτου Μιστρῶν τοῦ οἰκονόμου Ἄρτης καὶ ἐν τῇ ᾤᾳ ΚΤΗΜΑ ΙΩΣΗΦΟΥ. Κάτωθεν δὲ τοῦ Πίνακος ἐπὶ χάρτου ἐπικεκολλημένου τῇ αὐτῇ χειρὶ τῇ γραφάσῃ τὸ ἐπίγραμμα τοῦ φ. 1β· Δέλτος φιλολόγου χερσὶν ἀνδρὸς γεγραμμένη, τοῦ καὶ πολιτείαν ἀρετῆς ἄκραν ἐξησκημένου, μύστου καὶ μοναχοῦ Λεοντίου Ἀκαρνανέως.

Τὸ φ. 1 ἀρχῆθεν ἄγραφον. Καὶ εἰς μὲν τὸ φ. 1α παρενεγράφησαν τάδε· Ἰησοῦ μου τάχυνον τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μου, εἶτα δὲ Εἰς τὸν γραφέα τῆς βίβλου ἱερομόναχον Λεόντιον, Μπουστρῶνος καὶ κατωτέρω τῇ αὐτῇ χειρὶ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

Εἴ σε ὁ τῆς λήθης ἐκάλυψε τάφος νῦν πρόξενος,
ἀλλὰ πόνος θεῖο χειρὸς ὁρᾶται ὅσοις.

Ἐν δὲ φ. 1β· Παπὰ κὺρ Ἀκάκιε λάβε τὴν βίβλον σου. Ἐν δὲ φ. 237α ἐπὶ χάρτου ἐπικεκολλημένου· Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις κτῆμα Ἀκακίου ἱερομονάχου· ὁ ἀποξενώσας αὐτοῦ ἄκοντος εἴη ὑπεύθυνος τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἀρᾶς καὶ τὸν θεὸν ἐχέτω ἀντίδικον.

Ἐν φ. 2α, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, παρενεγράφησαν τάδε· 1653 μαρτίῳ 15 ἐδῶ γράφω ὅσα εὑρέθησαν γραμμένα εἰς τὸ χαρτὶ τοῦ μακαρίτου Χρίστου Χαηκάλη, παλαιὰ γεγενημένα. Ἕπονται δὲ τὰ χρονικὰ σημειώματα τὰ ἐκδοθέντα ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Η' σ. 134 κ. ἑ.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

96.

Χαρτ. 0,285 × 0,192. Αἰῶνος XV (φ. 228).

Βίοι καὶ μαρτύρια ἁγίων καὶ Λόγοι πανηγυρικοί.

α' (φ. 1α). «Μαρτύριον τοῦ μάρτυρος Πολυεύκτου».— β' (φ. 12α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου».— γ' (φ. 34β). «Μαρτύριον τῶν ἁγίων ἐν Χριστῷ μαρτύρων Ἑρμύλου καὶ Στρατονίκου».— δ' (φ. 38α). «**Νείλου μοναχοῦ** Εἰς τὴν ἀναίρεσιν τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραιθῷ ἁγίων πατέρων».— ε' (φ. 56α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ».— ς' (φ. 62α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου».— ζ' (φ. 68α). «Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ἁλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου».— η' (φ. 77β). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας**».— θ' (φ. 101β). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου

τοῦ μεγάλου ».— ι' (φ. 137^{α}). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ».— ια' (φ. 165^{β}). «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ξένης ». Ἀρχ. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας ἀληθῶς Ξένης βίος.— ιβ' (φ. 170^{β}). «Βίος τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ». Ἀρχ. Συγκαλεῖ μὲν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριος ὁ πάνυ.— ιγ' (φ. 183^{α}). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας ».— ιδ' (φ. 191^{α}). «Ὑπόμνημα τόπον ἱστορίας κεφαλαιώδους ἐπέχον ἐπὶ τῇ ἀνοικοδομῇ τοῦ τιμίου (ἐκ τοῦ τημίου) λειψάνου τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ Χρυσοστόμου ».— ιε' (φ. 195^{α}). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου ».— ιϛ' (φ. 199^{α}). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας καὶ διδασκάλους ἡμῶν Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου **οἰκουμενικοῦ πατριάρχου** κυροῦ **Φιλοθέου** ».— ιζ' (φ. 211^{β}). «Βίος καὶ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου ».— ιη' (φ. 216^{β}) «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς πατέρας ἡμῶν καὶ διδασκάλους Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον συγγραφεὶς παρὰ **Ἰωάννου μητροπολίτου Εὐχαΐτων** ».

Ὁ κῶδιξ γεγραμμένος κατὰ δύο σελίδας. Τὸ φ. 223^{α} κεκομμένον μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἐγκωμίου τῶν τριῶν ἱεραρχῶν.

Ἐν φ. 114^{α} ἐπικεκαυμένη σφραγὶς μονῆς Κοιμήσεως Παναγίας.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

97.

Περγ. 0,30 × 0,206. **Αἰῶνος** XIII (φ. 241).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 8 ἀκέφαλον ἀπὸ τῆς ϵ' τῆς μεσοπεντηκοστῆς. Ἐν ἀρχῇ ἑπτὰ φύλλα χαρτῷα αἰῶνος XVI, ἀρχόμενα καὶ ταῦτα ἀκέφαλα ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀντίπασχα καὶ διήκοντα μέχρι τῆς δ' τῆς δης ἑβδομάδος. Τὰ φ. 240 καὶ 241 ὁμοίως χαρτῷα καὶ ἄγραφα. Ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ φ. 239^{β} δύο σημειώματα τοῦ XVI αἰῶνος περὶ χειροτονίας οἰκονόμων τῆς ἐπισκοπῆς Λευκωσίας. Τούτων τὸ δεύτερον ἔχει ὧδε· † Ἐψηφῆστηκεν ὁ οἰκονόμος μαγκα$^{\rho}$ ὁ κυρις νεοφιτος ὁ λογαρας ἡμερα τρίτη (μετὰ διαγραφὴν τῶν λέξεων τρι τρια καὶ δ) μαίου ιε [α]φμγ Χριστοῦ.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης, μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ἐν οἷς καὶ δικέφαλος ἀετός. Ἔμπροσθεν σὺν τοῖς ἄλλοις σχῆμα μεγάλου σταυροῦ φέροντος ὀπάς, δεικνυούσας, ὅτι ὑπῆρχεν ἄλλοτε μετάλλινος σταυρός.

(*Ἕπεται συνέχεια*)

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— ***Νέον ἀπόσπασμα Ἀριστοβούλου τοῦ Κασσανδρέως.*** Ἐν τῇ «Περὶ ἀρχαιογονίας Τουρκίων» ἐπιστολῇ τοῦ Θεοδώρου Γαζῆ πρὸς τὸν Φραγκῖσκον Φίλελφον τῇ ἐκδεδομένῃ ἐν τοῖς Symmicta τοῦ *Λέοντος Ἀλλατίου* Τόμ. Β' σ. 382 κ.ἑ. καὶ ἐκεῖθεν παραληφθείσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρολογίαν τοῦ *Migne* (Τόμ. ΡΞΑ' σ. 997 κ. ἑ.) ἀναγινώσκονται καὶ τὰ ἑξῆς, ἅτινα ἔγραψεν ὁ Γαζῆς, ἐλέγχων γνώμην τινὰ τοῦ Γεμιστοῦ, λέγοντος Παροπαμισάδας τοὺς Τούρκους· *Παροπαμισὸς δὲ μέρος τοῦ Ταύρου ἐστὶ πρὸς τῷ Ἰμάῳ καὶ τῇ Ἰνδικῇ, ἀφ' οὗ Μακεδόνας ὡρμημένους εἰς τὴν Ἰνδικὴν Ἀριστόβουλος εἴρηκεν (Migne* ἔνθ' ἀν. σ. 1001 Β). Ἀριστόβουλος ὁ υἱὸς Ἀριστοβούλου ὁ ἐπιλεγόμενος Κασσανδρεὺς ἐκ τῆς πόλεως τῆς Μακεδονίας Κασσανδρείας, ἐν ᾗ διέτριψε γέρων, ὑπῆρξε τῶν ἀκολουθησάντων τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τὰς ἐν Ἀσίᾳ στρατείας, καὶ ἐν γήρατι βαθεῖ ἔγραψε Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. Τῆς συγγραφῆς δὲ ταύτης τοῦ Ἀριστοβούλου, μὴ περισωθείσης μέχρις ἡμῶν, τἀποσπάσματα, ληφθέντα ἐκ τοῦ Πλουτάρχου, Λουκιανοῦ, Στράβωνος, Ἀθηναίου καὶ ἰδίως τοῦ Ἀρριανοῦ, συνέλεξεν ὁ *Κάρολος Müller* (Scriptores rerum Alexandri magni μετ' Ἀρριανὸν ἐκδ. *Dübner* παρὰ Διδότῳ. Ἐν Παρισίοις. 1877 σ. 94-113). Ἀλλὰ μεταξὺ τούτων δὲν εὑρίσκεται τὸ παρὰ τῷ Γαζῇ χωρίον, ὅπερ πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς τἀποσπάσματα τοῦ Ἀριστοβούλου. Ἄγνωστον δὲ πόθεν παρέλαβε τοῦτο ὁ Γαζῆς.

— ***Χωρίον Μιχαὴλ Ἀκομινάτου περὶ Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης.*** Ὡς γινώσκουσιν ἤδη οἱ ἀναγνῶσται τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ἐκ τοῦ Τόμου Ϛ' σ. 5 κ. ἑ. οἱ ὑπ' ἀρ. 230 καὶ 262 κώδικες τῆς Συνοδικῆς βιβλιοθήκης Μόσχας περιέχουσι κατηχήσεις τοῦ κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα τελευτῶντα μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μιχαὴλ Ἀκομινάτου, τοῦ γνωστοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Νικήτα Χωνιάτου, δι' ὧν συμπληροῦνται τὰ ὑφ' ἡμῶν ἐν ἔτει 1880 καὶ 1881 ἐκδοθέντα ἔργα τοῦ λογίου ἱεράρχου. Τῶν νέων δὲ τούτων κατηχήσεων ἡ δεκάτη ἐνάτη, ἥτις μετ' ἄλλων ὀλίγων ἔχει ἐκδοθῇ τῷ 1901 ἐν Νοβγορὸδ ὑπὸ τοῦ Ῥώσου ἀρχιμανδρίτου Ἀρσενίου, περιλαμβάνει ἀξιοσπούδαστον χωρίον περὶ τοῦ διδασκάλου καὶ φίλου τοῦ Ἀκομινάτου, τοῦ περι-

ΝΕΟΣ

ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1916

6 (σ. 57). «Ἐξήγησις τῆς ἱερᾶς λειτουργίας».

7 (σ. 135). **Καλλινίκου πατριάρχου** Ἐπιστολαὶ καὶ σημειώσεις.

8 (σ. 190). «Διαταγαὶ καὶ συνάθροισις διδασκαλιῶν χριστιανικῶν».

9 (σ. 241). «Διδασκαλία περὶ ἐξομολογήσεως».

10 (σ. 331). «Οἶκος καὶ εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν».

11 (σ. 297). «Ἀνώνυμον σταλθὲν πρὸς ἡμᾶς (Καλλίνικον) ἐν Σινᾷ».

12 (σ. 352). «Συνοπτικὴ διήγησις, ἔστι δὲ καὶ πλατυτέρα τοῦ **Καλλινίκου** περὶ τῶν ἑαυτῷ συμβάντων».

13 (σ. 392). **Καλλινίκου πατριάρχου** Σημειώσεις.

Ἐν σ. 3 ἡ ἑξῆς σημείωσις τοῦ **Καλλινίκου**· *Τῷ αψξα' Μαρτίου ς' κατερχομένων ἡμῶν εἰς Πηλούσιον περιτραπέντος τοῦ ἀκατίου ὁ παρὼν τόμος τῷ Νειλώῳ βυθῷ μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ἡμῶν κατεβυθίσθη· ἀπώλετο ὁ δ' καὶ τὰ πλείω τοῦ ς' ἄδετα ὄντα καὶ ἄλλα τινά.*

Ἐν σ. 240 σχεδιογράφημα ἀρχαίας ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ Καλλινίκου καὶ ἐν σ. 350 σχεδιογράφημα τῆς ἐκκλησίας Σινᾶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Στάχωσις βυρσίνη.

98 (59.869).

***Χαρτ.** 0,22 × 0,17. **Αἰῶνος** XVIII (φ. 31).*

Καλλινίκου πατριάρχου Ἐγχειρίδιον.

Ἐν φ. 1^{α} «Τῷ ἱερολογιωτάτῳ διδασκάλῳ καὶ πνευματικῷ πατρὶ κυρίῳ Διονυσίῳ εὖ πράττειν». Διὰ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ὁ Καλλίνικος παρακαλεῖ τὸν Διονύσιον νὰ διεξέλθῃ τὸ σὺν αὐτῇ στελλόμενον ἐγχειρίδιον, καὶ ἐὰν τοὺς ἐν αὐτῷ λόγους «ὀρθοὺς κρίνῃς, εὐσεβεῖς καὶ τῇ ἁγίᾳ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ δεκτοὺς διάδος καὶ τοῖς πνευματικοῖς σου τέκνοις καὶ φοιτηταῖς, εἰ δὲ ἐσφαλμένους, προτρέπομέν σοι ἐξ ἱερῶν ἀναγνωσμάτων διόρθωσον αὐτοὺς ἐλευθέρως καὶ οὕτω πρὸς ἡμᾶς ἀνάπεμψον.

(φ. 2^{α}). «Τοῖς ἐντευξομένοις τῷ παρόντι εὐλαβεστάτοις ἱερεῦσι καὶ πνευματικοῖς πατράσι καὶ λαϊκοῖς τέκνοις καὶ ἀδελφοῖς τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἁγίῳ Πνεύματι χάριν ἄνωθεν πρὸς ἔργα σωτηριώδη».

99 (60.665).

***Χαρτ.** 0,23 × 0,16. **Αἰῶνος** XVIII (σ. 503)*

Καλλινίκου πατριάρχου Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτώ.

(Ἕπεται τὸ τέλος).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

98

***Χαρτ.** 0,20 × 0,145. **Αἰῶνος** XIX (φ. 232).*

1 (φ. 6^{α}). «**Φρυνίχου** Ἐκλογὴ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων ἀττικῶν».

Προηγεῖται (φ. 1^{α}). «Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης **Φωτίου πατριάρχου** Περὶ τοῦ Φρυνίχου».

2 (φ. 38^{α}). «Ἐκ τῶν τοῦ **Ἡρωδιανοῦ**».

Ἀρχ. *Συγγενίδα οὐ ῥητέον· οὔτε μὴν εὐγενίδα.*

3 (φ. 42^{α}). «**Τυρταίου** Ἔπη».

Ἐν τέλει· *Ἔγραψα ἐν Τεργέστῃ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον τοῦ 1826 ἔτους ἡμέρᾳ 12 Ὑπάτιος Αὐγερινός.*

4 (φ. 46^{α}). Τοῦ σοφωτάτου ἐν διδασκάλοις τῆς ἐν Ἁγίῳ ὄρει σχολῆς Κυρίου **Εὐγενίου** [**Βουλγάρεως**] Περὶ Φιλίας λόγος».

5 (φ. 73^{α}). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἐπιφανίου ἐπισκόπου τῆς Κωνσταντίας Κύπρου,** περὶ τὸν Φυσιολόγον τὸν διεξελθόντα τῆς ἑκάστου γένους φύσεως, τῶν θηρίων τε καὶ τῶν πετεινῶν».

6 (φ. 84^{α}). «Περιληπτικὴ ἑρμηνεία εἰς τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα».

7 (φ. 103^{α}). «**Νικολάου Μαυροκορδάτου τοῦ Κωνσταντινουπολίτου** Περὶ γραμμάτων σπουδῆς καὶ βίβλων ἀναγνώσεως».

8 (φ. 110^{α}). «Κεφάλαια Παραινετικὰ **Βασιλείου βασιλέως Ῥωμαίων** πρὸς τὸν αὐτοῦ υἱὸν ξς' ἀκροστοιχίδα ἔχοντα τήνδε.»

Ἐν τέλει· *Ἔγραψα ἐν Τεργέστῃ κατὰ μῆνα Ἰανουάριον ἕκτην ἔχοντα, τοῦ 1827 ἔτους· ἡμέρᾳ Τρίτῃ· Ὑπάτιος Αὐγερινός.*

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ΙΓ' σ. 358.

9 (φ. 129^{α}). «Συλλογαὶ ἐκ τῆς Βίβλου Μελίσσης».

Ἐν τέλει· *Ἔγραψα ἐν Τεργέστῃ κατὰ μῆνα Ἰανουάριον τοῦ 1827 ἔτους 30 ἔχοντα, ἡμέρα Δευτέρα. Ὑπάτιος Αὐγερινός.*

10 (176^{α}). «**Δημητρίου** [**Φαληρέως**] Περὶ Ἑρμηνείας Βιβλίον».

Ἐν τέλει· *Ἔγραψα ἐν Τεργέστῃ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1829. Ὑπάτιος Αὐγερινός.*

Ἐν φ. 232^{α} «Πίναξ τῶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ περιεχομένων» ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ γράψαντος κατὰ σελίδας ἀρίθμησιν.

Στάχωσις διὰ χαστοῦ χάρτου, σύγχρονος τῇ γραφῇ.

99.

Χαρτ. 0,21 × 0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 238).

[**Εὐθυμίου Τζημπλέττη**] Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

α' (φ. 4^{α}). «Προήμιο περὶ τοῦ ευαγγελισμοῦ ποὺ ἐποίησεν ὁ ἀρχάγγελλος Γαβριὴλ πρὸς τὴν πάναγνον παρθένον Μαρίαν καὶ Θεοτόκον.— β' (φ. 5^{β}). «Πρὸς τοὺς σωφους καὶ εὐλαβεῖς ἀνάγνωστας ἐλάχιστος δοῦλος **Εὐθύμιος μοναχός.** — γ' (φ. 9^{α}). «Περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς παναγίας παρθένου καὶ θεοτόκου ἀπὸ τὸν αρχαγγελον Γαβριηλ λέγωντας χαίρε Μαρία».— δ' (φ. 12^{α}). «Περὶ τοῦ δευτέρου λόγου ποὺ εἶπεν ὁ ἄγγελος τῆς παρθένου, καὶ θεοτόκου καὶ χαριτομένη».— ε-ζ' (φ. 13^{α}). «Ἕτεροι τρεῖς λόγοι περὶ τοῦ εὐαγγελισμοῦ.— η' (φ. 22^{α}). «Περὶ τοῦ πρῶτου λόγου τῆς προσευχῆς. Ἐξιγήσις πολλὰ οφέλημη»— θ'-ις' (φ. 24^{β}). Ἑπτὰ ἕτεροι λόγοι περὶ προσευχῆς.—ιζ' (φ. 39^{β}). Περὶ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».— ιη'-κς' (φ. 47^{β}). Ἕτεροι ἐννέα λόγοι εἰς τὸν Σωτῆρα.

2 (φ. 93^{α}). «Περὶ τῆς Ζενοβίας. Ὁμιλία γεναμένη τῆς εγλαμπροτάτης Λιονόρας βασιλεισας τῆς Φραγγγίας **ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπου του Μονδονέτου».**

3 (φ. 99^{α}). «Ἑτερὴ γραφὴ ποὺ γράφει ἑνοὺς δουκὸς παριγοροντάς τον διὰ τὸν θάνατον τῆς ἀδελφῆς του».

Ἕπεται ἰταλιστὶ Lettera scritta ad' uno suo amico di condoglienza et d' allegrezza insieme con un bello esempio.

4 (φ. 105^{α}). «Ἑρμήνεια θεολογικὴ ἐὰν τὸ ἀγαθὸ καὶ τὸ πονηρὸ ποὺ ποιοῦμε προάει ἐκ τοῦς πλανῆτας τοῦ οὐρανοῦ ἢ ἐξ ἀνάκγγης τῆς τίχης, ἤ, ἐκ τὸ επταξουσιο τῶν ανθρώπων».

5 (φ. 111^{α}). Κατηχήσεις ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ.

Προτάσσεται ὁ ἑξῆς πρόλογος· *Των τίμιων καὶ εὐσεβῶν ἀναγνώστων χάρις καὶ ἐλέως παρὰ θεοῦ παντοκράτορος. Ἐν διογμοῖς καὶ ἐν θλίψεσι τὰς εὑροίσοις ημας σφόδρα, ετια ὁ πάραφρον καὶ ἐσκοτισμένος εἰατὰς ἁμαρτίας ὁ* (διαγεγραμμένον) *ἐμοῦ, οὐαί μοι τὸν ἄθλιον, υἱόν, ὅστις οὐδαμῶς πυθόντας τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός, μέχρι τέλους ὡς κακοῦργος εὑρίσκαιτε ταλεπορότατα καὶ διατηχότατα εἰς σκοτινὴν φυλακεῖν, καὶ ἐπειδὴ ἀναζητίμενος ἐγὼ ὁ τάλας διανα μαρτιρήσω κατ' αὐτοῦ, ἠθέλησα νὰ παραμερίσω διανα μὴν βλαψω την ἄθλιαν ψυχήν μου, καὶ φανεροθῶ σκληρότερος πατέρας παρα τὴν ομοτατην μεδικια καὶ μὴ καταγηνόσκοντας ποὺ νὰ ἔυρω τοπον επιτηδιον, τέλος πάντων ἐφανιστην μου να τραβιχθῶ εἰς τόπον μακρὶν καὶ συμφερτικὸν ψυχῆς τε σωματος, ὡς εἶναι τὸ μοναστήριο τοῦ ἁγίου Γεοργίου των Ερκρεμνῶν· οὕτως καλουμενο, κυβερνημενο ἀπο τινα ευπρεπεστατων καὶ πανοσιότατων μαλλων δε και αιδεσιμό τατον Ηγούμενον κύριον Ιερόθεων Μούσουραr, ὁποιος εδεκτικεν με ἀσπασίως ὡς τοῦτο πει εἴπης φυλόθεος καὶ εναρετος ανθρωπος, καὶ δια ναλυψω ἀπὸ λογισμοὺς πονηροὺς ποὺ με ὀχλοῦσιν καὶ τὴν ἐκεικλίαν ἁμαρτία θανάσιμη, εβουληθειν μου νὰ κλέψω κάπιους λώγους πολλὴ οφελημωτατους διὰ ψυχηκεῖς σωτηρίας, ὡς διαλαμβάνονται καταλεπτῶς εἰς τον πίνακα που ειναι εις το τελος γεναμενος, τοὺς ὁποίους ὅστις καταδεχθῇ να αναγνωσει μὲ ἐπιμέλεια θέλει λάβει καρπους οὔριμους, καὶ ουσιώτατους, δειδω τας ευχαριστηας τῷ μεγαλοδύναμῳ θεῷ ποὺ με ἐφώτισε νὰ πειήσω τοιουτο εὐάρεστο ἔργο. Ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος δοῦλος* **Εὐφήμιος μοναχὸς Τζημπλέττης.**

Ἡ λέξις *κλέψω* ἐν τῷ ἀνωτέρω προοιμίῳ ἢ εἶνε γεγραμμένη κακῶς ἀντὶ τοῦ *κλέξω (=ἐκλέξω)* ἢ σημαίνει τὴν τῶν ἐκλεχθέντων ὡς ἰδίων γραφὴν ὑπὸ τοῦ **Εὐφημίου (=Εὐθυμίου) Τζημπλέττη,** ὅστις εἶνε ὁ αὐτὸς ὁ ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ κώδικος ἐγγράψας ἴδια αὐτοῦ συνθέματα.

Τῶν Κατηχήσεων α' (φ. 111^{α}). «Περὶ τῆς ἀληθεινῆς καὶ ἀνοθεύτου ὑποταγῆς καὶ ὁμολογίας ἡμῶν καὶ τοῦ φυλάττειν τὰς θείας ἐντολάς».—β' (φ. 111^{β}). «Ὅτι οὐ χρὴ ἀθυμεῖν ἀλλὰ ἀνδρίζεσθαι εἰς τὸ ἔργον ὁ κέκληκεν ἡμᾶς θεός».—γ' (φ. 112^{β}). «Περὶ ἀγάπης τοῦ καθηγουμένου καὶ τοῦ μὴ ασχολεισθαι ἡμᾶς ἐν τοῖς ματαίοις τοῦ βίου, ἀλλ' ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὰ κρείττονα». Ἕπονται ἕτεραι 47 Κατηχήσεις, ὧν τελευταία «Περὶ νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τοῦ τοῦ πνευματικοῦ θερισμοῦ». Ἄρχονται δὲ πᾶσαι διὰ τῶν λέξεων *Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες* καὶ εἶνε βραχεῖαι. Μετὰ δὲ τὴν παρενθήκην τῶν κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 6 - 8 ἕπονται ἕτεραι δύο ὅμοιαι Κατηχήσεις α' (φ. 193^{α}). «Περὶ απροσπαθείας τῶν τῇδε ηδέων καὶ ἐφέσεως τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν».—β' (φ. 194^{α}). «Περὶ τοῦ προθύμως ἀντιπαρατάττεσθαι ἐκ τῶν πολέμῳ τῶν ἀλιτηρίων δαιμόνων».

6 (φ. 167^{β}). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Ὁμιλίαι.

α' (φ. 167^{α}). «Περὶ τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου Πεντηκοστῆς».—β' (φ. 172^{α}). «Περὶ ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τὸ αὐτῶν μαρτυριων ἐνδοξωτατον».—γ' (φ. 175^{α}). «Εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα Ἀποστόλους».—δ' (φ. 177^{α}). «Περὶ ἀπιστίας τοῦ Θωμᾶ».—ε' (φ. 181^{β}). «Εἰς τὴν ἐν τω Ἄδῃ τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατάβασιν καὶ εἰς τὸν ληστήν».

7 (φ. 185^{α}). «Εἰς τα ἅγια Θεοφάνια τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου** ἐπισκόπου **Νεοκαισαρείας** τοῦ θαυματουργοῦ»,

8 (φ. 189^{α}). «Λόγος περὶ της ἀνάληψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἐν αγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου** αρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας.**

9 (φ. 196^{α}). «Μνίμη καὶ πολιτία τῆς ἁγίας Ἑλένης μητρὸς τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως».

Ἀρχ. *Καθὼς εὑρίσκομεν γραμμένο εις τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἱστορίας.*

10 (φ. 201^{α}). Διαθηκει τοὺ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ομολογητοῦ **Θεοδώρου [τοῦ Στουδίτου]**.

11 (φ. 207^{α}). **Ἑλλήνων** καὶ **Λατένων πατέρων** χωρία ἰταλιστί.

12 (φ. 233). «Πῶς ἔχωντας τὸ επταξούσιο καὶ να εἶναι εις τὴν εξουσίαν μας νὰ δοθοῦμεν εις τὸ ἀγαθὸ ἢ εἰς το πονηρὸ ευρίσκουνται πολλοι πoὺ αγγκαλιάζουν το πονηρὸ καταλοιπώντες το ἀγαθό».

Ἐν φ. 1^{α} κ. ἑ. «Λόγος περὶ τοῦ εὐαγγελίου κατὰ Λουκᾶν καὶ φ'' δεκάτω ὀγδόο δια τὴν Κυριακῆν τοῦ Τελόνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ιζ'» ἐν τῇ ἀρχαίᾳ γλώσσῃ διαγεγραμμένος.

Ἐν φ. 3^{α}, 206^{β} καὶ 236^{β} τύποι ἐγγράφων πρὸς πατριάρχην καὶ γνωμικά.

Ἐν φ. 237^{α} κ. ἑ. «Πεῖναξ τοῦ παρόντος βίβλου» ἀτελής.

Ἐν φ. 110^{β}-191^{β} καὶ 201^{α}-206^{α} ἡ γραφὴ κιρρά.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθίᾳ πινακίδι διὰ μολυβδίδος *N° 21.*

Τὰ φ. 3^{β} καὶ 110^{α} ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς ἀγράφου.

100.

Χαρτ. 0,245 × 0,160. Αἰῶνος XVII (φ. 284).

Μουσικὸν ἀνθολόγιον.

Ἐν φ. 1^{α} ἀνεπίγραφος Πίναξ τῶν περιεχομένων, ἀναφερόμενος εἰς τὴν παλαιὰν κατὰ σελίδας ἀρίθμησιν καὶ περιέχων τὰ ἑξῆς· α' «Ἀνοίξαντός σου πλδ», β' «Ἀντανελεῖς. Τοῦ αὐτοῦ ἤχου **Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλου**», γ' «Ἐξαποστελεῖς. **Πανορέτου**», δ' «Ἡτῶ ἡ δόξα Κυρίου. Τοῦ **Κουκουζέλου**», ε' «Ὁ ἐπιβλέπων. **Γεωργίου τοῦ Κοντοπερῆ**», ς' «Ἄσω τῷ Κυρίῳ. **Μανουὴλ τοῦ Χρισάφου**», ζ' «Ἡδυνθείη αὐτῷ. **Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ**», η' «Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ **Ἰωάννου Λαμπαδαρίου τοῦ Κλαδᾶ**», θ' «Εὐλόγει ἡ ψυχή μου. **Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ**», ι' «Ἔθου σκότος. **Ἰωάννου λαμπαδαρίου Κλαδᾶ**», ια' «Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας». Μέλος ἀρχαῖον οὗ ὁ ποιητὴς ἄδηλος», ιβ' «Μακάριος ἀνήρ. Τοῦ Γενικοῦ, καὶ ἡμετέρου διδασκάλου κυρ **Χουρμουζίου**», ιγ' «Ἕτερον **Μανουὴλ πρότου ψάλτου**», ιδ' «Κεκραγάρια κατ' ἦχον **Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ**», ιε' «Ἕτερα τοῦ μακαρίου **Ἰακοβ πρότου ψάλτου**», ις' «Στιχηρα ἀναστάσιμα ψαλόμενα εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ κὺρ **Γεωργίου τοῦ Κρητὸς**, ἐξηγηθέντα παρὰ κὺρ **Γρηγορίου λαμπαδαρίου** ἦχος Β», ιζ' «Φῶς ἱλαρὸν ἦχος Β», ιη' «Τῇ μεγάλῃ Μ'. ἦχος πλδ», ιθ' «ἦχος βαρῦς», κ' «Θεοτόκε παρθένε. **Πέτρου Περεκέτου** διηρημένου εἰς ὀκτὼ ἤχους εἰς ἀρτοκλασίαν», κα' «Πλούσιοι ἐπτόχευσαν ἤ-

χος Γ», κβ' «Ἰδιόμελα ψαλόμενα εἰς τὰς Κυριακὰς τῆς μεγάλης Μ'», κγ' «Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ παρὰ κὺρ **Ἰακόβου** δόξα καὶ νῦν ἦχος πλδ», κδ' «Εἰς τὸν στίχων τῶν αἴνων τῶν ἁγίων παθῶν **Ἰακόβου** δόξα ἦχος πλδ.», κε' «Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς **τοῦ αὐτοῦ**», κς' «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ δόξα καὶ νῦν πλα ἀπὸ ςχ», κζ' «Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἐπιταφίου πλα'.», κη' «Εἰς τὴν λαμπροφόρον ἀνάστασιν δόξα καὶ νῦν πλα'.», κθ' «Χριστὸς ἀνέστη», λ' «Κοντάκιον τοῦ μεγάλου κανόνος», λα' «Εἱρμὸν τῆς Θ' ὠδῆς τοῦ μεγάλου κανόνος», λβ' «Κύριε τῶν δυνάμεων εἰς τὸ Μ. ἀπόδειπνον», λγ' «Παναγία Θεοτόκε : καὶ τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς τὸ Μ ἀπόδειπνον», λδ' «Θεὸς Κύριος. εἰς τὸν ακάθηστον ὕμνον», λε' «Τὸ προςαχθὲν μυστικῶς», λς' «Τῇ ὑπερμάχῳ. δίχορον», λζ' «Χαῖρε νύμφη», λη' «Ἀλληλούϊα», λθ' «Τὴν ὡραιότητα», μ' «Ἀλληλούϊα τη αγία καὶ Μ. β'. καὶ γ'. καὶ δ'», μα' «Ἰδοὺ ὁ νυμφίος», μβ' «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ τῇ Μ. ε'», μγ' «Εὐλογητάρια ψαλόμενα ἐν ταῖς Κυριακαῖς **Πέτου Λαμπαδαρίου**. πλα'. ἤχου», μδ' «Ἀντίφωνα ψαλόμενα ἐν ταῖς αἱορταῖς», με' «Πολυέλεος ἦχος α'.», μς' «Πολυέλεος ἕτερος ἦχος πλβ'.», μζ' «Ἕτερος πολυέλεος ἦχος δ'», μη' «Ἕτερος πολυέλεος ἦχος πλα'.», μθ' «Πολυέλεος ψαλόμενος εἰς τὰς ἑορτας τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἦχος βαρῦς», ν' «Καταλιμπάνοιες δ' εἰ τύποι τα κρατήματα τοῦ τε δόξα καὶ τοῦ νῦν, τότε ψάλομεν ἀντὶ τούτων τὸ παρὸν ἀλληλουάριον' ἦχος βαρῦς», να' «Πολυέλεος ἦχος πλδ'.».

Τὰ φ. 3^{β} - 4^{β} ἄγραφα. Ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ φ. 1^{α} χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος· *Τὸ παρὸν ὑπάρχει Ἀνθίμου Ἱεροδιακόνου ἐκ τῆς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Αλιχώρας.* Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῇ πινακίδι τοῦ τέλους συνταγὴ περὶ κατασκευῆς *μαύρης μελάνης.*

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ δύο θηλυκωτήρων σωζομένων.

101.

Χαρτ. 0,205 × 0,145. Αἰῶνος XIX (φ. 344).

«Ἱερὰ περιήγησις ἡ ἐν ταῖς Μελέταις τῶν θείων καὶ ἱερῶν Γραφῶν, ὑπὸ **Γεωργίου Γαζῆ** τοῦ ἐκ Δελβινακίου τῆς Ἠπείρου, Σχολαρχοῦντος ἐν Μεσολογγίῳ τῆς Αἰτωλίας τῷ 1848 ἔτει».

Ἕπεται ἡ ἐπιγραφὴ «Τόμος Βος ἐν τῇ Φιλοθέῳ Ἀδολεσχίᾳ τοῦ Εὐγενίου [**Βουλγάρεως**]» διαγεγραμμένη».

Τὰ φ. 316-328^{α}, 338^{β}, 339 καὶ 344 ἄγραφα. Ἐν φ. 343-346 ἀντιστρόφως «Ἐτυμολογικὸν τῆς ἑλληνικῆς Γλώσσης συντεθὲν ὑπὸ **Γεωργίου Γαζῆ** τὴν 20 Δεκεμβρίου ἔτους 1845». Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη γεγραμμένη ἄλλῃ χειρί, τῇ τοῦ Χρίστου Γαζῆ, ὑφ' οὗ ἐγράφη ἐν φ. 338^{α} ἀντιστρόφως ἡ ἐπιγραφὴ «Λόγος τοῦ Αἰσχίνου Κατὰ Κτησιφῶντος τῇ 26 Νοεμβρίου τοῦ 1847. Χρίστος Γαζῆς». Εἰς μέρος τοῦ λόγου τούτου ἕπεται ἐξήγησις ἐν φ. 339^{β}-328^{β} ἀντιστρόφως.

Στάχωσις σύγχρονος τῇ γραφῇ.

102.

Χαρτ. 0,24 × 0,175. Αἰῶνος XVIII (φ. 192).

1 (φ. 1α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** «Πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων.

2 (φ. 28α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Λόγοι.

α' (φ. 28α). «Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν».— β' (φ. 46α). «Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπιτάφιος».— γ' (φ. 76α). «Εἰς τοὺς Μακκαβαίους».— δ' (φ. 93α). «Εἰς τὰ Θεοφάνεια εἴτ' οὖν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος».— ε' (φ. 112α). «Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2 ἅπαντα μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου αὐτῶν ἐπίτιτλον διὰ γραφίδος καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

3 (φ. 109α). «Περὶ τῶν ἑπτὰ συνόδων» κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

4 (φ. 192β) Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις διάφοροι.

Ἀρχ. *Πόσα εἶνε τὰ μυστήρια τῆς ἐκκλησίας ;*

Ἐν φ. 27α, 57α, 97α καὶ 193β σημειώματα Ἀθανασίου Φωτεινοπούλου ὡς κτήτορος τοῦ κώδικος ἐν Ζυγοδιστίῳ τῷ 1872, ἐν δὲ φ. 111β τοῦ Δημητρίου Κουτζούκου ἐν Δημητσάνῃ.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

103.

Χαρτ. 0,135 × 0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 220).

Ἀκολουθίαι.

α' (φ. 1α). «Τοῦ ἁγίου ἐλαίου».— β' (φ. 58α). «Τάξις γινομένη ἐπὶ τελευτήσαντα ἱερέα».— γ' (φ. 114α). «Ἀκολουθία γενομένη ἐπὶ ἀνθρώπου παντὸς τελευτήσαντος».— δ' (φ. 162α). «Ἀκολουθία τῆς παννυχίδος».— ε' (φ. 178α). «Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανίων».— ς' (φ. 203α). «Ἀκολουθία τοῦ κατὰ μῆνα ἁγιασμοῦ».

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης ἀκολουθίας μικρὸν ἄτεχνον ἔγχρωμον ἐπίτιτλον.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

104.

Χαρτ. 0,195 × 0,135. Αἰῶνος XVI (φ. 76).

1 (φ. 2α). «Ἀρχὴ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ».

2 (φ. 9α). «Τοῦ μακαριωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ **Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδους** Ἐκλογὴ στίχων ἐκ τῆς δαβιτικῆς βίβλου συλλεγεῖσα καὶ τεθεῖσα ἁρμοζόντως ἑκάστης ἑορτῆς».

Ἐν φ. 37β· *Χεὶρ δειλαίου Καλλίστου ᾳφ*

3 (φ. 39α). «Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον ψαλλόμενοι ἐν τῷ ὄρθρῳ τῶν Σαββάτων ἑκάστου χρόνου».

Ἐν φ. 75β· *Οἱ παρὸν κανόνες τῆς Θεοτόκου ἐγράφησαν χειρὶ Ἀντωνίου ἱερομονάχου ͵ζογ' διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου Λαυρεντίου ἱερομονάχου, καὶ μέρος τί τοῦ γράμματος καὶ ἐπροσηλώθησαν εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Θεοτόκου τῆς καλουμένης . . . .* (διεσδεσμένα) *χ... καταφύγιου· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἀμφοτέρων· καὶ ὁ τολμήσας ἀποξενῶσαι αὐτὸ ἐκ τῆς ῥηθείσης μονῆς νὰ ἔχῃ τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀντίδικον, σὺν τῷ ἀφορισμῷ μετὰ τῶν ἱεροσύλων, ἀμήν.*

Ἐν ἀρχῇ τοῦ 1 καὶ 2 ὡς καὶ ἑκάστου κανόνος ἔγχρωμον ἐπίτιτλον.

Ἐν φ. 76α πλαγίως *Πόρφυρης ἱερομόναχος.*

Τὸ φ. 1 ἔντυπον φύλλον ἐκκλησιαστικοῦ βιβλίου τοῦ XVI αἰῶνος.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μετὰ μικρῶν ἐπιτυπωμάτων ζῳδίων ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν.

105.

Χαρτ. 0,225 × 0,15. Αἰῶνος XVI (φ. 285).

Νομοκάνων.

Διατάξεις καὶ περιεχόμενον ἐν πολλοῖς διάφορον τῶν συνήθων.

Ἐν ἀρχῇ «Θέσπισμα τοῦ **μεγάλου Κωνσταντίνου** εἰς τὰς τιμὰς ἃς ἐδωρήσατο τῷ μακαριωτάτῳ πάπᾳ [Σιλβέστρῳ]». Ἐν φ. 224α «Τὰ ὀφφίκια τῶν ἐκκλησιῶν». Ἐν φ. 225α «Αἱ ἐνεργεῖαι τῶν ὀφφικίων». Ἐν φ. 226α «Περὶ ποῖοι ἐκ τοὺς μητροπολίτας ἔχουν τὴν σήμερον ἐπισκοπάς». Ὁ κῶδιξ μένει κολοβὸς ἐν φ. 284α ἐν τοῖς «Περὶ βροντῆς». Ἐν φ. 285α Πρόλογος. Ἀρχ. *Θησαυρὸς κεκρυμμένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη.* Μένει ἀτελής.

Ἐν φ. 225α διὰ μολυβδίδος *Γεράσιμος Ἱερομ. Παπαγόπουλος 1902.* Τὸ αὐτὸ ὄνομα κτήτορος καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ κώδικος.

Τὰ φ. 265-270 τακτέα οὕτως· 270, 265, 268, 277, 266, 269.

Στάχωσις διὰ χάρτου ναστοῦ περιβεβλημένου διὰ πορφυροῦ ὁλοσηρικοῦ (βελούδου), σωζομένου μόνον ἐπὶ τῆς ῥάχεως. Ἡ ἔμπροσθία πινακὶς ἐξέπεσεν.

106.

Περγ. 0,28 × 0,20. Αἰῶνος XIII (φ. 166).

Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν. Ἀρχικὰ γράμματα μι-

λανα. Τὰ φ. 1-38, 68, 129-164 χαρτῷα, γεγραμμένα τὸν XV αἰῶνα κατὰ δύο σελίδας μετ' ἐρυθρῶν ἐπιτίτλων, ἀρχικῶν γραμμάτων καὶ ἐπιγραφῶν.

Ἐν τῷ φ. 128β· ✝ *Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ δοῦλος ὁ τοῦ θεοῦ Γεώργιος μηνὶ Αὐγούστῳ ἰ^η^ ἡμέρᾳ Παρασκευῇ ὥρᾳ β^α^ ἔτους ,ζϠϞε' ἰνδικτιῶνος ε^ης^ ἀμήν.*

Τὰ ἐκ περγαμηνῆς φύλλα εἶνε παλίμψηστα. Ἡ κάτω γραφὴ κατὰ δύο σελίδας διὰ κεφαλαίων γραμμάτων τοῦ VIII αἰῶνος περιέχει Τετραευάγγελον. Ἐν φ. 128β σαφῶς διακρίνονται τὰ τοῦ Ἰωάννου Β' 12-16.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

107.

Χαρτ. 0,24 × 0,175. Αἰῶνος XVIII (σ. 262).

1 (φ. 1α). «Χρηστοήθεια πονηθεῖσα ὑπὸ κυρίου **Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου** τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει γραμματικῆς σχολῆς διδασκάλου χρηματίσαντος».

2 (φ. 3β). **Ἀδήλου** ἐπιγράμματα.

α'. «Εἰς τὸ ἑξαήμερον ἔργον τοῦ θεοῦ». Ἀρχ. *Ἐν ἡμέραις ἓξ τὴν κτίσιν κτίζεις λόγε.*

3 (φ. 38α). «Κανὼν τῶν Βαΐων ποίημα τοῦ κυρίου **Κοσμᾶ**».

Ἕπονται ἕτεροι κανόνες **τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ**.

4 (φ. 67α). **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου** Λόγοι.

α' (φ. 67α). «Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπίσκοπον Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπιτάφιος». — β' (φ. 146α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια, εἴτ' οὖν γενέθλια τοῦ Σωτῆρος». — γ' (φ. 173β). «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα τῶν Ἐπιφανίων». — δ' (φ. 189β). «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα». — ε' (φ. 234β). «Εἰς τὴν βραδυτῆτα».

Ἅπαντα πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. 2 ἐπιγραμμάτων μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας, λειπούσης μόνον ἐν ὀλιγίσταις σελίσιν.

Ἐν φ. 61β ἀντιστρόφως γεγραμμένα δὶς χειρὶ τοῦ XVIII αἰῶνος τελευτῶντος *Τοῦτο μου εἶναι τὸ ζήτημα* κτλ. μετὰ τῆς ὑπογραφῆς *Δημήτριος Ἀναστασίου.*

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συνεσταχωμένῳ τῷ ἔμπροσθεν περικαλύμματι ἀκέφαλα ἰαμβεῖα. Ἀρχ. *κακῶν τε τούτων ἄλγιον τολμᾷ κακὸν — κινεῖ γόνητας* (γρ. *γόητας*) *τοῖς μανεῖσι συμμάχοις*. Τέλ. *ἐριστικὸν θέαμα τῶν ἱπποδρόμιων — ψυχῶν ὄλεθρός ἐστι, σωμάτων μάχης — καὶ πρός γε τούτοις χρημάτων σαφὴς βλάβη — πόσσους μὲν οἴησις ἀθρόους κατέσπασε.*

Ἐν φ. 1α σημειώματα κτήτορος τοῦ κώδικος, ἐν οἷς τὸ ὄνομα αὐτοῦ διαγεγραμμένον.

Στάχωσις βυρσίνη μετ' ἐξαιρέτων ἐπιτυπωμάτων ἐν θυρεῷ, ἔμπροσθεν μὲν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὄπισθεν δὲ τοῦ Δαυΐδ.

108.

Χαρτ. 0,23 × 0,155. Αἰῶνος XV (φ. 264).

1 (φ. 5α). **Εὐριπίδου** Ἑκάβη.

Ἀρχ. (ἀκεφ.). *Οὐκέτι μοι βίος ἀγαστὸς ἐν φάει* (στ. 168).

2 (φ. 61α). **Εὐριπίδου** Ὀρέστης.

Προτάσσονται α' (φ. 61α). «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου [**Θωμᾶ**] **μαγίστρου** σύνοψις τῆς ὑποθέσεως τοῦ δράματος. Ἀρχ. */ Ὅ/τε κατὰ τῶν Τρώων ἡ Ἑλλὰς ὥρμησεν Ἀγαμέμνων στρατηγὸς ᾑρέθη.* — β' (φ. 64α). Ὑπόθεσις ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. */Ὀ/ρέστης τὸν φόνῳ τοῦ πατρὸς μεταπορευόμενος.* Μετὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ φ. 93β στίχον *ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ, τί χρὴ φίλων* (στ. 667) λείπει ἓν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 94α *σμικρὰ συναλγῆ τῶν λελειμμένων φίλων* (στ. 690). Μετὰ δὲ τὸν ἐν τέλει τοῦ φ. 102β στίχον *κῆρυξ ἀναστὰς εἶπε τίς χρῄζει λέγειν* (στ. 885) λείπει ἓν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 103α *πείθῃ τὸ πλῆθος* (στ. 908). Μετὰ τὸ ἐν τέλει τοῦ φ. 116α *καλοῖσιν ὑμεναίοισιν ἀξιουμένη* (στ. 1210) λείπει ἓν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 117α *Πυλάδης. Ὦ συγγένεια πατρὸς ἐμοῦ κἀμοῦ λιτάς* (στ. 1238).

3 (φ. 140α). **Σοφοκλέους** Αἴας μαστιγοφόρος.

Προτάσσονται α' (φ. 139α). «Ὁ βίος τοῦ Σοφοκλέους τοῦ ποιητοῦ τοῦ μεγάλου». Ἀρχ. *Σοφοκλῆς. Σοφίλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος τραγικός.* — β' (φ. 139α). Ὑπόθεσις τοῦ Αἴαντος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. *Τὸ δρᾶμα τῆς τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας.* Μακροτέρα καὶ ἐν τέλει διάφορος τῆς ἐν τῇ Vulgata.

Τὸ δρᾶμα μένει κολοβὸν ἐν φ. 162β ἐν τῷ στίχῳ *λείπω τροφῆς ἄοκνον ἔμπαιξ τανῦν* (στ. 563).

4 (φ. 163α). **Σοφοκλέους** Ἠλέκτρα.

Ἀκέφ. Ἀρχ. *Ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυπεῖν μόνον* (στ. 363). Προχωρεῖ ἔπειτα τὸ δρᾶμα μέχρι τῶν ἐν φ. 168β λέξεων *δυστάνοις αἰκίαις* (στ. 511), ἀλλὰ κατόπιν λείπει ἓν φύλλον. Τὸ δὲ φ. 169α ἄρχ. *ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω* (στ. 576). Εἶτα μετὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ φ. 173β στίχον *τὰ δ' ἄλλα ἅπαντα καὶ σιωπήσης ἐμοῦ* (στ. 657) λείπει ἓν φύλλον μέχρι τοῦ ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 174α στίχου *Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς πρᾶγμα προσφέρων μέγα* (στ. 670). Ἐντεῦθεν δ' εἶνε πλῆρες τὸ δρᾶμα μέχρι τέλους.

Ἐν φ. 208α ἐρυθρὸν τὸ ὄνομα τοῦ βιβλιογράφου *μάξιμος μοναχός.*

5 (φ. 209α) **Αἰσχύλου** Προμηθεὺς δεσμώτης.

Μετὰ τὸν ἐν φ. 217β στίχον *καναῖσι ποιναῖς ταῖσδε πεξημείψατο* (στ. 223) λείπει ἓν φύλλον μέχρι τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ φ. 218α *Προμηθεύς. Θνητοὺς ἔπαυσα, μὴ προδέρκεσθαι μόρον* (στ. 248).

6 (φ. 260α). Γραμματικὴ συγγραφή.

Ἀρχ. ἀκέφ. *ἴσμι* (διαγεγραμμένον, ἄνωθεν δὲ *ἵστημι*) *ὁ μέλλων στήσω· ὁ β^ος^ ἀόριστος ἔστην.* Τέλ. (κολ.) *ὅτῳ ἀντὶ τοῦ ὅτινι' λέγεις καὶ ὅτινοῦν καὶ ὁτῳοῦν . . .*

Τὰ ὑπ' ἀρ. 1-5 μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας λέξεων ἐρυθρᾶς ὡς τὸ πλεῖστον καὶ

μελανῶν παρασελιδίων σχολίων. Ἐν δὲ τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 73α τὸ σημείωμα τόδε· *σχόλια τοῦ σοφωτάτου μαγίστρου*.

Τὸ ὑπ' ἀρ. 6 γεγραμμένον δι' ἄλλης χειρὸς τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος ἐπὶ χάρτου διαφόρου καὶ ὀλίγον βραχυτέρου.

Ἐν τῷ ἀρχῆθεν ἀγράφῳ φ. 208β παρενεγράφησαν χειρὶ τοῦ δεκάτου ἕκτου αἰῶνος οἱ ἑξῆς δύο στίχοι·

Εἰ μαθεῖν ἔχῃς, ὦ Κονταρῖνε φίλε,
εἶκε τῷ σοφῷ, κείνῳ τῷ Διογένει.

Ἄνωθεν δὲ τούτων χειρὶ τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος τάδε·

Θεέ μου παντοδύναμε καὶ ποίειτοί καὶ πλάστη
βοΐθησε τὸν δοῦλον σου ἐμένα τὸ πεδάκη
να μαξῃ ὅοις ταγαπὸ τὸ θέλῃ ἡ καρδιά μου
να ἔρτῃ ὁ δηδάσκαλὸ ἐδὸ ςη τοπῆκά μου
νὰ μάθω γω ὀλιγοςοὺς ἐκ τὴν φονὴν τῆς Ἑλάδος
διὰ να ξέρο τὰ χαρτιὰ ἐκ τὴν φονὴν Ἑλάδος.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω ᾤας ἐν φ. 10β σημείωσις τετραδίου βον', ἐν φ. 18β γον' ἐν φ. 62β δον, ἐν φ. 33β εον, ἐν φ. 34α ςον, ἐν φ. 42α ζον, ἐν φ. 57β ηον, ἐν φ. 58α θον', ἐν φ. 72β αον', ἐν φ. 73α βον', ἐν φ. 81α γον, ἐν φ. 89α δον', ἐν φ. 110β ςον, ἐν φ. 117β ζον', ἐν φ. 118α ηον', ἐν φ. 126α θον, ἐν φ. 134β ιον, ἐν φ. 140α αον', ἐν φ. 148β βον, ἐν φ. 156β γον', ἐν φ. 169α ιαον, ἐν φ. 184β ιγ, ἐν φ. 192α ιδ, ἐν φ. 200α ιε, ἐν φ. 208β ις, ἐν φ. 209β α', ἐν φ. 217α βον', ἐν φ. 224α γον, ἐν φ. 232α δον, ἐν φ. 240α εον', πρὸς δὲ τούτοις ἐν φ. 141α-162α νεωτέρᾳ πως χειρὶ ἀρίθμησις φύλλων ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάτω ᾤας ἀπὸ 6 - κγ.

Στάχωσις νεωτάτη.

109.

Χαρτ. 0,20 × 0,145. Αἰῶνος XVII (φ. 219).

Μαξίμου Πελοποννησίου Διδαχαί.

Προτάσσεται Πρόλογος «Μάξιμος ἱερομόναχος ὁ Πελοποννήσιος, τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστωνύμοις λαοῖς, ἱερωμένοις τε καὶ λαϊκοῖς, ἐν Κυρίῳ χαίρειν ἀεί», οὗ ἐν τέλει (φ. 3α), αχδ', *Χριστοῦ : ' μαρτίου ζῃ : ' εἰς Ἰωάννινα* καὶ εἶτα (φ. 4α - 5α) «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου» περιέχων πεντήκοντα καὶ τρεῖς διδαχάς, ὧν τελευταία περιλαμβάνεται ἐν τῷ κώδικι ἡ κβ' τῇ «Κυριακῇ πρώτῃ τοῦ Ματθαίου τῶν ἁγίων Πάντων», ἀρχομένη ἀπὸ φ. σς' τῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως. Ἡ τελευταία τῶν ἐν τῷ Πίνακι περιλαμβανομένων «Κυριακῇ τῆς Χαναναίας» τῶν κατὰ Λουκᾶν ἤρχετο ἀπὸ φ. υλε, ἐν ᾧ τὸ τελευταῖον νῦν φύλλον τῆς παλαιᾶς ἀριθμήσεως εἶνε τὸ σιζ.

Ἐν φ. 419α χειρὶ μεταγενεστέρᾳ· *καὶ τόδε σὺν τοῖς λοιποῖς Ἰωάννου λογιωτάτου.*

Στάχωσις ἁπλῆ βυρσίνη.

110.

Χαρτ. 0,22 × 0,155. Αἰῶνος XVII (φ. 221).

1 (φ. 4α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ὑποθέσεως τοῦ παρόντος βιβλίου, τῆς ἐχούσης μὲν τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἰδίας ψυχῆς, ὑπὸ δὲ εὐχῶν πατέρων συγγραφείσης, Παύλου τε φημὶ καὶ Μάρκου σὺν Θωμᾷ καὶ Ἰωάννῃ, ἅμα Ἰακώβῳ, Λουκᾷ τε καὶ Μακαρίῳ, πρὸς ὃν ἐστάλη αὕτη, παρὰ μοναχοῦ τοῦ **Δαμασκηνοῦ Πέτρου**, συνεργίᾳ δὲ τριῶν ἀρχιερέων, ὧν αἱ εὐχαὶ συνήργησαν τῷ λόγῳ, τῇ δὲ συμβουλῇ ὠφέλησαν μεγάλως».

Προτάσσονται ἐν φ. 2β-3β· «Ἐπιγραφαὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς παρούσης βίβλου».

2 (φ. 106α). «Τοῦ αὐτοῦ **Πέτρου Δαμασκηνοῦ** Εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ».

3 (φ. 109α). «Τοῦ **ἀββᾶ Ἡσαΐου** Περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ' εἰρήνης οἰκῆσαι μετ' ἀλλήλων».

4 (φ. 114α). «Περὶ διαίτης ἀνθρώπου ζητοῦντος τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν».

Ἀρχ. *Ἐπειδὴ σωτηρίας ἐπιθυμῶν ὦ κύριέ μοι, ἠρώτησάς με τὸν ταπεινόν.*

5 (φ. 116β). **Ἀναστασίου Ἀντιοχείας** «Πρὸς Κύριλλον ἔκθεσις σύντομος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως κατ' ἐρωταπόκρισιν».

6 (φ. 124α). **Πέτρου Δαμασκηνοῦ** «Λόγοι συνοπτικοὶ κδ' κατὰ ἀλφάβητον· πλήρεις ὄντες πνευματικῆς γνώσεως. Βιβλίον δ'».

Ἑκάστου λόγου προηγοῦνται ἴαμβοι γεγραμμένοι ἐρυθροί. Ἐν δὲ φ. 122β-123α προτάσσεται «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ ἐν κεφαλαίοις κδ κατὰ ἀλφάβητον δου βιβλίου, τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς **Πέτρου τοῦ Δαμασκηνοῦ**».

7 (φ. 181α). «Τοῦ θείου **Δαμασκηνοῦ** Ἕτεροι κανόνες ὡραιώταται».

8 (φ. 188α). «**Ἀνδρέου Κρήτης** Κανὼν κατανυκτικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

9 (φ. 190α). «**Τοῦ αὐτοῦ Ἀνδρέου Κρήτης** τῇ γ' ἑσπέρας».

10 (φ. 194α). «Ἕτερος κανὼν **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

11 (φ. 196α). «Ἕτερος κανὼν **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

12 (φ. 198α). «Ἕτερος κανὼν **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

13 (φ. 200^{α}). «Ἕτερος κανὼν **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

14 (φ. 202^{α}). «Ἕτερος κανὼν **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

15 (φ. 204^{α}). «Ἕτερος κανὼν κατανυκτικῶς τοῦ κυρίου **Ἀνδρέου** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

16 (φ. 206^{β}). «Ἕτερος κανὼν κατανυκτικῶς **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

17 (φ. 209^{α}). «Ἕτερος κανὼν κατανυκτικῶς **τοῦ αὐτοῦ** εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

18 (φ. 211^{α}). «**Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου** Ἕτερος κανὼν κατανυκτικῶς καὶ σοφώτατος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

19 (φ. 114^{α}). «Ὁ ἀναστάσιμος κανὼν τῆς Θεοτόκου».

Τὰ ὑπ' ἀρ. 7 - 19 ἄλλῃ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

Τὰ φ. 1, 2, 119^{β}-122^{α}, 123^{β}, 178^{β}, 181^{β}, 220^{β}, 221 ἀρχῆθεν ἄγραφα. Εἶτα εἰς τὰ φ. 1^{α}, 2^{α} παρενεγράφησαν γνωμικὰ θεολογικά, εἰς δὲ τὸ φ. 222^{β} σημείωμα «Κατὰ Λατίνων».

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 73^{α} χειρὶ νεωτάτῃ *Παναγιώτης Μ. Ὀλύμπιος*, ἐν δὲ φ. 123^{α} *Δανιὴλ Μ. Ὀλύμπιος καὶ Παναγιώτης Μ. Ὀλύμπιος*.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

111.

Χαρτ. 0,21 × 0,155. Αἰῶνος XVII (φ. 222).

Νομοκάνων.

Ἐν φ. 4^{α} «Τοῖς ἁπανταχοῦ Χριστιανοῖς» «Προοίμιον τοῦ παρόντος νομίμου». Ἀρχ. *Θησαυρὸς κεκρυμμένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη*. Μένει κολοβόν, ἐκπεσόντος φύλλου μετὰ τὰς λέξεις *ὥστε εἰς λέξιν ἄλλην ταῦτα μεταβαλεῖν· ὅστις βούλεται εὑρήτα*. Ἐν φ. 5^{α} - 18^{β} «Πίναξ σὺν θεῷ κατὰ ἀλφάβητον τοῦ παρόντος νομίμου». Τὸ Νόμιμον ἄρχεται ἐν φ. 20^{α} διὰ τοῦ κεφαλαίου «Πρέπει τὸν κριτὴν τούτεστι τὸν ἀρχιερέα τοῦ εἶναι εις πάντας συμπαθῆς . . .». Ἐν φ. 153^{α} «Τάξεις προκαθεδρίας τῶν ὁσιωτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις· καὶ ἀρχιεπισκοπαί: αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται τὴν σήμερον, καὶ ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει». —Ἐν φ. 187^{α} «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως». —Ἐν φ. 197^{α} «Περὶ τῆς ἐπιγείου καὶ ἐπουρανίων· κατασκευῆς, τετάρων ἐκλάχημα τῶν αἰτιῶν ἡ γαῖα· μέσώριον δ' ἔλαχε τῶν οὐρανῶν καὶ πάντων».—Ἐν φ. 208^{α} «**Τοῦ μεταφραστοῦ** στοίχοι· εἰς τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν· κατερώτησιν δοθὲν· καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. *Τί σε σῶτερ εἰς γὴν οὐρανοὺς κλίνας ἔβης*.—Ἐν φ. 209^{β} «Στοῖχοι τοῦ ἁγίου **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**». Ἀρχ. *Νοῦς ἐμμέριμνος σὺς βιβλώσκει ὀστέα*. Μετὰ τὸ τέλος δ' αὐτῶν ἐν συνεχείᾳ ἀνεπίγραφοι οἱ ἑξῆς στίχοι·

Τοὺς Σέρβους εἶναι λέγουσιν τοὺς Δάκας καὶ Δαλμάτας
τοὺς δὲ Βουλγάρους Τριβάλους Ἰλαρίους συνάμα
καὶ Πρίονας καὶ Πάνονας καὶ Γήπαιδας τοὺς Ὄγκους
φ. 210^{α} ‖ *ροὺς δὲ πάλιν λέγουσι καὶ Σκυθας τοὺς Κομάνους·*
Ἀγαρινοὺς δὲ γίνωσκε Πέρσας Ἰσμαιλίτας
τοὺς κεκλειμενους σήμερον Τούρκους παρὰ τῶν πλείστων·
ἐπεὶ γὰρ συνεμίγησαν Σαρακηνοὶ οἱ Τούρκοι·
τὰς κλήσεις τῶν Σαρακηνῶν ἐκλήθησαν οἱ πάντες.

Ἐν φ. 214^{α} «Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως **Ἰουστινιανοῦ βασιλέως**».

Ἐν τοῖς φ. 1^{α} - 3^{β}, ἀγράφοις μείνασι τὸ πρῶτον, παρενεγράφησαν δοκίμια κονδυλίου καὶ σημειώματα κτητόρων, ἐν οἷς «*Σωφρόνιος ἱερομόναχος, ἁμαρτωλῶς*». «*Καγὼ ὁ γράψας διάκονος : τοῦ ἁγίου Ζαρνᾶτας : αυκω· Δεκεμβρίου : ιε :* «*αιτοῦτος ο νόμος εἶναι τοῦ . . . . Συμεὼν ἱεραμονάχου Στρατῆκος . . . .*». Ἐν φ. 2^{α} διὰ κυανῆς μολυβδίδος· *Τοῦ ἁγίου Ζαρνάτας ὁ παρὼν νομοκάνων ἀνήκει ἤδη τῷ Γρηγορίῳ Μπουρνιᾷ δι' ὠνῆς ἀπὸ τὸν Φραγκάκιν*. Ἐν φ. 160^{α}· *Σωφρόνιος Ἱερομόναχος — τῇ 28 Ἀπρ.* καὶ κατωτέρω *Νῦν δὲ Γρηγορίου Μπουρνιᾶ*.

Κοσμεῖται ὑπὸ ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

112.

Χαρτ. 0,21 × 0,155. Αἰῶνος XVI (φ. 340).

«Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι· πονηθέν τε ἅμα καὶ συντελεσθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ **Ματθαίῳ**» [**τῷ Βλαστάρει**].

Μετὰ τὴν Προθεωρίαν, ἐν φ. 27^{α} - 34^{α} «Ὁ πίναξ τῶν κεφαλαίων». Ἄνωθεν ἄλλῃ χειρὶ «Νόμιμον τοῦ μοναχοῦ **Ματθέου Ἱερομονάχου**».

Ἐν φ. 2^{α} - 4^{β} καὶ 336^{β} - 338^{α} τύποι γραμμάτων καὶ συμμαρτυριῶν ἱερέως χειρὶ **Φραγκίσκου ἱερέως Καλέργη, ῥαιφερενδαρίου Ζακύνθου**, ὅστις καὶ ὑπογράφεται ἔν τισιν αὐτῶν ἑνιαχοῦ μετὰ τῶν χρονολογιῶν αχ῾α', αχ῾ς', αφιδ'.

Κῶδιξ τιλφόβρωτος.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων, ἐν οἷς καὶ δικέφαλος ἀετός.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α' — 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1917

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1917

Νικολάου Μιλίο
Ἀγγελίνα Δημητρίῳ
Μαρίας Νάνε
καὶ τῶν γονέων.

Ἐν φ. 4α· *Τζηρνίχνεν ἀρχιεπισκοπεῖον* καὶ ἀπέναντι «Οἱ καλογράδες ἀπὸ τὸ μοναστήριον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς».

Ἐν φ. 21α καὶ 30α *1707*, ἐν δὲ φ. 33β *Χωρίον Γάνμνο.*

Στάχωσις βυρσίνη.

133 (133).

Ἴσον ἀπαράλλακτον ἐξαχθὲν ἐκ τοῦ ἱεροῦ κώδικος τῶν ὑπομνημάτων. **Γεράσιμος** ἐλέῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος **Κωνσταντινουπόλεως** νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης».

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψπδ' ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ιγ'.

Δι' αὐτοῦ γίνεται δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς Γρηγορίου καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ προβιβάζεται εἰς μητρόπολιν, ὥςτε οἱ ἀρχιερεῖς νὰ καλῶνται τὸ ἑξῆς «μητροπολῖται Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι Πελασγῶν».

134 (1.1324).

Χαρτ. 0,44 × 0,16. Αἰῶνος XIX.

«Μάνα τῆς χώρας Ζαγορᾶς τῶν 1836 Μαΐου 25».

Ἐν φ. 2α· *1836 Μαΐου* 28 Ζαγορᾶ. *Ἐδιορίσθηκαν οἱ κάτωθεν ἐκτιμηταὶ διὰ ἐκτιμίσουν ὅλα τὰ μούλκια τῆς χώρας μας ὁμοῦ καὶ τὰ δρμάνια Καστανιᾶς, καὶ πληρωθῶσι ὅλα τὰ μεροκάματά των ἀνὰ γρόσια τέσσαρα τὴν ἡμέραν ὁ καθείς. Ἀπὸ μὲν τὸν μεχαλὲν Ἁγίας Παρασκευῆς ὁ Ἀποστόλης Καραγεώργη. Ἀπὸ μαχαλὲν Ἁγίας Κυριακῆς ὁ Νικολῆς Κραβάρι. Ἀπὸ μαχαλὲν Ἁγίου Γεωργίου ὁ Γεώργιος Μιμιγκάκης. Ἀπὸ τὸν μαχαλὲν Σωτῆρα ὁ Κωνστ. Πανταζόπουλος καὶ ὁ γραμματικὸς ὁ Εὐστάθιος παπὰ Νικολάου.*

Στάχωσις βυρσίνη.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

113.

Χαρτ. *0,20 × 0,155.* **Αἰῶνος** *XIX (φ. 45).*

Ἀθανασίου Χριστοπούλου Ἀχιλλεύς, δρᾶμα.

Ἐν φ. 39α «Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας». Ἀρχ. *Τὰ Λυρικά, τοῦ εὐγενεστάτου Ἄρχοντος Καμηνάρη, Κυρίου Ἀθανασίου Χριστοπούλου, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, εἶναι πάγκοινα δὲν ἔχομεν χρείαν, τυπώνοντάς τα νὰ τὰ συστήσωμεν.* Ἐν φ. 45α «Στέφανος Κανέλος πρὸς τὸν ἀναγνώστην». Ἀρχ. *Ἡ μυθολογία εἶναι ἡ μεγαλητέρα χάρις, καὶ νοστιμάδα τῆς ποιητικῆς.*

Ἐν τῷ ἄνωθεν ἐσχισμένῳ φ. 1β· *1826· Ἰανουαρίου· κϛ'. Κάλαμος.* Καὶ κατωτέρω· *Καθὼς προκύπτει καὶ ἐκ τῆς ἄνωθεν χρονολογίας (1826 Ἰανουαρίου 25, ἐν Καλάμαις)*[2] *καὶ ἐκ τῆς ὅλης ἀναγνώσεως τοῦ Ἡρωικοῦ δράματος τοῦ Χριστοπούλου, ἡ ἀντιγραφὴ θὰ ἐγένετο εἴτε ἐκ τῆς ἐκδόσεως των ποιημάτων τοῦ Χριστοπούλου Τζαννῆ Κοντουμᾶ καὶ Δρόσου Νικολάου κατὰ τὸ 1811, εἴτε ἀπὸ ἄλλα ἔντυπα καὶ βιβλία, καθόσον τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἔχει πολλὰς διαφορὰς πρὸς τὴν γενομένην ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1833 ἔκδοσιν τῶν Λυρικῶν τοῦ Χριστοπούλου ὑπὸ τοῦ Ν. Κορτζᾶ. Ἀλέξιος Κολυβᾶς.*

Τὸ φ. 44β ἄγραφον.

Στάχωσις νεωτάτη.

114.

Χαρτ. *0,205 × 0,15.* **Αἰῶνος** *XVI (φ. 480).*

1 (φ. 1α). Νομοκάνων **Ματθαίου Βλαστάρεως.**

Ἀρχ. Ἐν φ. 15α «Περὶ κρητοῦ εἶναι εἰς πάντας συμπαθὴς καὶ να μὴν πιστεύῃ λόγον τινὸς χωρὴς να ἐτάζει».

Προτάσσεται ἐν φ. 1α - 14β' ἀκέφαλος Πίναξ, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ κεφ. ιγ' ... [*χειρο*]*τονήσῃ τινὰν ἀπὸ ξένην ἐνορίαν.* — Κεφ. ιδ' «Περὶ ἀρχιερέως ἐὰν ἀφήσει τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ὑπάγῃ εἰς ἄλλον τόπον καὶ λείψῃ ἔξη μῆνες ... Κεφ. σϟθ' «Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν δαιμονίζεται ὁ ἄνδρας ἢ ἡ γυναῖκα

[1] Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος ΙΓ' σ. 471.
[2] Ὁ Κολυβᾶς κακῶς ἀνέγνω 25 *ἐν Καλάμαις* ἀντὶ κϛ' : *Κάλαμος.*

καὶ θέλουν νὰ χωρισθοῦν». Κεφ. $\overline{\tau}$ʹ «Περὶ πῶς γράφεται τὸ διαζύγιον ὅταν ὁ ἄνδρας λείπῃ πέντε χρόνους καὶ δὲν ἀποστείλῃ ἐξόδοις τῆς γυναικὸς αὐτοῦ».

2 (φ. 242^α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ νομοκριτηρίου καὶ βασιλεικὰς ἀποφάσεις».

Προτάσσεται ἐν φ. 242^α - 243^α «Πίναξ» κεφαλαίων ρκαʹ. Κεφ. αʹ «Περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ὁποῦ ἐπέρνουσι δευτέραν καὶ τρίτην καὶ τετάρτην γυναῖκα» ... Κεφ. ρκαʹ «Περὶ αἱρετικῶν τι γενεᾶς καὶ πόσαι εἰσίν». Ἐν τέλει τοῦ Πίνακος· *Γίνωσκε ὅτι ἐτοῦτα τὰ κεφάλαια ὁποῦ ἐγράψαμεν ὡς ἐν συντόμῳ, ἀμὴ εἶναι κεφάλαια ὁποῦ ἔχουν ἀπὸ δέκα κεφάλαια καὶ κάμνῃ χρεία νὰ ἐρευνὰ ὅςτις διαβάζει· ὅτι δια τὸν ὄγκον καὶ δὲν τα ἐθέσαμεν. Ἔῤῥωσθε.*

3 (φ. 454^β). Διηγήσεις περὶ ἀναξίων ἱερέων «ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μελίσας».

4 (φ. 469^β). «Εὐχὴ ὀφέλημος εἰς πᾶσαν ἀῤῥωστίαν».

5 (φ. 475^α). «Περὶ ἱερέων κληρικῶν κεφάλαια διάφορα τῶν **ἁγέων ἀποστόλων**».

Ἐξικνοῦνται κολοβὰ μέχρι κεφ. μγʹ «Ὅρα θαυμαστὴν διήγησιν περὶ ἱερέων καὶ περὶ λαϊκῶν».

Ἐν φ. 243^α χειρὶ νεωτέρᾳ· *Ετοῦτο τὸ νομοκριτήριον ὑπάρ(χ)ει τοῦ ἁγίου οἰκονόμου κῦρ Παναγιώ(τ) καὶ ὅςτις ἐν ὑστέροις τύχῃ καὶ λάβῃ τὸ παρὸν κἂν ἱερέας κἂν ἱερομόναχος ἢ ἄλλος του κλήρου κἂν ἀγωράσῃ το καὶ δὲν μνημονεύσῃ παῤῥησίας Παναγιώ(τ) ἱερέως καὶ Δανιὴλ ἱερομονάχου ἐκ τῆς ὁμωουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος ἔστω ἀφωρισμένος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος. Ἐχέτω καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αμὴν κἂν ἐπιβουλεύσῃ καὶ κλέψῃ αὐτῷ τίς οὕτως γενέαθω ἐν αὐτῷ.*

Ἐν τῇ ἄνω ὤᾳ τοῦ φ. 97^α κατὰ μῆκος· *Ὑπάρχοι ὁ παρῶν νόμος τοῦ Χρίστου Τζέτζου ἀπὸ Ἀργυρόκαστρον 1822 Μαρτίου 15.*

Κοσμεῖται ὑπό τινων ἐγχρώμων κακοτέχνων ἐπιτίτλων καὶ ὑπὸ ἐρυθρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων, ὧν περίεργον τὸ ἐν φ. 185^β μέγα Ο ἀποτελούμενον ἐκ παραστάσεως Πνευματικοῦ καὶ Ἐξομολογουμένου κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ ἐπιγραφάς.

Τὸ φ. 480 ἄγραφον καὶ ἐσχισμένον κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων, λειπούσης κατὰ τὴν ῥάχιν.

115.

Χαρτ. *0,231 × 0,15.* **Αἰῶνος** *XIX (φ. 34).*

Διήγησις περὶ Πρεβέζης, Σουλίου καὶ Πάργας.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβή. Πραγματεύεται ἰδίως τὰ τῶν χρόνων τοῦ Ἀλῆ πασσᾶ, καὶ περιέχει ἀξιόλογα ἔγγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

116.

Χαρτ. *0,213 × 0,15.* **Αἰῶνος** *XVIII (φ. 108).*

Κῶδιξ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μετὰ μελῶν παρασεσημασμένων.

Ἀκέφαλος καὶ κολοβός.
Τὸ φ. 108 εἶνε νεώτερον παράφυλλον.
Στάχωσις νεωτάτη.

117.

Χαρτ. *0,105 × 0,117.* **Αἰῶνος** *XVIII (φ. 315).*

1 (φ. 1^α) Νομοκάνων κεφ. σλʹ.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) ἀπὸ μέσου τοῦ κεφ. κʹ διὰ τῶν λέξεων *τοὺς ἀγαθοποιοὺς δαίμονας εἰς βοήθειαν καὶ ἀνάῤῥωσιν αὐτῶν . . .* Κεφ. σκθʹ «Πότε καὶ ποῦ καταλύεται ἡ νηστεία τῆς Τετραδοπαρασκευῆς». Ἀρχ. *Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὅτι καταλύεται ἡ νηστεία.*—Κεφ. σλʹ (παραλειπομένου τοῦ ἀριθμοῦ) «Πότε ὀφείλουσιν οἱ ὀρθῶς βιοῦντες μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων». Ἀρχ. *Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὀφείλουσιν οἱ ὀρθῶς βιοῦντες.*

2 (φ. 42^α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ κεφάλαια διάφορα ἐκ τοῦ νομίμου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ **Ματθαίου** [**Βλαστάρεως**] ἐπιτομὴ ὡς ἐν κεφαλαίῳ».

Προτάσσεται ἐν φ. 39^β-41^β ἀνεπίγραφος πίναξ κεφ. πζʹ, ὧν αʹ «Συνόδου Λαοδικείας περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν αἱρετικῶν . . .»— πζʹ «Ὅπως γράφωσιν εἰς πατριάρχας, εἰς μητροπολίτην καὶ ἐπίσκοπον καὶ οἷον βούλῃ». Ἀλλ' ἐν τῷ κειμένῳ μετὰ τὸ ἐν φ. 150^α κ.ἑ., κεφ. πβʹ «Τοῦ ἱερωτάτου κυροῦ **Ἰωάννου Κίτρους**, περὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ χρόνου» ἀκολουθοῦσιν ἄλλοι τινὲς κανόνες καὶ οὐχὶ τὰ ἐν τοῖς κεφ. πγʹ - πζʹ τοῦ πίνακος.

Ἐν τέλει (φ. 161^α) ἐρυθρᾷ γραφῇ· *Διὰ χειρὸς τλήμονος Ἀρσενίου ἐγράφη τάχα τῆς εἴπει καὶ ἱεροδιακόνου : — » Ἔτος $\overline{ζπς}$ μηνὶ Φευρουαρίῳ ἰνδικτιῶνος $\overline{ς}$ης* (= 1578).

3 (φ. 161^β). «Ὄργανον διαγνωστικὸν περὶ ζωῆς καὶ θανάτου».

Ἔχει ὧδε· *Μαθε ποῖαν ἡμέρα κατεκλήθη ὁ ἄρρωστος· καὶ πόσας ἡμέρας εἶχεν ἡ σελήνη· καὶ ψήφισον αὐτῶν τὰ ὀνόματα, καὶ τοῦ ἀρρώστου καὶ πρόςθες καὶ ψήφους $\overline{ι}$ τουτέστιν δέκα· καὶ συνάψας πάντα ὕφελε ἀπὸ $\overline{λ}$ καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα κρατῶν· βλέπε ἐν τῷ ὀργάνῳ· καὶ εἰ μὲν εὕρῃς ἐν τῷ ὑπεργείῳ ζῇ· εἰ δὲ εὕρῃς ἐν τῷ ὑπογείῳ ἀποθνήσκει: [Τ]ὴν δὲ πρώτην ἡμέραν ‖ φ. 162^α ‖ τοῦ ἀρρώστου μὴ ψηφίσῃς· ἀλλὰ τὴν δευτέραν. Ἡ πρώτη ἡμέρα κατάκλησις λέγεται καὶ οὐχὶ νόσος.*

Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ εἰκὼν παριστάνουσα τὸ ὄργανον.

4 (φ. 162^β). «[Κ]ατάρα καὶ ἀφορισμὸς ὁποῦ ἔγινεν παρα τῶν εὐ-

σεβεστάτων βασιλέων **Λέοντος** καὶ **Ἀλεξάνδρου** συνοδικῶς μετα πολλῶν ἁγίων πατέρων πρὸς ἀρχιερεῖς, καὶ κληρικούς· τοὺς δῖα μικρὰν ἐσχροκέρδιαν κρίνουσιν ἄδικα».

Ἀρχ. *Φαίνεται ἡμῖν ὅτι εἴ τις λάχῃ καὶ γένῃ κριτής.*

5 (φ. 165α). Ἀκολουθίαι διάφοροι.

α'. Εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα.—β'. Τοῦ μικροῦ σχήματος.—γ'. Τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος κτλ.—Ἐν φ. 212α «Ἀρχὴ τοῦ ἀμώμου»... Ἐν φ. 297β «Ἀκολουθία, εἰς μνημόσυνα νεκρῶν», μεθ' ἣν ἐν φ. 307β «Ἑρμηνεία εἰς μνημόσυνα κοσμικῶν».

6 (φ. 311α). Εὐχαί.

α' (φ. 311α). «Εὐχὴ εἰς λύσιν ἀφορισμοῦ' λεγομένη ὑπερ' ἀρχιερέως».— β' (φ. 314α). «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ πᾶσαν ἀρρωστίαν: πάνυ ὀφέλημη». — γ' (φ. 315α). «Εὐχὴ ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνυόντων».

Τὰ φ. 124β, 164, 209β—211β, 251β, 277β, 296β, καὶ 310β ἄγραφα.

Ἐν φ. 315β διεσδεσμένον σημείωμα καὶ ἄλλο δεύτερον, ἐν ᾧ διακρίνεται ἡ χρονολογία ͵ζρλθ.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιδεδλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Τούτων σώζεται ἡ τοῦ τέλους, ἐφθαρμένη πρὸς τὴν ῥάχιν, μετὰ δύο σιδηρῶν κομβίων.

118.

Χαρτ. 0,15 × 0,10. Αἰῶνος XVI (φ. 248).

Ἰωάννου Σχολαστικοῦ Κλίμαξ.

Ἐν τέλει ὁ πρὸς τὸν Ποιμένα λόγος. Ἅπαντα μετὰ παρασελιδίων σχολίων διὰ ποικιλωτάτων καὶ ἐν πολλοῖς πρωτοφανῶν παραπεμπτικῶν σημείων. Τὰ φ. 1 καὶ 247, 248 ἀρχῆθεν ἄγραφα. Ἐν φ. 1α παρενεγράφη κατόπιν· *Ἰωανίκιος (;) ἱερομόναχος σάντωρινὸς τῷ ἐπίκλιον Βλαχος.* Ἐν δὲ φ. 247 «**Διαδόχου ἐπισκόπου Φωτιστικῆς** (γρ. **Φωτικῆς**) τῆς Ἠπείρου ἀπόδειξις ὅρων καὶ λόγος ἀσκητικὸς τοῖς ἀκριβῶς σπεύδουσι». Μόνον πίναξ δέκα ὅρων.

Στάχωσις διὰ βύρσης.

119.

Χαρτ. 0,155 × 0,105. Αἰῶνος XVI (φ. 203).

1 (φ. 1α). «Διάλεξις περὶ τοῦ πῶς ἐχωρίσθη ἡ Ῥώμη ἐκ τῶν τεσσάρων πατριαρχίων· ποίημα **Ἀθανασίου τοῦ Κηδώνη**».

Ἀρχ. *Ἐν τῇ ἁγίᾳ εὐδόμῃ συνόδῳ Ἀνδριανὸς πάπας ῥώμης.*

2 (φ. 8α). «Διάλεξις ὀρθοδόξου τινὸς πρὸς Λατίνους».

Ἀρχ. *Διὰ τί ἀποσχίζεσθε ἀφ' ἡμῶν καὶ οὐ συγκεινωνεῖτε οὐδαμῶς ὅλως ἡμῖν Χριστιανοῖς οὖσι.*

3 (φ. 86α). «Περὶ τῶν Φράγγων, πῶς ἐσχίσθη ἡ Ῥώμη ἀπὸ τῶν τεσσάρων πατριαρχιῶν».

Ἀρχ. *Οἱ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἑβδόμῃ συνόδῳ Ἀνδριανὸς πάπας Ῥώμης.*

Μέχρι τινὸς χωρίον ὅμοιον πρὸς τὸ ὑπ' ἀρ. 1.

4 (φ. 92α). «Ἀπάντησις τοῦ πατριάρχου κῦρ Γερμανοῦ καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἱερᾶς συνόδου πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ πάπα σταλέντας φρεμενουρίους καὶ τοὺς λοιπούς».

Μετὰ πολλῶν χωρίων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων.

5 (φ. 149α Συγγραφὴ κατὰ αἱρετικῶν.

Ἀρχ. κεφ.!... *ἐπιστραφῆναι πρὸς Κύριον καὶ μετανοίᾳ ὑπὲρ τῶν παρελθόντων χρήσασθαι.*

Σύγκειται ἐκ χωρίων «Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων» καὶ πατέρων τῆς ἐκκλησίας.

6 (φ. 155β). «Τοῦ **Χρυσοστόμου** ἑρμηνία ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Κυριακῇ, ἐν ᾗ ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ».

7 (φ. 161α). «Κεφάλαιον τοῦ ἁγίου **Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου**».

8 (φ. 163α). «**Τοῦ αὐτοῦ** ἐκ τῆς λθ' ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς πρὸς Ἀμοῦν μονάζοντα».

9 (φ. 166α). «Τοῦ **Βλεμμύδου** περὶ τῆς βίβλου τῶν ψαλμῶν».

Μένει κολοβὸν ἐν φ. 166β.

10 (φ. 167α). «Ὅτι οὐκ ἔφαγε τὸ νομικὸν πάσχα ἐν τῷ δείπνῳ ὁ Χριστός, ἀλλὰ τὸ ἀληθινόν».

11 (φ. 169α). «Ἀκολουθία τυπωθεῖσα ὑπ' αὐτῆς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου εἰς τοὺς ἐκ τῶν λατινικῶν αἱρέσεων ἐπιστρέφοντας τῇ ὀρθοδόξῳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς τρισὶν ἁγιωτάτοις πατριαρχείοις τῆς Ἀνατολῆς, Ἀλεξανδρείας δηλονότι, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων· ἐτυπώθη δ' αὕτη ἐν ἔτει ͵ςσηδ' ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Συμεών».

12 (φ. 172α). «Περὶ τῶν βαπτιζομένων εἰς μίαν κατάδυσιν ὡς οἱ Λατίνοι ποιοῦσιν».

13 (φ. 178α). «Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος».

Ἀρχ. *Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα.*

14 (φ. 182β). «Περὶ τοὺς λέγοντας ὅτι τὰ πρωτεῖα τὸν πάπαν Ῥώμης ὀφίλει ἔχειν».

15 (φ. 186α). «**Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου** Ἐρώτησις Πέτρου ἑαυτοῦ διακόνου· διδαχθῆναι θέλει, ἐὰν μετὰ θάνατον τοῦ ἀνθρώπου, καθαρτικὸν πῦρ εἶναι πιστευταῖον ὑπάρχειν».

16 (φ. 188α). «**Μανουὴλ ὁ μέγας ῥήτωρ** τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς μεγάλης ἐκκλησίας Περὶ τοῦ καθαρτηρίου».

17 (φ. 171α). «Διάλεξις Χριστιανοῦ μετὰ Ἑβραίου».

18 (φ. 202β). Στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας ἀνεπίγραφος.

19 (φ. 202β). «Περὶ τῆς εὑρέσεως (τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου) εἰ τύχῃ τῇ αῃ ἑβδομάδι τῆς ἁγίας μ^{ης}».

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐν ἀρχῇ πινακίδι καὶ ἐν φ. 1α «Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου», μὴ ἀνταποκρινόμενος τελείως πρὸς τὴν νῦν διάταξιν τῶν κεφαλαίων.

Τὰ φ. 166α - 171β ἄλλῃ χειρὶ ἀρχαιοτέρᾳ.

Τὰ φ. 7β, 148β, 158β - 160β ἄγραφα. Ἐν τῷ φ. 1β, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, παρενεγράφησαν τάδε· † *Ἡ βίβλος αὔτη ἔναι τοῦ ἐν τῷ Κρημνῷ τῶν βουνῶν Ζακύνθου κτήμα καὶ κόπος Βαρλαὰμ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τοῦ Μπελέτη.* Ἐν δὲ φ. 91β, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, ἄλλῃ τοῦ ιζ' αἰῶνος χειρὶ τάδε· *Καὶ πρωτον μὲν λέγω τὸν ἐν αρίστοις ἄριστον διδάσκαλον καὶ ἐν φιλοσόφοις φιλόσοφον καὶ ἐν ῥήτορσι ῥήτορα Ἀντώνιον Μαρτελάον τὴν φωτοειδῆ καὶ πολύτιμον λαμπάδα ὁποῦ προ...*(μένει οὕτως ἀτελές). Εἶτα δέ· *Ὦ θέαμα ἀλλόκοτον ἠγαπητέ* (διωρθωμένον εἰς *ἠγαπητέ) μου Γεώργιε! Ὦ ἀχλὺς ὁποῦ ἔπεσεν εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν τῆς Ζακύνθου ὁποῦ ἀπο ὀλιγον, ὀλίγον μέλλει σκοτασθῆναι αὔτη ἡ πόλις* (ἐκ τοῦ *πόλης) ὑστερημένη ὅμως ἀπὸ τὰ εὔοσμα ἄνθη τῶν ἀξιεπαίνων ἐπιστημῶν καὶ μαθήσεων ἑλληνικῶν ἀπώτως...* (μένει οὕτως ἀτελές). Ἐν φ. 203α, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, ἄλλῃ χειρὶ τοῦ ιζ' αἰῶνος· *Τῶν εὐσεβῶν αναγνόστων ἁμαρτολός τε καὶ ταπαπινὸς ἀχρίως τε καὶ ανάξιος ἐκκλησιάρχης Δημήτριος ὁ Μποζῆκης.* Ἐν φ. 203β διάφορα ἀλφάβητα, δοκίμια κονδυλίου, καὶ τάδε· *Το παρὸν βιβλίον* (διεσδεσμέναι ἀφανῶς λέξεις, πιθανῶς: *τῆς μονῆς τῶν Κρημνῶν τῶν βουνῶν Ζακύνθου) ἐν ᾗ ὑπάρχει καθηγούμενος ὁ ὁσιώτατος ἐν ιερομονάχοις κὺρ Αὐξέντιος ὁ Βλασόπουλος : ~ μέμνησθαι ἐμοῦ Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Μακρῆ.*

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης ἐκπεσούσης. Σώζεται μόνον ἔμπροσθεν τὸ ὑπ' αὐτὴν λινοῦν, ἐφ' οὗ *Τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Κρημνῶν.*

120.

Χαρτ. 0,20 × 0,13. Αἰῶνος XVI (φ. 178).

1 (φ. 1α). «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου ἀγοραζομένου ὑπὸ πρεσβυτέρου».

2 (φ. 44α). «Ἀκολουθία εἰς ῥασοφόρον».

Ἕπονται ἀκολουθίαι καὶ τάξεις ἄλλων σχημάτων.

3 (φ. 91α). **Ματθαίου Βλαστάρεως** Νομοκάνων.

«Ἐκ τοῦ Κανονικοῦ τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ** ἤμειψε ταυτὶ πρὸς σύνοψιν **Ματθαῖος**».

Ἕπονται ἄλλα κεφάλαια Νομοκάνονος.

4 (φ. 171α). **Ἰωάσαφ ἱερομονάχου** .... ἀπόκρισις ... πρώτη .... ἱερεῦσιν» (τὰ λοιπὰ ἀφανῆ ὑπὸ νοτίδος).

Ἀρχ. *Ι....χομαί σε τῆς σπουδῆς καὶ τῆς περὶ τὰ καλὰ προθυμίας.*

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθίᾳ πινακίδι σημείωμα ἀνάξιον λόγου ἀχρόνιστον καὶ ἕτερον τοῦ 1644, πρὸς δὲ τούτοις· *Ἐκ Κρήτης. 1898. Ἀλ. Κολυβᾶς ὁ ἀγοράσας.* Ἐν δὲ τῷ φ. 112β, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ· *εἰς αφμγ ἐν μινη Φλέβαρίου εἰς τὰς ιγ ἡμερα Τετραδι :* (ἐκοιμήθη) *ω παπὰ Ἰω ὁ φουλέεις καὶ ἐωνειά του εἰ μνήμη.* Καὶ ἄλλῃ χειρὶ ις' αἰῶνος· † *ειδοκα τοῦ κουνάλη σολιδία* (ὁ ἀριθμὸς ἐξέλιπεν ὑπὸ νοτίδος) † *καὶ εἰς το κρειας σολιδια* (ὁμοίως) † *ακομὶ σοδιο^{λα} ε ἀκυμι σολιδια α.* Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ χειρὶ ις' αἰῶνος· *εἰς αφν μινη Νοεβρυου ιη ἐκυμιθι ω Γεοργης ο Μαριιανος και εωνια η μνημι.*

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

121.

Χαρτ. 0,205 × 0,145. Αἰῶνος XIX (φ. 287).

1 (φ. 7α). «Ἠθικοὶ λόγοι κδ', ἐκλεχθέντες διὰ **Συμεὼν τοῦ μαγίστρου καὶ λογοθέτου** ἐκ πασῶν τῶν πραγματειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας καὶ Καππαδοκίας».

1 (φ. 7α). «Περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας λόγος α'». Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ· *Ἐκ τῶν τοῦ Δημητρίου ΠαπαΚαραντζοπούλου Δημητζαναίου.* Ἐν τέλει (φ. 27β)· *Τέλος ὁ. τοῦ πρώτου Βασιλείου ἐπισκόπου Καισσα : τῆς Καπα : λόγος αος περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας 1805 : Δεκεμβρίου 2 : ἡμέρα Παρασκευῆ.*—β' (φ. 28α). «Περὶ διδαχῆς καὶ νουθεσίας. Λόγος β'». Ἐν τέλει (φ. 49β)· *1806 εἴληφε τέρμα καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπισκόπου Κασσ.: τῆς Καππ. βος λόγος: Ἰανουαρίου 10.*—γ' (φ. 43α). «Περὶ ἀγάπης τῆς πρὸς θεὸν καὶ τὸν πλησίον' λόγος γος». Ἐν τέλει (φ. 49β)· *1806: Ἰανουαρίου 25 εἴληφε τέρμα· καὶ οὗτος ὁ γος! λόγος.*—δ' (φ. 50α). «Περὶ ἐλεημοσύνης λόγος δος». Ἐν τέλει (φ. 62β). *1806: Φευρουαρίου 23 ἡμέρα Παρασκευῆ, εἴληφε τέρμα οὗτος ὁ δος· λόγος τοῦ μεγάλου Βασιλείου ὁ περὶ ἐλεημοσύνης ὁμιλῶν.*—ε' (φ. 63α). «Περὶ πλούτου καὶ πενίας' λόγος εος. Ἐν τέλει (φ. 75β)· *1806 : Μαρτίου 23 : ἡμέρα Παρασκευῆ εἴληφε τέρμα οὗτος καὶ ὁ εος. λόγος.*—ς' (φ. 76α). «Περὶ πλεονεξίας' λόγος ςος». Ἐν τέλει (φ. 90α). *1806: Μαΐου 9: ἡμέρα Τετράδη εἴληφε τέρμα καὶ οὗτος ὁ ςος. λόγος*».—ζ' (φ. 91β). «Περὶ ἁμαρτίας' λόγος. ζος». Ἐν τέλει (φ. 99α)· *1806 Ἰουνίου 12 : εἴληφε πέρας καὶ οὗτος ὁ ζος: λόγος· ἡμέρα γ η.*—η' (φ. 100α) «Περὶ μετανοίας' λόγος ηος» Μένει ἀτελὴς ἐν φ. 103β, ἐν δὲ τῇ ἐμπροσθίᾳ σελίδι τοῦ ἑπομένου ἀγράφου φ. 104 ἐν τῇ ᾤᾳ τάδε· *οὐκ ἠβουλήθη νὰ τοὺς παραδώσῃ ὅλους· ἀλλὰ ἕως ὧδε.* Ἀναφέρεται δὲ τοῦτο εἰς τοὺς Ἠθικοὺς λόγους τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

2 (φ. 105α) **Βασιλείου τοῦ μεγάλου**. «Πρὸς τοὺς νέους

ὅπως ἂν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὠφελοῦντο λόγων παραίνεσις».

Ἐν μὲν τῇ ἄνω ῷᾳ· *Ἐκ τῶν τοῦ Δημητρίου παπᾶ Γεωργίου Καραντζᾶ Δημητζαναίου*, ἐν δὲ τῇ ῷᾳ ἀπέναντι τῆς ἐπιγραφῆς. *Ἐν τῷ 1806 ἔτει· Δεκεμβρίῳ 17: ἡμέρα β: εἴληφεν ἀρχὴν· Δημήτριος Παπαδόπουλος.* Ἐν δὲ τῷ τέλει (φ. 130α)· *Ἐν τῷ αωζῳ καὶ 1807: ἔτει· Ἀπριλλίου 25 ἡμέρα Πέμπη εἴληφε τέρμα καὶ οὗτος ὁ παρὼν λόγος τοῦ μεγάλου Βασιλείου·* (ἄλλῃ χειρί·) *παραδοθεὶς παρὰ Ἀγαπίου διδασκάλου.* Καὶ κατωτέρω· *Δημήτριος παπὰ Γεωρ: Χαρτο: καὶ πνευμ: Δημητζαίου.*

3 (φ. 131α)· «**Φωτίου** τοῦ ἁγιωτάτου **πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως** ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας ἐπιστολῆς· τί ἐστιν ἔργον ἄρχοντος».

Ἐν τέλει (φ. 199α)· *Εἴληφεν τέρμα εἰς τὰ 1804· Δεκεμβρίου 7 ἔτη: ἡμέρα Τετάρτη, αὗται αἱ ἑπτὰ σύνοδοι καὶ αἱ ἐπιστολαί, εἰς τὸν Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγαρίας, πεμπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ πατριάρχου Φωτίου. 1804: Δεκεμβρίου 7: ὑπὸ ἐμοῦ Δημητρίου Παπαδοπούλου ἐν Δημητζάνῃ.*

4 (φ. 201α). «Ἔκθεσις Κεφαλαίων παραινετικῶν, σχεδιασθεῖσα παρὰ **Ἀγαπητοῦ διακόνου** ...».

Ἐν τέλει (φ. 218β)· *1809: Ἀπριλ. 15: ἐτελειώθη: ἀντιγραφεῖσα ἄλλοθεν.*

5 (φ. 219α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγος περὶ προσευχῆς.

Ἐν τέλει (231β)· *Εἴληφε τέρμα εἰς τὰ 1805· Ἰουνίου α΄: ἡμέρα Πέμπτη ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου: τοῦ Χρυσοστόμου λόγος, περὶ προσευχῆς.*

6 φ. (333α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος εἰς Εὐτρόπιον ...».

Ἐν τέλει (φ. 245α)· *Εἴληφε τέρμα ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος, εἰς Εὐτρόπιον· εὐνοῦχον: πατρίκιον:, καὶ ὕπατον εἰς τὰ 1805. Ἰουνίου 28: ἡμέρα Τετάρτη :~*

7 (φ. 246α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον».

Ἐν τέλει, ἐν τῷ ἄλλως ἀγράφῳ φύλλῳ φ. 256α· *Εἴληφε τέρμα, ὁ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος, ὁ εἰς τον ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον, εἰς τὰ 1805 ἔτη. Αὐγούστου α΄: ἡμέρα γη.*

8 (φ. 257α). «Τοῦ μακαριωτατου, καὶ σοφωτάτου **Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου** περὶ προνοίας· λόγος α΄».

Ἐν τέλει (φ. 281β)· *1805.*

Γραφεὺς ἐγὼ μὲν τῆσδε τῆς βίβλου πέλω,
Δημήτριος, κώμης δὲ ἀπὸ Δημητζάνης,
υἱὸς ὑπάρχων τοῦ παπᾶ Γεωργίου,
τεθνήξομαι δὲ καὶ γενήσομαι κόνις,
μένει δ᾽ ἡ βίβλος ἐν χρόνων πολλῶν κύκλοις·
ὅσοι δὲ τυγχάνοιτε τῆσδε τῆς βίβλου,

εὔχεσθε τοῦ γράψαντος ὕπερ ὡς θέμις,
τυχεῖν με χώρας τῆς ἄνω τριςολβίας.

Ἅπαντα μετὰ διστίχου ἑρμηνείας, λειπούσης ἐν φ. 93 - 103.

Τὰ φ. 1 - 6 καὶ 282 - 286 ἄλλῳ μέλανι, ἴσως δὲ καὶ ἄλλῃ χειρὶ ἐξ ἱερᾶς ἱστορίας κατ᾽ ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ἐν τάξει συγκεχυμένῃ τῶν φύλλων. Ἐν δὲ φ. 1α· *Τῇ κηῃ Σεπτεμβρίου ἠρξάμην τοῦ περὶ προσευχῆς.*

Τὰ φ. 104β, 130β, 199β, 200, 232β, 245β καὶ 256β ἄγραφα.

Στάχωσις ἐκ βύρσης μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων περιβαλλούσης χάρτην γαστό συγκροτούμενον ἐκ φύλλων τοῦ ιη΄ αἰῶνος, περιεχόντων λόγους ἐκκλησιαστικούς.

122.

Χαρτ. 0,25 × 0,165. Αἰῶνος XVIII (φ. 268).

«Παραίνεσις ἁγίων πατέρων εἰς προκοπὴν τελειότητος

Ἐν τέλει· *Θεῷ τελείῳ τοῦ τέλους χάριν, χάρις :~ Ἐτελιώθη, ἡ ψυχοσωτήριος, καὶ κοσμολαμπὴς θεία καὶ ἱερὰ πατερικὴ βίβλος διὰ ἀμαθῶν καὶ ἠμελημένων χειρῶν· Ἀρσενίου Ἱερομονάχου Σκορδίλη· καὶ Μακαρίου μοναχοῦ Βενέρη· ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας μεγαλομάρτηρος Μαρήνας· ἐν τῇ νήσῳ Μήλῳ· ἐν μηνὴ Ἀπριλίῳ: ιδ: κατὰ τῷ: αψνα: καὶ ἀφιερόθη παριμῶν εἰς τῶ μοναστήρι, τῶν μοναζουσῶν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, καὶ μεγαλομάρτηρος· ἀποῦ εὑρίσκετε εἰς τὰ νησὶ τῆς Σαντορήνης εἰς τῶν Πύργον· καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ ὑμῶν, οἱ ἀναγηνώσκοντες· Δόξα σοι ὁ θεος ἡμῶν † δόξα σοι :~ † ἀμήν.*

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ φύλλῳ τῆς ἀρχῆς· *Ετουτω τό βυλυόν εἶπαρχν του αγιοῦ Νηκολαου της γινεκηας μονης 1849.*

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

123.

Χαρτ. 0,31 × 0,21. Αἰῶνος XVIII (φ. 69).

Νομοκάνων.

Ἀκέφαλος, κολοβὸς καὶ ἐλλιπὴς ἐν συγκεχυμένῃ τάξει τῶν φύλλων, γεγραμμένος δὲ πλημμελέστατα. Ἡ ἀρχὴ εὕρηται ἀκέφαλος ἐν φ. 13α, ὅπου τὸ τέλος κεφ. 6΄. Ἀρχ. *ἀλλὰ τὴν δήκαιν κρήσι κρήνατε..* Ἕπεται ἐπιγραφὴ *Τοῦ πάνδεκτου.* Ἀρχ. *Λέγει καὶ ὁ ὁσιώτατος μοναχὸς Ἀντῆοχος.* Προβαίνει μέχρι τοῦ κεφ. ηθ΄, ἐν φ. 54β «Του α" τήτλου τὸν ναιαρδν». Μετὰ δὲ τἄγραφα φ. 55 - 57, ἐν φ. 58 τὸ τέλος τοῦ κεφ. ηθ΄ καὶ τὸ κεφ. ρ΄ «Περὶ μοναχὸν καὶ ἱερόμοναχον οπου να ευρισκονται εἰς τὸν κόσμον....». Μένει ἀτελὲς ἐν φ. 59β, ἑπομένων ἀγράφων τῶν φ. 60 - 69. Τὴν δὲ συνέχειαν εὑρίσκομεν ἐν φ. 1 - 12, ὅπου τὰ κεφ. ρλη΄ «Περὶ γηνεκὸν μαὶ μνι χιμενον καὶ περι μνιστιας ...».— (ρνδ΄) «Πέρη ανάδοχον, οπού να δεχθὺ δηο πεδὴκ ...» καὶ μόνη ἡ ἐρυθρὰ ἐπιγραφή τοῦ μὴ ἠριθμημένου κεφ. ρνγ΄.

«Μερος από ενα γραμμα του παναγιοτάτου και οικουμαινικού πατριάρχου κύρού Ιοάσαφ . . .» Ἕπεται ἄγραφον τὸ κάτω ἥμισυ τοῦ φ. 12α καὶ τὸ φ. 12β.

Στάχωσις νεωτάτη.

124.

Χαρτ. 0,29 × 0,215. Αἰῶνος XVIII (φ. 103).

Νόμος ἐκκλησιαστικὸς ἔχων Ἑρμηνίαις Κανόνας, Ἀπόφασαις καὶ Ἐπιτίμια: Ἀπὸ ταῖς σύνοδαις, Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Τῶν Ἁγίων Πατέρων Καὶ τῶν σοφῶν καὶ ὀρθοδόξων Βασιλέων: διὰ πᾶσαν Ὑπόθεσιν Ἐκκλησιαστικήν, καὶ Πολιτικήν: Συναγμένα ὅλα καὶ Τυπομένα ὁμοῦ: Ἀπὸ διάφορα βιβλία ὀρθοδόξω,: ~ Ἐτυπόθησαν ἅπαντα τὰ ἐν τῷδε Ἐγχειριδίῳ: Πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν· ὄχι μόνον τῶν ἀρχιερέων, ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν εὐλαβῆ ἱερέα καὶ πνευματικόν: ~ τώρα τὴν πέμπτη φορὰ μετὰγραμμένος ἀπὸ τὰ πρῶτα Ἀνθηβόλαια, μὲ πᾶσαν προθυμία ἀπὸ τὸν ἐλάχιστον παπὰ Παναγὴ Φραγγατον ἐκ Κεφαληνίας, χάριτι Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψμ΄ ἐν μηνὶ Μαρτίῳ :~

Ἐν τέλει τῆς ἐπιγραφῆς τάδε· *Παρακαλῶ δὲ τοὺς ἀναγινόσκοντας νὰ μὴν μὲ καταδικάσουν διὰ τὸ ἀμαθὲς τῆς καλυγραφίας· ἀλλὰ ὅθεν εὕρουν· τὸ σφάλμα, νὰ τὸ διορθῶσουν μὲ πᾶσαν ἀγάπην κατὰ θεόν : ~ Καὶ νὰ παρακαλέσουν τὸν θεὸν διὰ τ' ἐμένα τὸν ἀνάξιον, ὅπως λάβω ἄναισιν τῶν πολῶν μου σφαλμάτων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως : ~ Παναγὴς ἱερεὺς Φραγγάτος· ἐλαχιστος δουλος Χριστοῦ καὶ ὑμῶν πάντων· 1740 ἔγραψα : καὶ σύγχωρέσετέ με :~ Μαρτίῳ 26 :*

Ἐν φ. 4α· «Νόμος ἐκκλησιαστικὸς ἔχων Ἑρμηνίαις Κανόνας Ἀπόφασαις Καὶ Επιτίμια Τῶν ἁγίων Αποστόλων τῶν Ιερῶν Συνόδων: Καὶ θεοφόρων πατέρων καὶ τῶν σοφῶν καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων. Μεταγραμμένος αὖθις νῦν ἀπὸ τοῦ ταπεινου :~ *Παναγὴ Φραγγάτου 1740.* Αὐτόθι εἰκὼν ἔγχρωμος τῶν ἀποστόλων Παύλου καὶ Πέτρου κρατούντων ἐν τῷ μέσῳ ἐκκλησίαν. Καὶ ἄλλαι δ' ἔγχρωμοι εἰκόνες ἁγίων μέχρι τοῦ φ. 41β.

Στάχωσις νεωτάτη.

125.

Περγ. 0,26 × 0,17. Αἰῶνος XII (φ. 243).

1 (φ. 1α). Πράξεις τῶν Ἀποστόλων.

2 (φ. 57α). Ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων.

3 (φ. 220α). «Ἐκ τῶν ἀποστολικῶν διατάξεων ποιῶν καὶ τίνων καὶ οἵων ὀφείλει ὁ ἐπίσκοπος δέχεσθαι θυσίας καὶ προσφορὰς ἐν ναῷ Κυρίου καὶ διαδώσεις πενήτων».

Ἕπονται ἄλλα κεφάλαια ἐκ τοῦ **Χρυσοστόμου** καὶ ἄλλων **πατέρων τῆς ἐκκλησίας**, μένοντα κολοβά. Εἶνε δὲ γεγραμμένον τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κώδικος χειρὶ τοῦ ιγ΄ αἰῶνος.

Ἐν φ. 1α καὶ ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τῶν ἐπιστολῶν διὰ χρωμάτων ἐπίτιτλον καὶ ἀρχικὸν γράμμα.

Τὰ φ. 157, 172, 190 καὶ 217 - 219 ἐκπεσόντα ἀντικατεστάθησαν διὰ χαρτῴων τοῦ ις΄ αἰῶνος.

Ἐν τῇ δεξιᾷ ὤᾳ τοῦ φ. 17α χειρὶ νεωτέρᾳ· *Τῷ παναγιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Ἱερεμίᾳ·* καὶ ἐν τῇ κάτω ὤᾳ· *1583 Χριστοῦ.* Ἐν τῷ φ. 56β παρενεγράφησαν τάδε· *Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχη πράξεις ἐξειγηταί, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· καὶ ἠγωράστην ὑπ' ἐμοῦ* (ὄνομα διεξεσμένον) *διὰ τιμῆς αὐτοῦ ἄπρων σ΄· καὶ μηδεὶς αὐτῶ ἐξενίσει διὰ τὸν Κύριον· μὴ καὶ αὐτὸς τήχει ἀλύτου ἐπιτιμίου, καὶ γενέσθω κληρωνόμως τῷ ἀναθέμαντι· οὕτις ἀποσπηθεί:— Ἐν ἔτει ͵αφπδ· ἰνδικτιῶνος ιβ Ἀπριλλίου 20.:* Κατωτέρω δὲ χειρὶ τοῦ ιθ΄ αἰῶνος· *Τὸ χειρόγραφον Βιβλίον τοῦτο· εἶναι πολλῆς τιμῆς ἄξιον· διά τε τὰ περιεχόμενα ἐν αὐτῷ, καὶ ἰδίως διὰ τὴν Παλαιότητα αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀξιοπερίεργον θεωρῶντας το τίς· ὅθεν εἶναι δίκαιον νὰ διατηρηθῇ προσεχῶς ἀπὸ τοὺς μεταγενεστέρους ὡς ἀρχαιότης. Τῇ 29 » 7βρίου.*

Ἐν 219φ. β παρεγγεγραμμένη λίαν δυσανάγνωστος ἐνθύμησις ἐπιγεγραμμένη μὲν *1584*, ποιουμένη δὲ μνείαν γεγονότος τοῦ Ἰανουαρίου 1583.

Εἰς τὸ φ. 58β, ἄγραφον ἀρχῆθεν, παρενεγράφησαν δοκίμια κονδυλίου.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, ὧν ἐξέπεσεν ἡ ὀπισθία, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἡ ἐμπροσθία πινακὶς περιέχει δοκίμια κονδυλίου καὶ ἀνάξια λόγου σημειώματα.

126.

Χαρτ. 0,28 × 0,195. Αἰῶνος XVI (φ. 298).

Μηναῖον Ἰανουαρίου.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

127.

Χαρτ. 0,135 × 0,97. Αἰῶνος XVIII (φ. 273).

1 (φ. 3α). **Νικολάου Καβάσιλα** Λόγος «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς».

2 (φ. 73α). «Ἐξήγησις εἰς τοὺς μακαρισμούς».

Προηγεῖται ἑκάστοτε τεμάχιον τοῦ κειμένου, εἰς ὃ ἕπεται ἐξήγησις διαφόρων πατέρων τῆς ἐκκλησίας.

3 (φ. 70α). «Τοῦ σοφοῦ **Ψελλοῦ** περὶ ἀρετῶν».

Ἀρχ. *Τρεῖς τάξεις εἰσὶ τῶν ἀρετῶν.*

4 φ. 103α). «Ἐκ τοῦ συντάγματος **Καλλίστου τοῦ Καταφυγιώτου** κεφ. ρις'».

Μεταξὺ τῶν ἐρυθρῶν λέξεων *Καλλίστου τοῦ* καὶ τῆς δι' ἄλλης χειρὸς γεγραμμένης μέλανι *Καταφυγιώτου*, ἥτις προσέθηκε καὶ τὰ *κεφ. ρις'*, ἐρυθραὶ αἱ λέξεις *ἁγιωτάτου πατριάρχου* διαγεγραμμέναι.

5 (φ. 111β). **Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου** «Περὶ ἡσυχίας καὶ ὁποίαν ἐργασίαν χρεωστεῖ νὰ μεταχειρίζεται ἐκεῖνος ὁποῦ προσκαρτερεῖ ἀνδρείως εἰς αὐτήν».

Ἀρχ. *Ἔχοντας προθυμίαν νὰ εἰπῶ ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν τελευταίαν τῶν ἀρετῶν*.

6 (φ. 125α). «**Ἀναστασίου Ἀντιοχείας** Περὶ τῆς καθ' ὕπαρ ῥεύσεως».

7 (φ. 129α). «Πρακτικὰ τῆς ἕκτης, πράξις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Σοφρονίου Ἱεροσολύμων**, ἐπιστολὴ πρὸς Σέργιον Κωνσταντινουπόλεως· οὗ ἡ ἀρχή· βαβαί, βαβαί, παμμακάριστοι».

8 (φ. 136β). «Κανὼν ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ποίημα **Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ**».

9 (φ. 140α). «Τοῦ **ἁγίου Ἰουστίνου** φιλοσόφου καὶ μάρτυρος Ἀπόκρισις πρὸς ὀρθοδόξους»

Ἕπονται ἀποσπάσματα «**Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου**, «**Τοῦ μεγάλου Βασιλείου**, «**Πλουτάρχου** περὶ παίδων ἀγωγῆς».

10 (φ. 147α). «**Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ** Κεφάλαια περὶ τοῦ θείου φωτός».

11 (φ. 153α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Περὶ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων».

12 (φ. 158α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Τίνα τριαδικῶς ἐπὶ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λέγεται καὶ τίνα μοναδικῶς».

Ἕπεται «**Τοῦ αὐτοῦ**» περὶ ἐνεργείας ἐν τῇ Τριάδι.

13 (φ. 159β). «**Τοῦ αὐτοῦ κυρίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ** πρὸς τὸν βασιλέα».

Ἀρχ. *Σὺ μέν, ὦ θειότατε βασιλεῦ, οὐ διαλείπεις ἡμᾶς ἀεὶ καὶ διὰ πάντων εὐεργετῶν*.

14 (φ. 192β). «**Τοῦ αὐτοῦ** πρὸς τὸν αὐτόν».

Ἀρχ. *Δῶρόν τι τοῦτο μικρόν, ὦ μέγιστε βασιλεῦ, ἐκ τῆς ἐμῆς γεωργίας προσφέρω*.

15 (φ. 201α). «Τοῦ **ἁγίου Βαρσανουφίου**».

Ἄλλα ἀποσπάσματα τοῦ αὐτοῦ κατωτέρω ἐν φ. 249α καὶ καὶ 250α.

16 (φ. 203α). «Λόγος στιχουργικὸς τοῦ **ἁγίου Μελετίου τοῦ ὁμολογητοῦ**, περὶ προσευχῆς».

Ἀρχ. *Ἡ προσευχή, παμφίλτατε, καθάπερ προεῤῥέθη, μετὰ τῆς ὄντως προσοχῆς ἀῤῥήκτως συμπλακεῖσα*.

17 (φ. 211α). «**Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ** Περὶ παρατηρήσεως καὶ οἰωνισμοῦ καὶ ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς καιροὺς ἢ ἀνθρώπους παρατηρεῖσθαι. τίτλος κζ: σελὶς 665».

18 (φ. 218α). «Θέατρον πολιτικόν, κεφάλ. κβον».

Ἀρχ. *Εὔμορφα καὶ μὲ καλὴν στόχασιν ἐπεριγράψαν οἱ παλαιοὶ σοφοί*.

19 (φ. 219α). «**Θεμιστίου** περὶ φιλίας».

20 (φ. 225α). «Σχόλιον **Εὐγενίου** εἰς τὸ περὶ ἀνεξιθρησκείας».

Ἀρχ. *Ἀλλὰ θέλεις ἐρωτήσεις ἴσως, ὁποῖον ἄρα γε εἶναι*.

21 (φ. 266α). «Τοῦ ἁγίου **Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονέου** ἐκ τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ μεγάλου Βασιλείου».

22 (φ. 267ς). «**Γρηγορίου Νύσσης** ἐκ τοῦ ἐγκωμίου εἰς τὸν πρωτομάρτυρα Στέφανον».

23 (φ. 268α). «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ».

Ἐν φ. 1α «Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς τῷ συνεστιχωμένῳ τῷ περικαλύμματι· *Καὶ τὸ δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει Κωνσταντίνου μοναχοῦ*.

Τὰ φ. 2, 146, 201β, 202, 213β-217β, 220β-224β, 231-265, 268β-273β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Ἔμπροσθεν παράστασις τῆς Σταυρώσεως, ὄπισθεν ἡ Θεοτόκος βρεφοκρατοῦσα,

128.

Χαρτ. 0,167 × 0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 291).

Ἀναστασιματάριον μετὰ μελῶν παρασεσημασμένων.

Προηγεῖται ἐν φ. 6α «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης».

Ἐν φ. 284β· *ἐτοῦτο τὸ ἀναστάσοι ματαρι εἶναι· ἀπὸ τὸν Παναγιότη, ἀπο το Τζιοτη' τοῦ π π : Μανοῦλει καὶ ὅποιος τὰ πάρει· ἔχει νὰ* (μένει οὕτως ἀτελές).

Εἰς τὰ φ. 1-5 καὶ 284β-291, ἄγραφα ἀρχῆθεν, παρενεγράφησαν διάφορα δοκίμια κονδυλίου καί τινα ἄσημα σημειώματα, ὧν μεταξὺ ἐν φ. 285β· *Τὸ παρον ἀναστασιματάρι, εἶναι ἀπο το μοναστήρι, τω ἐπονομαζόμενων της ἄλλης χώρας*.

Στάχωσις διὰ βύρσης, περικαλυπτούσης ξυλίνας πινακίδας, ἔμπροσθεν ἐφθαρμένη.

129.

Χαρτ. 0,145 × 0,95. Αἰῶνος XVII (133).

1 (φ. 3α). «Ἐκ τῶν **Μελάμποδος** ἱερογραμματέως περὶ παλ-

μῶν μαρτικὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα μεταφρασθεῖσα εἰς κοινὴν γλῶσσαν».

2 (φ. 29^{α}). «Περὶ πῶς ἐξουσιάζουν οἱ χυμοὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός».

3 (φ. 31^{α}). «**Μελετίου τοῦ σοφοῦ,** Περὶ ποίαις ἡμέραις νὰ πέρνῃ αἷμα τῶν μηνῶν».

4 (φ. 31^{β}). «Ἐνθύμησις πρὸς πάντας ἀνθρώπους, τί τοὺς κάμνη χρεία νὰ τρώγουν τὸν κάθε μῆνα ὅλου τοῦ χρόνου».

5 (φ. 34^{β}). «Τῆς σελήνης προγνωστικόν, περὶ τοῦ γνῶναι τὸν ἀσθενῆ, συχώνεται ἢ οὔ».

6 (φ. 36^{α}). «Προγνωστικὸν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὸν ἀσθενῆ, νὰ ἐγνωρίζῃς τί ἀσθένειαν ἔχει».

7 (φ. 36^{α}). «Ἑρμηνεία κυροῦ **Μανουὴλ τοῦ σοφοῦ,** ὅταν ἴδῃ ἄνθρωπος ὄνειρον εἰς τὰς ἡμέρας τῆς σελήνης· τί δηλοῖ, πονηρὸν ἢ καλόν».

8 (φ. 39^{α}). «Ἐκ τοῦ ὀνειροκρίτου τοῦ **Ταραφὰν τοῦ σοφοῦ**».

9 (φ. 41^{α}). «Περὶ γενιάδος κουρεμένης» ὀνειροκριτικά».

Ἕπονται κεφάλαια «Περὶ κατουροῦντος», Περὶ ὤτων», «Περὶ ὀφθαλμῶν», «Περὶ ὀδόντων», «Περὶ χειρῶν», «Περὶ οἴνου καὶ μέθης», «Περὶ σκελῶν καὶ ποδῶν», Περὶ φράχτης ὁδοῦ», «Περὶ ποταμοῦ».

10 φ. 45^{α}). «Ὀνειροκριτικὸν τῆς **Συβύλης** Στίχοι ἰαμβικοί».

Ἀρχ. *Λαλεῖν καθύπνους, νητρεκὲς τοὔναρ τόδε.*

11 (χ. 49^{β}). «Περὶ τῶν ὀνειράτων κρίσις συνοπτικὴ κατὰ ταῖς ἡμέραις τῆς σελήνης».

12 (φ. 51^{α}). «Σεληνοδρόμιον ἐκ τῆς βιβλογενεσίας· ἐν ποῖα ἡμέρα εἶναι καλὸν νὰ ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος, καὶ ποῖα εἶνε ἄτυχη νὰ προσέχῃ».

13 (φ. 57^{β}). «Περὶ τῶν σφιγμῶν τῶν ἀνθρώπων ὅταν εἶνε ἀσθενεῖς».

14 (φ. 59^{α}). «Αὗται εἰσὶν αἱ παρατηρήσοί μας καὶ ἐναντίαι· αἱ δὲ ἄλλαι ὧραι καλαὶ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν καὶ ὠφέλιμοι».

15 (φ. 59^{β}). Ἄλλη ἑρμηνία περὶ τῶν ιβ̄ μηνῶν εἰς τὸ φλεβοτομῆσαι».

16 (φ. 60^{α}). «Αὐταῖς ὅλαις ἔναι ἐναντίαις καὶ πρόσεχε· ταῖς δὲ ἄλλαις οὐδὲν ἐμπόδιον».

17 (φ. 62^{α}). «Τῆς σελήνης ἀποτελέσματα κατὰ μῆνα ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς».

18 (φ. 63^{β}), «[Β]ροντολόγιον τῶν ιβ̄ μηνῶν».

19 (φ. 65^{α}). «Περὶ ἀστέρων ποιοῦντα τάραξιν καὶ κίνδυνον καὶ ταραχαῖς, δεῖ γινώσκειν».

20 (φ. 67^{α}). «Περὶ τῶν δ̄ στοιχείων».

21 (φ. 69^{α}). «Ἑρμηνεία διὰ τὸ ὄρνεον ὁποῦ λέγουν γύπα».

22 (φ. 74^{α}). «Ἰατροσοφίον ἐκ τοῦ ᾱ βιβλίου, **Παύλου τοῦ Αἰγενήτου».**

Ἕπονται ἐκ τῶν λοιπῶν βιβλίων.

23 (φ. 78^{α}). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἐκ τοῦ ᾱ βιβλίου, **Παύλου τοῦ Αἰγενήτου,** ἰατροσόφιον αὐτοῦ, ὅπερ ἐποίησεν εἰς κοινὴν φράσιν, ὁ σοφώτατος κὺρ **Συμεών»**.

Ἕπονται ἐκ τῶν λοιπῶν βιβλίων.

24 (φ. 120^{α}). «Βιβλίον τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, τὸ καθολικώτερον τοῦ κὺρ **Νικολάου,** ἔστι δὲ κυνητικὸν διὰ κάθε πικσμόν, καὶ να τρώγῃ ὁ ἀσθενὴς πριχοῦ νὰ φύγῃ καὶ πάλιν ὡσᾶν δειπνήσῃ καὶ ἐκκαθαίρει τὴν μέλαιναν χολὴν καὶ τὸ φλέγμα, λεπτένει δὲ καὶ τὸ αἷμα καὶ τὸν ἄνεμον τῆς κοιλίας ἐξέλκει καὶ τοῦ στομάχου, καὶ φιλένει τὸν νοῦν».

25 (φ. 121^{β}). «Ἐκ τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ **Παύλου [Αἰγινήτου]** περὶ λέπρας καὶ ψώρας».

Ἕπονται ἄλλαι συνταγαί.

Ἐν τοῖς φ. 1, 2 καὶ 131^{β}—133^{α}, ἀρχῆθεν ἄγραφοις, δοκίμια κονδυλίου και ἀνάξια λόγου σημειώματα, ἐν οἷς α´ (φ. 2^{β})· *1741 ἀπριλήου 23 ἐδάνκασε μηὰ κοπέλα τῷ ονομα τῆς Μὰριετοῦλα ἀπο χορίον Σκρίπερὸ θὴγἄτὲρα τοῦ Στάθη Λεῦβρου καὶ με το παρὸν βιβλῆὸν ἤγιανε καὶ ἔμινε ἀβλὰβής· καὶ τοῦτο τῶ ἐγράψα δηα ἐνθημίσῃ*·—α̇´· σ´ ἰ´· ω̄· κ· σ *ἀπο τὴν ἄγιαν ἐκατερινῆν*.—β´(φ. 131^{β}). *Νεοφῆτος ηερεδιάκονος τὶς μονις τοὺ σοτηρος.*

Στάχωσις βυρσίνη μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΝ ΤΩι ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΩι ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩι

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α' — 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1917

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1917

Πρὸς τοῖς ἄνωθεν καὶ ὄπισθεν ἄρθροις προστίθεται καὶ ταῦτα ὅτι ὅλαι αἱ ὑποθέσεις καὶ ὁ λογαριασμὸς τῆς κοινῆς συντροφίας νὰ τρέχῃ εἰς τὰ ὀνόματα τοῦ Δροσινοῦ Χ— Ἴβου, Ἰωάννου Δημητρίου Σφόρτζη καὶ Ἀρσενῆ Χ— Νίκου· ὅθεν τόσον οἱ ἐν Βιέννῃ ἐπιστάται εἰς τὸ κουμέρκι, εἰς τὰ γράμματα, εἰς τοὺς λογαριασμοὺς καὶ ταῖς ὁμολογίαις, ὅσον καὶ οἱ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη εὑρισκόμενοι σύντροφοι ἡμῶν ἄλλην ὑπογραφὴν νὰ μὴ μεταχειρίζωνται διὰ λογαριασμὸν τῆς κοινῆς συντροφίας εἰμὴ τὰ πρῶτα ὀνόματα τῶν ἄνωθεν, ἤγουν Δροσινός, Ἰωάννης, Ἀρσένης καὶ κοινὴ συντροφία Θετταλίας οὕτω νὰ ἐννοῆται καὶ νὰ τρέχῃ ἡ φίρμα τῆς κοινῆς συντροφίας εἰς τὰ ἔξω μέρη.

Προσέτι ἡ παροῦσα ἀνακαινισθεῖσα κοινὴ ἡμῶν συντροφία ἔχει τὴν ἀρχήν της ἐδῶ μὲν ἀπὸ τοὺς 1780 Ἰανουαρίου α', εἰς Βιένναν δὲ καὶ λοιπὰ μέρη ἀπὸ τοὺς 1780 Μαΐου α'. διὰ τρεῖς χρόνους ὡς τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος διαλαμβάνουν. καὶ 6 μῆνας πρὸ τὴν πλήρωσιν τῶν τριῶν χρόνων νὰ δίδεται ἡ εἴδησις εἰς ὅλα τὰ μέρη διὰ τὴν ἀνακαίνισιν πάλιν τῆς κοινῆς συντροφίας αὐτῆς καὶ διὰ τὴν διόρθωσιν τῶν μεριδίων κατὰ τὴν διαταγὴν τῶν α' καὶ ιγ' ἄρθρων[1].

1 [[Ἕνεκα ἀβλεψίας μου κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν παρελείφθη ἡ ἀρίθμησις τῶν εἴκοσι παραγράφων ἢ ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ σημειωθῇ ἐν ἀρχῇ ἑκάστης παραγράφου δι' ἑλληνικῶν ἀριθμητικῶν ψηφίων ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ κ'. *Γ. Χ.*]]

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ[1]

130.

Χαρτ. 0,162×0,117. ***Αἰῶνος*** XIX (φ. 95).

1. (φ. 1α) «Ψαλτικὴ ὠφέλιμος διὰ τοὺς καλοὺς· ὁποῦ ποθοῦν μαθῆν μουσικὴν τέχνην ἢ καλὰ μαθητέ. Περιέχων πρῶτον τὴν οκτοηχον ψαλτικῆν εἰς τὸ πολίτικο' ἀσμα. ΕΝΕΤΗΣΙΝ. 1818. Con licenza de Superiori».

Προηγεῖται εἰςήγησις περὶ «τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τεχνης».

2. (φ. 22α). «Ἀναστασιματάριον σύντομον κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας συντεθὲν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου: κὺρ **Πέτρου Λαμπαδαρίου Πελοποννησίου** διὰ προσταγῆς τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Προῦσης Κυρίου κὺρ Μελετίου ἐπωφελεία τῶν Χριστιανῶν διὰ ψυχικόν του μνημόσυνον».

3. (φ. 59α). Περὶ Μωσέως καὶ ἄλλα ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἰταλιστὶ μετ' ἀναμίκτων ἑλληνικῶν χωρίων.

Διῃρημένα κατὰ κεφάλαια. ὧν τελευταῖον (κολ.) τὸ XXV. Ἀνάλογος ὕλη καὶ ἐν φ. 20β — 21β.

Στάχωσις βυρσίνη.

131.

Χαρτ. 0,15×0,107. ***Αἰῶνος*** XVI (φ. 138).

Μηνολόγιον. ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου καὶ Πεντηκοσταρίου (κολοβόν).

Μετά τινων ἐρυθρῶν καὶ μελανῶν ἐπιτίτλων.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

1 Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος τ. ΙΔ' σ. 107.

132.

Χαρτ. 0,14×0,9. ***Αἰῶνος*** XV' (φ. 519).

Ἀνθολόγιον ἀκολουθιῶν (κολοβόν).

Ἄρχεται ἀπὸ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Προτάσσεται πίναξ, οὗ τὸ πρῶτον φύλλον ἐσχισμένον κατὰ τὸ δεξιὸν ἥμισυ.

Τὰ φ. 8β—11β, 51, 188β—189β, 193β, 207, 460α—461α ἄγραφα.

Κοσμεῖται ὑπὸ μικρῶν κομψῶν ἐπιτίτλων.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων ἰδιορρύθμων, ἐκπεσσούσης κατὰ τὴν ῥάχιν.

133.

Χαρτ. 0,24×0,27. ***Αἰῶνος*** XVII (φ. 275).

1 (φ. 8α). «Ἐπὶ τῶν ὑπομνηματικῶν παρεκβολῶν τοῦ σοφολογιωτάτου ἐν Ἱεροδιακόνοις κυροῦ **Νεοφύτου [Καυσοκαλυβίτου]** τῶν εἰς τὸ τέταρτον τῆς Γραμματικῆς ***Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ*** Κριτικαὶ ἐπιστάσεις».

Ἐν τέλει ἀπὸ φ. 187β «Ἐκ τῶν ὀντολογικῶν τῆς Μεταφυσικῆς θεωρημάτων, περὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ τοῦ ἐνδεχομένου» γέγραπται διὰ διαφόρων χειρῶν.

2 (φ. 209α). **Θουκυδίδου Ὀλόρου** ξυγγραφῆς τὸ πρῶτον.

Μένει ἀτελὲς ἐν ταῖς λέξεσι *καὶ διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς στρατείας πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένετο· οἱ γὰρ Λα[κεδαιμόνιοι]*. Μετὰ σχολίων πέριξ ἐν τῇ ᾤᾳ, πυκνοτέρων μὲν τὸ πρῶτον, εἶτα δὲ ἀραιοτέρων καὶ τέλος ἐκλειπόντων.

Γέγραπται ἄλλῃ χειρί.

3 (φ. 241α). «**Ἰουλίου Πολυδεύκους** Ὀνομαστικόν».

Μόνον τὸ α' βιβλίον, μένον ἀτελὲς ἐν τοῖς «Περὶ ἁλιέων καὶ ἁλιευτικῶν ἐργαλείων» ἐν ταῖς λέξεσι *πόρκοι· κύρτοι· γρῖφοι· πάναγρον· λῖνος*.

Γέγραπται ἄλλῃ χειρί.

4 (φ. 258α). «Πολεμικῶν λέξεων σημειώσεις καὶ περιγραφῶν τούτων».

α') «Περιγραφή» Ἀρχ. *Ἔστω στρατόπεδον ἐκ πεζῶν καὶ ἱππέων καὶ ναυμαχῶν συνειλεγμένον ἀνδρῶν*.—β') «Ἑτέρα *Ξιφιλίνου*» Ἀρχ. *Πρῶτον μὲν σαλπιγκτὴς εἰς ἑκατέρωθεν ὑπεσήμαινε*. γ') «Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. *Πρῶτον μὲν οἱ σαλπιγκταὶ πάντες ἅμα τὸ πολεμικὸν ἀπὸ συνθήματος ἐβόησαν*.—δ') «Ἐκ τοῦ ***Ἡλιοδώρου***». Ἀρχ. *ὁ γὰρ πόλεμος ἤδη συνερράγειη*.—ε') «Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. *Ὁ μὲν ἐδίδου τῆς ἐξόδου τὸ σύνθημα*. ϛ') «Ἑτέρα ***Ἡλιοδώρου***». Ἀρχ. *Πόλεις ἐν ἠπείρῳ πλησίον ἀλλήλων κείμεναι εἰς ἔχθραν ἧκον*. Ἕπονται καὶ ἄλλαι ἀποσπάσματα ***Ἀνωνύμων, Ξιφιλίνου, Ἡρωδιανοῦ***.

Γέγραπται χειρὶ ἀρχαιοτέρᾳ τῶν ἄλλων τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος.

5 (φ. 259α). Περὶ ἀλλομένων μερῶν τοῦ σώματος.

Ἀρχ. (ἀκέφ.) *Βουβὼν δεξιός· ἀλλόμενος, βίας καὶ ταραχὰς δηλοῖ*.

6 (φ. 260β). «Περὶ ἐλαιῶν τοῦ σώματος».

Ἀρχ. *Ἐὰν ἔστιν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ἀνδρός, πολλῶν ἀγαθῶν ἔσται κύριος*.

7 (φ. 261α). ***Πέτρου λὲ Κλὲρκ*** ὑποδιακόνου τῆς ἐκκλησίας Ῥουὲν ἐπιστολαί.

α' Εὐγενίῳ Βουλγάρει «διδασκάλῳ τοῦ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος σχολείου καὶ τοῦ θείου λόγου ἱεροκήρυκι» ἐξ Ἀμστελοδάμου κε' Ἀπριλίου ͵αψξ'.—κ'. «Τῷ ἐκλαμπροτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ Δημητρίῳ τῷ Νοβογροδιηνσίῳ ἀρχιεπισκόπῳ». 1759.—γ' «Πρὸς τοὺς ἐκλαμπροτάτους καὶ αἰδεσιμωτάτους Πατριάρχας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων» κτλ.—δ' «Ὁμολογία τῆς πίστεως Πέτρου λὲ Κλὲρκ» Ἐν Ἀμστελοδάμῳ 1759.

Τὰ φ. 1-7, 31β, 87, 207β, 208, 258, 261, 274β-275 καὶ τὰ μετ' αὐτὰ μὴ ἠριθμημένα ἔμειναν ἄγραφα. Ἐν φ. 1α παρενεγράφη ἀφιέρωσις «τῷ ἀρίστῳ διδασκάλῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ τῷ κατὰ Πνεῦμά μοι πατρί». Ἐν φ. 31β (*λελάθευται· ὅθεν ὅρα ἀντικρύ*). Ἐν φ. 258β γνωμικά.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σῴζονται οἱ δύο θηλυκωτῆρες.

134.

Χαρτ. 0,213×0,16. ***Αἰῶνος*** XVIII (φ. 341).

1. (φ. 3α). **Ἀγαπητοῦ διακόνου** Ἔκθεσις κεφαλαίων.

2. (φ. 29α). **Γρηγορίου Νύσσης** «Εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας».

3. (φ. 45α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 45α), «Περὶ προσευχῆς».—β' (φ. 54α), «Εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Παῦλον».—γ' (φ. 66α), «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτυρήσαντας».—Ἐν τέλει (φ. 80β). Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα ἀμήν. Παναγος ἔγραψε ταῦτα. δ' (φ. 81α), «*Τοῦ αὐτοῦ* εἰς τὴν παραβολὴν περὶ τοῦ ἀσώτου».

4. (φ. 93α). Λόγος ἀκέφαλος.

Ἀρχ. ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου, μήτε τῆς αὐλῆς σου ἀπο πέμψης με, δέσποτα.

5. (φ. 110α). «**Λουκιανοῦ Σαμοσατέως** περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος Λουκιανοῦ».

6. (φ. 118α). «**Βασιλείου Σελευκείας** Εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν».

7. (φ. 126α). Ἐκ τῶν **Λουκιανοῦ** Νεκρικῶν διαλόγων.

α΄ (φ. 126α). «Ξηνοφάντου καὶ Καλλιδημίδου» —β΄ (φ. 127α). Κνήμωνος καὶ Δαμωνίππου»—γ΄ (φ. 127β). «Χάρωνος καὶ Ἑρμοῦ»—δ΄ (φ. 134β). «Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος»—ε΄ (φ. 135β). «Πλούτωνος καὶ Ἑρμοῦ» – στ΄ (φ. 136β). «Τερψίωνος καὶ Πλούτωνος»—ζ΄ (φ. 139α). «Διογένους καὶ Πολυδεύκους»—η΄ (φ. 141β). «Πλούτων ἢ κατὰ Μενίππου» Μένει ἀτελής.

8 (φ. 143α). «Ἐκ τῶν τοῦ σοφωτάτου **Συνεσίου**» ἐπιστολῶν.

Προτάσσεται βραχὺ προοίμιον. Πολλαχοῦ παρασελίδια σχόλια.

9 (φ. 317α). **Βασιλείου τοῦ Μεγάλου** «Ὁμιλία ὅτι οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ Θεός».

Μένει κολοβή.

Ἅπαντα μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας.

Ὁ χάρτης διαφόρων σχημάτων, ἡ δὲ γραφὴ οὐχὶ πάντοτε ἡ αὐτή.

Τὰ φ. 1, 2, 28, 53β, 65, 81-83, 92, 108, 109 καὶ 125 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

135.

Χαρτ. 0,22×0,175. ***Αἰῶνος*** XVIII (φ. 151).

Κεκραγάρια, ἀναστασιματάρια καὶ ἄλλα ἐκκλησιαστικὰ μέλη παρασεσημασμένα.

Προτάσσονται τὰ σημάδια τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

Μνημονεύονται μελῳδοὶ ***Κορώνης, Ἰωάσαφ, Μπαλάσιος ἱερεύς, Ἀντώνιος ἱερεύς, Δαμιανός, Ἐμμανουὴλ Χρυσάφης, Χρυσάφης ὁ νέος, ὁ Βιζύης, Γερμανὸς Νέων Πατρῶν, Μανουὴλ Γούτης, κῦρ Δαμασκηνός, Πέτρος Γλυκῆς, Ἀθανάσιος Σιναΐτης, Πέτρος Βυζάντιος.***

Ἐν φ. 130β. *Ἡ παροῦσα ψαλτικὴ ἐγράφθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀνανίου ἱερομονάχου Σιναΐτου ὄντος μου εἰς Κύπρον, ἐκ πόλεως Ἰκονίου.*

Ἐν φ. 151α. Χειρὶ νεωτάτῃ «Ψελλοῦ Μιχαὴλ» ἐκ τῆς Χρονογραφίας παρὰ Σάθᾳ Τόμ. Ε΄ Μεσαιωνικῆς βιβλιοθήκης χωρία περὶ μελῶν.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου, περιβεβλημένου ἔσωθεν μὲν διὰ φύλλων ἐντύπων, ἔξωθεν δὲ διὰ περγαμηνῆς αἰῶνος δεκάτου ἐκ Σειρᾶς εἰς τὴν παλαιὰν διαθήκην μετὰ ἑρμηνειῶν ***Κυρίλλου, Εὐσεβίου, Ἱππολύτου.***

136.

Χαρτ. 0,203×0,148. ***Αἰῶνος*** XVIII (φ. 190).

Ματθαίου Βλαστάρεως Νομοκάνων.

Ἐν φ. 2α ὁλοσέλιδος εἰκὼν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐσχεδιασμένη διὰ μολυβδίδος, ἐφ' ἧς παχεῖαι γραφαὶ μέλανος. Τὰ φ. 1, 2α, 189 καὶ 190 ἀρχῆθεν ἄγραφα. Ἐν φ. 189β παρενεγράφησαν τάδε· α΄) *Ἰωάσαφ ἱερομονάχου καὶ προεστῶτος τοῦ χωρίου Πασικιοῦ τοῦ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Νέων Πατρῶν.* β΄) *Δημήτριος Ἰωάννου τοῦ ἐκ τῆς Καισαρίας τῶν Καπαδόκων.* Ἐν φ. 90α ὁ ἑξῆς κατάλογος γυναικείων ὀνομάτων· *Ελαινι, Ανασιασια, Σουλτανα, Αφεντρια,* Ὁμακρία (;), *Μαρία, Πετικάνα, Σουλη, Στρατιγοῦ,* Ξαθι, *Σαλτάναγρεα, Κασσὶ, Μάλια, Παπαδοπούλα, Ελαῖνι τοῦ Νοβαρὶ, Φωτινῖ,* τοῦ *Δινουὶ* Γιωνάς, *Ποτιλκᾶια* (;), *Ζωῆ, Φοτηνῆ, Αγγέτα,* Ἑ*λαίνι, Λεμονια, Κοκόνα.* Ἐν φ. 1α χειρὶ νεωτέρᾳ *Σπῦρος Παπασπυροπουλος* καὶ *Σ. Π. Π.*, ἐν φ. 188β χειρὶ νεωτατῃ *Σωτήριος Σ. Παπασυροπούλος,* ἐν δὲ φ. 2α *Ἡ Πολυτιμ'η Σωτη Παπασπυροπούλου Ἐκατεσκευάσι τὸ βιβλίον τοῦτο.*

Στάχωσις νεωτάτη.

137.

Χαρτ. 0,235×0,155. ***Αἰῶνος*** XIX (φ. 143).

«Εἱρμολόγιον τὸ καλοφωνικὸν ἐν τῷ ἐμπεριέχονται πάντες οἱ καλοφωνικοὶ εἱρμοί».

Μελῳδοὶ μνημονεύονται οἵδε· ***Ἀρσένιος ὁ μικρός, Γερμανὸς ἀρχιερεὺς Νέων Πατρῶν, Βαλάσιος ἱερεὺς ὁ νομοφύλαξ, Δημήτριος Δομέστικος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Πέτρος Βυζάντιος ὁ Μπερέκετης, Γεώργιος ὁ Κρής, Ἰάκωβος πρωτοψάλτης, Δαμιανὸς ἱερομόναχος, Ἰωάννης πρωτοψάλτης τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, Πέτρος λαμπαδάριος ὁ Πελοποννήσιος, Δαμιανὸς ἱερομόναχος ὁ Βατοπεδινός, Μελέτιος Σιναΐτης ὁ Κρής. Μελέτιος Σιναΐτης ὁ παλαιός, Παναγιώτης πρωτοψάλτης τοῦ Χαράτζογλου, Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Ἀθανάσιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Γρηγόριος λαμπαδάριος διδάσκαλος τῆς κοινῆς μουσικῆς σχολῆς.***

Τὰ φ. 1—6, 142 καὶ 143 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἀτλῶν ἐπικεχρυσωμένων.

138.

Χαρτ. 0,23×0,165. ***Αἰῶνος*** XIX (φ. 73).

1 (φ. 1α). «Μαθήματα τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἑκατὸν ἑξῆντα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ διευθύνοντος Σχολείου τῆς Λευκάδος συντεθέντα ὑπὸ

του Λ. καὶ Λ^ου^ **Ἀθανασίου Ψαλίδα** κατὰ Χρονολογίαν 1829 Ε. Ν. Ἰανουαρίου 27 ἁγία Μαύρα».

Μένουσι κολοβά.

2 (φ. 17α). «Μαθήματα Γεωγραφικὰ διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ δευτερεύοντος Σχολείου τῆς Λευκάδος συντεθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιδιδασκάλου αὐτοῦ τοῦ Σχολείου Λ^ου^ **Ἀθανασίου Ψαλίδα**. 1829 Φευρουαρίου 22 Ἁγία Μαύρα».

Μένουσιν ἀτελῆ ἐν φ. 66α, ὅπου ὑπάρχει μόνον ἡ ἐπιγραφὴ «Μάθημα δέκατον ἕκτον».

3 (φ. 69α). «Ἀντιφώνησις. Πρὸς τὸν παράλογον ζῆλον τῶν ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐρχομένων φιλοσόφων, δεικνύσας ὅτι μάταιος καὶ ἀνόητος εἶναι ὁ *ταλανισμὸς*, ὑποῦ κάνουσι τοῦ γένους μας, καὶ διδάσκουσα ποία εἶναι ἡ ὄντως, καὶ ἀληθινὴ φιλοσοφία· τούτοις προσετέθη, καὶ παραίνεσις ὠφελιμωτάτη πρὸς τοὺς ἀδεῶς πέμποντας τοὺς υἱούς των εἰς τὴν Εὐρώπην, χάριν πραγματείας, ἀμφότερα σχεδιασθέντα καὶ συντεθέντα παρὰ **Ναθαναὴλ Νεοκαισαρέως** τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Ἡσυχάζοντος. Νῦν δὲ πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα δαπάνῃ τῶν ἐντιμοτάτων πραγματευτῶν κυρίων Ἰωάννου Καρακάλλου, καὶ Δημητρίου Κοντογόνη τῶν Πελοποννησίων. Ἐν Τριεστίῳ. 1802 παρὰ Μπραντάτζ καὶ Μπέσεκ».

Ἐξεγράφη μόνον κεφάλαιον «Περὶ τῆς ἀληθοῦς φιλοσοφίας».

Τὰ φ. 1β, 17β, 66α—68, 69β, 71β—73 καὶ τινα κατόπιν μὴ ἀριθμηθέντα εἶνε ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

139.

Χαρτ. 0,29×0,20. ***Αἰῶνος*** XV (φ. 263).

1 (φ. 1α). Εὐαγγέλιον κατὰ τὰς ἀναγνώσεις.

Μεταξὺ τῶν φ. 155 καὶ 156 λείπει φύλλον.

2. (φ. 156α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ Πραξαποστόλου ἀρχομένου ἀπὸ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ καὶ λαμπρᾷ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα».

Κολοβός.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, εἶνε δὲ βεβλαμμένος ὑπὸ νοτίδος ἐν τῷ ἄνω μέρει.

Ἐν φ. 1β καὶ 2α μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίων πολὺ μεταγενεστέρων *† ετουτώ τω ευβαγγελιὸν μου τω εδωκε ω κουνμπαρος μού ω γερὸμοναχὸς ο νηλος*

ο Κρητηκὼς δια υψηχὴς σωτήρησς καὶ αχο φλεβάρηου—1 ηρθὲ ο κουμπαρος μού ὠ γερομο ο Νῆλος ἀπὸ τους Κορφοὺς κε ἦρθε ης τω σπητη μου καὶ μοι εχάρησαι ετουτὼ τὸ εὐβαγγεληὸν δια υψηχης σωτηρηας κε ηνε ἀποστωλοβαγγελα ολουνου τοὺ χρονου:—

Τὰ φ. 1α καὶ 2β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου, περιβεβλημένου διὰ βύρσης μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

140.

Χαρτ. 0,22×0,15. ***Αἰῶνος*** XIX (φ. 32).

«Ἱστορία τῆς Ἠπείρου ὑπὸ **Νικολάου Πολυαίνου**».

Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην προστίθενται παραπλεύρως ἄλλῃ χειρὶ αἱ λέξεις *1860 διδάσκαλος*.

Στάχωσις νεωτάτη.

141.

Χαρτ. 0,20×0,125. ***Αἰῶνος*** XV (φ. 176).

1 (φ. 4α). «Ἱστορία ἐκ τοῦ Παλαιοῦ, παρεκβληθεῖσα ἐκ τῆς μωσαϊκῆς βίβλου καὶ τῶν ἑτέρων».

Προηγοῦνται ἐν φ. 3α «Κεφάλαια τῶν ἱστοριῶν».

2 (φ. 91α). «Ἑρμηνία τῆς ἁγίας πρὸσφορᾶς οφειλει προσκόπτεσθαι· διδαχὴ τῶν ἁγίων πατέρων».

Ἕπονται ἄλλα τινὰ κεφάλαια. Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 96α

σ ε ξ λ χ ῒ σ ω θ φ η ν π θ ι ψ ε ο λ ω θ ξ σ ν ;

ὦ Χε μου δὸς ἀρχὴν καὶ τέλος ἀμήν.

3 (φ. 97α). Εὐαγγέλιον ἀπόκρυφον.

Ἀρχ. (ἀκέφ)..... *πόλεως καθημένῳ ἐπὶ ὄνου καὶ εἶδεν τοὺς Ἑβραίους* Μεταξὺ φ. 103β (τέλ. *νιπτόμενος οὖν τὰς χεῖρας μετὰ τοῦ ὕδατος*) καὶ τοῦ φ. 104 (ἀρχ. *τὸν μασθῶν μου· δότε μοι ἄνδρες τόπον ὅπως θεωρίσω καὶ κλαύσω τὸν υἱόν μου*) ἐξέπεσον φύλλα: Τέλ. *οὓς εἶχεν ὁ διάβολος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἤγειρε δὲ κακῶς*.

4 (φ. 111β). «Λόγος πάνυ ὡραῖος καὶ τιμιώτατος καὶ ψυχωφελὴς περὶ τὴν φρικτὴν καὶ ἁγίαν ἀνάστασιν τοῦ φιλοσπλάγχνου καὶ ἀγαθοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῶν ἀναστάντων νεκρῶν ἐξ ᾅδου».

Ἀρχ. *Τῇ Κυριακῇ οὖν διαφωσκούσης συμβουλὴν ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀπέστειλαν ἐκβαλεῖν τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τῆς φυλακῆς ἐπὶ τῷ θανατῶσαι αὐτὸν καὶ ἐξενίζοντο ἐπὶ τοῦτο.* Ἐν φ. 115α ἐπιγραφὴ κεφαλαίου «Δικολογία τοῦ Ἅδου μετὰ τοῦ διαβόλου». Ἀρχ. *Καὶ λέγει τῷ Ἅδη παμφάγε καὶ ἀκόρεστε, ἄκουσόν μου τοὺς λόγους.* Ἐν φ. 117β «Ὑπὸ Θεοῦ πρόσταξιν παραδίδωται ὁ διάβολος εἰς Ἅδην». Ἀρχ. *Καὶ ὁ Ἅδης παραλαβὼν τὸν Σατὰν ἔλεγεν αὐτῷ* Τέλ. (κόλ.) *εὐχαριστῶ τῇ μεγαλοσύνῃ σου, Κύριε, ἔλεγεν, ὅτι ἀνήγαγές με ἐξ Ἅδου κατωτάτου· οὕτω δὲ ...*

5 (φ. 117α). «Νουθεσία εἰς ἱερεῖς».

Ἀρχ. *Πρόσεχε σεαυτόν, ὦ ἱερέων ἄριστε.* Τέλ. (κολ.). *στερέωσον ὁ θεὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμῶν· καί, Κύριε εἰς πολλὰ ἔτη φύ[λαττε]...*

6 (φ. 125α). «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπελθεῖν ἐνυπνιᾶσαι τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

7 (φ. 126β). «Εὐχὴ ἑτέρα εἰς ἐξομολόγησιν ἐνυπνιασμοῦ».

8 (φ. 127β). «Εὐχὴ λεγομένη τῇ ὥρᾳ τῆς μεταλήψεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου**».

9 (φ. 129α). «Εὐχὴ μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἁγίων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων».

10 (φ. 129β). «Διήγησις πάνυ θαυμαστή».

Ἀρχ. *Πρεσβύτερός τις ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκῶν.*

11 (φ. 133α). **Ἰωάννου τοῦ Καλέκα** Βίος Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἀρχ. *Βίον καλὸν καὶ ἐνάρετον καὶ ἀμόλυντον ἀνδρὸς δικαίου καὶ τελείου βούλομαι διηγήσασθαι.*

12 (φ. 140β). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Ἀλεξίου».

Ἀρχ. *Ἐν τοῖς καιροῖς Ὀνορίου καὶ Ἀρκαδίου.*

13 (φ. 146β). «Βίος καὶ πολιτεία Ξενοφῶντος συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τέκνων αὐτοῦ Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Ἀρχ. *Διηγήσατό τις γέρων μέγας λέγων, ὅτι Ξενοφῶντος* Τέλ. (κόλ.) *καὶ ζήσας ἐκεῖθεν τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτοῦ· ἡ ...*

14 (φ. 156α). «Τοῦ ἁγίου **Μακαρίου τοῦ ἐρημίτου** Λόγος περὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων».

Ἀρχ. *Τοῦ ἁγίου Μακαρίου ὁ μαθητὴς διηγήσατο, ὅτι ποτὲ διοδευόντων ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.*

15 (φ. 161α). «**Τοῦ αὐτοῦ** ἁγιωτάτου **Μακαρίου** Λόγος ἕτερος».

Ἀρχ. *Διηγήσατο ὁ ἅγιος Μακάριος ὅτι ἐλθόντος μου ἐν Κωνσταντίνου πόλει.*

16 (φ. 164α). «**Τοῦ αὐτοῦ** Λόγος».

Ἀρχ. *Ἔλεγε δὲ πάλιν ὁ αὐτὸς ἅγιος ὅτι ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐθεασάμην ἄνθρωπον* Τέλ. (κολ.) *οἱ δὲ κατερχόμενοι ἄγγελοι ἐπὶ ἑτέρων ψυχῶν συναπαντῶντες ...*

Ὁ κῶδιξ συναπαρτίζεται ἐκ πέντε μερῶν ἰδίας προελεύσεως καὶ γραφῆς α΄) φ. 1—96 [ἀρ. 1—2]. β΄) φ. 97—116 [ἀρ. 3—4]. γ΄) φ. 117—132 [ἀρ. 5—10]. δ΄) φ. 132—155 [ἀρ. 11—13]. καὶ ε΄) φ. 156—168 [ἀρ. 14—16].

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθίᾳ πινάκι μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου αἱ χρονολογίαι *1690 10 Ἰουνίου* καὶ *1705*. Ἐν φ. 1α ὁμοίως μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου *A li Padri Cyrillo et Teofilacto monaci del monte Santo* καὶ *Νεκτάριος Ἀνδρι ὅλας* καὶ *Κυρίλλος ἱερεὺς* καὶ *ἱερομώναχος* καὶ *Ἐγὸ Γιάκοβος Ζωεῖ τᾶς* καὶ *Ἰάκοβος γράφη τὰ ἄνο.* Ὁμοίως ἐν φ. 1β *Νικητας Χ σ τρινος γραφω.* Ἐν φ. 2α *1025. (γρ. 1625) Ιουληου ζ' Επιρα τα κατεργα της Μαλτας και ητα εξη γαληοτες του Τουναιζη και κατεργα ητα πεται· και επηρα η γαληοτες τα κατεργα διο της Μαλτας.... εφυγα τα τρια· η καπεταρη ἐδικητη Μαλτα· καὶ ταλα διο εδικηκα εις την Σαραουζα.—1627 Ιουνηου 21 εφεραν τα μετα τα γητα κατεργα του.* Κατωτέρω· *πανὼσιότατε καὶ ἅγιε καθήγούμενε τῆς πατριάρχικῦς βασιληκεὶς μὸνὶς τὸν Στρωφάδιων Αβερκνος Κυοὺρκας—Γεῶργηὸς Ἡρόδηᾶκον Κοὐνιάχτός ἔγραψα.*

Ἐν φ. 2β *1624. † Ὁσιώτατε ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικῆς πατρᾶσι κὺρ Θεοφίλακτε καὶ ἡμέτερε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ, τὴν ὀφιλομένην καὶ ἐδαφειαίαν μετάνοιαν ἀπονέμω, τὴν μεγείστὶ σου ἁγιοσύνην, δεόμενος τοῦ παναγάθου καὶ ἐλεήμονος θεοῦ τοῦ εὐρ Κύριλλος ἱερόμόναχος ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου ὄρους.* Κατωτέρω *Παναγιοτις Στηληανοῦ, Μαγδαληνη, Δημητρίου, Χριστήνα.* Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 3α *Ἐγώ Ευθεῖμιος Αἴβας μαρτυρῶ.* Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 19β *Ευθιμιος ιερομωναχος Μαρκουτζας επανα το πὰρὸν.* Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 76α *Ἐγώ Ἀντωνοις Κυοὺρκας ἄπω το Καἰρίον.* Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 163β. *1743. Ὀχτοβρίου· 15 ἦρθα εἶς τὴν μονὴν τὸν Στροφάδων καὶ ἐκύνο βῆασα· ὁ γράψας Ἰωακὴμ ἱερομοναχος ὁ Αἴβας καὶ ἁμαρτολάτερος πάντων.* Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 168β *τῶν Στροφάδων ἐστί.*

Ἐν φ. 169α μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου *Αβαΐρκυος ἱερονόμαχος Κυούρκας Ἡγούμενος Στρόφαδων.* Ἐν φ. 169β μεταξὺ δοκιμίων κονδιλίου *Ἰάκωβος ἱερομονάχος ο Μπαριζὸ;* καὶ † *1704 Σεπτεμβρίου 26 τοῦ αγίου Ἰωάνου τοῦ Θεολόγου ἀφιερόθη ὁ ἅγιος Διονύσιος ὁ ἀρχηἐπήσκοπος Ἐγίνης ὁ Σιγοῦρος· καὶ ἐτελιόθη ἐτοῦς 1713. Αὐγούστου 14. εἴγουν η τύχη του ναοῦ: εἰς δε τα επίλιπα ὁ αγιὸς ἂς προμηθεύση εἰς δόξαν του καὶ εἰς σοτηρία τοῦ κάθε Χριστηανοῦ ὅπου σηντρέχει εἰς τὸν ναὸν του νὰ προσεύχετε:*—Καὶ † *1714 Αὐγούστου 17 εβάλαμε το τέμπλο με διο κολόνες και αρχι να φτιαστοῦν και οι αγίαις οἰκόνες εἰς δόξαν θεοῦ.* Καὶ *1708 Ιουνιου 20 αρχὶ ςτὰ θεμέλια ςτῆς ἐκλισίας.*

Ἐν φ. 170α μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου *Κυρηλλος ιερὸμοναχος.* καὶ *ἱερῶμώναχος Ναδριῶλας μάρτηρῶ τὰ ανοθε* καὶ *Ἀντώνακας ιερομόναχός* καὶ *1704*

Σεπτεμβρίου 26 ανήμερα του Ἰωάνου του Θεολόγου αφιερώθη ο ἅγιος Διονίσιος ὁ ἀρχιεπῆσκοπος Ἐγίνης ὁ Σιγούρως.

Καὶ κατωτέρω *αρχι εἰς τους μαστόρου ἀνῆμερα τὴν καθαρὶ ΔευΔεύτερα καὶ ετελήοθι καθος διλι εδο.* Καὶ ✝ *1718 Αυγούστου 14 ετελειώθη ὁ θηό ναὸς του αγίου Διονησίου ἤγουν η τοίχι του ναου· ακόμα τα ἐπίλιπα και ο ἅγιος βοηθό.* Καὶ *Ἄνθημος ιερόμοναχος* Καὶ *Νεκτάριος ἱερομοναχος.*

Ἐν φ. 170β μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου *Τῷ ἔγραψα ἐγῶ ο δοῦλος Ἰακωβος ἱερομόναχος το ἐπίκλη Μπαριζὸς εἰς τοῦς 1717 Αὐγούστου — 9 ητουν ηγοῦμενος ο πανοσιώτατος καὶ καταπολλᾶ αγιότατος Γεράσιμος ὁ Κάπαρκς ὁ θεὸς ναν του δοση πολλὴν ζωὴν καὶ καλῶ ταίλος.* Καὶ *17014 Μαηου πρότι ελαβαμε τὸ νιβέλο ἐμεῖς εἰ κατοθὲν εἰκονόμη τῆς Κυριας τον Στροφάδον ἀπο την ἀρχοντισα Τεσόμα (;) κενα ριάλια ταίσερα καὶ ἤμαστε πλερομεν· εος χιλίους Ἑκοσσίους δὲκάτὲσερους Ἀπριλιου προτοι ἐρχομένον και θέλομε βεβαιῶσοι.* Ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς ὀπισθίας πινακιδος δοκίμια κονδυλίου.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης.

[Ἕπεται συνέχεια]

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— ***Ἰωάννης Ῥωσωτᾶς.*** Ἐν τῇ πρὸς τὸν ἱερομόναχον Δοσίθεον τὸν Καραντηνὸν ἐπιστολῇ τοῦ Ἰσιδώρου Θεσσαλονίκης μνημονεύεταί τις Ῥωσωτᾶς (Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. Θ', 1912, σ. 380,28). Γινώσκομεν δὲ καὶ Ἰωάννην Ῥωσατᾶν (γρ. *Ῥωσωτᾶν*) κεκτημένον *περὶ τὴν περιοχὴν τῶν Πατρῶν περιβόλαιόν τι*, ὡς μανθάνομεν ἐξ ἀργυροβούλλου τοῦ δεσπότου Πελοποννήσου Θωμᾶ Παλαιολόγου τοῦ ἔτους 1440 (Miklosich - Müller Acta et Diplomata Τόμ. Γ' σ. 258). Ὁ Ῥωσωτᾶς οὗτος, ὃν οὕτω βλέπομεν συνδεόμενον πρὸς τὰς Πάτρας, εἶνε πιθανῶς ὁ αὐτός, ὃν τῷ 1429 ἀπέστειλεν ὁ Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος ὡς δεσπότης Πελοποννήσου πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἐν Πάτραις καθειργμένου Φραντζῆ. Ἴδε ***Φραντζῆν*** ἐκδ. Βόννης σ. 146.2. Ἀπέθανε δὲ οὗτος τῇ 11 Ἀπριλίου 1436 κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦ Brancovich σ. 19. Ταὐτίζει δὲ τοῦτον ὁ Jorga (Notes et extraits pour servir à l'histoire des Croisades au XVe siècle. Séconde série. Ἐν Παρισίοις 1899 σ. 316) πρὸς τὸν Caliani (Καλοϊωάννην) Ῥωσωτᾶν, οὗ γίνεται μνεία ἐν ἐγγράφοις τοῦ Ἰουνίου μέχρις Ὀκτωβρίου 1433 τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀρχείου τῆς Ῥαγούζης, τμήματος Lett. e comm. Lev. reg. 1430—1435 φ. 148^{β}—169^{α} ὡς διαπρεσβευόμενος πρὸς τὴν σερβικὴν αὐλήν. Υἱὸς δὲ τούτου ἦτο ὁ Μανόλης Ῥωσωτᾶς, «ὁ υἱὸς τοῦ Καλοϊωάννου», πρὸς ὃν ἀπεστάλη ἀπάντησις τοῦ Consilium Rogatorum τῆς Ῥαγούζης τῇ 4 Φεβρουαρίου 1444 (Jorga ἔνθ' ἀν. σ. 401). Ἀνῆκον δ' οἱ φέροντες τὸ ὄνομα Ῥωσωτᾶ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα εἰς ἀρχαιότερον βυζαντιακὸν οἶκον, οὗ ἄλλον ἀντιπρόσωπον εὑρίσκομεν μνημονευόμενον ἐν δυσωνύμῳ τινὶ συγγραφῇ, σῳζομένῃ ἐν τῷ κώδικι F 80 τῆς βιβλιοθήκης Vallicelliana τῆς Ῥώμης, γεγραμμένῳ τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα, ἧς ποιοῦμαι μνείαν καὶ ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι τόμ. ΙΓ', 1916, σ. 216. Ἐν ταύτῃ τὰ ἑξῆς λέγονται περὶ τοῦ Ῥωσωτᾶ ἐκείνου. . . .

— ***Τζέργα.*** Τὴν ἔτι καὶ νῦν ἐν χρήσει παρ' Ἠπειρώταις καὶ ἀλλαχοῦ λέξιν *Τζέργα* τὴν δηλοῦσαν μάλλινον τάπητα ἢ κάλυμμα, εὑρίσκομεν ἤδη τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα παρὰ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Βουλγαρίας Δημητρίῳ τῷ Χωματιανῷ περὶ Βλάχων ὄντος τοῦ λόγου παρὰ τῷ I. B. Pitra (Analecta sacra et classica spicilegio

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α' — 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1921

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 38

1921

«Θὰ εἶνε ἐντροπή» ἔγραψα τότε, τὸν Ἰούνιον, θὰ εἶνε ἐντροπὴ ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα τὸν Νοέμβριον. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἔκτοτε παρατηρεῖται κίνησίς τις. Κατὰ τὴν εἰς τὴν Θεσσαλίαν ἐκδρομήν μου εἶδον ἀληθὲς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ ἱδρύσεως τοῦ ἀνδριάντος, ὑπὲρ τελέσεως τῆς ἑκατονταετηρίδος ἐν Βελεστίνῳ. Λείπει μόνον ἡ πρωτοβουλία. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ χανώμεθα εἰς τοὺς τόπους. Ἀφ' οὗ δὲν τὸν ἀναλαμβάνει ἄλλος, ἂς τὸν ἀναλάβῃ ὁ Παρνασσός.

Ὁ σύλλογος ἡμῶν, ὅστις ἂν ὄχι ἄλλο ἀπὸ μυρίων στομάτων ἐγκαταλελειμμένων, ἀποκλήρων τῆς τύχης παιδίων, ὧν ἔλουσε τὸ σῶμα καὶ ἐφώτισε τὸ πνεῦμα, ἀκούει καθημερινῶς εὐλογίας καὶ ὡσαννὰ μαρτυροῦντα τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἔργων του, ὁ Παρνασσός μας ἂς ἀναλάβῃ τὸ ἔργον. Ἂς δεχθῇ τὸ τάλαντον τοῦ πλουσίου καὶ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας, ἂς δεχθῇ τοὺς λίθους τῶν ἑλληνικῶν δήμων, οὓς θὰ ζητήσῃ ὡς εἰσφορὰν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ στυλοβάτου, ἂς προκηρύξῃ διαγωνισμὸν πρὸς βράβευσιν τοῦ ἀρίστου ἀνδριάντος ἂς μεταβάλῃ ἐξαγοράζων εἰς δημόσιον προσκύνημα ἀπὸ ἰδιωτικοῦ τὸν αὐλαγιὰν τοῦ Ῥήγα καὶ ἂς καλέσῃ τὴν Ἑλλάδα τὸν Ἰούνιον τοῦ 1898 εἰς τὸ Βελεστῖνον.

Τὸν ἀνδριάντα φαντάζομαι χαλκοῦν καὶ ὡς ἀρίστην θέσιν, ὅπως στηθῇ, προτείνω τὴν ὡραίαν λίμνην τῆς Ὑπερείας. Ἂς μὴ μοὶ ἀντιταχθῇ τὸ λεγόμενον ὅτι εἶνε προκριτότερον νὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχαίας ἄκρας τῶν Φερῶν ὅπως εἶνε ὁρατὸς μακρόθεν ὑπὸ τῶν διαβαινόντων ἐκ Βελεστίνου διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Πᾶς Ἕλλην ἔχει καθῆκον νὰ καταβῇ ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς ἁμάξης καὶ μεταβῇ πεζὸς ὡς οἱ προσκυνηταὶ εἰς τὰ ἱερὰ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Ῥήγα ὅπως ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κοιτίδα τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ πλησίον τῶν καλιρρύτων ναμάτων τῆς Ὑπερείας κλίνῃ τὸ γόνυ πρὸ τῆς γλυκείας μορφῆς τοῦ πρωτομάρτυρος, ἣν θὰ στήσῃ ἐκεῖ ἡ Ἑλλὰς εὐγνωμονοῦσα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

142.

Χαρτ. 0,18×0,12. Αἰῶνος ΙΗ' *(φ. 374),*

1 (φ. 4α). **Γεωργίου Φραντζῆ** Χρονικόν.

Τελ. Θεοῦ δὲ βοηθείᾳ οὔτε τὴν Ναύπακτον παρέλαβεν οὔτε τὴν Ἁγίαν Μαύραν· ἀλλ' ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μετ' αἰσχύνης. Πρβλ. ἐκδ. Βόννης σελ. 452, 20. Ὁ κῶδιξ πλὴν τῆς παραλείψεως τοῦ ἐν τῇ ἐκδόσει ἐκείνῃ ἐπιλόγου (σ. 452, 21—453, 7) ἔχει ἀξίας λόγου ἐξ αὐτῆς διαφοράς.

2 (φ. 331α). «Βιβλίον Ε' ἔνθα καταγράφομεν τὴν διάλεξιν τῶν ὀρθῶν τῆς πίστεως δογμάτων ἡμῶν· ἣν ὁ σοφότατος κὺρ **Γεννάδιος** μετὰ τοῦ ἀμηρᾶ ἐποίησε, καὶ τὴν ἐξήγησιν αὐτῶν τουρκιστί· ἔτι δὲ καί τινα κανόνα καὶ κατὰ τῶν Λατίνων καὶ κατὰ τῶν Ἀρμενίων σύνοψίν τινα μικράν, πόθεν δηλ. ἤρξατο ἡ αὐτῶν αἵρεσις.

Εἰδικώτερον αἱ τρεῖς αὗται πραγματεῖαι φέρουσι τὰς ἑξῆς ἐπιγραφάς. α' (φ. 331α) Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Κυρίου *Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου* καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, ὁμιλία περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν Χριστιανῶν ῥηθεῖσα ὅτε παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ Σουλτάνου Μεχμέτη ἐρωτήθη». Προτάσσεται ἑκάστοτε ἑλληνικὸν κείμενον, εἰς ὃ ἕπεται τουρκικὴ ἑρμηνεία, ἥτις λείπει, ἀφεθέντος κενοῦ χώρου, πλὴν ἢ ἐν φ. 332α καὶ 347β. — β' (φ. 348α) «Περὶ τοῦ αἰτίου τῶν Λατίνων σχίσματος ἀρχῆθεν, καὶ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς Γραικοὺς ἐν κανόνος σχήματι». — γ' (φ. 353α). «Ἐνθάδε γράφομεν τίνι τρόπῳ δεχόμεθα τοὺς Ἀρμενίους καὶ ὅπως ἀναθεματίζουσι τὰς ἑαυτῶν αἱρέσεις, καὶ περὶ τῶν αἱρεσιαρχῶν αὐτῶν ποῖοι εἰσὶ καὶ οἵας περιφρονήσεις παρὰ τοῦ Χοσρόου ἔλαβον, καὶ ταῦτα ἐν συνόψει πάντα». — δ' (φ. 356α). «Ἴδε καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς αἱρέσεως ταύτης».

Ἐν φ. 360α. Ἀντεγράφη τὸ παρὸν βιβλίον παρὰ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Οὐτζίτζης καὶ *Βαλιόβου Κυρίου Ἰωακεὶμ τοῦ ἐκ νήσου Πάτμου ἰδίᾳ χειρὶ ἅπαξ : εὔχεσθαι*

---

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος Τόμ. ΙΔ' σελ. 399.

οὖν ἅπαντες οἱ ἐντυγχάνοντες τούτου καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ· καὶ ὅ,τι εὕρηται ἐν αὐτῷ ἁμάρτημα μὴ μέμψηταί μου· ὅτι μόνος ὁ θεὸς ἔχε τὸ ἀναμάρτητον, μάλιστα ὅτι καὶ τὸ πρωτότυπον ὑπῆρχεν ἀδιόρθωτον· ἐγράφη δὲ τοῦτο : ἐν ἔτει : σωτηρίῳ : ,αψπθ' εἰς Βύζαντος πόλιν ἐν Ψαναρίῳ : —

Δέλτος ἀρχιθύτου Ἰωακεὶμ τυγχάνω,
θρόνον ὃς ἔχει νῦν γε τὸν τῆς Οὐτζίτζης.

Ἐν δὲ τῃ κάτω ὤᾳ πλαγίως· Ἀντιγραφεὺς (ἐκ τοῦ Συγγραφεὺς) ὑπάρχει ἔτι εἷς Κωνσταντῖνος Κόκκος Νάξιος, ὃς ἦτον ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει : — Ἐν φ. 360β διαγεγραμμένα. Ἐτοῦτο τὸ βιβλίον ὑπ : καὶ εἶναι, ἐμένα τοῦ Κωνσταντῖνου, καὶ ὁποιος τὸ ἀποξενώσει νὰ ἔχῃ τὴν κάταραν τῆς Παναγίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων». — Ἐν δὲ φ. 3β Δ. Κ. Κόκκος καὶ ἐν φ. 4α Δ. Κ. Κόκκος ἰδιοκτήτης τοῦ χρονικοῦ τούτου βιβλίου ἐν Νάξῳ τὸ ἔτος 1860.

3 (φ. 361α) «Βιβλίον κατὰ Μωάμεθ καὶ κατὰ Λατίνων : »

συντεθέν, ὡς βεβαιοῦσιν οἱ εἰδότες παρὰ τοῦ σοφωτάτου Ἱεροδιδασκάλου ***Ἀναστασίου Γορδίου*** τοῦ ἐξ Ἀγράφων, καὶ ἣν μέχρι τῆς ἐκείνου μακαρίας τελευτῆς πεφυλαγμένον ἐν ἀπορρήτοις, δι' αἰτίαν ἣν ἡ μακαρία ἐκείνη ψυχὴ οἶδεν, ἐφανερώθη δὲ καὶ ἐδόθη τοῖς αἱρουμένοις μεταγράψαι, παρὰ τῶν προσηκόντων ἐκείνῳ μετὰ τὴν εἰς θεὸν ἐκδημίαν αὐτοῦ, περιέχει δὲ θαυμαστά τινα καὶ ἀξιομνημόνευτα, φρικώδη τε καὶ δέους οὐ τοῦ τυχόντος (ἐκ τοῦ δέος οὐ τὸ τυχὸν) ἐμποιοῦντα τοῖς ἐσκεμμένως ἐντυγχάνουσιν, ἅτε τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλεεινῆς γενεᾶς θρηνώδη τὸ φῶς (γρ. σοφῶς ;) διηγούμενος καὶ παριστῶν σαφέστατα, ταῦτ' εἶναι τὰ τῆς ἀποστασίας ἡμέρας. Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς διαθήκης καὶ θεολογικῆς ὁμολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀοιδήμου φωστῆρος καὶ μεγάλου διδασκάλου κυρίου ***Ἀναστασίου Γορδίου*** τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ἐκ κώμης Μεγάλων Βρανιανῶν, ὅστις ἐξέλειπε τῆς παρούσης ζωῆς ἑβδόμη τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ὥρᾳ πέμπτῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ τὸ ἱερὸν καὶ καθαρώτατον αὐτοῦ σῶμα τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς τῇ καὶ σχολῇ αὐτοῦ τῇ κειμένῃ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ῥηθείσης κώμης, ἐν τῷ νάρθηκι ἐν τῷ μνημείῳ τοῦ μακαριωτάτου καὶ γέροντος αὐτοῦ κυρίου Εὐγενείου, πολλῶν πατέρων καὶ ἱερέων καὶ πλήθους Χριστιανῶν ἀναδραμόντων καὶ πάντων ὀδυρομένων τὴν ἀποδημίαν καὶ στέρησιν τοῦ καλοῦ πατρὸς καὶ φωστῆρος· ὅτι πάντων προΐστατο εὐεργετῶν καὶ νουθετῶν ὁ ἀείμνηστος ὡς ἄλλος οὐδεὶς τῶν κατὰ καιρὸν τοῦτον, ἦν δὲ ἐτῶν ἑβδοδήκοντα πέντε».

Ἕπεται πρῶτον μὲν ἡ ὁμολογία καὶ διαθήκη τοῦ ***Γορδίου***, ἧς ἐν τέλει ἐν τῇ μονῇ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τῆς κατὰ τὰ μεγάλα Βρανιανά : κατὰ τό: ,αψγθ', εἶτα δὲ τὸ «Περὶ τοῦ τίς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Μωάμεθ καὶ περὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων βασιλέων ἀπὸ τοῦ προφήτου Δανιήλ, καὶ περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Ναβουχοδονόσορος».

4 (φ. 367α). «Περὶ τοῦ τέλους τοῦ κόσμου καὶ περὶ τῆς ἁλώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος ὡς ἐξ ὕπνου ἐγερθεῖναι ἁγιωτάτου βασιλέως;».

Ἀρχ. Ὁ βασιλεὺς Ἐμμανουὴλ ὁ Παλαιολόγος ἠθέλησε ποτὲ ἐξετάσαι περὶ τοῦ ἑβδόμου αἰῶνος.

Τὰ παράφυλλα 1—3 καὶ 374 ἀποτελοῦνται ἐξ ἀποκομμάτων ναυτιλιακῶν ἐγγράφων τοῦ γαλλικοῦ ὑποπροξενείου Ἡρακλείου Κρήτης. 1778 οἷα ἴδε καὶ ἐν τῷ ἀρ. 169 Ἐν φ. 3β παρενεγράφη Δ. Κ. Κόκκος.

Τὸ φ. 330 ἄγραφον.

Στάχωσις διὰ βύρσης μετ' ἐπιτετυπωμένων ἁπλῶν γραμμῶν.

143.

Χαρτ. 0,225×0,16. Αἰῶνος XVI (φ. 8).

Σπάραγμα κώδικος περιέχοντος εὐχάς.

1 (φ. 1α) Εὐχὴ ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν.—2 (φ. 1β.) «Εὐχὴ τῶν κολύβων».—3 (φ. 3α). «Εὐχὴ λεγομένη παρὰ ἀρχιερέως ἢ πνευματικοῦ πατρὸς ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν τῶν ζωοποιῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων (κολ.).

Ἐν φ. 1α πολύχρωμον Τ καὶ ἐν φ. 1β καὶ 3β ἐρυθρὰ Ο καὶ Κ.

Στάχωσις νεωτάτη.

144

Χαρτ. 0,16×0,105. Αἰῶνος XVII (φ. 216).

Ἀδήλου Νηπτικαὶ ὁμιλίαι ἀνεπίγραφοι.

Κῶδιξ ἀκέφαλος καὶ κολοβός.

Τὰ φ. 159—215 ἄλλη χειρί.

Τὰ φ. 157, 158, 199, 200 καὶ 216 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου περιβεβλημένου διὰ λευκῆς περγαμηνῆς ἀγράφου.

145.

Χαρτ. 0,158×0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 162).

1 (φ. 1α). «**Ἀπολιναρίου** Μετάφρασις εἰς τὸν Ψαλτῆρα».

Ἐν τέλει ,αψοζον : φ 15ον Ἄγγελος (;) ὁ Μελάχθων.

2 (φ. 163). «Ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ εἰρήνῃ, ἣν ἡ ἀεισέβαστος εὐτυχὴς εὐσεβὴς μεγάλη πασῶν τῶν Ῥωσιῶν αὐτοκράτωρ Αἰκατερίνα βα : μετὰ πολλάς τε καὶ μεγάλας ἃς διά τε γῆς καὶ θαλάσσης ἤρατο νίκας τοῖς Χριστιαν (διαγεγραμμένα)οις ἐχάρισατο· ᾖσεν **Εὐγένιος ἱεροδιάκονος ὁ Βούλγαρις.**»

Ἐν τέλει· Ἔτει κοσμοσωτηρίῳ αψοζω

Τὰ φ. 158—162 ἄγραφα.

146.

Χαρτ. 0,187×0,11. Αἰῶνος XVII καὶ XVIII (φ. 184).

1 (φ. 1α). Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου.

Ἀρχ. (ἀκέφ). καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι αὐτὸν τὰ τῆς προπαιδείας γράμματα παρέζωχαν αὐτόν, τὰ τῆς ῥητορικῆς ἀναγινώσκειν βιβλία· γενομένου δὲ αὐτοῦ δωδεκαέτοῦς χρόνου

2. (φ. 24α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος καὶ Μαρίας τῆς συμβίου αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου».

Ἐν τέλει· εὔχεσθαι ὑπὲρ εμου του ἁμαρτωλου Σηλβέστρου μοναχοῦ.

3 (φ. 73β). **Νικολάου** τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ **Πατριάρχου** Στίχοι περὶ διαιτης, εἰς τὸν πρῶτον τοῦ Ἁγίου ὄρους· κῦρ Ἰωανικιον τὸν εἰς τὸν πρωτάτον τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου ὄρους δηλονότι προϊστάμενος».

Γέγραπται καταλογάδην.

4 (φ. 81β). «Ἀπόκρισις πρός ἀδελφόν».

Ἀρχ. Ἀδελφὸς ἦλθεν πρὸς τὸν μέγαν Ἠσαΐα.

5 (φ. 92α). «Θρῆνος του αυτου **ἀββᾶ Ἠσαΐου**».

6 (φ. 95α). «Περὶ ὅτι βλαβερά ἐστιν ἡ συνομιλία τῶν μοναχῶν μετὰ τῶν κοσμικῶν».

7 (φ. 111β). «Λόγος διδασκαλικὸς **μεγάλου** τινὸς **γέροντος** πρὸς τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν·.· ὅτάν δὲ ἀναγνοὺς μὴ ῥαθύμως τὸν λόγον· οὐκ ἂν ἐκζητήσειε πλείονας λόγος· εἷς γὰρ λόγος κράτειται εἰς σωτηρίαν».

8 (φ. 134α). Διήγησις Γεροντικοῦ ἀνεπίγραφος..

Ἀρχ. Γερων τὶς ἐκαθέζετο ἐν τῇ ἐρήμῳ.

9 (φ. 140α). «Ἀλφάβητος περὶ ψυχικῆς σωτηρίας».

Στίχοι γεγραμμένοι καταλογάδην. Ἀρχ.

Ἄνθρωπε πάσχεις καὶ θαρεῖς το κάμνοις νὰ κερδαίσσης
Κακοπαθεῖς καὶ μάχεσαι θέλεις νὰ τὸ πλουτήσεις·
ὅταν οὖν λάβεῖς τὸ ποθεὶς χαρὶς καὶ εὐθυμήσεις·
ὁ θάνατος ἁρπάζει σας, το τέλος τί κεδένεις.

10 (φ. 144β). Ἑτέρα ἀλφάβητος διὰ στίχων ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ἀθάνατον κριτήριον δικαιοκρίτης.

Ἕπεται ἐν φ. 146β. Πρῶτος ερος φιλοσοφίας μελέτη θανάτου.

11 (φ. 147α). «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως».

12 (φ. 163α). «Ἕτερος κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».

13 (φ. 175α) «Ἀκολουθία εἰς ἀρχὴν σπόρου».

14 (φ. 179α). «Ἀκολουθία τῆς Τραπέζου».

Ἐν τέλει (φ. 184α) μονοκονδυλικῶς. Μιχαῆλος ἡγούμενος ὁ Θεόδωρος (;) 1748.

Ἐν φ. 161β—162β τροπάρια, ἐν φ. 184β ἀπόσπασμα εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τῶν φ. 1β καὶ 2α λίαν ἀνορθόγραφον σημείωμα Εὐθυμίου ἱεροδιακόνου μοδοσις ὡς δῆθεν γράψαντος τῇ 25 Ἰουλίου 1737.

Τὰ φ. ὑπ' ἀρ. 11, 12 καὶ 14 ἄλλῃ ἀρχαιοτέρᾳ γραφῇ τοῦ ιζ' αἰῶνος. Ἄλλη δὲ πάλιν χεὶρ ἧ γράψασα τὸ ὑπ' ἀρ. 13.

Στάχωσις νεωτάτη.

147.

Χαρτ. 0,29×0,205 Αἰῶνος XVIII (φ. 232)

Οἱ κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων μὲ ταῖς ἐξήγησαις αὐτῶν· καὶ σύνταγμα **Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως** περὶ σιμωνίας· ποιηθέντες καὶ ἐξηγηθέντες παρὰ **Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ** γεγονότι μεγάλῳ δρογγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ προτασικρήτῃ».

Προτάσσεται (φ. 2α—8α). «Κατάλογος τῶν κανόνων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων» ἀκολουθοῦντος τοῦ καταλόγου τῶν συνοδικῶν κανόνων.

Ἐν τέλει· Παρθενίου ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγκέλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησία καὶ λέξεις τινὲς διαγεγραμμέναι. Τούτων τὸ μὲν Παρθενίου διωρθώθη ἄλλῃ χειρὶ εἰς Παϊσίου, τὸ δὲ μεγάλης διεγράφη καὶ ἀντὶ τῶν ἄλλων διαγεγραμμένων λέξεων ἐγράφη Κυθήρων. Ἀνωτέρω δὲ Παϊσίου ἱερομονάχου καὶ σακελαρίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κυθήρων.

Τὰ φ. 8β, 85α, 99β—101β, 135β, 140α—141β ἄγραφα. Δύο κινητὰ ἔγχρωμα σειρήτια ὡς σελιδοδεῖκται.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

148.

Χαρτ. 0,31×0,20 Αἰῶνος XVI (φ. 232)

Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου Λόγοι.

Ὁ κῶδιξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Μεταξὺ τῶν φ. 47β καὶ 49α 220β καὶ 221α, 227β καὶ 229α κενά. Ἀτελὴς δὲ καὶ ὁ τελευταῖος λόγος «*Τοῦ αὐτοῦ* περὶ ὑπομονῆς, νη'» τελευτῶν ἐν ταῖς λέξεσιν «ἐξαπορηθῆναί καὶ πᾶσαν δοθῆναι εἰς πειρασμοὺς καὶ θλίψεις, ἃς οὐ δύνα. Ἀλλ' ἐν νεωτέρῳ χρόνῳ μετὰ μὲν τὸ δύνα ἐτέθη.—κάτωθεν δὲ προσεκολλήθη ἐρυθρὸν κόσμημα ἐξ ἄλλου κώδικος πρὸς δήλωσιν τέλους.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περικαλυπτομένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

149.

Χαρτ. 0,30×0,207. Αἰῶνος XVII (φ. 154).

Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου Κυριακοδρόμιον ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τῶν ὁμιλιῶν ἄκομψον ἐρυθρὸν ἐπίτιτλον μετ' ἐρυθροῦ ἀρχικοῦ γράμματος.

Ἐν φ. 151β ἀπὸ Χριστοῦ αφχθ ηῶςω καὶ κατωτέρω νεωτέρᾳ χειρὶ ἀνορθόγραφον σημείωμα, καθ' ὃ ὁ κῶδιξ ὑπῆρχε τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περικαλυπτομένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σώζεται ὁ ἕτερος τῶν θηλυκωτήρων.

150.

Χαρτ. 0,33×0,29. Αἰῶνος XIX (φ. 280).

«Νόμος. Κριτῆς δίκαιος Χριστὲ σὺ μόνος πέλις».

Ἀρχ. Πρέπει τὸν κριτήν, τοῦ τέστιν τὸν ἀρχιερέα νὰ μιμῆται τὸν δίκαιον κριτὴν καὶ μέγαν ἀρχιερέα.

Ἐν τέλει (φ. 257α—β.) Τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ αἰώνιος ἡ προσκύνησις κἀμοὶ τῷ αἰσχρῷ καὶ ἁμαρτωλῷ ἡ συγχώρησις, ἀμήν.

Εἴπερ παρεσφάλημεν ἔκ τινος τύχης,
ἄνθρωποι μὴ κρίνετε βροτὸς ἔγωγε
καὶ σφαλμάτων πέπληημαι ἄχρι σφονδήλου,
Σύγνωτε τοίνυν ἀδελφοὶ καὶ πατέρες,
ἵνα θεὸν εὕρημεν ἵλεων πάντες·
ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ κρίσει.
Τῷ ἐμπόνως γράψαντι, τῷ κεκτημένῳ,
τῷ δ' ἀναγιγνώσκοντι μετ' εὐλαβείας,
τοὺς τρεῖς τούτους φύλαττε, ὦ Παναγία.

Ἐτελειώθη ὁ παρὼν ἐκκλησιαστικὸς βασιλικός τε καὶ πολιτικὸς νόμος παρ' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Ἀναγνώστου Παπαδοπούλου τοῦ ἐκ χώρας Λαγκάδας τὸ ἐπικλεῖν Μηχαλίτζης μετὰ κόπου πολλοῦ καὶ πόνου. Διὰ ἐξόδου τοῦ καπετὰν κῦρ Χριστοδούλου, τὸ ἐπικλεῖν Χριστέας· εἰς γίαν αὐτοῦ, καὶ ἐκ ψυχηκῆς σωτηρίας· ἀμήν. Ἐν ἔτει αωδ. 1802· δεκεμβρίου Κ' 20 —"Ερρωσθαι δὲ οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ γράψαντος εὔχεσθε· καὶ ἄν που τις σφάλμα εὕρῃ, διορθάτω· ἀνθρώπινον γὰρ τὸ ἁμαρτάνειν, ὅτι οὐκ ἐν γνώσει ἀλλ' ἐκ παραδρομῆς καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἐγένετο: — "Οταν οἱ ξένοι χαίρονται, ὅταν οἰδοῦν πατρίδα, καὶ οἱ θαλατεύοντες εὑροῦν καλοὺς λιμένας, οὕτω καὶ οἱ βίβλῳ γράφοντες ὅταν εὕρουν βιβλίου τέλους.

Ἀπὸ φ. 258β—278β «Πίναξ σὺν θεῷ τοῦ παρόντος ἐκκλησιαστικοῦ, Βασιλικοῦ τε καὶ Πολιτικοῦ νόμου», οὗ ἐν τέλει Σοῦμα ὅλα τὰ κεφάλαια τοῦ νόμου ἀπὸ σανίδιον ἕως σανίδιον ωιά' 80011 ὁ δὲ φύλα ἀπὸ ἀρχὴ ἕως τέλος σ'ι—290.

Ἐν ἀρχῇ τοῦ Νομοκάνονος καὶ τοῦ Πίνακος ὡραῖα ἔγχρωμα ἐπίτιτλα κοσμεῖται δὲ ὁ κῶδιξ καὶ ὑπὸ μεγάλων ἐγχρώμων ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τὰ φ. 279—281 ἄγραφα, ὧν εἰς τὸ φ. 280β παρενεγράφησαν πλὴν τινων ἀσημάντων σημειωμάτων καὶ τάδε. 1821 Μαρτίου 24 ἄνηξε τὸ σεφέρι καὶ ἐμαζόχτικαν εἰς Καλαμάτα· ὁ μπέεις. Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης καὶ εἴ καπετανέοι· καὶ ἐσύναξαν τὸ ἀσκέρη. Καὶ κατωτέρω. Τὸν καπετανέον τὰ ὀνόματα· Καπετὰν Παναγιωτης Τρουπάκος· καπετὰν Νικολάκις Χριστέας· καπετὰν Γιάνις ἀδελφὸς τοῦ Πετρόμπεη· καπετὰν Διμητράκις Τζηγγουράκος· καπετὰν Γιοργάκις Χριστοδουλάκις· καπετὰν Γεώργις Ντουράκις· καπετὰν Πανάγος Στρατάκις· καπετὰν Θομᾶς Βενητζανάκις· αὐτὰ εἶνε τὰ ὀνόματα τον καπετανέον· ὅπου ἐβρεθήκαν εἰς αντημαγίαν τοῦ Τούρκου.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ἐμπροσθίῳ περικαλύμματι Μαρτίου 25 . . .

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου περιβεβλημένου διὰ περγαμηνῆς μετὰ τεσσάρων βυρσίνων λωρίων.

151.

Χαρτ. 0,235×0,16. Αἰῶνος XIX (φ. 133).

«**Ἰωάννου Πετριτζοπούλου** τοῦ ἐκ Κέρκύρας Ἀνέκδοτα ποιήματα».

Προτάσσεται ἐν φ' 2—8 α') Βιογραφία τοῦ ποιητοῦ ἔντυπος ὑπὸ Σπυρ. Δε Βιάζη ἐν τῷ τοῦ Ἰωάννου Σπυρ. Καλλενᾷ Κερκυραϊκῷ Ἡμερολογίῳ τοῦ 1909 β') δύο διάφοροι ἔντυποι ἀχρονολόγητοι ἐκδόσεις ἐκ τῶν ποιημάτων τοῦ Ι. Π. γ') χειρόγραφά τινα νεώτερα συμπληρώματα.

Τὰ πλεῖστα τῶν ποιημάτων ἑλληνιστί, ὀλίγα δέ τινα ἰταλιστί. Τὰ φ. 20, 31β-34β, 57β, 58α, 63β-71α, 79β-85β, 90α-97β, 107β-110α, 111β-121β, 128β-133β ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

152.

Χαρτ. 0.15×0,97. Αἰῶνος XVII (φ. 256).

Εὐχολόγιον.

1 (φ. 2α). «Ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα, ἤτοι ἐπὶ εἰσαγωγικῆς».— 2 (φ. 8α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος ἤτοι τοῦ μανδίου.— 3 (φ. 35β). «Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος».—4 (φ. 104α) «Κανὼν εἰς ψυχοραγοῦντα, ποίημα ***Ἀνδρέου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου***». 5 (φ. 113β). «Εὐχὴ εἰς ψυχὴν κρινομένην».—6 (φ. 114β) «Εὐχὴ ὑπὸ τῶν ἀλόγως ὑπό τινων ἀφοριζομένων ἢ λόγῳ ἑαυτοὺς δεσμευόντων»—7 (φ. 116β). «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά».— 8 (φ. 118α). «Εὐχὴ ἑτέρα».—9 (φ. 122α). «Εὐχὴ ἐπὶ μιαροφαγησάντων».—10 (φ. 123β). «Τάξις γινομένη εἰ συμβῇ μιαρόν τι ἢ ἀκάθαρτον παρὰ χρῆμα αἴρεσθαι καὶ ῥίπτεσθαι ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν...—11 (φ. 125β) «Εὐχὴ ἐπὶ αρου τινος ἐμπεσόντος εἰς φρέαρ...».— 12 (φ. 128α). «Εὐχὴ τοῦ ἐξοδιαστικοῦ».—13 (φ. 171β). «Περὶ τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας, ὅταν μέλλει ἀποδημεῖσαι τῆς ἐν ταξειδίῳ.— 14 φ. 176α). «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου ψαλλομένη ὑπὸ ζ' ἱερέων συναχθέντων ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν οἴκῳ».—15 (φ. 228α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ» — 16 (φ. 245β). «Τάξις γενομένη εἰς τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον καὶ καμιλαύχιον».—17 (φ. 248α).—«Εὐχὴ συγχωρετικὴ ὑπὸ ἀρχιερέως ἢ ἱερέως.— 18 (φ. 255α). «Κυριακοδρόμιον τῶν ἑωθινῶν καὶ τῶν εὐαγγελίων».—19 (φ. 256α). «Ἐδῶ ἄρχονται ο τέσσαρι ἐ εὐαγγελισταί. ἀπὸ τοῦ κατὰ Λουκὰν τὸ εὐαγγέλιον, ἀρχὴ κεινὰ ἀπὸ τὰς κζ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός». (κολ.).

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 ἄλλῃ χειρί· ἄνω δ' ἐν τῇ ὤᾳ τῶν φ. 171β καὶ 172α: ἐτοῦτα τὰ γράμματα, τῆς ὑψώσεως τῆς Παναγίας τὰ ἔγραψεν ὁ Συμεών, ὁ Καληφω.

Τὰ φ. 1, 101β—103β, 127β, 253β 254β ἀρχῆθεν ἄγραφα.

Εἰς τὸ φ. 1β παρενεγράφησαν + εὐχολόγιον... ἐκ τῆς.. (ἀφανῆ τὰ λοιπά). Εἰς τὰ φ. 101β, 102β, 127β παρενεγράφησαν εὐχαί. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθίᾳ πινακίδι + Εὐχολόγιον παπα Παρθενίου ἐκ τῆς Πέτρας. Ἐν φ. 127β καὶ τόδε.

+ Δῶρον τὸ παρόν, τοῦ θεοῦ συνεργεία
ἔγραψεν ἰδοὺ ὁ Δανιὴλ τῆς Πέτρας.
Πέτρα ἔρημος, ὑπὸ αἰσχρὸν ἀνθρώπων :—

Ἐν φ. 103β + Ἐνθύμησις διαμνημόσυνον Ντόνου. Κυράτζα, Αἴκα. Μαργαρίτα. Καὶ κατωτέρω· Τοῦτα δίκα γράμματα' διόλου. ἐψηφοῦντε σήραν τρούτη ά. α. α, ε. ε. ζ. θ. Ἐν φ. 251α ἔπη ἔτους ἔπταλης χίληοστο εκατοστὸ δέκατο τετάρτο, Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ γραφῇ. Το πάρὸν δηληον ηπαρχη του Ἡσανιτου Διαξολήτι. Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 256β. + Ετουτο το δηβληο ήνε τοῦ παπα Φηλάρετου καὶ ήτης το ἀποτίκνόση νὰ ἔχη τη γκατάρα τῆς παναγίας. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθίᾳ πινακίδι + Σαβατηανι + Σκαρλάτη.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

153.

Χαρ. 0,21×0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 113).

«Πνευματικὸν ἐντρύφημα τοῖς τὴν κατ' ἀρέσκειαν τοῦ θεοῦ βιοτὴν ἐξαιτουμένοις καὶ τὸ σῶμα τῷ πνεύματι δουλαγωγεῖν καὶ ὅλως ἀπαθῶς βιοῦν ἑλομένοις. Ἐκ πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων συγγραμμάτων, μάλιστα δ' ἐκ τῶν τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ, Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ, Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ καὶ Μαξίμῳ τῷ ἁγιωτάτῳ πεπονημένων, συνεῤῥανισθέν, καὶ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ξυντεθέν. Παρὰ τοῦ ταπεινοῦ τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει Ἑλληνικῆς σχολῆς γυμνασιάρχου **Σταματίου**
-ου
Παπᾶ ἐκ Κορωνοφωλέας, κατὰ τὸ αψνς ἔτος. ἀπὸ θεογονίας. Βοηδρομιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ.

Τὰ ἐμπρόσθια δύο παράφυλλα καὶ τὰ φ. 111β—113 ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

154.

Χαρτ. 0,20×0,135. Αἰῶνος XV (φ. 178).

Μηναῖον Μαρτίου ἀπὸ στ'—κθ' (κολ.).

Κῶδιξ τιλφόβρωτος ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τελευταίοις φύλλοις, λίαν ἐφθαρμένοις.

Στάχωσις νεωτάτη.

155.

Χαρ. 0,245×0,14. Αἰῶνος XVIII (φ. 285).

Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας Ἐξηγήσεις εἰς ῥητὰ τῶν εὐαγγελίων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἄρχονται ἀκέφαλοι ἀπὸ τῆς περὶ τῶν μυροφόρων διὰ τὴν τρίτην Κυριακήν. Τελευταία δὲ ἡ περὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Ἐν φ. 286 σκαρίφημα τῆς Θεοτόκου βρεφοκρατούσης. Τὸ φ. 1 ἐσχισμένον κάτω κατὰ τὸ ἥμισυ.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς ἀγράφου.

156.

Χαρτ. 0,205×0,14. Αἰῶνος XVI (φ. 184).

1 (φ. 2α). «Ἀποστολοευάγγελα τῆς ἑβδομάδος καὶ Εὐχαί».

2 (φ. 61α. «Εὐχαὶ εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον».

3 (φ. 68α). «Εὐχαὶ τῶν ἁγίων βαπτισμάτων, ἃς ποιεῖ ὁ πατριάρχης· προηγησαμένων τῶν εἰρημένων· μάλιστα δὲ τῷ ἁγίῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας».

4 (φ. 76α). Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπολοῦσαι τὸν φωτισθέντα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ».

5. (φ. 78β). «Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγίσαι παῖδα· λαμβάνον ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ γεννήσεως αὐτοῦ».

6 (φ. 82α). «Εὐχὴ εἰς γυναῖκα λεχώ».

7 (φ. 83α). «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου ἁγιαζομένου ὑπὸ ἑπτὰ πρεσβυτέρων».

8 (φ. 119). «Τὰ ια' ἑωθινὰ εὐαγγέλια».

9 (φ. 138α). «Τάξις καὶ ἀκολουθία ἐπὶ τελευτήσαντος μοναχοῦ».

10 (φ. 168α). «Εὐχαὶ διάφοροι ἐπὶ ἀνομβρίᾳ».

Ἕπονται διάφοροι ἄλλαι εὐχαί.

Τὰ φ. 1, 131β, 132, 182β, 184 ἀρχῆθεν ἄγραφα. Εἰς φ. 1α παρενεγράφησαν τάδε· ἡ δέλτος αὕτη ὑπάρχει τοῦ ἐν ἀρητῆρσιν Σακελαρίου τὸ ἐπίκλην Σπαθῆς. Ἐν φ. 1β καὶ δὴ μεταταῦτα ἐπροσηλόθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς κοιμήσεως τῆς ἐπονομαζομένης (ἕπεται λέξις δυσανάγνωστος).

Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τοῦ φ. 2α. + Τὸ παρὸν βιβλίον, κτῆμα Ἀθανασίου ἱερέως· καὶ σακελαρίου, (εἶτα ἄλλῃ χειρὶ) μετὰ δὲ ταῦτα ἐπροσηλόθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς ὀνομαζομένης (ἐσχισμένον τὸ ὄνομα) καὶ κανεὶς μὴν τολομίσι κτλ.

Ἐν φ. 131β καὶ 132α κακόγραφα σημειώματα τοῦ Θεσσαλοῦ ἱερομονάχου Κωνσταντίνου τῶν ἐτῶν 1849 καὶ 1852.

Ἐν φ. 184 μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίων α') + Τὸ παρὸν βιβλίον τὸ ἀφηέρωσεν ὁ κὺρ Στεφανὸς τοῦ πνευματικοῦ εἰς τὸν ναὸν τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, διὰ
—ω —
μνημόσυνον τῶν γονέων αὐτοῦ, ἔτους ζρλγ Δεκέμβριος εἰς τὰς κ. β') Νῦν λαβὼν αὐτό, ὁ εὐλαβέστατος σακελάριος· εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ ὅτι ἐντυγχάνει ἐκ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ·

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

157.

Χαρτ. 0,18×0,142. Αἰῶνος XVIII (φ. 159).

«Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου κυρίου **Νικολάου Καβάσιλα** περὶ τῆς θείας λειτουργίας ἐξήγησις».

Προτάσσονται τὰ περὶ Νείλου Καβάσιλα ἐκ τῆς *Μελετίου Ἀθηνῶν* Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τομ. Γ' σ. 174.

Τὰ φ. 1α, 159 καὶ τὰ μετ' αὐτὰ μὴ ἀριθμηθέντα ἔμειναν ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη.

158.

Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 65).

Κανόνες.

1 (φ. 1α). «Ἕτερος κανὼν νεκρώσιμος εἰς ἦχον β'. — 2 (φ. 10α). Ἕτερος κανὼν εἰς κοιμηθέντας». — 3 (φ. 18β). «Ἕτερος κανὼν εἰς κοιμηθέντας». — 4 (φ. 26β). «Κανὼν ἕτερος εἰς κοιμηθέντας». — 5 (φ. 33α). «Ἕτερος κανὼν εἰς κοιμηθέντας». — 6 (φ. 40β). «Ἕτερος κανὼν νεκρώσιμος». — 7 (φ. 45α). «Ἕτερος κανὼν εἰς κοιμηθέντας».

2 (φ. 56β). «Ἀκολουθία εἰς μνημόσυνον νεκρῶν ἤγουν εἰς κόλυβα τῶν κεκοιμημένων».

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

158α.

Χαρτ. 0,155×0,108. Αἰῶνος XVII (φ. 66—129).

Ἀκολουθίαι.

α' (φ. 66α). Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ σχήματος ἀκέφαλος. Ἀρχ. . . . ἐν τοῖς πειρασμοῖς, μὴ ἀθύμει ἐν τῇ νηστείᾳ. — β' (φ. 82β). Ἀκολουθία τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος». (κολ.).

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

158β.

Χαρτ. 0,15×0,103. Αἰῶνος XVIII (φ. 130—229).

1 (φ. 130). Διήγησις ἀνεπίγραφος καὶ ἀκέφαλος περὶ ἱερέως ἁμαρτωλοῦ, ἐν ᾗ καὶ μνεία τοῦ ἁγίου Μερκουρίου.

Ἀρχ. . . στόματος φαγεῖν μέλεις; ὁ δὲ ἱερεὺς ἀντεῖπεν πρὸς τὸν ἄγγελον· ἐπειδὴ οὕτως με ἀφόρισας ἔσῃ καὶ ἐσὺ ἀφορισμένος· καὶ ὢ τοῦ θαύματος εὐθὺς ἀποπτερώθη ὁ ἄγγελος καὶ ἔμεινεν ὡς ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

2 (φ. 137β). «Διάταξις **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** πρὸς τοὺς ἱερεῖς».

Ἀρχ. Πρέπει τοὺς ἱερεῖς νὰ εἶναι πάντοτες ἐν ερήνει πολλῇ.

3 (φ. 139α). «Διήγησις ὠφέλιμος περὶ μετανοίας» δείχνουσα ὅτι δὲν εἶναι καμίαν ἁμαρτίαν νὰ νικήσι τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ. ἐὰν θελήσῃ καὶ ὁ διάβολος νὰ μετανοήσῃ δυνατὸς εἶναι ὁ θεὸς νὰ τὸν δεχτῇ».

Ἀρχ. ἕνας ἅγιος ἀσκητὴς μέγας εἰς τὸν παλεὸν καιρὸν ἐνίκησε τοὺς πολέμους τῶν δαιμόνων.

4 (φ. 147α). «Ἑτέραν διήγησιν περὶ μετανοίας».

5 (φ. 162α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** Λόγοι διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθεῖναι».

6 (φ. 178β.) «Διήγησις περὶ ἱερέων, διακόνων καὶ μοναχὸν τὸν μὴ ψαλόντων τὴν παραδομένην ἀκολουθίαν ὑπὸ τῶν πατέρων, τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἤγουν μεσονυκτικόν, ὄ ρ θ ρ ο ν, ὥρας, ἑσπερινὸν καὶ ἀπόδειπνον».

7 (φ. 180α). «Διήγησις ἐκ τοῦ γεροντικοῦ, περὶ τοῦ οὐ χρὴ προτιμᾶν τῆς προςευχῆς τὴν διακονίαν· διαβολικὸν γὰρ τοῦτο καὶ ἄκουσον».

8 (φ. 182α). «[Δ]ιήγησις ὀφέλιμος δηλοῦσα ὅτι ὅσοι Χριστιανοὶ, εἰ μοναχοὶ· εἴτε λαικοὶ, εἰσὶ ὑπὸ κανόνος· οὐδεὶς ἴστατε ἐν τῇ λειτουργίᾳ εἰς τὸ καθολικὸν ἀλλ' ἐν τῶ νάρθηκοι· **Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου** (κολ.)

9 (φ. 186α). «Διδαχὴ καὶ παραίνεσις· εἰς καθέκαστον Χριστιανὸν εὐσεβῆ καὶ ὀρθόδοξον Λόγοι ὀφέλιμοι περι μετανίας καὶ ἐξομολογήσεως».

10 (φ 192β). «Λόγος περὶ τῆς δευτερὰς παρουσίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· τοῦ ἁγίου **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου** ποῖοι ἄνθρωποι κρίνονται καὶ ποῖοι δὲν κρίνονται».

11 (φ. 207α). «Λόγος ἁπλῶς καὶ ὠφέλιμος· κατα πολλὰ περι τοῦ ἀπέχεσθαι ἔργον τῆς ἁγίας Κυριακῆς καὶ μεγάλων ἑορτῶν καὶ ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἐν τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ διπλὴν ὑποστήσονται τὴν ζημίαν καὶ κατα μεθυόντων καὶ χορευόντων».

12 (φ. 221α). «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ τῆς βίβλου τῆς καλουμένης Μελίσας· φρικτὴ καὶ παράδοξος περι ἀναξίων ἱερέων. (κολ.).

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

158γ.

Χαρτ. 0,15×0,10, Αἰῶνος XVIII (φ. 230—237).

1 (φ. 230α). Ἀδήλου Ὁμιλία ἀκέφαλος.

Ἀρχ...τεύεται· ἐπὰν τὸ θέατρον λυθεῖ· οὐδεὶς στεφανοῦτε, οὐδεὶς ἀγωνίζεται.

2 (236α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγος περι εὐχῆς καὶ νηστίας καὶ ἐλεήμοσύνης καὶ μετανοίας» (κολ).
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

158δ.

***Χαρτ.** 0,16×0,10 **Αἰῶνος** XVIII(φ. 238—250).*
Ἐκκλησιαστικὰ μέλη παρασεσημασμένα.
Κοινωνικὰ κατ' ἦχον ***Μανουὴλ τοῦ Χρυσάφη*** καὶ τοῦ αὐτοῦ ὀργανικά.
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

159.

***Χαρτ.** 0,148×1,10 **Αἰῶνος** XVII (φ. 97).*
Κανόνες παρακλητικοὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εὐχαὶ καὶ πένθη **Φηκαρᾶ μοναχοῦ.**
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

159α.

***Χαρτ.** 0,15×0,108. **Αἰῶνος** XVII (φ. 98—226).*
1 (φ. 98α). Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι «ἤτοι τῶν διαφόρων ἁγίων, ψαλλόμεναι εἰς ἕνα καὶ εἰς πολλοὺς κατὰ τάξιν ἁγίους».
2 (φ. 197β). Δοξαστικά, Θεοτοκία καὶ στιχηρὰ προσόμοια (κολ.).
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

159β.

***Χαρτ.** 0,155×0,105. **Αἰῶνος** XVI (φ. 227—365).*
1 (φ. 227α). «Ἐξηγήσης σὺν ἐροταποκρίσεσιν».
Ἀρχ. Ἡ σοφία καδόμησεν αὐτῇ οἶκον καὶ ὑπηρησεν στύλους ἑπτά. Ἡ σοφία ἐνταῦθα τὸν θεὸν λέγει· ὠκοδοσεν τὴν ἐκ παρθένου σαρκα ὡς προεῖπεν.
(φ. 232β). Περὶ μέτρων μήκους.
3 (φ. 232β). Περὶ τῶν τεσσάρων ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου.
4 (φ. 233α). Γραμματικοὶ κανόνες. (ἀκεφ.).
Ἄρχονται ἀκέφαλοι ἀπὸ τοῦ ιε' διὰ τῶν λέξεων τὴν ἀρχὴν τοῦ ῥήματος τὸ οι δφ (—δίφθογγος) εἰς ω μέγα τρέπεται. — Ἕπεται πρῶτον «τῶν γ αἰσώπων (—τριτοπροσώπων) κανὼν ις».
Μένουσι κολοβοὶ ἐν φ. 251β.
5 (φ. 252α). Παλαιὸν (περίληψις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης).
Ἀρχ. (ἀκέφ.)... ποίησεν, τὸ φῶς ἤγουν ἡμέρα καὶ νύκτα. Τῇ δευτέρῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Τέλ. ταῦτα τοῦ Δαβὶδ καὶ πλείονα τοῦ ὀδυρομένου. παραδρομεῖτε ταῦτα παρεσάμενοι δόξαν Χριστοῦ ἀναπέμψωμεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αιωνας τῶν αἰώνων ἀμήν. Τέλος τοῦ Παλαιοῦ

6 (φ. 361β). «Ἱστορία περὶ τοῦ Ὀξύου βασιλέως».
7 (φ. 362α). «Ἐπληρώθησαν αἱ κε' ἱστορίας ὧς μέμνηται ὁ Θεολόγος. Ἑρμηνεία».
8 (φ. 362β). «Ὀνόματα τῶν μεγάλων ποταμῶν».
Ἀρχ. Γεῶν. φυσών. Τίγρης. Ἐφράτης.
9 (φ. 363β). «Ὀνόματα τῶν μεγάλων ὀρῶν».
Ἔχουσιν ὧδε. Ἄτλας. Ὄλυμβος. Ἀραράτ. Θαδώριον. Σιναῖον. Πυριναῖον. Κιθαρόνιον. Θεομόνιον. Ἑρμόνιον.
10 (φ. 363β). Γενέσεως,
Ἀρχ. Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Μαδιὰμ ἐκ τῆς ἐσχάτης αὐτοῦ γυναικὸς Χετούρας ἐξ οὗ τῶν Μαδιανιτῶν τὸ γένος. Τελ. Γώγ. ἀφ. οὗ Γότθοι· Σεργομάμ· ἀφ' οὗ Ἀρμένιοι.
11 (φ. 364β). «Πατριαρχῶν Κωνσταντίνου πόλεως».
Ἀρχ. α [Στ]άχυς, ὁ ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα. Τελ. πδ Ἰγνάτιος πάλιν ἐ καὶ ἐξεβλήθη· πε' φώτιος.
Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 286β χειρὶ μεταγενεστέρᾳ. Ἐνθύμισοις ὅταν ἐσκοτείσθη τῶ φεγκάρι τὴν είμέρα τοῦ ἁγίου Βασιλείου εἰς τὴν προτην (καὶ πάλιν εἰς τὴν πρότην διαγεγραμμένα) Εἰοναρίου μοινὸς—και τοσον εισκοτεισθι οτες εγάθη πάντελος· Ἐν τῇ κάτῳ ὤᾳ τοῦ φ. 287α. Καὶ εἰς τὰς ιε' τόσων ἐσείσθη ὑ γῆ, οπου πολὰ κάστροι ἐγκρεμοίσθισαν και πιολα μοιτζήτεια εγκλάσθησαν και εκρατεισαν ημερας ιστ οπου εσιοταν απο τροις φορες την ημεραν και εκρατεισαν ἕος τον φεβροαριον μινα: — Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ φ. 314β. Ἐτοῦτο το χαρτὴ ηνε τοῦ Χρήστου του δασκάλου και ὅπης το πάρη να ηνε αφορησμένος.
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α' — 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1921

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 38

1921

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

160.

Χαρτ. 0,31×0,20. Αἰῶνος XVI (φ. 427).

1 (φ. 1α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 1α). «Εἰς τὸν Τελώνην καὶ Φαρισαῖον». — β' (φ. 9α). «Εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν».—

2 (φ. 17α). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** «Λόγος περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ περὶ τῆς συντελίας τοῦ αἰῶνος».

3 (φ. 26β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν».

4 (φ. 48β). **Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως** «Διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν τὴν μνήμην ἑορτάζομεν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης».

5 (φ. 58α). «Διήγησις περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία».

6 (φ. 68α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ».

7 (φ. 75β). «Βίος καὶ ἄσκησις τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ὁσίως ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου».

Ἀρχ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτειν καλόν.

8 (φ. 97β) «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν ποιοῦσα τοῦ παραδόξου θαύματος ἡνίκα Πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα κατέλαβον καὶ πολέμῳ περιεκύκλωσαν· οἳ καὶ ἀπώλοντο θείᾳ δίκῃ πειραθέντες· ἡ δὲ πόλις ἀσινὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ἐτησίως ἔκτοτε ᾄδει εὐχαριστήριον, ἀκάθιστον τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατονομάζουσα».

Ἀρχ. Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου τοῦ τῶν Ῥωμαίων βασιλέως Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν τὴν ἀρχὴν ἔχων.

9 (φ. 107β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον».

10 (φ. 112α). **Ἀνδρέου Κρήτης** «Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον».

11 (φ. 127α). **Ἐπιφανίου Κύπρου** «Εἰς τὰ βαΐα».

12 (φ. 141β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ ἐλεημοσύνης καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους».

13 (φ. 150β) **Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου** «Εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἁμαρτωλὸν τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον».

14 (φ. 161β) **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν».

15 (φ. 173α) **Γεωργίου Νικομηδείας** «Εἰς τὸ Εἱστήκεσαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν».

16 (φ. 191α), **Ἐπιφανίου Κύπρου** «Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεγενημένην».

17 (φ. 205α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 205α). «Κατὰ μεθυόντων καὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».—β' (φ. 214α). «Εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ καὶ εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ».—γ' (φ. 220β). «Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν».—δ' (φ. 223α). «Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».—ε' (φ. 227α). «Περὶ σωτηρίας ψυχῆς καὶ περὶ ὑπομονῆς καὶ εὐχαριστίας καὶ μὴ οὕτω σφοδρῶς θρηνεῖν τοὺς τελευτῶντας καὶ μάλιστα ὅπου δ' ἂν νήπιοί τινες καὶ ἄφθοροι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ κόσμου τούτου».—ϛ' (φ. 238α). «Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους».—ζ' (φ. 244β). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας».

18 (φ. 251α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** «Εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

19 (φ. 256α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 256α). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν Ἀποστό-

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος τομ. ΙΕ' σελ. 93.

λων Πέτρον καὶ Παῦλον». — β' (φ. 260α). «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα Ἀποστόλους». — γ' (φ. 263α) «Εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν καὶ εἰς τὴν χήραν».

20 (φ. 267β). **Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας** «Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

21 (φ. 271α). **Ἀνδρέου Κρήτης** Λόγοι.

α' (φ. 271α). Εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Μένει ἀτελὴς ὁ λόγος ἐν ταῖς λέξεσιν ἐπὶ σπάδος κείμενον, ἀγράφου ὄντος τοῦ ἡμίσεως φ. 282β καὶ τῶν φ. 283 καὶ 284. — β' (φ. 285α). «Ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

22 (φ. 298α). **Ἰωάννου Εὐχαΐτων** «Ἐγκώμιον εἰς τὴν πάνσεπτον κοίμησιν τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου».

23 (φ. 308α). **Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ** «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου».

24 (φ. 324α). **Ἀνδρέου Κρήτης** «Εἰς τὴν σεβάσμιον κοίμησιν τῆς Θεομήτορος».

Ἐν φ. 324α ἡ κενὸν μεταξὺ τῶν λέξεων κἂν ὡς ἀτριβεῖ καὶ οἶμαι ψυχὴ περιχορεύουσαι.

25 (φ. 333α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

26 (φ. 338β). «Βίος καὶ πολιτεία καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας».

Μόνον ὀλίγοι στίχοι τῆς ἀρχῆς, διαγραφέντες δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν.

27 (φ. 339α). **Βασιλείου τοῦ μεγάλου** «Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

28 (φ. 347α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 347α). «Εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». — β' (φ. 352α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια».

29 (φ. 355α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἀθανασίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας**».

30 (φ. 404α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα».

Ἐν φ. 406α δύο λέξεις ἐν εἰρήνῃ ἐλαφρῶς διεξεσμέναι, διαγεγραμμέναι δὲ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπ' αὐτὰς στιγμῶν.

31 (φ. 409β). «Διήγησις περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς σεβασμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου».

32 (φ. 409β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** δύο λόγοι «εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ὁ κῶδ. ξ γέγραπται κατὰ δύο σελίδας πλὴν τοῦ φ. 360 ι.

Τὸ φ. 427β ἄγραφον.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περικαλυπτομένων ὑπὸ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

161.

Χαρτ. 0,27×0,19. Αἰῶνος XVIII (φ. 128).

1 (φ. 2α). **Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας** «Ἑρμηνεῖαι εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον».

Προτάσσεται τὸ Προοίμιον, ἀρχόμενον (φ. 3α) ἀκέφαλον ἀπὸ τῶν λέξεων τηρήσασι τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ ἐπαγγέλλονται. Ἡ λείπουσα ἀρχὴ εὕρηται ἐν νεοελληνικῇ μεταφράσει νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ ΙΗ' αἰῶνος ἐν φ. 2α-β. Ἡ ἑρμηνεία σώζεται μέχρι καὶ μέρους τοῦ κεφαλαίου κζ', μένουσα κολοβὴ ἐν ταῖς λέξεσι φασὶ γὰρ ὅτι νόσῳ ὑδαρικῇ περιπέπτωκεν, ὥστε ξ,...

2 (φ. 91α). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς προπαιδείας τοῦ λογαριασμοῦ».

Ἕπονται ἕτεροι κανόνες καὶ πράξεις τῆς Ἀριθμητικῆς.

3 (φ. 103α). «Ἐπιστολάριον σύντομον, περιέχον διαφόρους χαρακτῆρας καὶ ὑποδείγματα ἐπιστολῶν πρὸς ὁποιονδήποτε πρόσωπον ἀξιωματικόν, κοσμικόν τε καὶ ἐκκλησιαστικὸν μὲ τοὺς τίτλους τῶν αὐτῶν κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον, ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται καὶ ὡς ἔμπροσθεν φαίνεται».

Περιλαμβάνονται ἀρχαί, τέλη, ὑπογραφαὶ καὶ τίτλοι ἐπιστολῶν. Ὑπογραφὴ πάντοτε ἡ αὐτὴ Μελέτιος μοναχὸς ἀπὸ Ἅγιον Ὄρος (ἢ ἀπὸ Σούρπαν) μετὰ χρονολογίας 1792. Αἱ πλεῖσται τῶν διευθύνσεων εἰς Σέρρας ἢ εἰς Σούρπαν. Οἱ εἰς οὓς ἀπευθύνονται οἱ τύποι τῶν ἐπιστολῶν εἰκονικοί, καθ' ἃ φαίνεται, πλὴν δὲ τούτων καὶ πατριάρχης Κύριλλος, οἷος δεν ὑπῆρχε τῷ 1792, ὡς οὐδ' αὐτοκράτωρ Ῥωσίας Παῦλος, ἄρξας πράγματι 1796—1801). Ἐν φ. 123α «τῷ ὑψηλοτάτῳ πανεκλαμπροτάτῳ μεγαλοπρεπεστάτῳ τε καὶ ἐνδοξοτάτῳ Ἰσμαὴλ μπέϊν... εἰς Σέρρας». Ἐν τέλει τύποι ὁμολογιῶν.

Ἐν τέλει (φ. 126β). Αὐτὸ τὸ βιβλιαράκιον ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ, ἀχρείου τε καὶ ἀναξίου παιδαγωγοῦ, τοῦ ὑποκάτωθεν γεγραμμένου καὶ ἐδόθη τῷ ἐμῷ φίλῳ ὀνόματι Μελέτιος μοναχός, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Φιλοθέου. Τὸ ὁποῖον τοῦτο αὐτὸ τὸ βιβλιαράκιον. Πρῶτον μὲν περιέχει τὴν προπαίδειαν τοῦ λογαριασμοῦ, ὕστερον ἡ μονάς· ἔπειτα φανέρωσις τῆς μονάδος μὲ πόσα ψηφία εἶναι κάθε ἀριθμός· μετέπειτα συμμαζώξεις καὶ πολυπλασιασμούς, ἀφηλμοὺς καὶ μοιρασμούς. Δεύτερον δὲ περιέχει ἐπιστολάριον .... περιέχον διαφόρους χαρακτῆρας καὶ ὑποδείγματα ἐπιστολῶν, πρὸς ὁποιονδήποτε πρόσωπον ἀξιωματικόν, κοσμικόν τε καὶ ἐκκλησιαστικόν· μὲ τοὺς τίτλους τῶν αὐτῶν, κατὰ τὸν κοινὸν τρόπον ὡς τὴν σήμερον συνηθίζεται. Ὅθεν παρακαλῶ θερμῶς, ὅσοι .... ἤθελαν τὸ ἀναγνώσει, νὰ μὲ συγχωρήσωσιν ἐὰν καὶ εὕρωσι κανένα

σφάλμα, καὶ νὰ τὸ διορθώσωσιν ἄνευ γογγισμοῦ· ταῦτα καὶ ἔρρωσθε οἱ ἀναγινώσκοντες. Ἐν ἔτει—1792—Ἰουλίῳ 9— Τῆς ὑμετέρας ἀγάπης ταπεινὸς δοῦλος, καὶ ὅλος ἐκχρεμής. Ἰωακεὶμ Μοναχός, καὶ παιδαγωγὸς χρηματήσας ἐν τῇ κώμῃ Σούρπῃ.

Ἄνωθεν τούτου χειρὶ πιθανῶς τοῦ Μελετίου μοναχοῦ Ὁ θεὸς νὰ πληρώσῃ τὸν μισθόν σου ἅγιε διδάσκαλε ὡς κοπιάσαντι διὰ κοινὸν συμφέρον τῆς ἡμετέρας ἀδελφότητος καὶ συγκενίας. Κάτωθεν δ' ἐν τῇ ὤᾳ Δεκεμβρίου 15 Ἔδοσα τοῦ γέρω Ἰακόβου ἀρσανάρι. γρο. 10 ἤτοι δέκα·

Ἐν φ. 89α ἄλλῃ χειρὶ νεωτέρᾳ παρέγγραπτα τάδε· 1801 Ἰουνίου ἔλαβα αὐτὴ ἀπὸ τὸν Θεόδουλον τον θεμελιον ἀπὸ τὴν Σούρπαν καὶ μὲ τὸ ἔδοσε χάριν φιλίας καὶ διὰ μνημόσυνόν του αἰώνιον καὶ ὁ θεὸς νὰ τοῦ δόσῃ ἀνταπόδομα τὴν βασιλείαν τὸν οὐρανὸν γένιτο ἀμήν. Κατωτέρω δὲ τὸ φύλλον εἶνε πλῆρες τροπαρίων ὡς δοκιμίων κονδυλίου. Ἐν φ. 90 ἀκέφαλον ἐκ κώδικος μεγαλητέρου πως σχήματος παραμύθιον περὶ παπουτζῆ γενομένου βεζύρη, συνεχιζόμενον ἐν φ. 90α, ὅπερ ἄλλας περιέχει ὁδηγίας περὶ βράσεως ὀψων. Ἐν τῷ φ. 90α τάδε· 1803 Ἰανουαρίου α' ἐπαλακόθη ἡ Κωσταρίνα μὲ τὸ ζουτὶ τὰ ἄγιρα μέσα εἰς τὸν ἀχιρεὰ· καὶ ἀπὸ τότε ὡς τῆς Ὑπαπαντῆς τὴν καθ' ἡμέραν ἔβρεχε. Τὸν αὐτὸν μῆνα ἐφαγόθη μία γυναίκα ἀπο τον λύκον εἰς Κάβαλον. Τὸ αὐτὸ ἔτος Φεβρουαρίου η' ἐπαράδοσε ὁ Μεγαλάκης τοῦς χάρακαις τῶν μχ. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμπίκα στὴν ευφιμερίαν στην Μάνιν στὰ Τζιαριάνικα ἐρχόμενος ἀπὸ τὸ ἅγιον ὄρος μὲ τὸν Σαράντον καὶ Ἀρφάνιν Φελοῦρι. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἦτον ἀσθένια τῆς κάψις στὴν Μάνιν καὶ ἐπόνεσαν πολλοί. ἀλ κ...

Τὰ φ. 4β, καὶ 90β ἄγραφα.

Ἐν τῷ πρὸ τοῦ φ. 1 παραφύλλῳ Καὶ τόδε πέλει Ἰωάσαφ Ἱερομονάχου κόπος καὶ κτίμα ἰδιό[γει]ρον καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὔχαισθε ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ παραφύλλου τοῦ συγκεκολλημένου τῷ περικαλύμματι τῆς ἀρχῆς σημείωσις ἐξόδων ἀναξία λόγου.

Τὸ φ. 1 εἶνε ἐπιστολὴ τοῦ σκευοφύλακος τῆς ἐν ἁγίῳ ὄρει μονῆς Ξηροποτάμου ***Βενεδίκτου*** 1782 Μαρτίου 20, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ καὶ διεύθυνσις ἐν τῷ ὀπισθίῳ μέρει τοῦ πρὸ τοῦ φ. 1 παραφύλλου «Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφῷ ἁγίῳ ἐκκλησιάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ Ξηροποταμινῷ. Εἰς Πλουαπουίτους. 1782».— Τὸ φ. 127 καὶ 128 εἶνε ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ Βενεδίκτου ᾳψϞβ Ἰουνίου ε' «Τοῖς πανοσιωτάτοις καὶ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ξηροποτάμου, ἁγιωτάτῳ ἐκκλησιάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Νικοδήμῳ καὶ ἁγίῳ Ἱεροδιακόνῳ κυρίῳ κῦρ Μεθοδίῳ ἀσκασταῖς. Εἰς Βρασοβόν. 1792. Ἡ ὤα κεκομμένη. Ἀμφότερα τὰ γράμματα ταῦτα φέρουσιν ἐπικεκαυμένην τὴν σφραγῖδα τῆς μονῆς.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ ὀπισθίῳ περικαλύμματι ἀνάξια λόγου σημειώματα περὶ γροσίων δοθέντων εἰς Μανιάτας μοναχοὺς καὶ συμβολικόν τι κείμενον.

Στάχωσις ἐκ ναστοῦ χάρτου περιβεβλημένου διὰ φύλλων περγαμηνῆς ΙΒ' αἰῶνος κατὰ δύο σελίδας ἐκ λόγου ἐκκλησιαστικοῦ.

162.

Χαρτ. 0,24×0,20. Αἰῶνος ΧV (φ. 394).

1 (φ. 1α). Συναξάριον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἄρχεται ἀκέφαλον ἐν μέσῃ τῇ κε' Σεπτεμβρίου.

2 (φ. 361α). «Κανόνες κατ' ἦχον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

3 (φ. 371β). «Ἀκολουθία τῆς παρακλήσεως».

4 (φ. 375α). . . . . πεντηκοσταρίου» (κολοβόν).

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας, κοσμεῖται δ' ὑπὸ ἐνίων κομψῶν μικρῶν ἐπιτίτλων καί τινων ἐντέχνων μικρῶν ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τιλφόβρωτος ἐν τῇ ὤᾳ, βεβλαμμένος δὲ ὑπὸ νοτίδος καὶ ἄλλως καὶ ἐν τῷ ἄνω πρὸς τὴν ῥάχιν μέρει.

Τὸ φ. 374β ἄγραφον.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περικαλυπτομένων διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐκτυπωμάτων.

163.

Χαρτ. 0,25×0,16. Αἰῶνος ΧΙV (φ. 321).

Ἀδήλου Συγγραφὴ θεολογική.

Ἀρχ. ἀκέφ. ἀπὸ τοῦ κεφ. β' τοῦ Α' Βιβλίου· εἰδέναι ὁ ἀγνοοῦσι καὶ ὁ θέλουσιν εἰδέναι οὐ δύνανται.—Κεφ. γ' «Περὶ τῆς διαφόρου κρίσεως τῶν ἀναγινωσκόντων καὶ διαφόρου αὐτῶν καταλήψεως».— Κεφ. δ' «Τινά ποτε τῆς ἁγίας Τριάδος ἐδογμάτισαν οἱ διδάσκαλοι».—...ιγ' «Περὶ τῆς γνώσεως τοῦ προσώπου τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ καὶ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου εἴτε ἐν δόξῃ εἴτε ἐν ταπεινώσει». — (φ. 25β). Βιβλίον β'. Κεφ. α'. «Περὶ κανόνων καθ' οὓς ἡ Γραφὴ περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ διαλέγεται». κεφ. β'. «Περὶ τῶν τῆς Γραφῆς χωρίων περὶ ὧν ἀμφιβάλλεται πότερον διὰ τὸ προσληφθὲν κτίσμα ἐλάττω τοῦ πατρὸς ὑπαγορεύουσι τὸν υἱὸν ἢ τοῦτο μάνον ὅτι εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἴσος ἐστὶ τῷ πατρί, ὅμως μέντοι διότι ἐκ τοῦ πατρός ἐστιν, ἥττονα τοῦτον διδάσκουσιν... Κεφ. ιη' «Περὶ τῆς ὁράσεως τοῦ Δανιήλ· ἐν ᾗ αὐτῷ καὶ τὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ πρόσωπον ἐφάνη ἐν εἴδει σωματικῷ».—(φ. 59α) Βιβλίον γ'. Κεφ. α'. «Πότερον ἡνίκα ἀνθρώποις ὁ θεὸς ὤφθη αὐτὸς διὰ προσληφθέντος κτίσματος ἐν εἴδει ἐφάνη, ἢ ἄγγελοι ἐκ προσώπου αὐτοῦ διειλέχθησαν» . . . . Κεφ. θ'. «Περὶ τοῦ τὴν τῆς Τριάδος οὐσίαν μηδέποτε ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων φανῆναι, ἀλλὰ δι' ὑποκειμένου αὐτῇ κτίσματος δηλῶσαι ἅπερ ἠθέλησεν».—(φ. 74β). Βιβλίον δ'. Κεφ. α'. «Περὶ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος δι' ἧς ἑαυτῷ τὸ ἀνθρώπινον γένος καταλλάττει, ὡς τὸ ἀπολωλὸς σωθῆναι» . . . . Κεφ. κα'. «Περὶ τῆς αἰσθητῆς δείξεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ περὶ τῆς ἑνότητος τῆς συναϊδίου Τριάδος».—(φ. 108β). Βιβλίον ε'. Κεφ. α'. «Ὅτι δεῖ μετρίως καὶ νηφαλαίως τὸν ἄνθρωπον καὶ ᾧπερ ἡ τοῦ οἰκείου νοὸς φύσις ἀδιεξίτητος περὶ τῆς τοῦ θεοῦ οὐσίας διανοεῖσθαι».. Κεφ. ιϛ'. «Περὶ προσηγοριῶν ἀναφορικῶν ἃς οὐ πρὸς τὸν θεόν, ἀλλὰ πρὸς τὴν χρῆσιν ἀναφέρεσθαι χρή, ἐπειδὴ τῷ θεῷ οὐδὲν συμβέβηκεν».—(φ. 117β) Βιβλίον ϛ'. Κεφ. α' «Περὶ τοῦ εἰρημένου τῷ Ἀποστόλῳ Χριστὸν θεοῦ δύναμιν καὶ θεοῦ σοφίαν»....Κεφ. ι'. «Περὶ τῆς γνώμης τοῦ ἁγίου Ἱλαρίου καθ' ἣν ἐν τῇ Τριάδι τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα νοεῖται ἀποδεῖξαι». – (φ. 127β).

Βιβλίον ζ'. Κεφ. α'. «Εἰ ἄρα πᾶν ὅ περὶ θεοῦ οὐκ ἀναφορικῶς, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸ ὀρθῶς λέγεται καὶ ὡτινιοῦν τῶν ἐν τῇ Τριάδι προσώπων ἁρμόζει»... Κεφ. ϛ'. «Περὶ τῶν τριῶν προσώπων τῆς μιᾶς οὐσίας». (φ. 143α). Βιβλ. η' Κεφ. α'. «Περὶ τῆς ἀπαραλλαξίας καὶ μεγαλειότητος τῆς Τριάδος, ἐν ᾗ οὐκ ἔστι πλέον αὐτὴ ἡ Τριὰς ὁμοῦ ἢ ἕκαστον τῶν προσώπων».—Κεφ. η'. «Ὅτι ὁ τὸν ἀδελφὸν ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ, ὅτι ἀγαπᾷ τὴν ἀγάπην αὐτήν, ἥτις ἐκ θεοῦ καὶ θεός ἐστιν» —(φ. 156β). Βιβλίον θ'. Κεφ. α'. «Περὶ τοῦ ὅτι ἀεὶ δεῖ ζητεῖν τὸν θεόν»...Κεφ. ιβ'. «Τί δήποτε ὥσπερ ἡ γνῶσις τοῦ νοῦ γέννημά ἐστι, μὴ καὶ ἡ ἀγάπη τόκος τοῦ αὐτοῦ ἐστιν».— (φ. 171α) Βιβλίον ι'. Κεφ. α'. «Περὶ διακρίσεως τῆς σπουδῆς τῶν ἀγαπώντων ὃ ἀγνοοῦσιν, ὅπερ οὐκ ἂν ἐζήτουν γνῶναι, εἰ παντελῶς ἠγνόουν»... Κεφ. ιβ'. «Περὶ τοῦ χρῆναι ζητεῖν εἰκόνα τῆς Τριάδος καὶ ἐν οἷς ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν τοῦ σώματος αἰσθήσεων συλλαμβάνει». — (φ. 186α). Βιβλίον ια'. Κεφ. α', — «Περὶ τοῦ τὴν εἰκόνα τῆς Τριάδος καὶ ἐν τῷ μὴ ὄντι θεοῦ εἰκόνι, τουτέστι τῷ ἐκτὸς ἀνθρώπῳ χρῆναι ζητεῖν»....Κεφ. ια'. «Περὶ μέτρου καὶ ἀριθμοῦ καὶ σταθμοῦ ὧν ὁμοιότης ἐστὶν ἐν τῇ μνήμῃ καὶ δράσει καὶ θελήσει».—(φ. 204β). Βιβλίον ιβ'. Κεφ. α'. «Τί ποτέ ἐστιν ὃ καὶ τῷ ἡμετέρῳ νοΐ νοεῖν χρή, πρὸς τὸν ἐκτὸς ἄνθρωπον ἀνήκειν»...Κεφ. ιε'. «Περὶ τῆς τοῦ Πλάτωνος δόξης, ᾗ πεπίστευκε τὰς ψυχὰς ἑτέραν ζωὴν περιβαλέσθαι τὰ σώματα ἐσχηκέναι». — (φ. 221β). Βιβλίον ιγ'. Κεφ. α'. «Περὶ τῆς διπλῆς ἐνεργείας τοῦ λογικοῦ νοῦ ὧν ἅτερα μὲν τοῖς ἐν χρόνῳ, ἅτερα δὲ τοῖς ἀϊδίοις ἀνήκει...Κεφ. κ'. «Περὶ τοῦ μηδένα δύνασθαι δίχα τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἀληθινὴν μακαριότητα». (φ. 250α). Βιβλίον ιδ'. «Τίς ἐστιν ἡ ἀληθὴς τοῦ ἀνθρώπου σοφία»...Κεφ. ιθ' «Ὅτι τῷ αὐτοῦ μέρει ὁ ἄνθρωπος κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν θεοῦ γέγονε, καθ' ὃ προκόπτων ἀνακαινοῦται».— (φ. 275α). Βιβλίον ιε'. Κεφ. α'. «Περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ νοῦ τοῦ κατ' εἰκόνα τοῦ δημιουργοῦ αὐτοῦ κατασκευασθέντος»... Κεφ. κ'. «Ὅτι ἔν τινι λόγῳ πρὸς τὸν λαὸν διειλέχθη περὶ διαφορᾶς τῆς γεννήσεως τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος». Τὸ κεφάλαιον τοῦτο μένει κολοβὸν μετὰ τοῦ κώδικος ἐν ταῖς λέξεσι· οὐδὲ γὰρ ἂν εἰρήκει ἡ ἀλήθεια Πορευθέντες βαπτίσατε πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰ μὴ τριὰς ἦσθα, οὐδὲ βαπτίζεσθαι ἡμᾶς ἐκέλευσεν»...

Ἑκάστου βιβλίου προηγεῖται ἰδιόρρυθμον ἐπίτιτλον ἐρυθρομέλαν καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων πλὴν τοῦ βιβλίου η'.

Κῶδιξ τιλφόβρωτος ἐν τῇ ὤᾳ.

Στάχωσις βυρσίνη.

164.

Χαρτ. 0.22×0,145. Αἰῶνος XV (φ. 349).

1 (φ. 1α). Λόγος ἀκέφαλος περὶ εὑρέσεως τοῦ Σταυροῦ.

Ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ ἐσπαραγμένῳ φ. 1α... κρίνων αὐ ... πᾶν τὸ πλῆθος ... μακάριος μέλλων ... Τελ. ἡμέραν ἐν ᾗ εὑρέθη ὁ σταυρὸς ... ὅσοι μνημονεύουσιν ... Θεοτόκου Μαρίας· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

2 (φ. 6α). **Γρηγορίου Θεολόγου** Λόγοι.

α' (φ. 6α). «Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». — β' (φ. 17α). «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια».

3 (φ. 23β). **Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου** «Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν ἅγιον Συμεῶνα».

4 (φ. 31α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 31α). «Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». — β' (φ. 36β). «Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων».—γ' (φ. 43α). Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς ὠφέλειαν καὶ κατάνυξιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».—δ' (φ. 50α). «Περὶ τοῦ ματαίου βίου».

5 (φ. 52α). Λόγος ἀκέφαλος.

Ἀρχ. καὶ μερίμναις διάγειν καὶ ὀρφανοὺς χειμαζομένους μὴ ῥύεσθαι. Τέλ. ἐκ δεξιῶν τῆς παραστάσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα κτλ.

6 (φ. 54β). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** «Περὶ ψυχικῆς σωτηρίας».

7 (φ. 58β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Περὶ ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ὠφελείας· λέγονται δὲ οἱ Μαργαρῖται τοῦ Χριστοῦ».

8 (φ. 70β). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας».

Ἀρχ. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀνήρ τις ἐν τῇ Λυκίᾳ ὀνόματι Ἐπιφάνιος.

9 (φ. 96α). «Τοῦ μακαρίου **Εὐσεβίου ἐπισκόπου** Λόγος περὶ νηστείας».

10 (φ. 100α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 100α). «Περὶ τῶν τεθνεώτων καὶ ἀφθόρων νηπίων».—β' (φ. 109β) «Περὶ μετανοίας».

11 (φ. 114α). «Βίος καὶ πολιτεία Ἀδὰμ καὶ Εὔας τῶν πρωτοπλάστων».

Ἀρχ. Αὕτη ἡ διήγησις τοῦ βίου Ἀδὰμ καὶ Εὔας.

12 (φ. 124β). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** «Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

13 (φ. 132β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου».

14 (φ. 142α). «Διήγησις ψυχωφελὴς καὶ ὠφέλιμος περὶ τοῦ βίου τῶν μακάρων».

Ἀρχ. Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀνήρ τις ὑπῆρχεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὀνόματι Ζώσιμος.

15 (φ. 152α). «Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος, ὅτι αἱ ἐξουσίαι τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν· ἄρα λοιπὸν πᾶς ἄρχων καὶ βασιλεὺς καὶ ἐπίσκοπος ὑπὸ θεοῦ προχειρίζεται;»

Περιλαμβάνει χωρία ἐκκλησιαστικῶν πατέρων. Ἕπονται δὲ καὶ ἄλλα ἐρωτήματα, εἰς ἃ ὁμοίως ἀποκρίσεις μετὰ χωρίων ἐκ τῶν πατέρων. Μένει δ' ἀτελὲς ἐν φ. 244β ἐν ταῖς λέξεσι «καὶ μετέχειν αὐτοῦ τῆς σαρκός τε καὶ τῆς θεότητος . . .

15 (φ. 247α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 257α). Περὶ τῆς ἁγίας Κυριακῆς. — β' (φ. 251α). Περὶ βλασφημίας.—γ' (φ. 253β). Περὶ τῶν προδιδόντων τὰ τέκνα τῷ νέῳ διαβόλῳ.

16 (φ. 256β). «Διήγησις ὠφέλιμος ἀπὸ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου περὶ τῶν ψυχῶν ἐξερχομένων ἐκ τῶν σωμάτων».

17 (φ. 261α). «Περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰούδα».

18 (φ. 265β). «Ἠθικὸν πε'. ὅτι δεῖ τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς κἂν φαῦλοι τὸν βίον ὦσιν· αὐτοὶ γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν λόγον διδόασιν».

19 (φ. 267β). «Τοῦ Χρυσοστόμου».

«Πῶς ὀφείλομεν ἀσκανδαλίστως μεταλαμβάνειν τῶν θείων μυστηρίων, ἐὰν ἀκούσωμεν, ὅτι ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι σωματικῶς περιπίπτει;»

20 (φ. 268β). **Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ** «Κεφάλαιον περὶ τῶν λεγόντων, ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἀνίσταται τὸ τεθνηκὸς σῶμα καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους ἐσθίει καὶ τοῦτο ὁ διεφθάρματος ἴδωσι πυρὶ κατακαίωσιν, ἵνα μὴ καὶ ἑτέρους ἀπόλωσιν».

21 (φ. 269β) «Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφφίκια».

22 (φ. 271α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (φ. 271α). «Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». — β' (φ. 275α). «Εἰς τὰ Βαΐα».

23 (φ. 281α). **Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου** Λόγοι.

α' (φ. 281α). «Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν πάγκαλον Ἰωσὴφ πῶς ἐγένετο τύπος Χριστοῦ καὶ περὶ τῆς πράσεως αὐτοῦ καὶ τῆς βασιλείας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ».—β' (φ. 318α). «Εἰς τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μύρου δι' ἑπτὰ συλλαβῶν».

24 (φ. 327β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

α' (327β). «Ὅτε ἔνιψεν ὁ Σωτὴρ τοὺς πόδας τῶν ἰδίων μαθητῶν».—β' (φ. 332α). «Εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν καὶ εἰς τὸν λῃστήν».

25 (φ. 337β). **Ἐπιφανίου Κύπρου** «Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν τὴν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεναμένην».

Τέλ. (κολ.). Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τοῦ Ἀδὰμ πρὸς πάντας τοὺς συγκαταδίκους....

Τὰ πρῶτα 8 φύλλα ἐλλιπῆ μέρους πρὸς τὴν ὤαν, τὸ δὲ φ. 349 στερεῖται τοῦ ἄνω μέρους.

Εἰς τὰ φ. 245 καὶ 246, ἀρχῆθεν ἄγραφα, παρενεγράφησαν τὰ ἑξῆς.

α' (φ. 245α). Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς πρόσδεξαι ἅγιε κύριε, παναγιώτατε δέσποτα. Τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα μέγα πέφυκεν ὄντως καὶ πανυπέρτατον. Τῇ γὰρ οὖν καὶ τοὺς τούτου ἐπιτυχεῖν ἐφιεμένους μεγίστην προσήκει παρὰ τῶν πνευματικῶν πατέρων γίνεσθαι τὴν ἐξέτασιν καὶ τὴν ἔρευναν εἰ ἄξιοι τῷ τοιῷδε χαρίσματι ὑπάρχουσι κοσμήματι. Ἐπειδὴ τοίνυν ὁ ἐμὸς κατὰ πνεῦμα υἱὸς κύριος Παῦλος Γέρμπεσις, ἐκ παίδων τῷ θεῷ ἀφιερωθεὶς ταντὴν ἱμείρεται εἰς ἱερωσύνην ἐπελθεῖν τῇ δεσποτικῇ καὶ θεία εἰκόνη αὐτὸν παραστησάμενος καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς πράξεις (ὡς εἰκὸς) διερευνησάμενος, ἄξιον εὗρον τοῦ τοιούτου ἀπαπολαῦσαι χαρίσματος. Τοῦτον ὡς δοχεῖον τοῦ παναγίου πνεύματος ἐπιτήδειον τῇ πανιέρῳ σου δεσποτείᾳ καὶ συνίστημι καὶ ἐπιμαρτυροῦμαι.

,αχπδ' Ἰουνίου 5' ἔλαβα τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης Φιλόθεος ἱερομόναχος καὶ προηγούμενος ὁ Σκοῦρος πατὴρ πνευματικὸς τοῦ ανωθεν.

β' (φ. 245β) «*Νικολάου ἱερέως τοῦ Μαλαξοῦ πρωτοπαπᾶ Ναυπλίου* Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἑνουμένων δακτύλων τῆς χειρὸς ἱερέως ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν τὸν χριστώνυμον» χειρὶ ιζ' αἰῶνος.

γ' (φ 246), «Δόξα, ἦχος πλάγιος β'». Ἀρχ. Τὸν ἥλιον κρύψαντα τὰς ἰδίας ἀκτῖνας. Τῇ αὐτῇ χειρὶ ιζ' αἰῶνος.

δ' (φ. 246α). «Δεῦτε λάβετε φῶς τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς κλπ.

ε' (φ. 246β). Διάφορα δοκίμια κονδυλίου ὑπὸ διαφόρων χειρῶν· ὧν μεταξὺ

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 242β. 1674 Ἰουλίου· εὐτὰ ἐχάθη τὸ φεγκάρη στὴν Ζάκυνθο ημερα Τρίτη· ἐστάθη ἕως ὧρες τέσσαρες.

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 243α. 1658 (Μαρτίου: 14) ἡμέρα Κυριακῆ: ἐφάνε ενα σημεῖον στὸ κάστρο στὴν Ζάκυνθο: ἀπάνω στὸ καμπανάριο στὸν σταῦρὸν φοτιές: αυτὸ τὴν νύκτα ωρες δύο της νυκτός: το ἦδε το ριγκημέντο· καὶ ἄλοι πολοί.

Ἐν φ. 270β παρενεγράφη χειρὶ τοῦ ιζ' αἰῶνος σημείωμα περὶ τῶν εὐαγγελίων. Ἀρχ. Ἐγράφη δὲ τὸ κατὰ Ματθαῖο ἅγιον Εὐαγγέλιο ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ φ. 274β ἀνημερὰ τῆς σότῆρο επνηξε ο αντρας τῆς τῆς Λιας στᾶσοῦλας ντα Βαρόπουστάς την επνηξε κι στο πέλαγο κὲ το εγραψε ο αδρεφὸ τῆς ο Κωσταντης.

Κοσμεῖται ἐν ἀρχῇ ἑκάστου λόγου ὑπὸ κομψοῦ ἐγχρώμου ἐπιτίτλου.

Στάχωσις νεωτάτη.

165.

Χαρτ. 0,215×0,135 Αἰῶνος XVI (φ. 395)

1 (φ. 5α). «Ἀναγνωστικὸν τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν καὶ ἑταίρων ἁγίων: ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου».

α' (φ. 7α). «Μὴν Σεπτέμβριος εἰς τὰς στ' τοῦ γεγονότος θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ· ἤτοι ἐν Χώναις». Ἀρχ. Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν.—β' (φ. 16α). *Ἰωάννου Χρυσοστόμου* «Λόγος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ γραφῇ κοκκίνῃ Δοκίμιον τοῦ κονκδάρεος.—γ' (φ. 28α). «Οπτασία τοῦ μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου περὶ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. Βασιλεύοντος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ θεοσεβεστάτου ἀνδρός.— δ' (φ. 34α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου». Ἀρχ. Εἶχε μὲν τὰ ρωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανός.— α' (φ. 44β).

Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «Ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσαν ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων».— ϛ' (φ. 51α). ***Ἀνθίμου Κρήτης τοῦ ὁμολογητοῦ*** «Λόγος εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ».— ζ' (φ. 68). ***Ἀμφιλοχίου Ἰκονίου*** «Εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν Ἄνναν καὶ εἰς τὸν Συμεών».— η' (φ. 76α). «Λόγος περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». θ' (φ. 81α). ***Ἰωάννου Χρυσοστόμου*** «Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».— ι' (φ. 86β). «Ἡ μετάστασις τοῦ θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου παρθένου τοῦ ἐπιστηθίου». ια' (φ. 97α). «Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων ιβ' ἀποστόλων τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων».— ιβ' (φ. 100β). ***Ἰωάννου Χρυσοστόμου*** «Εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ μεταμόρφωσιν». ιγ' (φ. 105). ***Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ*** «Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».— ιδ' (φ. 109β). ***Ἰωάννου Χρυσοστόμου*** «Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου».— ιε' (φ. 112β). ***Σωφρονίου Ἱεροσολύμων*** «Βίος τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας».— ιϛ' (φ. 136α). Πατερικόν. Περιλαμβάνονται ἐν τῷ Γεροντικῷ 1 (φ. 136α). «Λόγος λίαν ψυχωφελής». 2 (φ. 137α). «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ». Ἀρχ. Δεῦτε ἀγαπητοί μου, δεῦτε πατέρες καὶ ἀδελφοί μου τὸ ἐκλεκτὸν ποίμνιον τοῦ πατρὸς τὸ ἐσφραγισμένον.— 3 (152 β). «***Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας.*** Πρὸς τοὺς ἀποταξαμένους». 4 (φ. 154α) «***Στεφάνου Θηβαίου*** Ἐντολαὶ τοῖς ἀποτασσομένοις» 5 (154β). «Τοῦ ***Ἀββᾶ Μακαρίου*** Περὶ ἡσυχίας». 6 (φ. 158α). «Ἐκ τῶν παραγγελμάτων τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων». — 7 (φ. 159α). «Διδασκαλία ἁγίου γέροντος». —ιϛ' (φ. 165β). «Του ***μακαρίου Μάρκου*** ἐκ τῆς δευτέρας αὐτοῦ ἐπιστολῆς». —ιζ' (φ. 167α). «Περὶ τῆς καθόδου τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ταπεινοῦ Εὐπρεπανοῦ». Ἐν φ. 171α. «Ἐντεῦθεν λέγονται αἱ τοῦ χύματος κατηχήσεις».—ιη' (φ. 182α). «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρου Νικήτα».—ιθ' (φ. 203α) «Τοῦ ***ἀββᾶ Ἡσαΐου*** Θρῆνος».— κ' (φ. 207α). ***Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου*** «Θρῆνος καὶ περὶ τῆς θείας ἀνταποδόσεως».— κα' 210α) «Θαῦμα γενόμενον ἐν τῇ εἰκόνι τοῦ Χριστοῦ ἐν τοῖς Χαλκοπρατίοις».—κβ' (φ. 212α). ***Ἱππολύτου Ῥώμης*** «Περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».— κγ' (φ. 238α). ***Ἰωάννου Χρυσοστόμου*** «Εἰς τὰ βαΐα».—κδ' (φ. 244β). «***Τοῦ αὐτοῦ*** «Εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκήν».—κε' (φ. 251β). ***Τοῦ αὐτοῦ*** «Εἰς τὰς δέκα παρθένους».—κϛ' (φ. 257β). «Εἰς τὸ ἀλάβαστρον τοῦ μύρου δι' ἑπτὰ συλλαβῶν».—κζ' (φ. 267β). ***Ἰωάννου Χρυσοστόμου*** «Εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὸν μυστικὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος καὶ κατὰ Ἰουδαίων καὶ μνησικάκων». — κη' (φ. 287β). ***Ἰωάννου Χρυσοστόμου*** «Εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν καὶ εἰς τὸν λῃστήν».—κθ' (φ. 293α). ***Ἐπιφανείου Κύπρου.*** «Εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθείας καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Ἅδῃ τοῦ Κυρίου κατάβασιν τὴν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γενομένην».—λ' (φ. 308β). «Τῇ Κυριακῇ τῆς λαμπροφόρου Ἀναστάσεως τοῦ σωτηρίου Πάσχα τοῦ αὐτοῦ ***κυροῦ Φιλοθέου».***

2 (φ. 315α). «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος».

Ἀρχ. Ὁ δοῦλος τοῦ θεοῦ Θεοδόσιος ὁ πιστότατος βασιλεύς.

3 (φ. 319α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν».

4 (φ. 322β). **Τοῦ αὐτοῦ** «Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια».

5 (φ. 329α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** «Θαῦμα παράδοξον περὶ τῆς εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Βηρυτῷ πόλει πόλει λέγεται δε τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας».

6 (φ. 332β). «Τῇ Κυριακῇ β' τῶν νηστειῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου».**

7 (φ. 337α). «Κυριακῇ εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ λόγος τοῦ ὁσίου πατρὸς **Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου».**

8 (φ. 340α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου εὐαγγελίου εἰς τὴν δ' Κυριακὴν τῶν νηστειῶν».

9 (φ. 344α) **Ἐφραὶμ Σύρου** «Νουθέτησις πρὸς ἀδελφοὺς εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον τῇ ε' τῆς ε' ἑβδομάδος».

10 (φ. 347β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων νηστειῶν τῇ ε'».

11 (φ. 356β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον».

12 (359β). **Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως** «Εἰς τὰ βαΐα καὶ εἰς τοὺς παῖδας».

13 (φ. 363α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ».

14 (φ. 373α). «Περὶ τοῦ εἴδους τῆς Θεοτόκου».

Ἀρχ. Ἦν δὲ τὸ ἦθος τῆς Πανάγνου ἡμῶν Θεομήτορος σεμνὸν καὶ τῇ ἡλικίᾳ μέση.

15 (φ. 373β). **Ἐφραὶμ Σύρου** «Λόγος περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ κώδικος (ἀρ. 2—15) γεγραμμένον ἄλλῃ χειρὶ τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος. Ἐν δὲ τῷ προτασσομένῳ τοῦ πρώτου μέρους (φ. 5α—6β) πίνακι περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐν τῷ δευτέρῳ λόγοι ὑπὸ ἰδιαιτέραν διαίρεσιν ἐπιγραφομένην «Ἕτεροι λόγοι οὐκ ἴσαν ἐν τῷ παρὸν βιβλίων». Τοῦ δὲ ὑπ' ἀρ. 13 τὸ πλεῖστον μέρος γέγραπται ἄλλῃ πάλιν χειρί. Ἐν δὲ φ. 313β τάδε, ἀναφερόμενα εἰς τὸ πρῶτον μέρος· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Κωνσταντίνου. Ἐτελειώθη ἐπὶ ἔτους ἰνδικτιῶνος ζξϛ' ἡλίου κύκλοι ι^η, κύκλοι ιζ^η σελήνης θεμέλιον ι^η ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κε'. ͞αφνη^ω Ὀκτωβρίῳ κε :

Ἐν δὲ φ. 314α τῇ αὐτῇ χειρὶ οἱ ἑξῆς στίχοι·

Γράψαντι προστάξαντι, Χριστέ μου, σῶσον,
τὸν δακτύλοις γράψαντα, ἀπὸ καρδίας
τῶν κεκτημένων, τῶν ἀναναγινωσκόντων
μετὰ πάσης γὰρ εὐχῆς καὶ προθυμίας,
φύλαττε τὸν δοῦλον σου. Τριὰς ἡ τρισολβία
τῆς σῆς δεξιᾶς (ἐκ τοῦ δεξιάς) γένοιτο παραστάτης
ὦ τῶν πόνων, αἴτιος ὦ θεοῦ λόγε.
Κωνσταντίνου τάλανος, τάχα καὶ θύτου
(τὰ καὶ θύτου διαγεγραμμένα)
Βιβλιωδέτης δὲ γραφεὺς Βουτζανεσίου
Ἔγνωκα νῦν γράψασθαι τοὺς λόγους τούσδε,
λάλημα καὶ καύχημα σεπτῶν λογίων
ἀνθρώπων πάντων. πρόξενον εὐφημίας
εἰς ἀγγέλων καύχημα, δαιμόνων πτῶσις
καλῶν ἁπάντων προξενοῦντα τοῖς πᾶσι,
μισῶν, ἐλέγχων τῶν δεινῶν τὴν κακίαν
Ὑμνῶ δοξάζων τοῦ θεοῦ μου τὸ κράτος,
νῦν δὲ καὶ ἀεὶ καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας

Τὰ φ. 1—4, 67β, 135β, 166α, 199β—202β, 329β—328β καὶ 395 ἄγραφα. Εἰς φ. 1α καὶ 395α, παρενεγράφησαν δοκίμια κονδυλίου.

Ἐν ἀρχῇ τῶν κεφαλαίων τοῦ πρώτου μέρους ἔγχρωμα ἐπίτιτλα ἰδιόρυθμα.

Κῶδιξ τιλφόβρωτος ἐν τῇ ὤᾳ.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

166.

Χαρτ. 0,215×0,145. Αἰῶνος XVI (φ. 358).

Ἰωάννου τοῦ Σχολαστικοῦ Κλίμαξ

Τὰ φ. 1, 357β καὶ 358 ἄγραφα, μόνον δ' ἐν τῷ φ. 357β ἐγράφησαν κιρρῷ χρώματι τάδε· Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Βαρλαὰμ πόνος.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περικαλυπτομένων ὑπὸ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων. Σώζεται ὁ ἕτερος τῶν θηλυκωτήρων.

167.

Χαρτ. 0,205×0,15. Αἰῶνος XIX (φ. 207).

«Ἀνθολογγία τῆς Καινῆς Διαθήκης» περιέχουσα τεμάχιά τινα καὶ σημειώσεις ἐπωφελεῖς, ἐξαχθείσας ἐκ τῆς μελετωμένης ἑπτατόμου ἐκδόσεως τοῦ **Φ. Φαρμακίδου** 1830 τῇ Φεβρ. 27.»

Ἐν τέλει Πίνακες εἰς τοὺς εὐαγγελιστάς. Ἐν φ. 203α. Ἐν Μεσσολογγίῳ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1850 ὁ Σχολάρχης Μεσολογγίου Γεώργιος Γαζῆς ὁ ἐκ Δελδινακίου τῆς Ἠπείρου.

Τὰ φ. 1β, 206β καὶ 207 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

168.

Χαρτ. 0,22×145. Αἰῶνος XVIII (φ. 178).

«Ἀρχὴ σὺν τῷ θεῷ ἁγίῳ τοῦ Εἱρμολογίου τοῦ καλλωπισθέντος παρὰ τοῦ τιμιοτάτου νομοφύλακος τῆς μεγάλης εκκλησίας ἐν ἱερεῦσι κὺρ **Μπαλασίου ἱερέως**».

Ἐν φ. 178α· Ἐγράφοι δια χειρὸς καμοῦ του ευτελοῦς Γαβριὴλ (ἄνωθεν Βατιμέλα) του εκ νήσου Πάρου. Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· Ὑπάρχει καμοῦ Ὄλιο ἐκ χώρας Τζιβῶν

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἐμπροσθίᾳ πινακίδι καὶ ἐν φ. 1β, 2 καὶ 178β δοκίμια κονδυλίου καὶ ἀτεχνότατα σκαριφήματα. Ἐν φ. 1α «Ἐνθύμησις διὰ νὰ φτιάσῃς μελάνι».

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων διὰ βύρσης μετὰ χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων, ὧν λείπει ἡ ὀπισθία.

169.

Χαρτ. 0,22×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 333).

«Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης ἀνθολόγιας, ἥτης περιέχει ἅπαντα τὰ νέα μαθήματα τῶν ἡμετέρων διδασκάλων, τὸ δὲ παρὸν σύνθεσις κυρ **Πέτρου λαμπαρίου** τῆς ἁγιας τοῦ Χρηστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας».

Τὸ περικάλυμμα ἀποτελοῦσι ναυτιλιακαὶ διασαφήσεις οἷαι αἱ τοῦ ἀριθ. 142. Ἐν ταῖς ἐμπροσθίαις μεταξὺ παραγεγραμμένων δοκιμίων κονδυλίου καὶ τάδε τῷ πανοσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφοὶ κυρ Βαρθολομαίῳ ἀσπασίως ὁ σὸς ν'θλ (—Ναθαναὴλ) καὶ Ἰωαννίκιος πρωτοσύγγελος.

Στάχωσις διὰ βύρσης μεθ' ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

170.

Χαρτ. 0,18×0,12. Αἰῶνος XVIII (φ. 27).

Εὐχαὶ **Μάμαντος, Μοδέστου,** Τρύφωνος.

Ἐν φ. 25α κ. ἑ. Ευαγγέλιον τῇ του κατὰ Μᾶρκον χειρὶ ιθ' αἰῶνος.

Στάχωσις νεωτάτη.

171.

Χαρτ. 0.162×0.10. Αἰῶνος XVI (φ. 308).

«Νομοκάνονον ἐκλελεγμένον ἀπὸ πολλῶν θεοφόρων πατέρων καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα κεφάλεα τῶν θείων νόμων τὰ πλέον ἐκλεκτότερα».

«Περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνη χρεία νὰ εἶναι· κεφάλαιον να΄ *πατριάρχου τοῦ Νηστευτοῦ*».

Προτάσσεται ἀκέφαλος πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἀρχόμενος ἀπὸ κβ΄ «Περὶ τυμβορύχου, καὶ ἱεροσυλίας» κγ΄ «Περὶ ἐπιορκίας καὶ ψευδομαρτυρίας» Τέλ. (κολ.) ιε΄ «Ἐὰν μόνος κάμη εὐχαίλεον ;»

Ἐν τέλει α΄ (φ. 232) «Οἱ πατριάρχαι τῆς Κωνσταντίνου πόλεως Νέας Ῥώμης ὅσαι ἐπατριάρχευσαν αὐτὴν ἀπαρχῆς ἕως τῆς σήμερον ὁποῦ ἔναι ἔτος ζπ^{ω} ἰνδικτιῶνος ιε΄ μηνὶ Μαΐῳ καὶ πόσους χρόνους ἔκαμε καθένας (ἐκ τοῦ καθένας) εἰς τὸν ὑψηλότατον πατριαρχικὸν θρόνον, καὶ ποῖοι ἐξεβλήθησαν ἐκ τοῦ θρόνου».

β΄ (φ. 240β). «Περὶ τῶν βασιλέων ὁποῦ ἐβασίλευσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν». Ἀριθμεῖται ὡς «Κεφάλαιον σιθ΄» τοῦ Νομοκάνονος.

Μετὰ Κωνσταντῖνον τὸν Παλαιολόγον ἕπονται Μεχεμέτης, Μπεγιαζήτης, Σελήμης, Σουλεϊμάνης.—γ΄ (φ. 268) «Κεφάλαιον σκ΄. Τάξις προκαθεδρίας ὁσιοτάτων πατριαρχῶν καὶ αἱ μητροπόλεις καὶ ἀρχιεπισκοπαῖ αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται τὴν σήμερον καὶ εἶναι ὑποκείμεναι τῇ βασιλίδι Κωνσταντινουπόλει».—δ΄(φ. 271α). «Κεφάλαιον σκα. Περὶ τοῦ Βασιλέως Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου· πότε ἔκτησε τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ ἄλλα μοναστήρια καὶ περὶ τὰς τιμὰς ὁποῦ ἐδωρήσατο τοῦ ἀρχιερέως τοῦ ὄρους τοῦ Σινᾶ».—ε΄ (φ. 273α). «Κεφ. σκβ΄. Περὶ ποῖοι τῶν μητροπολιτῶν ἔχουν σήμερον ἐπισκοπάς».—ς΄ (φ. 275α). «Περὶ τῶν μητροπολιτῶν ποῖοι λέγονται ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι· ποῖοι δὲ ὑπέρτιμοι μόνον». — ς΄ (φ. 276α). «Κεφάλαιον σκδ΄. Τα τῶν αρχιερέων ὀφφίκια καὶ αἱ ἐνεργεῖαι αὐτῶν». Ἕπονται ἄλλα περὶ τύπων ἐπιστολῶν πρὸς πατριάρχας, μητροπολίτας κτλ. καὶ τύπων ἐγγράφων. Ἐν τέλει 1 (φ. 303α). «Τοῦ Σιναίου ὄρους χρυσόβουλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως *Ἰουστινιανοῦ*· ὃ ἐδωρήσατο εἰς τὸν ηγούμενον τοῦ αὐτοῦ ὄρους». Ἀρχ. Σὺν θεῷ ἁγίῳ ζακτικὸν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ κωδικίου. — 2 (φ. 304β). «Χρυσόβουλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως *Ἰουστινιάνου*, ὃ ἐδωρήσατο εἰς τὸν τοῦ Σινᾶ ὄρους ἡγούμενον». Ἀρχ. Ἐπεὶ καὶ ἀνδράσι των περι δεξιοῖς εἰς ὑπηρετῶν βασιλέων ἀρχόντων. Ἐν τέλει κατὰ μῆνα Ἰούλιον ἰνδικτιῶνος ιδ΄.—3 (φ. 307α). «Μαρτυρία πνευματικοῦ. Κεφάλαιον σνα».

Ἐν τέλει Τὸ παρὸν νόμιμον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Ἠσαΐου Ἱερομονάχου τοῦ Κρῆ καὶ ὁ ἀποκτίσας αὐτὸ λεγων δια τὴν ψυχήν μου ἕνα Κύριε ἐλέησον· Καὶ κατωτέρω. Ἠσαΐας Ἱερομόναχος ·Ι· (δυσανάγνωστα) της λεγόμενος Μάμαλος (;) ὁ Κρῆς καὶ κάτωθεν ἄλλη χειρὶ Μαμαλος (;) ὁ Κρῆς.

Ἐν φ. 308α σημείωμα 27 Ἰανουαρίου 1800 περὶ πέντε γροσίων.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθίᾳ πινακίδι 1779, Ἰουνίου ... ἐβγαν τα πρόβατα εἰς τα σκολεῖα.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων, περιβεβλημένων ὑπὸ βύρσης μεθ᾿ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

172.

Χαρτ. 0,14×0,19. Αἰῶνος XVI (φ. 55).

1 (φ. 9 α). Εὐχὴ συγχωρητικὴ (ἀκέφαλος).

2 (φ. 11β). «Εὐχαὶ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά».

3 (φ. 14β). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἁγιασμοῦ».

4 (φ. 26α). «Ἀκολουθία ἐπὶ σαγωγικῆς ἤτοι εἰς ἀρχάριον ῥασοφοροῦντα».

5 (φ. 29α). Εὐχὴ ἐπὶ εὐλογίᾳ σταφυλῶν.

6 (φ. 30α). Ἄλλαι εὐχαί.

Διὰ διαφόρων χειρῶν.

7 (φ. 38β). «Εὐχαὶ εἰς τὸ ἀπομυρῶσαι τινά». (κολ.).

Ἐν φ. 1—8 καὶ 42—45 διὰ διαφόρων χειρῶν ἐν κακογραφίᾳ ὀνόματα προθέσεως, λογαριασμοὶ ἐξόδων, κατάλογος κτηνῶν μονῆς τινος καὶ διάφορα δοκίμια κονδυλίων. Μεταξὺ τούτων ἐν φ. 41β Καὶ τότε σὺν τοῖς ἄλλοις Διονυσίου ἱερομονάχου καὶ ἐν φ. 42β Ὁ παρὸν ἁγιασμὸς ὑπάρχει τοῦ παπᾶ Διονύσι καὶ ὅποιος τὸν πάρει νὰ ἔχῃ τὴν κατάραν τῆς Παναγίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ᾿ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

173

Χαρτ. 0,145×0,97. Αἰῶνος XVII (φ. 56).

1 (φ. 1β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** «Λόγος περὶ εὐχῆς καὶ νηστείας».

Ἀρχ. Σήμερον ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ τὸν Πέτρον προσκυνήσωμεν.

2 (φ. 10α). «**Συμεὼν τοῦ Θαυμαστοῦ ὄρους** Λόγος περὶ τοῦ ἀεὶ ἐνῷ ἔχειν τὴν ἡμέραν τῆς Ἐξόδου αὐτοῦ».

3 (φ. 18β). Διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ

4 (φ. 36β). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου.** «Εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ περὶ κατανύξεων».

5 (φ. 41). Ἕτεραι διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

α΄. «*Τοῦ αὐτοῦ* Περὶ ἡσυχίας». Ἀρχ. Ἀδελφὸς ἠρώτησε γέροντα

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

174.

Χαρτ. 0,20 × 0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 325).

1 (φ. 1α). «Βιβλίον ὡραιότατον περιέχον στίχους πολιτικοὺς κατα-

πολλὰ ψυχωφελεῖς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, εἰς τὴν μακαρίαν Τριάδα, εἰς τὸ μάταιον κόσμον, εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ ἕτερα διάφορα πρὸς ψυχικὴν ὠφέλιαν χρήζοντα. Γράφονται παρὰ **ἱερομονάχου Ἰωσὴφ Βαρτζάγγη**. αχξϛʹ Φεβρουαρίου κα΄.

Γεγραμμένοι κατὰ δύο σελίδας. Στίχοι ὁμοιοτέλευτοι ἐν ὅλῳ περίπου 6200.

2 (φ. 56α). «**Χριστοφόρου** ἀρχιεπισκόπου **Ἀλεξανδρείας** Λόγος φανερὸς τίνι ὁμοιώθη ὁ ἀνθρώπινος βίος καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων».

3 (φ. 63α). **Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας** «Ῥήσεις καὶ ἑρμηνεῖαι τῆς θείας Γραφῆς».

4 (φ. 69α). «Ἐκ τοῦ γεροντικοῦ λόγος ὡραῖος».

Ἀρχ. Ἕνας ἀδελφός, ἀπελθὼν εἰς ἰατρὸν εἶπε· τάχα εἶναι βότανον τινὰ ὁποῦ νὰ ἰατρεύσῃ.

5 (φ. 72α). **Ἰωάννου Χρυσοστόμου** Λόγοι.

αʹ (φ. 72α). «Εἰς τὸ μὴ προσηλῶσθαι τοῖς βιωτικοῖς».

βʹ (φ. 94α). «Περὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος».

6 (φ. 104α). «Περὶ τοῦ ματαίου βίου ἀπόταγῆς. Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ **ἀββᾶ Ἰωάννου καθηγουμένου τῶν ἐν Σινᾶ ὄρει μοναχῶν** περὶ ὑποταγῆς καὶ ἀναχωρίσεως».

7 (φ. 126α). «Ὁμιλίαι εἰς τὴν ἐξήγησιν τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαβὶδ μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς ῥωμαΐκῆς διαλέκτου εἰς τὴν τῶν Γραικῶν παρὰ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις πανοσίου κυρίου **Κοσμᾶ συγγέλου Σερρῶν** καλλοπισθέντα δὲ καὶ διορθωθέντος παρὰ τοῦ ἐν ἱερεῦσιν ἐλλογιμωτάτου κυρίου **Μιχαὴλ ἱερέως τοῦ Ἀγαπητοῦ** κήρυκος τοῦ θείου Εὐαγγελίου τοῦ Κρητός, ἐν οἷς λόγοις ἐξ αὐτοῦ προοίμια τινὰ καὶ ἐπίλογοι προσετέθησαν μαρτυρίαι ἐκ τῶν θείων γραφῶν καὶ ἱερῶν διδασκάλων εἰς κοινὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν».

Λόγοι κηʹ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ, ὧν πίναξ χειρὶ τοῦ ιθʹ αἰῶνος ἐν φ. 323.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου τῶν 1—7 μικρὰ κομψὰ ἐρυθρὰ ἐπίτιτλα, ἐν δὲ ἀρχῇ ἑκάστου τῶν ἐν τῷ ἀρ. 7 λόγων ἀνὰ δύο κομψὰ κοσμήματα.

Σώζεται καὶ μεταξωτὸς κόκκινος σελιδοδείκτης.

Τὰ φ. 70, 71, 101β—103β, 322β, 324 καὶ 325 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ξυλίνων πινακίδων μεθ᾽ ἁπλῶν ἰδιορρύθμων ἐπιτυπωμάτων. Σώζεται καὶ τὸ σιδήριον τοῦ ἑτέρου τῶν θηλυκωτήρων.

175

Χαρτ. 0,20 × 0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 141).

«Νέον νόμιμον πλουσιώτατον πάνυ νουθεσίαν πρὸς τὸν πνευματικὸν καὶ ἀσφάλειαν».

Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι τύπος ἀγαθὸς τῶν πάντων.

Προτάσσεται ἀνεπίγραφος πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἀρχόμενος ἀπὸ γʹ «Περὶ κληρικοῦ ἐγγύας διδόντος καὶ τί ἐστιν ἐγγύα».— δʹ «Περὶ κληρικῶν ἐχόντων δίκας καὶ ἀπερχομένων εἰς δικαστήρια κοσμϊκά»— . . .

Τὰ φ. 1-6 καὶ 139 - 141 ὡς καὶ τὰ παράφυλλα τὰ συγκεκολλημμένα τῷ περικαλλύμματι ἐπὶ διαφόρου χάρτου περιέχουσι χειρὶ νεωτέρᾳ διατάξεις ἐκ τοῦ νομοκάνονος, περὶ τῶν γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, πίνακα κεφαλαίων νομοκάνονος καὶ ἄλλα τινά.

Στάχωσις βυρσίνη μεθ᾽ ἁπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Τὰ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν δημοσιευθέντα ἐκ τοῦ Παλατίνου κώδικος 367 ὑπ᾽ ἀριθμὸν 39. 40. 41 καὶ 42 ἔγγραφα (σελ. 144—147) ἔχουσι κατὰ λάθος δημοσιευθῇ ὑπὸ τοῦ Λάμπρου καὶ ἐν τόμῳ ΙΔʹ σελ. 14—17 ὑπ᾽ ἀριθμὸν 1. 2. 3. καὶ 4 ὡς περιέχομενα ἐν φύλλοις 19α—21α τοῦ βατικανοῦ κώδικος, ἐνῷ, ὡς καὶ ἐκ τῶν φωτογραφιῶν τοῦ κώδικος τούτου φαίνεται περιέχονται ἐν φ. 119α—121α.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α' — 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1921

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 38

1921

ρήγισσα ἡ μεγαλόφθαλμος ἀπὸ τὰ Μαῦρα βουνὰ μελανείμων ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους, παραμυθία τῶν ὀρφανῶν, νοσοκόμος τῶν τραυματιῶν, ἀρτοδότειρα τῶν λιμοκτονούντων. Καὶ μετεβλήθησαν εἰς μαργαρίτας, μαργαρίτας παρηγορίας, ὡς τὰ δάκρυα τῆς βασιλοπούλας τοῦ παραμυθιοῦ, τὰ δάκρυα τῆς ἀνάσσης τῆς φιλανθρωπίας.

Εἰς τὸν πλούσιον βασιλικόν της δίσκον, ὃν πλουτίζουσιν αἱ δωρεαὶ τῆς οἰκουμένης ἁπάσης, καταθέτει ἡ Ἑλλάς, ἀδελφὴ τῆς Ἰταλίας, ὀλίγα κέρματα συντροφευμένα μὲ βαρυστάλακτον Πανελλήνιον δάκρυ ἐπὶ τῇ καταστροφῇ πόλεων συνδεομένων διὰ τῶν αἰώνων μετὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀλλὰ καὶ μίαν εὐχὴν ἐγκάρδιον ἀπευθύνει τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος πρὸς τὴν φίλην χώραν, ἐν ᾗ ὁ Φώσκολος ἔψαλε τοὺς Τάφους· νὰ ἴδῃ ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ταχέως πραγματούμενον τὸν στίχον τοῦ ἀοιδοῦ, τοῦ ἔχοντος τὴν αὐτὴν καὶ ὁ Φώσκολος γενέτειραν, τὴν Ζάκυνθον:

«Τὸ χάσμα π' ἄνοιξε ὁ σεισμὸς εὐθὺς
ἐγέμισε ἄνθη. . . »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ

176

***Χαρτ.** 0,22×0,155. **Αἰῶνος** XVII (φ. 104)*

Θεοδώρου Στουδίτου Κατηχήσεις.

Ἐν τέλει (φ. 94α). Ἔτος σωτήριον ͵αχσα. Ἐγράφη χειρὶ Θεοκλήτου εὐτελοῦς τῶν ἰσομονάχων ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κδ'.

Ἐν δὲ τῇ κάτω ᾤᾳ χειρὶ νεωτέρᾳ. Ετος ετούτο το χάρτι ηνε τὸ η'π' Δαμιανοῦ. Ἐν φ. 94β μεταξὺ ποικίλων δοκιμίων κονδυλίου Ετούτο το χαρτί ύνε το γέρο Χατζί.

Τὰ φ. 95—104 νεώτατα, ὧν ἐν φ. 97α · Πίναξ τῆς Κατηχήσεως.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου, περιβεβλημένου διὰ φύλλων περγαμηνῆς X αἰῶνος μικρογραμμάτου ρυθμοῦ ἐξ ἀδήλου νηπτικῆς συγγραφῆς.

177

***Χαρτ.** 0,14×0,73. **Αἰῶνος** XV (φ. 219).*

Ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ὄρθρου. Μηνολόγιον, Τριῴδιον (κολοβόν).

Τὸ φ. 1 ἐφθαρμένον.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

178

***Χαρτ.** 0,193×0,138. **Αἰῶνος** XVIII (φ. 232).*

«**Θουκυδίδου Ὀλόρου** Περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου βιβλία ὀκτώ· διῃρημένα εἰς τόμους τέσσαρας. Τόμος πρῶτος, αψλγ' : ἐν Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ.

Προτάσσονται α' (φ. 2α). «***Μαρκελλίνου*** Περὶ τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ».—β' (φ. 17). «Ἄλλως ἐκ τῶν τοῦ ***Σουίδα***». Ἀρχ. Θουκυδίδης Ὀλόρου.

1. Συνέχεια εκ τοῦ Ν. Ἑλληνομνήμονος τομ. ΙΕ' σελ. 289.

Ἀθηναῖος· παῖδα δὲ ἔσχε Τιμόθεον.—γ' (φ. 17β). «Ἄλλα περὶ τοῦ Θουκυδίδου ἀδέσποτα». Ἀρχ. Θουκυδίδης Ἀθηναῖος. Ὀλόρου ἦν παῖς, θράκιον δὲ αὐτῷ τὸ γένος.

Ἐν τέλει φ. 30α ἐπιγράμματα εἰς Θουκυδίδην.

Τὸ κείμενον τοῦ πρώτου βιβλίου ἄρχεται ἐν φ. 35α, τὸ δὲ τοῦ δευτέρου ἐν φ. 145α. Ἐν δὲ τῇ ὤᾳ «Σχόλια παλαιὰ καὶ συνοπτικὰ εἰς ὅλον τὸν Θουκυδίδην».

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ δευτέρου τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς· Καὶ τόδε Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Μεταξᾶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἄλλῃ δὲ χειρὶ πρόσθετα νῦν δὲ Ταλαντ ου ταπεινοῦ ἀρχιθύτου.

Ἐν δὲ τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ δευτέρου παραφύλλου τῆς ἀρχῆς· τῇ ἐμῇ χειρὶ ἀντεγράφησαν τὰ τοῦ Θουκυδίδου βιβλίῳ κόπῳ πολλῷ. † Ἀττικῆς Νεόφυτος : Μεταξᾶς ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ φ. 1β, 231β καὶ 232 ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη.

179

Χαρτ. 0,193×0,138. Αἰῶνος XVII (φ. 189).

Θουκυδίδου Ὀλόρου Περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τόμος δεύτερος. Ἐν ἔτει αψῃγ' : ἐν Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ».

Τὸ κείμενον τοῦ τρίτου βιβλίου ἄρχεται ἐν φ. 2α, τὸ δὲ τοῦ τετάρτου ἐν φ. 85β.

Μετὰ παρασελιδίων σχολίων μόνον μέχρι φ. 43α.

Ἐν φ. 1β. Τῇ ἐμῇ χειρὶ ἀντεγράφησαν τὰ τοῦ Θουκυδίδου βιβλία πολλῷ κόπῳ.
† Ἀττικῆς Νεόφυτος Μεταξᾶς ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ φ. 188β καὶ 189 ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη.

180

Χαρτ. 0,193×0,138. Αἰῶνος XVIII (φ. 167).

«**Θουκυδίδου Ὀλόρου** Περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τόμος Τρίτος. Ἐν ἔτει αψῃγ' : ἐν Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ».

Τὸ κείμενον τοῦ πέμπτου βιβλίου ἄρχεται ἐν φ. 1α, τὸ δὲ τοῦ ἕκτου ἐν φ. 79β.

Ὄπισθεν τῆς ἐν τῷ δευτέρῳ παραφύλλῳ τῆς ἀρχῆς ἐπιγραφή :
Τῇ ἐμῇ χειρὶ ἀντεγράφησαν τὰ τοῦ Θουκυδίδου βιβλία κόπῳ πολλῷ.
† Ἀττικῆς Νεόφυτος Μεταξᾶς ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἄνευ παρασελιδίων σχολίων.

Τὰ φ. 166β καὶ 167 ἄγραφα.

Στάχωσις βυρσίνη.

181

Χαρτ. 0,193×0,138. Αἰῶνος XVIII (φ. 176).

«**Θουκυδίδου Ὀλόρου** Περὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τόμος τέταρτος. Ἐν ἔτει αψῃγ' ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ».

Τὸ κείμενον τοῦ ἑβδόμου βιβλίου ἄρχεται ἐν φ. 1α, τὸ δὲ τοῦ ὀγδόου ἐν φ. 83α.

Ἐν φ. 82α τὸ ἑξῆς «Ἀδέσποτον» ἐπίγραμμα·

Αἱ πρὶν μέγισται φανερῶς εὐπραξίαι,
τὰ συνεχῆ τρόπαια καὶ ναυκρατίαι,
αἱ τῶν μεγάλων πραγμάτων εὐπραγίαι,
ὑφ' ὧν ἀνηνέχθησαν εἰς ὕψος θράσος
Περσοκρατῶν Ἕλληνες οἱ πάλαι γένος,
πρὸς δυστυχίας τῆς πανωλέθρου χάος
ἄρτι κατηνέχθησαν, ἀντιπνευσάσης
τῆς εὐτυχίας εἰς μακρὰν ἀτυχίαντ

Ἄνευ παρασελιδίων σχολίων.

Τὰ πρὸ τοῦ φ. 1 παράφυλλα καὶ τὰ φ. 171, 172, 174—176 ἄγραφα.

Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τοῦ δευτέρου τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς Καὶ τόδε Νεοφύτου ἱεροδιακόνου Μεταξᾶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἄλλῃ δὲ χειρὶ πρόσθετα νῦν δὲ Ταλαντίου ταπεινοῦ ἀρχιθύτου. Ἐν φ. 1β. Τῇ ἐμῇ χειρὶ ἀντεγράφησαν τὰ τοῦ Θουκυδίδου βιβλία κόπῳ πολλῷ. † Ἀττικῆς Νεόφυτος Μεταξᾶς ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν φ. 173α. Πολλοί τε τῶν πάνυ φιλοπόνων ἀνδρῶν πλείστους τε καμάτους φιλοῦσι τελεῖν ἐπὶ ταῖς ὀνησίμοις βίβλοις πρὸς λυσιτέλειαν τῶν Ἑλληνικῶν παίδων, ἐπείπερ (καὶ ὡσεὶ δῆλον) διηνεκῶς γε καὶ θαμὰ αὖ πᾶσι τοῖς φιλομαθέσιν ἴδιον, ἀόκνως τε ἐγχρονίζειν τοῖς τοιούτοις ἐπωφελέσιν ἔργοις. Καίπερ ἔγωγε ὡς ἄμουσος καὶ ἀτελὴς ὤν, πόνον ἱκανὸν ἐτέλεσα, ἐπὶ τῷ τὴν βίβλον τούτου τοῦ ἄγαν ἀξιαγάστου ἀνδρὸς ἀντιγράψαι· ἐπεὶ (καθὰ ἡ αὐτὴ φησὶ) ὅστις γε φιλεῖ ἐν ταῖς χερσὶ τοῦτον ἀεὶ ἔχειν, μεγίστην ὄνησιν ἐξ αὐτοῦ καρποῦται. Ἔνθεν τοι οὐκ ὤκνησα κἀγώ, ἀλλ' ἀδεῶς καὶ ὅσον οἷόν τε τῆς ἐμῆς δυνάμεως τὸ πόνημα τοῦτο ἔπραξα· διότι γέγονα λίαν ἐραστὴς τῆς βίβλου τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσπερ συμπατριώτης μου ἦν. Ἀνθ' ὅτου γε δέομαι πάντων ὑμῶν τῶν τὰς βίβλους ταύτας φιλούντων ἀναγνῶναι. (αἵτινες διῃρημέναι εἰσὶν ἐν τόμοις τέτταρσι) μνημονεύετε κἀμοῦ τοῦ εὐτελοῦς Νικολάου Μεταξᾶ. Καὶ κατωτέρω ἄλλῃ χειρί· νῦν δὲ Ἀρχιθύτου ταπεινοῦ Ταλαντίου Νεοφύτου· μετατεθέντος δὲ ἐν Ἀθήναις Ἀττικῆς ἐπιλεγομένου τῷ γονεῖ

Στάχωσις βυρσίνη.

182

Χαρτ. 0,205×0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 395).

«Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν .·.— παρὰ **Νικολάου Κούρσουλα τοῦ Ζακυνθίου** διδασκάλου φιλοσόφου καὶ θεολόγου».

Στάχωσις διὰ βύρσης νεωτάτη· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιγραφὴ «Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας» καὶ «Ἀρχιμανδρίτης Α. Βερσής»

183

Χαρτ. 0,22×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 10).

1 (φ. 1α). «Εὐχαὶ τοῦ **ἁγίου Μάμαντος.**»

Εἰς ποίμνας. Καὶ ἐξορκισμοί

2 (φ. 6α). Ἐξορκισμός.

3 (φ. 8α). «Εὐχὴ τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν **Συμεὼν τοῦ Στυλίτου** διὰ τὰ σκωλήκια».

4 (φ. 8β). «Εὐχὴ τοῦ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος εἰς ποίμνην».

5 (φ. 9β). «Ἐξορκισμὸς τῶν Ἀνεραΐδων».

Στάχωσις νεωτάτη.

184

Χαρτ. 0,21×0,17. Αἰῶνος XIX (φ. 55).

«Ὁ θησαυρὸς τῶν παίδων. Διῃρημένος εἰς τρία μέρη, δηλαδὴ Ἠθικήν, Ἀρετὴν καὶ Πολιτικὴν τοῦ Κυρίου **Πέτρου Βλαγκάρδου**. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ. Τεργέστιον ͵αωιζ'. Γραφὲν παρὰ Ἰακώβου (;) Α . . . αρ. τ . . .» (διεξεσμένον καὶ διεσχισμένον τὸ ὄνομα).

Ἐν φ. 1α «Ὁ Θησαυρὸς τῶν παίδων. Ἔκδοσις δευτέρα.

Τὰ φ. 54β καὶ 55 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου σύγχρονος τῇ γραφῇ.

185

Χαρτ. 0,185×0,135. Αἰῶνος XVIII (φ. 204).

«Ἔλεγχος εἰς τὰς δέκα τοῦ Θεοῦ ἐντολάς. Συντεθεὶς παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου ἐν ἱερεῦσι Κυρίου Ἀντωνίου Σπίνολα τοῦ Κερκυραίου. Κατὰ τὸ ͵αψοβ'. Ἔτος τὸ Κοσμοσωτήριον. 1772».

Ἐν τέλει 1797 Ἀπριλλίου : 19: Ε: Π. ἀντέγραψα τὸ παρὸν Ἰωάννης ἱερεὺς Δένδελας. Κάτωθεν δὲ σημείωμα τεσσάρων στίχων διαγεγραμμένον, ἀλλὰ διακρίνεται ὅτι τῷ 1801 ὁ γράψας παρεχώρησε τὸ βιβλίον εἰς ἀρχιδιάκονόν τινα Ἱλαρίωνα χάριν δωρεᾶς εἰς τὸ σκευοφυλάκιον . . .

Τὰ φ. 205-207 ἄγραφα.

Στάχωσις τοῦ ιθ' αἰῶνος.

186

Χαρτ. 0,23×0,16. Αἰῶνος XIX (φ. 77).

«Ἀριθμητικὴ συλεχθεῖσα ἔκ τινων ἀριθμητικῶν, παρὰ Κυρίου **Ἰωάννου Κουτούρη** τοῦ ἐκ Κεφαληνίας. Γραφθεῖσα δὲ παρὰ Ἀνδρέου Κουτούρη τοῦ ἐκ Κεφαληνίας. Ἐν Κερκύρᾳ. Τῇ α' Νοεμβρίου—πρώτη 1827».

Στάχωσις νεωτάτη.

187

Χαρτ. 0,207×0,146. Αἰῶνος VVIII (φ. 205)

1 (φ. 2α). **Ἀδήλου** θελογικὴ συγγραφή.

Εἰς Διαλέξεις ι', ὑποδιῃρημένας εἰς κεφάλαια, ὧν τῆς α' σώζεται μόνον τὸ τέλος τοῦ α' κεφαλαίου. Κεφ. β' «Πότερον οἷόν τε τὸν θεὸν ἐνέχεσθαι τῷ ποιήματι ἐκ τῆς κυρίως δικαιοσύνης ;» Κεφ. β' «Πότερον τῆς ἁμαρτίας τὸ βάρος ἄπειρόν ἐστιν;».—«Διάλεξις β «Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἑνώσεως τοῦ σαρκωθέντος λόγου».—Διάλεξις γ' «Περὶ ἑνώσεως, ἤτοι προσλήψεως, ὡς ἀπὸ τοῦ προσλαμβάνοντος προσώπου, ἢ ἀπὸ τῆς προσλαμβανομένης φύσεως».—Διάλεξις ι' «Περὶ Ἀντιχρίστου».

2 (φ. 142α). «Περὶ πίστεως».

Εἰς Διαλέξεις ὑποδιῃρημένας εἰς κεφάλαια. Διάλεξις α' «Περὶ τοῦ ὑποκειμένου τῆς πίστεως»...—Διάλεξις ε' «Περὶ ἐλπίδος» (ἀτελής).

Ἐν φ. 1 προσκεκολλημένη ἐξ ἐντύπου βιβλίου χρωμογραφία παριστῶσα τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων.

Στάχωσις διὰ περγαμηνῆς ἀγράφου.

188

Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XIX (φ. 227).

«Φιλοσοφικὴ δικαιολογία ὑπὸ **Φιλίππου Ἰωάννου** Καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὄθωνος. Ἐν Ἀθήναις 1857».

Ἕπεται τῇ ἐπιγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ γράψαντος φοιτητοῦ Ι. Χ. Κηλιαίνης.

Στάχωσις νεωτάτη.

189

Χαρτ. 0,19×0,102. Αἰῶνος XIX (φ. 103).

«Σιλλογὴ ἀπὸ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ **Νικοδήμου Ἁγιορείτου** Μοναχοῦ. Συμβουλευτικὸν περὶ φυλακῆς τῶν πέντε αἰσθήσεων, τῆς φαντασίας καὶ τῆς τοῦ νοὸς καὶ καρδίας, καὶ περὶ τοῦ ποῖαι εἰσιν αἱ πνευματικαὶ καὶ οἰκεῖαι τοῦ νοὸς ἡδοναί».

Ἐν Νομιτζῇ, κατὰ τὸ ἔτος 1860. Ἀπριλίου. Ἀρχή. Ὁ Γράφων Σπ. ἱερεὺς Γιανουλέας.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 99β : 28 Αὐγούστου 1860.

Ἐν φ. 101β κ. ἑ. «Πίναξ τοῦ παρόντος ἐνχειριδίου».

Ἐν φ. 1β Δι' ὠνῆς παρὰ σταυλήτου τινὸς κατὰ 8βριον 1901. Ἐν Ἀθήναις. Γ. Μπουρνιᾶς.

Ὡς παράφυλλα συνεκολλήθησαν τῷ ναστῷ χάρτῃ τοῦ περικαλύμματος τῆς σταχώσεως ἔσωθεν τεμάχια κώδικος τοῦ ις' αἰῶνος ἐκ λόγων εἰς εὐαγγελικὰς περικοπὰς ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

190

Χαρτ. 0,21×0,152. Αἰῶνος XVIII (φ. 104).

Κανόνων ἐξήγησις εἰς τὴν καθωμιλημένην.

α' (φ. 1α). «Κανὼν τοῦ δικαίου Λαζάρου. — β' (φ. 13α). «Κανὼν τῶν βαΐων».—γ' (φ. 20α). «Κανὼν τῆς μεγάλης Δευτέρας». — δ' (φ. 22β). «Κανὼν τῆς μεγάλης Τρίτης».—ε' (φ. 24α). «Κανὼν τῆς μεγάλης Τετάρτης».—ς' (φ. 27α). «Κανὼν τῆς μεγάλης Πέμπτης».—ς' (φ. 34α). «Κανὼν τῆς μεγάλης Παρασκευῆς».—ζ' (φ. 37α). «Κανὼν τοῦ μεγάλου Σαββάτου».—η' (φ. 46α). «Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως».—θ' (φ. 53α). «Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως». —ι' (φ. 69β). «Κανὼν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς».—ια' (φ. 81β). «Κανὼν τῆς Μεταμορφώσεως».— ιβ' (φ. 93β). «Ἐνταῦθα σημειοῦνται τὰ ἐλλιπῆ κεφάλαια, τοῦ τε εὐαγγελισμοῦ, τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ τῶν ἁγίων Θεοφανείων».

Ἐν φ. 101β ἄλλῃ χειρί· «Μοῦ τὰ ἐχάρισε ὁ Δρ. Ἀνδρέας ἀγγελάτος.

Τὰ φ. 80—104 ἐπὶ διαφόρου χάρτου ὀλίγῳ μεγαλειτέρου σχήματος.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

—*Ἀναγραφὴ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.* Ἐν τῷ κώδικι Theol. Graecus CCCII (Lambecius XXXIV) τῆς ἐν Βιέννῃ καισαροβασιλικῆς βιβλιοθήκης περιλαμβάνεται ἐν φ. 356—8 ἀναγραφὴ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχῶν ἀξία δημοσιεύσεως, ἣν εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ συμπεριλάβῃ ὁ Lambecius εἰς τὰ Supplementa Byzantinae historiae, ἅτινα ἐσκόπει νὰ ἐκδώσῃ.

—*Ἑλληνικαὶ παροιμίαι.* Ἐν φ. 99α τοῦ κώδικος Phil. Graecus CCXVI τῆς ἐν Βιέννῃ καισαροβασιλικῆς βιβλιοθήκης εὕρηνται γεγραμμέναι αἱ ἑξῆς καὶ ἄλλοθεν γνωσταὶ ἑλληνικαὶ παροιμίαι· *Ἵππος εἰς λεῖον πεδίον. Ἀετὸς εἰς θήραν. Ξυρὸς εἰς ἀκόνην. Σφαῖρα κατὰ πρανοῦς. Πῦρ εἰς ἀκάνθας. Σπόγγος εἰς ὕδωρ.*

—*Γαζῆ Χασὰν πασᾶ Μπουγιουρουλδίον:*

Ἴσον τοῦ μπουγιουρουλδίου

Γαζῆ Χασὰν πασᾶς ἐλέῳ θεοῦ βεζύρης καὶ καποδὰν πασᾶς καὶ τῶν λοιπῶν.

Προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι καὶ ὅλος ὁ κοινὸς ραγιᾶς τῆς νήσου Πολυκάνδρου, βλέποντες τὸ παρὸν ὑψηλὸν καὶ ἡγεμονικὸν πουγιουρούλδι, ἔστω εἰς εἴδησίν σας, ὅτι τὸ ἰλτιζάμι τοῦ νησίου σας τοῦ παρόντος χιλιοστοῦ διακοσιοστοῦ ἔτους, ἀπὸ πρώτης Μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ ἐλευσομένου Φεβρουαρίου χρόνον ἕνα ὁλόκληρον τὸ ἐδώσαμεν πρὸς τὸν Λεονάρδον Βαλέτα, τὸν ὁποῖον θέλετε τὸν γνωρίζει διὰ β 8 εδδα καὶ ζαμπίτην σας, παραδίδοντες αὐτῷ μετὰ προθυμίας τὰ χαράτζια σας, κομέρης, δεματικὸν καὶ εἴ τι ἄλλο κανονικὸν καὶ συνειθισμένον κατὰ τόπον τοῦ βοεβοδαλικίου εἶναι δικαίωμα, προσφέροντες πρὸς τὸν ρηθέντα βοεβόδα καὶ τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν ὡς πρὸς ζαμπίτην σας, καὶ εὐπείθειαν. Σὺ δέ, ὦ βοεβόδα, πρόσεχε καλῶς ἀπὸ νεωτερισμοὺς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ζήτημα ἐναντίον τῆς βασιλικῆς ἁγίας κρίσεως καὶ τῶν τοπικῶν συνηθειῶν, ἐπιμελούμενος

1. *Ἴσον* 2. *χασὰν* 4. *οἱ* 8. *ἐδώσαμεν*

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'—31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1922

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 38

1922

χρόνῳ δὲν θὰ εἶνε σχολαστικὸς στιχουργὸς ἀλλὰ θὰ ποδῆ ποιητὴς ἀληθής.

Ἡ ἀναμόρφωσις αὕτη ὀφειλομένη εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς δημοτικῆς γλώσσης εἰς τὴν ποίησιν, ἐνηργήθη τὴν ὑστεραίαν τῆς μεγάλης ἐποχῆς τῶν εἰκονομάχων βασιλέων. Οὕτω δὲ κατ' ὀλίγον ἡ βυζαντινὴ ποίησις, καταλείπουσα τὰς ψευδεῖς ἀτραπούς, ἃς εἶχε περιδράμει ἕως τότε, εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀληθῆ ἐθνικὴν ὁδόν, εἰς τὰς πλατείας κελεύθους τῆς ἐθνικῆς σταδιοδρομίας καὶ γίνεται ποίησις ἐθνική. Τὴν μεταμόρφωσιν ταύτην θὰ παρακολουθήσωμεν εἰς τα προσεχῆ ἡμῶν μαθήματα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ [1]

191

***Χαρτ.** 0,205×0,125. **Αἰῶνος** XIX (φ. 79)*

1 (φ. 2α). «Πρῶτον μέρος τῆς ὀρθοδόξου ὁμολογίας, ἐν ᾧ περὶ πίστεως».

Κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν.

2 (φ. 6α). «Ἐπιστολὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν καὶ ἄλλων τινῶν ἀναγκαίων».

Γραμματικὴ ἀτελής.

3 (φ. 35α). «Λόγος ψυχοφιλέστατος».

Ἀρχ. Περιπατῶντας ἕνας ἀσκητῆς εἰς τὴν ἔρημον.

4 (φ. 43α). «Ἀποκάλυψις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

5 (φ. 48α). «Λόγος ἐπιτάφιος εἰς τὸν ἀείμνηστον Πατριάρχην Κωνσταντίνου Πόλεως Γρηγόριον· ἐκφωνηθεὶς ἐν Ὀδυσσῷ ἐν τῇ ρωσσικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Μεταμορφώσεως τῇ ιθ' Ἰουνίου ὑπὸ **Κωνσταντίνου πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου.** Τυπωθεὶς διὰ ὑψηλοῦ ὁρισμοῦ ἐν τῇ τυπογραφίᾳ· εἰς 1821: Ἰουνίου 19».

6 (φ. 65β). Σημειώσεις εἰσπράξεων διδασκάλου ἀπὸ 1825 Αὐγούστου 27 μέχρι 1829 Σεπτεμβρίου 25.

Ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων φαίνονται γραφεῖσαι ἐν Ζακύνθῳ. Ὁμοίως δὲ σημειώσεις τοῦ 1826-1832 εὑρίσκονται ἐν φ. 74α-76β καὶ ἐν τοῖς παραφύλλοις τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους.

1. Συνέχεια ἐκ τοῦ Ν. Ἑλληνομνήμονος τομ. ΙΕ' σ. 417.

Ἐν φ. 1α δοκίμια κονδυλίων καὶ ὀνόματά τινα μαθητῶν.
Τὰ φ. 69β-73β ἄγραφα.
Στάχωσις διὰ χάρτου πλουμιστοῦ.

192

Χαρτ. 0,225×0,165. Αἰῶνος XVII (φ. 60)

Γεωγραφία φυσικὴ καὶ πολιτική.

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Διῄρηται εἰς §178. Ἀρχ. Ἡ γῆ εἰς τὴν ὁποίαν κατοικοῦμεν εἶναι ὁλοστρόγγυλος καὶ τετραγωνισμένη ἡ περιστοιχισμένη ἀπὸ νερά.

Ἐν τῇ ἄνω ὤᾳ τοῦ φ. 2α. 1815 Ἰούλιος 10 Ἰωάννης καὶ Γεωργάκης Βέλης.

Ἐν δὲ φ. 1α ἔχω Μάρτιος : 3.

Τὰ φ. 1 καὶ 60 ἀρχῆθεν ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

193

Χαρτ. 0,217×0,15. Αἰῶνος XIX (φ. 166)

1 (φ. 2α). Γνωμικὰ ἀνεπίγραφα.
2 (φ. 4α). Αἰσώπειοι μῦθοι.
3 (φ. 17α). «Βίος **Λουκιανοῦ**».
4 (φ. 17β). Ἐκ τῶν **Λουκιανοῦ** Νεκρικῶν διαλόγων.
5 (φ. 51α). «**Βασιλείου** τοῦ **Σελευκείας** ἐπισκόπου Λόγος εἰς τὸν Ἀβραάμ».
6 (φ. 62). «Λόγος εἰς τὸν Μωϋσῆν».
7 (φ. 69α). Λόγος ἀνεπίγραφος.

Ἀρχ. Ὦ παιδιά μου πολλὰ εἶναι τὰ αἴτια ὁποῦ μὲ παρακινοῦν νὰ σᾶς συμβουλεύσω.

Ἐν φ. 1α «*Τοῦ Χρυσολορᾶ*»: γ:

Διάφορα γνωμικά.

Ἅπαντα τὰ ἐν τῷ κώδικι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ εἰς τὸ ἐμπρόσθιον περικάλυμμα τάδε. 1828: Ἰουλίου 20. ἐσυγχωρέθει ὁ ἀδελφός μου ὁ Ἀθανάσιος: 1828: κατὰ Μῆνα Δεκέμβριον ἄρχησα τὰ γραμματικά· 1829: κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐπῆγα εἰς Μόλυβον. 1830: Ἰουνίου α: ἐδιάβαζα ἀλληλοδιδακτικὰ εἰς Ἄγινα: 1831: κατὰ Μῆνα Νοέμβριον ἐγύρισα ταξίδη εἰς τὴν Ἔφεσον 1831: ἐγύρισα ταξίδι εἰς τὴν Ἡλιούπολιν : 1832: Αὐγούστου: ιε: ἦλθα εἰς Κωνσταντινούπολι : 1833: Μαρτίου α ἦλθα εἰς Μητηλήνη. 1833: ἤμουν εἰς Ἀϊβαλὶ κατὰ μῆνα Ἰούλιον. 1834: Μαΐου 18: ἦλθα εἰς Κωνσταντινούπολι: 1835: ἤμουν εἰς Πεχμετζὲ - Μαλτεπέ. 1836: ἤμουν προεστῶς εἰς τοὺς Τέρκους: Ἀπριλίου 23:

Ἐν φ. 81β. 1835: Μαΐου ἡμέρα: Τετάρτη. ἦλθα εἰς Κωνσταντινούπολιν: 18 1835: Ἰουνίου: 19: ἦλθα εἰς τὸν Ἅγιον Μηνᾶ. Ἕπονται Ἔσοδα ἀπὸ Ἰουνίου 19 μέχρις Ἰουλίου 1835: Εἶτα 1835: Αὐγούστου: 4: ἦλθα εἰς τὴν Παναγία τοῦ Μπαλήνου, ἑπομένων ἐξόδων ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ ἐξόδων. Ἐν τῷ αὐτῷ παραφύλλῳ ὄπισθεν. 1835: Αὐγούστου: 10: ἡμέρα Σαββάτῳ ἀναχώρισεν ὁ Δημητρούλης Μπατζιὰς ἀπὸ Κωνσταντινούπολη καὶ διὰ ἐνθύμησιν γράφω.— 1835: Ὀκτωμβρίου 8: ἡμέρα: ζ: Εἶδα μέσα εἰς τὸ σπίτι τοῦ κουμπάρο μου Στρατὴ εἰς Ἐγρύκιοϊ ὅτι γίνοιτο τραπέζια φαγιτὰ καὶ πολλὰ τραγῴδια καὶ στοχάζωμαι νὰ ἀπόθανε κανεῖς ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ σπῆτι μέσα καὶ τὸ σημείωσα διὰ ἐνθύμισιν. Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθίᾳ πινακίδι 1836: Μαΐου 18: ἦλθα εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς τὰ τριάντα ὀκτῶ Αὐγούστο: 31: ἀπερέτισα ἀπὸ Τάσι Ἀγίλη καὶ ἐκίνησα διὰ Βουλγαρίαν εἰς τατρίκοντα ἐννέα Ἰουνίου: ἐμβῆκα εἰς Βουκουρέστη· εἰς τὰ τριάν ἔξη εἶμουν εἰς Τζεκμετζέ, εἰς τὰ τριάντα ἑπτὰ εἶμουν εἰς τὸ Τέρκον· εἰς τὰ τρία (διαγεγραμμένον) σαράντα ἕνα εἶμουν εἰς Λουξιόρη.

Ἐν φ. 22β. Τέλος τῆς ἐξηγήσεως Λουκιανοῦ διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γρηγορίου Ἱερομονάχου υἱοῦ Δημητρίου. Ἐν δὲ τῇ ἄνω ὤᾳ τοῦ φ. 30α. 1829: Σεπτεμβρίου 12:

Ὁ κῶδιξ ἔχει ἀφιλόκαλα ἔγχρωμα ἐπίτιτλα καὶ ἀρχικὰ γράμματα.

Τὰ φ. 14β-16β, 37β-50β, 84β-106β καὶ ἅπαντα τὰ κατόπιν πολλὰ μὴ ἀριθμηθέντα ἄγραφα.

Στάχωσις σύγχρονος τῇ γραφῇ τοῦ κώδικος.

194

Χαρτ. 0,195×0,145. Αἰῶνος XVIII (φ. 68).

«Χριστιανικὴ διδασκαλία κατ' ἐρωταπόκρισιν, ἤτοι τῶν τριῶν θεολογικῶν ἀρετῶν Πίστεως, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης ἀκριβὴς διασάφησις. Συντεθεῖσα παρὰ τοῦ ἐλλογιμωτάτου ἐν Ἱερεῦσι Κυρίου **Ἀντωνίου Ξπύνολα** προστάξει τοῦ Πανᾳδεσιμωτάτου Μεγίστου Πρωτοπαπᾶ τῆς Θεοσώστου Πόλεως καὶ Νήσου Κερκυρίας Κυρίου Κυρίου Ἀλοϋζίου Καππάδοκα εἰς ὠφέλειαν τῶν προβεβηκότων Νέων, καὶ μάλιστα τῶν διευθετιζομένων ἀναβιβασθῆναι εἰς τὸ τῆς Ἱερωσύνης Μέγα ἀξίωμα. Κατὰ τὸ αψξά ἔτος το κοσμοσωτήριον».

Τὸ φύλλον τὸ ὄπισθεν τῆς ἄνω ἐπιγραφῆς καὶ τὰ φ. 66β-68β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου μετὰ περιβλήματος πλουμιστοῦ.

195.

Χαρτ. 0,155×0,12. Αἰῶνος XVIII (φ. 12).

«Εὐχαὶ λεγόμεναι εἰς κάθε ἀσθένιαν».

Ἐν φ. 11β Περὶ τῶν κακῶν ἡμερῶν τοῦ χρόνου καὶ «Ἡ κακὲς ἡμέραις ὁποῦ ἔχει ὁ κάθε μήνας».

Τὸ φ. 12 ἀρχῆθεν ἄγραφον.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

196.

Χαρτ. 0.19×0.147. Αἰῶνος XVIII (φ. 116).

1 (φ. 1α) «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις ἤτοι εἰσαγωγή· τί ἐστι λογική καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν».

2 (φ. 45α). «Pars prima. De prima mentis operatione: seu termino».

Ἄλλῃ χειρί·

3 (φ. 65β). Λογικὴ εἰς βιβλία τέσσαρα.

Προτάσσεται (φ. 48α-65α). «Ἀφήγησις προεισαγωγικὴ ἐν περιλήψει. Περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν κατ' αὐτὴν αἱρέσεων καὶ αἱρεσιαρχῶν».

Γέγραπται ἄλλῃ χειρὶ ἐν τέλει (φ. 115α). Τέλος αψπς': Ἀπριλλίου 22.

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 1α. Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Θεοδώρου υἱοῦ Βασιλείου διαγεγραμμένα). Ἐν φ. 70α ἄλλῃ χειρί, διαγεγραμμένα:

Παπᾶς τις ἐγκυμονήσας, τίκτειν ἔμελλεν ὡς θῆλυ.
τοὔνομα δ' ὢν Ἰωάννης, Ἰωάννα μετεκλήθη.
καὶ γυνὴ σαφῶς γνωσθεῖσα, τὸ παιδίον θηλάζει.

Ἐν φ. 116α σημείωμα περὶ τονισμοῦ ἐν τῇ ψαλτικῇ. Ἐν τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ἔμπροσθίᾳ πινακίδι μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου Νικόλαος Καμαράσης, ἐν δὲ φ. 116β. Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀμβροσίου Γαβαλᾶ (δίς, ἐν τῷ δευτέρῳ Γαβαλλᾶ).

Ἐν δὲ τῷ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῇ ὀπισθίᾳ πινακίδι Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀμβροσίου Γαβαλλᾶ καὶ Ματθαῖος Γαβαλλᾶς Ἀμβρόσιος Σπυρίδος.

Τὰ φ. 14 καὶ 115β ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

197.

Χαρτ. 0.22×0,167. Αἰῶνος XIX (φ. 101).

«Πανδαισία Γεωργίου Γαζῆ Δελβινακιώτου».

Ἐν φ. 1α «Προοίμιον» Πανδαισίαν ὠνόμασα τὸ παρὸν βιβλίον, ἐκ μεταφορᾶς καταλλήλου ἑνὸς συμποσίου, πλουσίου ἀπὸ πολλά, ποικίλα, καὶ νόστιμα φαγητά. Ὥσπερ οὖν τὸ τοιοῦτον συμπόσιον προξενεῖ ποικίλας ἡδονὰς καὶ ὠφελείας εἰς τὸν ἄνθρωπον σωματικάς, οὕτω καὶ τὸ παρὸν βιβλίον περιέχον διάφορα γυμνάσματα, λόγους, γνώμας ἀξιολόγους, καὶ σημειώσεις ποικίλας εὐφραίνει καὶ ὠφελεῖ ψυχικῶς τὸν ἄνθρωπον καὶ μάλιστα τὸν φιλομαθῆ καὶ περίεργον. Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ α' Ἰανουαρίου 1844. Ὁ Σχολάρχης Μεσολογγίου Γεώργιος Γαζῆς.

Ἡ § 1 ἐν φ. 2α ἔχει ὧδε· Ἀναδιώσεις. Τέσσαρα ἔτη (ἀπὸ τοῦ 1840-1844) δεινοπαθῶν ὑπό τε δυσεντερίας, διαρροίας καὶ αἱμοῤῥοίας, κατηνάλωσα ἀνωφελῶς ὅλην μου τὴν χρηματικὴν κατάστασιν· ἐλθὼν δὲ εἰς Μεσολόγγιον Σχολάρχης τῷ 1843 σεπτεμβρίου 20, ἐχωριεύθην ἀπὸ τὸ πάθος τόσον κακῶς, ὥστε περὶ τὰς ἀρχὰς νοεμβρίου ἦλθον εἰς ἀπελπισίαν καὶ θανάτου ἐγγύς. Ἀλλ' ὁ ζωῆς καὶ θανάτου Κύριος, φωτίσας τὸν ἰατρὸν Νίδερ εἴς τε τὴν διάγνωσιν τοῦ πάθους, καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἰατρικοῦ, μὲ ἀνέστησε παρ' ἐλπίδα, καὶ κατέστησεν ἐν τελείᾳ ὑγιείᾳ. Ὅθεν προσφέρων τὰς εὐχαριστήσεις μου εἰς τὸν πανοικτίρμονα θεὸν βοῶ ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας τάδε.

Ἕπονται εὐχαριστήριοι εὐχαὶ εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὴν Παναγίαν καὶ εἰς τοὺς Ταξιάρχας καὶ «Ἐπιγράμματα εἰς Νίδερ τὸν ἰατρὸν καὶ Γαζῆν τὸν ἰαθέντα ἀπ' αὐτοῦ».

Ἀκολουθοῦσι παράγραφοι περὶ ποιητικῆς καὶ δέκα κεφάλαια γραμματικά. Ἐν φ. 94α Τέλος τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τῷ θεῷ χάρις! Τῇ 6 Αὐγούστου 1848 ἐν Μεσολογγίῳ Ὁ Σχολάρχης Γεώργιος Γαζῆς Δελβινακιώτης. Ἐν δὲ φ. 98α. Τέλος τοῦ ὅλου Κανονικοῦ· τῷ δὲ πανσόφῳ καὶ φωτοδότῃ θεῷ χάρις! Ἔγραψα Σχολαρχῶν ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 14 Αὐγούστου 1848. Γεώργιος Γαζῆς ὁ ἐκ Δελβινακίου τῆς Ἠπείρου.

Ἐν δὲ φ. 100α Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 20 Αὐγούστου 1848 Γεώργιος Γαζῆς.

Λείπουσι κατὰ ταῦτα πολλὰ τῶν ἐν τῷ Προοιμίῳ προαγγελλομένων, ἅτινα πιθανῶς ὁ Γαζῆς ἔμελλε νὰ γράψῃ ἐν τοῖς ἀγράφοις μετὰ τὸ 100α φύλλοις τοῦ κώδικος.

Ἐν τοῖς περὶ ποιητικοῖς ἐν φ. 4α καὶ τάδε·

Ὕφος τῆς καθ' ἡμᾶς ποιητικῆς.

Ἄχ! εἴθε νὰ γίνομουν πουλί, ψηλὰ νὰ ἀπαιτοῦσα!
νὰ εὕρισκα τὸν σταυραϊτὸν γιὰ νὰ τὸν ἐρωτοῦσα!
ἐκεῖ ποῦ ἐσκοτώθηκες γραμμένο μου ξεφτέρι,
ποῖα πουλιὰ σὲ ἔφαγαν, νὰ μ' ἔδιδε χαμπέρι.
νὰ σφάζουμουν νὰ μ' ἔτρωγαν κ' ἐμένα τὴν καϋμένην,
νὰ διάβαινα στὸ στόμα των ὅλη κομματιασμένην,
νὰ εὕρισκα εἰς τὴν κοιλιὰν καὶ τὰ δικά σου μέλη,
κ' ἐκεῖ νὰ εἴμεθα οἱ δυὸ πάλιν ἀνταμωμένοι.

Μεθ' ὑποσημειώσεως Γεωργ. Γαζῆ εἰς τὴν βιογραφίαν τῶν Ἡρώων: σελὶς 32.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

198.

Χαρτ. 0,21×0,14. Αἰῶνος XIX (φ. 124).

«Ἱερὰ περιήγησις ἡ ἐν ταῖς Μελέταις τῶν θείων καὶ ἱερῶν γραφῶν, ὑπὸ **Γεωργίου Γαζῆ** τοῦ ἐκ Δελβινακίου τῆς Ἠπείρου, Σχολαρχοῦντος ἐν Μεσολογγίῳ τῆς Αἰτωλίας· τῷ 1848 ἔτει».

Προτάσσεται «τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν», οὗ ἐν τέλει τῇ 30 Ἰανουαρίου 1848 ἐν Μεσολογγίῳ. Γεώρ: Γαζῆς.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

199.

Χαρτ. 0,22×0,163. Αἰῶνος XVIII (φ. 41).

1 (φ. 2α) «Τοῦ σοφωτάτου βασιλέως **Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου** Περὶ θεμάτων».

Περιλαμβάνονται μόνα τὰ θέματα μέχρι τοῦ ιζ' «Τὸ καλούμενον Αἰγαῖον πέλαγος».

2 (φ. 17α). «Περὶ τῆς Ἀτθίδος».

3 (φ. 17α). «Ὀνόματα τῶν μεγάλων ποταμῶν».

4 (φ. 17α). «Οἱ κυρίως μεγάλοι ποταμοί».

5 (φ. 17α). «Ὀνόματα τῶν μεγάλων ὄρων».

6 (φ. 17β). «Πόλεων ὀνόματα. Οσαι τῶν πόλεων ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις μέτωνομάσθησαν».

7 (φ. 18α). «**Λέοντος τοῦ σοφοῦ**».

Ἀρχ. Πρώτη κεφαλὴ ὁ στρατηγός, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ μεράρχαι.

8 (φ. 20β). Γεωγραφικὸν σημείωμα.

Ἀρχ. Ἔχει ὧδε· Τὸ μέρος ὅπερ ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ἐκήρυξεν πρῶτον τὴν Βιθυνίαν ὅλην. Βιθυνία ὀνομάζεται ὅσος τόπος εἶναι ἀνάμεσα, ἀπὸ πέραν τὸ Σκουτάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅπερ καὶ Χρυσούπολις ἐκαλεῖτο πρότερον, ἕως εἰς τὴν Νικομήδειαν, καὶ Νίκαιαν καὶ τὴν Θράκην, ἡ ὁποία περιέχει τὸ Βυζάντιον καὶ τὰ παραθαλλάσσιον τῆς Μαύρης θαλάσσης ἀντωλικὰ καὶ Καλιούπολιν καὶ Καβάλλαν, ἥτις καὶ Νεάπολις λέγεται εἰς τὰς Πράξεις αὐτὴ καὶ Θράκη καὶ Χριστούπολις· καὶ ἡ Μακεδονία· ἤγουν ἀπὸ τὴν Καβάλλαν ἕως τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὴν Θεσσαλίαν ἤτοι ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην ἕως τὰ Φίρσαλα καὶ τὴν Ἑλλάδαν· ἤτοι ἀπὸ τὰ Φέρσαλα ἕως εἰς τὸ Ζητούνιον. καὶ τὴν Ἀγαίαν· ἤγουν ἀπὸ τὸ Ζητούνιον ἕως τὴν Παλαιὰν Πάτραν.

9 (φ. 21α). Τόπος προικοσυμφώνου.

Ἐν τούτῳ καὶ τάδε. Εἶτα δὲ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἔθος χάριν προικὸς δίδει αὐτῇ

τὰ ἐφ' ἑξῆς. Ἐν πρώτοις ? φεσία τὸ καὶ τὰ ... καὶ ὅλα τῆς κεφαλῆς τῆς γυ... ...νάρια: μπογτζαλήκια· ὑποκάμισα· φουστάνια· τζουμπέδες· σεντόνια· παπλώματα· κρεββάτια· προσκεφαλάδας· προσκεφαλα· μανδήλια· γαβλιά· σφουγγιστόμπολα· τουβαγιόλια· φορτζέρια· τὸ ἀσημικόν· καὶ χαλκωματικόν· τὰ φωτὰ καὶ τὰ μετρητά.

10 (φ. 22α). «Τίνας λόγους εἶχε Λέων ὁ βασιλεὺς τελευτῶν». Στίχοι 32.

Ἀρχ. Τὸν Κωνσταντῖνον, δέσποτα, καὶ ἀδελφὸν ὡς τέκνον,
ὡς σπλάγχνον, ὡς καρδίαν σου περίθαλπε καὶ σκέπε.

Τελ. Μέμνησθε πάντες μέμνησθε Λέοντος τοῦ δεσπότου
ψάλλατε καὶ θρηνήσατε καὶ παντί τε θρηνεῖτε.

Ἕπεται «Ἀλφάβητον εἰς τὸν Λεοντα βασιλέα, ἔχον ὧδε.
Δότε μοι θρήνους ᾄδοντα. θρηνήσω μου τὸν φίλον,
κλαύσομαι τὸν δεσπότην μου, ῥεύσω πηγὰς δακρύων.

11 (φ. 22β). «Εἰς τὰ εὐαγγέλια τῆς μεγάλης ἑβδομάδος».

12 (φ. 22β). «Πρὸς τί ἐστὶ χρήσιμος ἡ λογικὴ πραγματεία».

13 (φ. 23α). «**Δημοφίλου** ἐκ τῶν Πυθαγορείων ἐπῶν ὅμοια ἤ βίου θεραπεία».

Ἀρχ. Ἔοικεν ἡ κολακεία γραπτῇ πανοπλίᾳ.

14 (φ. 27α). **Δημοκράτους φιλοσόφου** Γνῶμαι χρυσαῖ»

Ἀρχ. Γνωμέων μεῦ τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι ξὺν

15 (φ. 28β). «**Σεκούνδου**» ἀποφθέγματα.

Ἐκ τοῦ *Φιλοστράτου*, *Ἀντωνίου Μελίσσης*, *Ἀνωνύμου* Ἀνθολογίας, *Σουΐδα*.

16 (φ. 31α). Προικοσυμφώνων τόποι.

17 (φ. 32α). «Περὶ ἱερωσύνης».

18 (φ. 32β). «Προικοσύμφωνον».

19 (φ. 32β). «Τὰ ἑπτὰ θεάματα».

Ἀρχ. Ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεύς, πήχεων α : λς βον ὁ τῆς Ἐφεσίων Ἀρτέμιδος ναός·

20 (φ. 34α). **Πυθαγόρου ἐπιστολαί.**

21 (φ. 35β). «Περὶ τέκνων ἀνατροφῆς».

Ἀρχ. Ἀκούω σε τὰ παιδία τρυφερῶς ἄγειν.

22 (φ. 36β). «Πρὸς τὴν ζηλοτυποῦσαν παραμυθητική. **Θεανὼ** Νικοστράτῃ χαίρειν».

23 (φ. 37β). «Περὶ θεραπαινῶν προστασίας ὑποθετική. **Θεανὼ** Καλλιστοῖ».

24 (φ. 39α). «**Μυίας** ἐπιστολή. Μυῖα Φύλλιδι χαίρειν».

25 (φ. 40α). **Πυθαγόρου** Ἐπιστολαί.

26 (φ. 40α). **Λύσιδος Πυθαγορείου** Ἐπιστολὴ πρὸς Ἵππαρχον».

Ἐν φ. 39α, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, παρενεγράφη χωρίον «**Εὐστάθιος** τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὁμήρου».

Ἐν φ. 1α, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ, Σεραφεὶμ Ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Πέλοπος νήσου καὶ Κτῆμα Σεραφεὶμ ἱερομονάχου τοῦ ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ Ἱερομόναχος πρωτοσύγκελλος Σεραφεὶμ Πελοποννήσιος τοῦ Μινούντζα, καὶ Σταυράκιος ὁ γράψας.

Ἐν δὲ φ. 1β «αψλψ Ὀκτωβρίου η», Κορώνη ὅτι ὁ Γιαννιὸς ἤρξατο.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου.

("Επεται συνέχεια)

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

— ***Νεόφυτος Προδρομηνὸς καὶ οὐχὶ Προδρομικός.*** Ἐν τοῖς ὑπὸ *Γουλιέλμου Studemund* καὶ *Λεοπόλδου Cohn* ἐκδεδομένοις τῷ 1890 ἐν Βερολίνῳ Codices ex bibliotheca Meermanniana Phillippici graeci nunc Berolinenses ἀναγινώσκομεν ἐν σ. 72, ὅπου περιγράφεται ὁ κῶδιξ 166 (Phill. 1570), ὅτι ἐν φ. 55β τοῦ κώδικος τούτου ἄρχεται *Νεοφύτου μονάχου Προδρομικοῦ πρόχειρος καὶ χρήσιμος σαφήνεια καὶ συλλογὴ κατὰ στοιχεῖον περὶ βοτανῶν καὶ ἄλλων παντοίων εἰδῶν θεραπευτικῶν.* Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ εἶναι παραναγνωσμένον τὸ *μονάχου* ἀντὶ *μοναχοῦ* καὶ τὸ *Προδρομικοῦ* ἀντὶ τοῦ πραγματικοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως *Προδρομηνοῦ* (= μοναχοῦ μονῆς τινος τοῦ Προδρόμου). Καὶ πράγματι τὸν Νεόφυτον Προδρομηνὸν γινώσκομεν ὡς συγγραφέα τοῦ δεκάτου τετάρτου αἰῶνος, γράψαντα Πρόχειρον ἀντιλογίαν πρὸς τὸν Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον, σωζομένην ἐν τῷ Πατμιακῷ κώδικι (*Ἰω. Σακκελίωνος* Πατμιακὴ βιβλιοθήκη. Ἀθήνησιν. ͵αωϟ' σ. 189). Ἐν δὲ τῷ Ἁγιορειτικῷ κώδικι 194 τῆς μονῆς Διονυσίου, γεγραμμένῳ τῷ 1363, περιλαμβάνονται πλὴν τῆς εἰρημένης Ἀντιλογίας τὰ ἑξῆς συγγραμμάτια τοῦ Νεοφύτου· α΄ Διάλογος πρὸς Λατῖνον. Ἀρχ. *Οὐδὲν τῆς φιλαδελφίας καὶ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης τῷ θεῷ περιμάχητον τῶν ὄντων καθέστηκεν*· β΄ «Κεφαλαιώδης ἀπόδειξις πρός τινα ἑλληνόφρονα, ὅτι ἓν καὶ τρία ἐστὶν ὁ κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ φύσει μόνος θεὸς τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. *Δέον τοὺς δούλους ἀεὶ πρὸς τοὺς οἰκείους δεσπότας εὐνοεῖν.* γ΄ «Πρὸς Λατῖνον ἀντιλογία λέγοντα ὅτι ὀφείλει τῇ παλαιᾷ Ῥώμῃ οἷα μητρὶ τῶν ἐκκλησιῶν πασῶν τὰ πρεσβεῖα καὶ αὐτῇ τὰς ἄλλας ὑπείκειν τε καὶ διδόναι». Ἀρχ. *Ὦ σοφώτατοι Λατίνων εὖγε ὑμῖν τῆς ἀγχινοίας.* δ΄ Ἀντιλογίαι περὶ τοῦ τύπου τοῦ θείου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ πρὸς αἱρετικούς». Ἀρχ. *Ἀπορεῖς ἡμᾶς ὦ οὗτος ὅτου χάριν σημειούμενοι ἑαυτοὺς τῷ δεσποτικῷ σταυρικῷ σημείῳ προσκυνοῦμεν σχετικῶς*

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'—31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1922

ΑΘΗΝΗΣΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 38

1922

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ

200

Χαρτ. 0,10×0,7 ***Αἰῶνος*** *XVIII (σ. 154)*

1 (σ. 3). «Μηνολόγιον μετὰ τροπαρίων».
2 (σ. 135). «Τριώδιον».
3 (σ. 145). «Πεντηκοστάριον».
4 (σ. 153). «Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα τῶν ὀκτὼ ἤχων». (κολοβά).

Ἐν σ. 2 κεκολλημένη ξυλογραφία παριστάνουσα τὴν εὕρεσιν τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸν Ἰησοῦν αἴροντα τὸν Σταυρόν.

Ἐν σ. 1. Εἶναι ἐργασίας καὶ ὑπομονῆς ὄντως θαυμαστῆς ἔργον· ἠγοράσθη ἀντὶ δρχ. 15 διὰ τὴν φιλογραφίαν του· ἀτυχῶς ἐλλείπουσι τινὰ φύλλα ἐκ τῶν Ἀναστασίμων Ἀπολυτικίων. Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Νοεμβρίου 1899. Ἀλέξιος Κολυβᾶς ὁ ἀγοράσας.

Στάχωσις βυρσίνη, ἧς λείπει ἡ ὀπισθία πινακίς.

201.

Χαρτ. 0,15×0,11. ***Αἰῶνος*** *XVIII (φ. 200).*

Μουσικὴ ἀνθολογία

Περιέχει μέλη παρασεσημασμένα, ἀρχόμενα ἀπὸ Χερουβικῶν «τοῦ ***Γρηγορίου***». Μελῳδοὶ μνημονεύονται ***Πέτρος Λαμπαδάριος, Γρηγόριος λαμπαδάριος, Πέτρος Βυζάντιος, Δανιὴλ πρωτοψάλτης, Χουρμούζιος, Ἰάκωβος πρωτοψάλτης, Ἰωάννης πρωτοψάλτης, Ἰωάννης Γλυκύς, Γερμανὸς Νέων Πατρῶν, Χρυσάφης ὁ νέος, Πέτρος Πελοποννήσιος, Βαλάσιος ἱερεὺς ὁ νομοφύλαξ, Βάσιος*** (;) ***ἱερεύς, ὁ Παλαιῶν [Πατρῶν].***

Τὰ φ. 136 καὶ 183—185 ἄγραφα.

1 Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος τομ. ΙΣΤ' τεῦχ. Α σ. 114.

Σώζεται καὶ μεταξωτὸς σελιδοδείκτης.
Στάχωσις βυρσίνη, ἐφ' ἧς ἐν τῇ ῥάχει Τόμος 2.

202.

Χαρτ. 0,105×0,0,11. ***Αἰῶνος*** *XVII (φ. 14)*

Κανὼν εἰς κοιμηθέντας ψαλλόμενος τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ.
Προηγεῖται Δοξαστικόν.
Στάχωσις νεωτάτη.

203

Χαρτ. *0,19×0,11.* ***Αἰῶνος*** *XIX (φ. 17)*

Ποιήματα πατριωτικά

1 (φ. 1α). «Αἱ Συνθρηνοῦσαι Ἀδελφαί.
Ἡ Ἐλευθέρα Ἑλλάς, ἡ Ἤπειρος, ἡ Θεσσαλία, ἡ Μακεδονία, ἡ Θράκη, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀσία καὶ ἡ Ἑπτάνησος».—β' (φ. 8α). «Ἐπίγραμμα Ἡρωελεγεῖον εἰς τὴν βίβλον καὶ εἰς τον ἀναγνώστην» ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ. Ὑπογεγραμμένος ***Κωνσταντῖνος Πετρίδης.*** — γ' (φ. 8α). «Ἐπίγραμμα θούριον πρὸς τοὺς Ἕλληνας». Ὑπογεγραμμένος ***Γεώργιος Σταυρίδης.***— δ' (φ. 9α). «Ὁ Γεννικὸς πόλεμος».—ε' (φ. 9β). (Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Ποῦ εἶσθε παλληκάρια Ἑλληνικῶν ἐθνῶν.—στ' (φ. 10β). Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Υἱοὶ Καραϊσκάκη καὶ Βότσαρη ἐσεῖς;—ζ' (φ. 11α). Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Ὦ Θοδωράκη Γρίβα! κοιμᾶσαι ἀφανής! —η' (φ. 12α). Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Εἰς τὰ πλοῖα Ὑδραῖοι! —θ' (φ. 13β). Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ: Ὄθων, Ὄθων τῆς Ἑλλάδος Βασιλεῦ καὶ ἀρχηγέ. Ἄνωθεν χειρὶ νεωτέρᾳ. Ὦ Γεώργιε Ἑλλήνων. — ι' (φ. 13α). Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Ὄθων Ὄθων σὺ Μονάρχα. Ἄνωθεν χειρὶ νεωτερᾳ. Ὦ Γεώργιε, — ια' (φ. 13α). Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. Ἥρωες τῶν Πανελλήνων.—ιβ'. «Ἀποτελέσματα τοῦ Γεννικοῦ πολέμου» Ὑπογεγραμμένος Δημοκλῆς Παπᾶ Ἰωάννου.—ιγ' (φ. 16α). «Ὁ πλοῦς μου ἐκ Παρησίων εἰς Ἀθήνας». Ὑπογεγραμμένος Βασίλειος Δ. Ζωτίδης, ἐν φ. 14β Τῇ 3 Φευρουαρίου 1854 ἐν Μοναστηρίῳ Πεππέλης τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος Κωνσταντῖνος Πετρίδης Δριβιανίτης Ἑλληνοδιδάσκαλος ἐν ἐν τῇ χώρᾳ Πεπέλη καὶ ὑπότροφος τῆς Μονῆς. Ἐξζωσθ!!! Πρὸ τῆς λέξεως Ἐξζωσθε ἄλλῃ χειρὶ ἐδιόρθωσε τὸ παρὸν μετὰ δ' αὐτὴν Β. Δ. Ζωτίδης.

Ἐν φ. 1α, ἀρχῆθεν ἀγράφῳ παρενεγράφησαν δημώδεις παροιμίαι. Ἀρχ. Ὅποιος παίρνει τὴν μαῦγα ὁδηγὸ (κολαοῦζο) 'στὴ χρεία θὰ τὸν πάγει.

Τὰ φ. 7β, 8β καὶ 17β ἄγραφα.
Τὰ φ. 1—6 ἄλλῃ χειρὶ ἢ τά φ. 8—17.
Στάχωσις νεωτάτη.

204.

Χαρτ. 0,245×0,17. Αἰῶνος ΧΙΧ (φ. 121)

«Ἡμερολόγιον ἀριθ. 3 ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1851. Ἐξακολούθησις τῶν ἀριθ. 1, 2. **Μένανδρος Ποτέσσαρος** ἐν Ταταούλοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Συμπεριλαμβάνονται καὶ ποιήματα ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Τὰ φ. 1, 15, 47, 61, 99, 104, 105 καὶ 121 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

205.

Χαρτ. 0,18×0,11 Αἰῶνος ΧΙΧ (φ.61)

1 (φ. 1α). Εὐχαὶ καὶ ἐξορκισμοί.

α' (φ. 1α). «Εὐχὴ τοῦ ἁγίου *Μοδέστου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων* λεγομένη εἰς πᾶσαν θανατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιονων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζώων».— β' (φ. 3α). «Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ.—γ' (φ. 4α). «Εὐχαῖ τοῦ ἁγίου *Μάμαντος* λεγόμεναι εἰς ὁμίαν ὑπόθεσιν».—δ' (φ. 10α). «Εὐχὴ τοῦ ἁγίου *Στιλιανοῦ* τοῦ *Πανφλαγῶνος* εἰς γυναίκαν στύραν».—ε' (φ. 12β). «Εὐχὴ εἰς τὰ Μελισσια». — στ' (φ. 13β). «Εὐχὴ εἰς ἄνθρωπον ὁποῦ ἔχει να ταξιδεύσι».—ζ' (φ. 14α). «Εὐχὴ εἰς τὸν τίμιον σταυρόν».—η' (φ. 15α) «Εὐχὴ εἰς τὴν Παναγίαν : εἰς γυναίκαν ὁποῦ δὲν ημπορὶ νὰ γενήσῃ».—θ' (φ. 16α). Ἀνεπίγραφος ἔμμετρος εὐχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον, γεγραμμένη καταλογάδην. Ἀρχ.

Ἁγνή, Κόρη Πανάγραντε παρθένε Θεοτόκε

δέσποινα Ἁπάντων ἡ ἐλπὶς τῶν ἀπελπισμένων.

—ι' (φ. 20α). «Εὐχαῖ λεγόμεναι εἰς πᾶσαν ἀσθένειαν».—ια' (φ. 31β). «Ἐξορκισμοὶ *Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ* εἰς δεμονισμένους».—ιβ' (φ. 34β). «Εὐαγγέλιον εἰς ἀσθενεῖς κατὰ Μάρκον».

2 (φ. 35α). «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ την πανδληγ»

3 (φ. 50α). «Εὐχὴ τοῦ **ἁγίου Κιπρυανοῦ** εἰς ἀπότροπὴν παντὸς ἐναντίου ἐν τῇ δυνάμει καὶ ἰσχύει τοῦ ζῶντος θεοῦ τοῦ ἐν Τριάδι ὑμνουμένου»

4 (φ. 56α). «Στιχηρὰ·προσόμοια δεσποτικὰ κατανυκτικά».

Ἐν φ. 49β ἄλλῃ χειρὶ νεωτέρᾳ. Ἦν τῷ ἐν ἱεροδιακόνοις ἱερολογιωτάτῳ κ. Μελετίῳ Ἰωάννου ἐκ τῶν τοῦ κάπου μου Ἀνδρέου ἱερέως. Ἐν δὲ φ. 55β ᾳωκγ' Δεκεμβρίου θ'. Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἀθανασίου καὶ ἱερομονάχου ἱερομονάχου (οὕτω δίς) ἐκ μονῆς Δουσίκου εἰς τοὺς χιλίους ὀκτακοσίους τρὶς καὶ εἴκοσι .:. ἐνέα Δεκεμβρίου καὶ

κατωτέρω τῇ αὐτῇ νεωτέρᾳ χειρὶ τοῦ φ. 49β. Ἔσχεν τὴν βίβλον ταύτην ὡς κληρονόμος ἐκ τῶν τοῦ πάπου του Μελέτιος Ἰωάννου Παπᾶ Ἀνδρέου ἱεροδιάκονος.

Ὁ κῶδιξ κοσμεῖται ὑπὸ ἰδιορρύθμων ἐγχρώμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

Τὰ φ. 59β—61β ἄγραφα καὶ τιλφόβρωτα.

Στάχωσις νεωτάτη.

206.

Χαρτ. 0,23×0,15 Αἰῶνος XVIII (φ. 16)

«Νὸ μον. Κανὸνων. ἀπόκρισις λεγομένη εἰς τὸν ἐξομολογούμενον»

Προτάσσονται αἱ δέκα ἐντολαί. Ἐν φ. 16β τὰ ἑξῆς ὀνόματα, ὧν ἀπέναντι ὁ ἀριθμὸς 1 ἢ 2. Ἀλιβίζος, Καλιάρις, Ρίγας, Καλαμαρᾶς, Μαντάς, Μιλιότης, Φραντζέακες, Λιοντόπουλου. Ἀχιερένιος, Κλήτζης, Διμήτρις, Βαρδάνης, Ζήσιμος, Μαρία, Γροσάς, Βορίσης, Παζαράκης, Παναγιότης παπάς.

Στάχωσις νεωτάτη.

207.

Χαρτ. 0,21×0,14 Αἰῶνος XVIII (φ. 67)

«Ἐπιτομὴ σύντομος τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος» (κολοβή).

Περιορίζεται εἰς τὴν ἱστορίαν μέχρι τῶν Σικελικῶν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Προτάσσεται «Εἰσαγωγή», ἕπεται δ' ἡ ἱστορία κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, διῃρημένη εἰς μέρη τέσσαρα, ὑποδιῃρημένα εἰς διαλόγους.

Ἐν φ. 68α χειρὶ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος *σημείωμα περὶ συνωμοσίας* ἐν Ῥώμῃ.

Τὰ φ. 68β—67β ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

208.

Χαρτ. 0,23×0,16 Αἰῶνος XVIII (φ.17)

1 (φ. 16). «Εὐχαὶ τοῦ ἁγίου εὐχελαίου».

Μετ' ἐξηγήσεως εἰς τὴν καθωμιλημένην ἀπέναντι ἑκάστης σελίδος.

2 (φ. 14α). «Διήγησις πάνυ ὠφέλιμος τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου».

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Ἐν τέλει (φ. 17α). ᾳψῃε', Μαρτίου: ις.

Τὰ φ. 1α, 13β καὶ 17β ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

209.

Χαρτ. 0,22×0,17 Αἰῶνος XIX (φ. 70)

Ποιήματα **Γεωργίου Νιάγκα** ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

α' (φ. 1α). «Ψαλμὸς εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τῆς Βασιλείας τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α' ὑπὸ *Γεωργίου Νιάγκα*». Ἐν τέλει Γ. Ν.—β' (φ. 14α). «Εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀνάβασιν τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'». Ἐν τέλει Κωνσ)πόλει 1863. Γ. Ν. — γ' (φ. 18α). «Εἰς τὰ εἰς Ἑλλάδα ἀποβατήρια τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὄλγας. Ἐν τέλει Γ. Ν.—δ' (φ. 22α). «Εἰς τὴν διὰ τοῦ Βοσπόρου διάβασιν τῆς Α. Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τῶν Ἑλλήνων Ὄλγας» Ἐν τέλει Γ. Ν.—ε' (φ. 26α). «Εἰδύλλιον εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἑλλάδος Ὄλγας Μελοποιηθὲν ὑπὸ Εὐρωπαίας» Ἐν τέλει Γ. Ν.—στ' (φ. 32α). «Εἰδύλλιον εἰς Ἑλλάδα Μητέρα τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν». Ἐν τέλει Γ. Ν.—ζ' (φ. 36α). «Εἰδύλλιον εἰς τὴν Α. Β. Ὑψηλότητα τὸν κλεινὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου Κωνσταντῖνον Μελοποιηθὲν ὑπὸ Γεωργίου Ραιδεστινοῦ πρώην πρωτοψάλτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως» Ἐν τέλει Γ. Ν.—η' (φ. 42α). «Ἐποποιΐα εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου Ἀνατεθεῖσα τῷ Ὑπουργῷ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος Κυρίῳ Στεφάνῳ Δραγούμῃ». Ἐν τέλει Γ. Ν.—θ' (φ. 50α). «Ἐποποιΐα εἰς τὴν Ἕνωσιν χώρας τινὸς τῆς Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἀνατιθεμένη τῷ τε Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων Γεωργίῳ τῷ Α' τῷ ἀειμνήστῳ Α. Κουμουνδούρῳ καὶ ξύμπασι τοῖς Ἕλλησι τοῖς τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ τῇ θείᾳ ἀρωγῇ αὐξηθέντος Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὑπὸ *Γεωργίου Νιάγκα Μακεδόνος*». Ἐν τέλει Κωνσ)πόλει τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1888. Γ. Νιάγκας Μακεδών. —ι' (φ. 67α). «Εἰς Σέργιον καὶ Παῦλον μεγάλων τῆς Ρωσίας Δοῦκε». Ἐν τέλει Κων)πόλει τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1888. Ἐν φ. 68 «Πίναξ τῶν Περιεχομένων ἀτελής.

Τὰ φ 13, 14β, 17β, 18β, 22β, 25, 26β, 31β, 32β, 31β, 35, 36β, 41, 42β 49β, 50β, 51, 68β—70 ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ κυανοῦ λινοῦ ὑφάσματος μετ' ἀφιλοκάλων χρυσῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ τῆς ἐπιγραφῆς «Εἰκὼν ἁγνοῦ πατριωτισμοῦ».

210.

Χαρτ. 0,23. ×0,16. Αἰῶνος XVII (φ. 8).

«Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον» (κολοβός).

Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ φ. 8β. καὶ τότε ἐν τοῖς ἄλλοις τόδε ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἱεροθέου Ἱερομονάχου.

Στήχωσις νεωτάτη.

211.

Χαρτ. 0,25×0,20, Αἰῶνος XIX (φ. 34).

Νικολάου καὶ **Δημητρίου Ποστολάκκα** ἐπιστολῶν ἀντίγραφα.

Ἀπὸ Ἰουλίου 1819 μέχρις 29 Ἀπριλίου 1822 ἐκ Βιέννης εἰς διαφόρους ἐν Λιβούρνῳ, Νυρεμβέργῃ, Τεργέστῃ, Ἄργει, Μετζόβῃ, Βενετίᾳ, Καΐρῳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν Σεέργιον Χ. Τ. Ποστολάκαν). Αἱ πλεῖσται δ' ἀποστέλλονται εἰς Σέρρας, ὅπου καὶ ὁ ἀδελφος αὐτῶν Ἀνδρέας, εἰς Ὀδησσόν, εἰς Μέντζοβαν πρὸς τὴν μητέρα Ἀρχοντέλω Χ. Γ. Ποστολάκα, Ἅπασαι ἑλληνιστὶ πλὴν μιᾶς ἰταλιστί. Ἀναφέρονται δὲ ὡς τὸ πλεῖστον εἰς ἰδιωτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ,ἀλλά τινες καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ πράγματα. Ἐν τῇ πρὸς τὴν μητέρα ἀπὸ 10 8βρίου 1821 ἐν φ. 21 α γίνεται μνεία τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Κωνσταντίνου Γεροστάθη.

Τὰ φ. 27β—34β καὶ τὰ μετ' αὐτα πάμπολλα μὴ σελιδωθέντα ἔμειναν ἄγραφα.

Στάχωσις διὰ χαστοῦ χάρτου σύγχρονος τῇ γραφῇ τῶν ἐπιστολῶν.

212.

Χαρτ. 0,292×0,20. Αἰῶνος XVIII (φ. 44).

Μηνιαῖον Ἰουνίου.

Γέγραπται κατὰ δύο σελίδας. Ἄρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ τῆς ιη' τοῦ μηνός. Ἐν φ. 44α δοκίμια κονδυλίου.

Στάχωσις νεωτάτη.

213.

Χαρτ. 0,'31×0, 22. Αἰῶνος XVIII (φ. 65).

1 (φ. 1β) [**Παρθενίου Κατζιούλη**;] Raccolta di Proverdi Greci per la 6 ta volti scielti et messi in ordine alfabetico. Παροιμίαι, χορικοὶ λόγοι καὶ γνωμικά συναθροισμένα ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος,εἰς τὸν ἁπλούστατον τρόπον τὸν ὁποῖον συνηθῶνται»

Κατὰ τάξιν ἀλφαβητικήν. Ἀρχ. 1. Ἄβρεχος βρεχεῖ δὲν εἶχε τὸ ἔβαλε κ' ἐχέστηκε : 2. Ἀγάπα ἡ γραῖα τὸν χορὸν κ' ηὗρηκε ἄντρα ταμπουρλή. Ἐνιαχοῦ παρατίθενται ἀρχαῖα ἑλληνικά, σπανιώτερον βυζαντιακά, πρὸς δὲ ἰταλικὰ καὶ λατινικὰ ἀντίστοιχα. Ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ περίπου εἰς 1300.

2 (φ. 50α). Τὰ ἀκόλουθα ἐπάσχισεν ὁ συγγραφεὺς νὰ συνθέσῃ εἰς τρόπον παροιμιῶν τῶν ὁποίων τὸ νόημα εἶναι ἀπὸ κἄποια ρητὰ χορικῶν λόγων πολλὰ συνηθισμένων».

Ὁμοίως κατὰ τάξιν ἀλφαβητικήν. Ἀρχ. ἀλλοίμονα σ' ἐκεῖνονε ποῦ νὰ ξυπνήσῃ ἐὰν ἔχει— νύχια ἀρκετᾶ, ἀλλὰ ζητᾷ εἰς ἄλλους καὶ προσέχει. Μέχρι τινὸς «ἑλληνικὰ ρητὰ ἢ παροιμίαι μετ' ἀντιστοίχων ἀρχαίων ἑλληνικῶν, λατινικῶν ἢ ἰταλικῶν, ἐν οἷς καὶ κατάταξις κατὰ τοὺς μῆνας εἰς οὓς ἀναφέρονται, εἶτα δὲ συναγωγὴ κατ' ἀναφορὰν πρὸς ἀσχολίαν τινὰ ἢ καιρίαν λῆψιν. τέλος δὲ παροιμίαι ἢ γνωμικὰ μόνον ἀρχαῖα. ἑλληνικὰ ἢ λατινικά, καὶ ἐν τέλει λατινικά.

3 (φ. 62 καὶ 65). Τροπάρια εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον.

Ἐπὶ χάρτου πολὺ μικροτέρου σχήματος, χειρὶ τοῦ ιθ' αἰῶνος.

4 (φ. 63). «Χαβὰς πολιτικός».—«Ἕτερος χαβάς».

Ὁ α' ἀρχ. Πῶς βαστᾶς καρδιὰ θαυμάζω
ὅταν τοὺς καημοὺς κιτάζω
ποῦ τραβᾶς παντοτινά».

Ὁ β' ἀρχ. Τελεία ἡ σωστὴ χαρὰ
καὶ εὐτυχία καθαρὰ

Ἀπόκομμα κώδικος τοῦ ιη' αἰῶνος.

5 (φ. 64), Δύο μέλη παρασεσημασμένα.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος τοῦ ιη' αἰῶνος.

Στάχωσις νεωτάτη.

214.

Χαρτ. 0,31×0,19. Αἰῶνος XIX (φ. 210)

«Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ διάφοροι ἀντιγραφέντες ἐξ ἀρχαίων χειρογράφων διὰ χειρὸς Δημητρίου Σ. Μπεροὴ τοῦ Ἀθηναίου. Ἐν Παρισίοις 1860.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιγραφὴν προσετέθησαν ἔπειτα τάδε. Νῦν δὲ ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη. 1867.

Περιλαμβάνονται δε α' (φ. 16α) *Γρηγορίου Κεραμέως* τοῦ ἐπισκόπου Ταυρομενίου Ὁμιλίαι.—β' (φ. 122α). «Τοῦ βασιλέως *Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ* τοῦ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος *Ἰωάσαφ* Ἀπολογία πρὸς Μωαμεθανούς».—γ' (φ. 187α). «*Τοῦ αὐτοῦ βασιλέως* Ἀπολογία ἑτέρα». Μένει ἀτελής. Τούτων ἡ Ὑπόθεσις ἐν φ. 1α κ. ἑ. ἐν δὲ φ. 3α «Τοῦ *Μουσουλμάνου Σαμψαντίνη Σφαχανῆ τοῦ Πέρσου* πρὸς τὸν μοναχὸν Μελέτιον» καὶ ἐν φ.6α «Τὸ παρὸν πόνημα ἐξετέθη παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ

φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν *Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ* τοῦ διὰ τοῦ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος *Ἰωάσαφ μοναχοῦ*. Ἀπολογία τοῦ βασιλέως» (ἀτελής).—δ' (φ. 111α). *Ἰακώβου μοναχοῦ* Λόγοι 1) «Εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» 2) Εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου 3) «Λόγος ἐκλεγεὶς ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν εἰς τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» καὶ 4) «Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἴσοδον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἐν τέλει· Τὸ παρὸν ἐτελειώθη κατὰ μῆνα Μάϊον τοῦ ἔτους 1860. ἐν Παρισίοις. διὰ χειρὸς Δημ. Βεροῆ.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν παραφύλλων τῆς ἀρχῆς ἐρυθρᾷ γραφῇ ἐσχεδιασμένος ἀετὸς κρατῶν διὰ τῶν ὀνύχων θυρεὸν ἐν ᾧ Δ. Σ. Β[εροῆς] 1860 κάτωθεν δ' αὐτοῦ μελαίνῃ γραφῇ ἐσχεδιασμένος γυμνόπους ἱερεὺς ἀνατείνων τὰς χεῖρας πρὸς δένδρον, ἐφ' οὗ κρέμανται ἐρυθραὶ αἱ ἐπιγραφαί

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Ἐν δὲ τῷ μετ' αὐτοῦ παραφύλλῳ Πίναξ τῶν ἐμπεριλαμβανομένων λόγων Γρηγορίου τοῦ Κεραμέως καὶ τοῦ μοναχοῦ Ἰακώβου, μεθ' ὃν τρία παράφυλλα ἄγραφα. Ὁμοίως δ' ἄγραφα τὰ φύλλα 2, 116β—121β. 140—143, 196β—210 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

215.

Χαρτ. 0,32×0,22. Αἰῶνος XIX (φ. 8—30)

Dal Codice Riccardiano 3193. Oratio *Laschares* habita in gymnasio Florentino (ἀτελής).

Στάχωσις νεωτάτη.

216.

Χαρτ. 0,37×0.24. Αἰῶνος XVIII (φ. 188)

1 (φ. 1α). «Ἐκ τῆς Ἑξαβίβλου τοῦ Πανσεβάστου Νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης **Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου** Κριτῶν προκατάρχοντος».

Μέχρι βιβλίου β' τίτλου α'.

2 (φ. 32α). «Ἐπιτομὴ τῶν Βασιλικῶν νόμων».

Ἀτελὲς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τίτλου ξθ' τοῦ Βιβλίου Σ' μετὰ κενῶν ἐν τέλει τινῶν Τόμων:

Τὰ φ. 27—31, 64β, 77, 78, 89β—85β, 104β, 114β—120β, 146β—152β, 185—188 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

217.

Χαρτ. 0,143×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 50)

«Δοξαστάρια σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ».

Ἐν φ. 49β. Ἐτηλειώθει ἐν μηνή, Ἰανουάρειος εἰς ταῖς "ια" ἔτους ζρογ' (τὸ γ μετὰ διαγραφὴν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος δ). Ἐν τῇ ὤᾳ ἀπέναντι τούτων. Αἰωνία του ἡ μνήμη ἀδελφὲ Ἰωνᾶ. Ἐν φ. 50β ἀρχῆθεν ἀγράφῳ παρενεγράφησαν τάδε. Εποι έτους 1666 εν μηνὴ νοληώ ες τες κζ ηλθὲν ο Βεζηρὴς ςη Λαρησα καὶ επηγε ςτη Κρήτη και μάς ηλθαν ενδεκα τέ κλήφηα και μετα δίο χρονος ηλθεν και ὁ βασίλης στη Λαρίσά εν μήνὴ Ὀκτοβριου ,ζρπδ ὁ σουλτὰν Μηχμέτη.

Στάχωσις διὰ ναστοῦ χάρτου, λείποντος ὄπισθεν.

218.

Χαρτ. 0,30×0,20. Αἰῶνος XVIII (φ. 170)

[**Φραγκίσκου Προσαλέντου**] Δεκατρεῖς ἐκκλησιαστικοὶ λόγοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἐν τῇ ἄνω ὤᾳ τῆς ἀρχῆς τῶν πρώτων ἑπτὰ πρὸς τῇ ἐπιγραφῇ ἡ χρονολογία 1708, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς 1709.

Κῶδιξ αὐτόγραφος τοῦ συγγραφέως μετὰ διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων.

Τὰ φ. 20, 30β, 39β, 49β, 74β, 93β, 110, 125β, 142β, 176β ἄγραφα.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

219

Χαρτ. 0,31×0,202. Αἰῶνος XVIII (φ. 100).

Ἀδήλου Λόγοι εἰς περικοπὰς τῶν Πράξεων καὶ Ἐπιστολῶν τῶν Ἀποστόλων ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Πρῶτος λόγος «Εἰς τὴν περικοπὴν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ὁποῦ ἀναγι[νώσκεται τῇ] Κυριακῇ τοῦ Πάσχα». Τελευταῖος «Εἰς τὸν Ἀπόστολον τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς αης κεφ. αου».

Κῶδιξ αὐτόγραφος τοῦ συγγραφέως μετὰ διασβεσμάτων καὶ διορθώσεων.

Τὰ φ. 101—106 ἄγραφα.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

220.

Χαρτ. 0, 21×0,14. Αἰῶνος XIX (φ. 75).

«Γραμματικὴ τοῦ **Γρηγορίου Κυδονιέως** Γραμματικῆς Β': Περὶ τῆς Συντάξεως τῶν Ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου».

Ἐν τέλει. Τέλος τοῦ Κυρίου Γρηγορίου Κυδονιέως καὶ τῷ θεῷ δόξα. Ἐγράφη ἐκ μοῦ τοῦ Νικολάου Ἀναστασιάδου. Ἀργείου. Ἄργος. τῇ 10 Νοεμβρίου 1830 καὶ ἐτελείωσα εἰς τὰς 13 Φεβαρίου 1831. Καὶ κατωτέρω. Νικόλαος Ἀναστασιάδης. Ἐγράφθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ. Ν. Α. ἐμοῦ Νικόλαος Ἀναστασιάδης.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

221

Χαρτ. 0, 20×0,146. Αἰῶνος XVIII (φ. 32).

«Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ».

Κολοβὸς ἐν τοῖς ἑξῆς στίχοις τῆς Σάρρας.

Ἐκεῖνος εἶν' ὁ δοῦλός μας, σώπενε νὰ γροικήσω
νὰ μᾶς φωνάζει, δὲν μπορῶ νὰ τοῦ ξεκαθαρίσω

Τὰ φ. 1 καὶ 2α ἄγραφα.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

222

Χαρτ. 0, 21×0, 15. Αἰῶνος XVI (φ. 73).

1 (φ. 1α). «**Φιλοστράτου** Βίοι σοφιστῶν.

Ἀρχ. (ἐκέφ.) ἦν τοίνυν ἡμῖν πρώτη, Δημοσθένης ἐξομνύμενος τὰ ἀντικείμενα κοντα δωροδοκίαν ἣν ἦγεν ἐπ' αὐτὸν Δημάδης ὡς Ἀλεξάνδρου τοῦτο Ἀθηναίοις ἐκ τῶν Δαρίου λογισμῶν ἀπεσταλκότος (Ι, 6 ἢ 7;). Μεταξὺ τοῦ φ. 3β (παρατυχὼν ὁ πολέμων κέλευσον ἔφη αὐτὸν ἀρχαῖα ἐκμανθάνειν· καίτοι γὰρ πλεῖστα ἐκμαθὼν ὁ ποιητής ... ὅμως ἐπιπονώτατον ἡγεῖτο τῶν....) καὶ φ. 8α (ναίοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων τοὺς ... καὶ τῶν ἀθλητῶν τοὺς ἀγωνιουμένους ὑποδέξομαι σταδίῳ λευκοῦ λίθου καὶ εἰπὼν ... τὸ Στάδιον τὸ ὑπὲρ τὸν Ἰλισσὸν εἴσω τεσσάρων ἐτῶν ἐπετέλεσεν) ... Τελ. φ. 16 μισθοῦ δεχόμενοι θρᾴκια καὶ ποντικὰ μειράκια κἀξ ἄλλων ἐθνῶν βαρβάρων ... παροφθείροντος παρ' αὐτῶν τήν.... φ. 5α εἰς τὸ κενὸν ἐπολίτευεν. οὐχ' ὑμᾶς ... ἐμαυτὸν δέδοκα, εἰδὼς που τὴν ἑαυτοῦ χολὴν ἄκρατόν τε καὶ ἐν καθεκτὴν ... ὅμως ὠφέλει τοὺς Αὐγαίους ἐπὶ τῆς οὐσίας ὅτι ἠδύνατο· φύλ. 5β τέλος ... ἀρχ. [Ἀ]λεξάνδρῳ δὲ ὃν Πηλοπλάτωνα οἱ πολλοὶ ἐπωνόμαζον πα . . . φ. 6α ... φαὸν τις μ... ἡρμήνευε δὲ οὐκ ἐλλιπῶς, ἀλλὰ περιττῶς καὶ κατὰ φύσιν. εἰς ὀλίγα ...

φεύγοντα τῶν ἐκ ποιητικῆς ὀνομάτων. Ἕπονται ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ «Πρόδικος» «Πῶλος» «Θρασύμαχος» «Ἀντιφῶν» τέλ. φ. 6β τὸν Ἀντιφῶντα μὲν οὐκ οὕτω εὑρεῖν. οἱ δ' ...ημένην.... ἀρχὴ φ. 7α «[Π]ερὶ δὲ Αἰσχίνου τοῦ ἀτρομήτου ὃν φαμὲν τῆς δευτέρας σοφιστικῆς ἄρξαι τάδε χρὴ ἐπεσκέφθαι» τέλ. φ. 7β παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἦν. ὡς αὐτίκα ἥξοντα ἐς Βαβυλῶνά τε καὶ Σοῦσα καθορμισθεὶς δ' ἐς τὴν Ἔφεσον καὶ τὸν μὲν τεθνάναι ἀκόνων, τὰ δὲ τῆς οὐσίας αὐτῷ ξυγκεκλεισμένα πράγματα, ξύλον ἐ.... ἀρχὴ φ. 8. ἢ ἐλθίστοι (;) αὐτοσχέδιος γὰρ γλώσσης εὐροούσης ἀγώνισμα' κατηγοροῦσι δὲ τοῦ Ἀριστείδου τινὲς ὡς εὐτελὲς εἰ Πόντος προοίμιον ἐπὶ τοῦ μισθοφόρων τῶν ἀπαιτουμένων τὴν γῆν' ἄρξασθαι γὰρ δὴ αὐτὸν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὧδε' οὐ πταίονται οὗτοι οἱ ἄνθρωποι παρέχοντες ὑμῖν πράγματα' λαμβάνοντες δέ τινες τῆς ἀκμῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τοῦ παραιτουμένου τὸν τειχισμὸν τῆς Λακεδαίμονος. Ἕπεται φ. 8β [Ἀ]νδριανός. Ἀρχ. Ἀδριανὸν δὲ τὸν Φοίνικα. Ἐκεῖθεν πλέον κανονικῶς μέχρι φ. 31β ὅπου «Ἀσπάσιος» τέλ. φ. 31β ἐν τοῖς περὶ Ἀσπασίου. Ὁ δ' οἷος θρασυνεσθαι μὲν ἐπὶ τὸν Ἀθήνησι θρόνον διὰ τοὺς καιρούς, οὓς ἀπεγράψατο πανδεύσιν αἱ δὲ μηδένα. πλὴν περὶ.... ἀρχ. φ. 32α' γητος τοῦ Λυκοῦ περὶ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς διαφορᾶς εἴρηταί μοι καὶ τί ἂν αὖθις ἑρμηνεύσοιμι τὰ ἀποχρώντως δεδηλωμένα. Ὄπισθεν ἐν φ. 32β καὶ ἀπιστηθείην οἱ χαρισάμενος. ἐπειδὴ φιλία μοι πρὸς αὐτοὺς ἦν. Καὶ Φιλοστράτου βίων σοφιστῶν τέλος.

2 (φ. 36α). «**Μαρίνου Νεαπολίτου Πρόκλος** ἢ περὶ εὐδαιμονίας».

3 (φ. 57β). **Ἀδήλου** ἀνεπίγραφος μονῳδία εἴς τινα ἐκ τοῦ γένους τῶν Κομνηνῶν πρεσβεύσαντα ἐν τῇ Δύσει.

Ἀρχ. [Τ]ίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, ὡς μονῳδήσω τὸ πάθος.

4 (φ. 63β). [Λ]εξικὸν περὶ πνευμάτων ἐκλεγὲν ἐκ τῶν πνευμάτων **Τρύφωνος, Χοιροβοσκοῦ, Θεοδωρίτου** καὶ ἑτέρων»

Ἀρχ. [Τ]ὸ α πρὸ τοῦ υ ψιλοῦται' Ἄβυδος Ἀθηρών. Ἀβιμέλιχ πρὶν τῶν ἐχόντων πρὸ τοῦ β τὸ ρ' ἁβρὸς ἁβρότης ἁβρύνω ἅβρα. Τέλ. (κολ.), [Τὰ] εἰς ος μὴ καθαρᾶ τῷ ι παραληγόμενα ἐπ' αὐτῷ τὸν τόνον ἔχοντα ὀξεῖαν ἐπιδέχονται' τίτος χρέκος καὶ τὰ λοιπά'—πλὴν τοῦ σῖτος καί...

5. (φ. 72) «(ἐκ τοῦ φιλοστράτου) ἄρχ. ἀπαξιοῦσι γὰρ δὴ τὸν ἄνδραν τοῦ τῶν σοφιστῶν κύκλου διθυραμβώδη καλοῦντες καὶ ἀκόλαστον καὶ πεπαγυσμένον' ταῦτα δὲ περὶ αὐτοῦ λέγουσιν οἱ λεπτολόγοι καὶ νωθροί.... ἀρχιερεὺς μὲν γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀσίας οὗτός τε (συνέχεια ἐν φ. 72β.... ἐδείπνουν μὲν κατὰ τὴν Λῆμνον ὑπὸ δρυῒ μεγάλῃ θερισταὶ ὀκτὼ περὶ τὸ καλούμενον Κέρας τῆς νήσου, τέλ. τοῦ φ. 72β οἱ σκληρότατοι τῶν ἀγροίκων διέφυγκεν ἄτρωτος δὲ μῆνας τὰς αἰσθήσεις καὶ τὸν νῦν γε ἕτοιμος καὶ ὕπνου κρείττων καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ νωθρὸν αὐτοῦ ἀπῆν ἐφοίτησε δὲ τοὺς ῥητορικοὺς τῶν λόγων παρά.... φ. 73α δείξῃ ἡγουμένους ποιεῖσθαι γραΐδια ἐκάλει μεθύοντα τε καὶ λυττῶντα, τὸν δὲ μελέτας μισθοῦ μὲν ἐποιεῖτο, ὁ δὲ μισθὸς ἦν ἄλλος ἄλλον καὶ ὡς ἕκαστος οἶκον

εἶχε.... οἱ Δαρεῖοί τε εἰσὶ καὶ οἱ Ξέρξαι.... τῶν ἀμφὶ Πολέμωνα τυμπανίζην ἀλλὰ τῇ τοῦ Αἴαντος ἀσπίδι, βασίλειοι δὲ αὐτοῦ προσδεῖται' πολλαὶ μὲν γάρ τε καὶ ἀγαθῇ τύ- (φ. 73β) χῃ ξυνηκολούθη πρεσβεύοντι. ἀρίστη δὲ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀμπέλων' οὐ γὰρ ὑπὲρ Σμυρναίων μόνον.... ἀλλὰ καὶ ἐπιτίμια κατὰ τῶν μὴ φυτευόντων.... ὁ Ἡρώτου τοῦ σοφιστοῦ πατὴρ Ἀττικὸς θαυμάζων ἐπὶ ῥητορικῇ μᾶλλον.... δρόμους ἐκάλεσε τούτους βάλλεσθαι λίθοις, ὡς διεφθο....

Τὰ φ. 33—35 ἄγραφα.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥ

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ ΤΟΥ

ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Κ. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Ἠξιώθη τοῦ Ζαππείου βραβείου ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α'—31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1922

ΑΘΗΝΗΣΙ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» — ΣΤΑΔΙΟΥ 38
1922

ΘΚ. Τὸν γῆς κρατοῦντα πορφύρας βλαστὸν φθάσειν
εἰς μακρότητα τῶν χρόνων καὶ τῆς ἄνω
δόξης μετασχεῖν.

ΧΡ. Εἰσακούσω, Παρθένε.

Καὶ τὸ ἀκόλουθον (δ') ποίημα ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν εἰκόνα, ἧς ἐξαίρει τὴν ὁμοιότητα. Πιθανῶς δὲ καὶ τὸ (ε') οὗ δημοσιεύονται 2 στίχοι, περιελάμβανεν εὐχὴν τοῦ Κωνσταντίνου. Εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ ποιητής—ἐὰν ἦτο ὁ Χριστοφόρος, νεώτατος ἔτι — ἔγραφεν ἐπανειλημμένα δοκίμια περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ζητῶν τὸ κάλλιον.

Ὑμέτερος

ΣΙΜΟΣ ΜΕΝΑΡΔΟΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Γ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ ΚΟΛΥΒΑ 1

223

Χαρτ. *0,20×0,14* ***Αἰῶνος XIX*** *(φ. 32).*

«Ἀκολουθία καὶ βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ ἱερομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου ψαλλομένη κατὰ τὴν κδ' τοῦ αὐγούστου μηνός. Πόνημα **Σεπφείρου Χριστοδουλίδου** τοῦ ἐκ Γραμμένου. Ἐν Βενετίᾳ Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων. 1814».

Ἐν μέσῃ τῇ ἐπιγραφῇ παρεγγεγραμμένα Ν. Ἱερεὺς Πολλάνης. Ἐν δὲ τῷ ἐξωφύλλῳ Βιβλίον τοῦ Ἱερέως Γερασίμου. 1886.

Περικάλυμμα ἐξ ἁπλῶν φύλλων χάρτου.

224

Χαρτ. *0,22×0,15.* ***Αἰῶνος XIX*** *(φ. 27).*

1 (φ. 1β). Χρησμοὶ ***Ἀγαθαγγέλου.***
Προηγεῖται ἀκέφαλον τέλος τοῦ Προλόγου.
2 (φ. 27α). «Χρησμοὶ ἀνώνυμοι» (***Ψευδολέοντος***).
Ἀρχ. Ἔδε θ' ἢ ἔδε κ' ἢ ἔδε πόλεμον ὀπόγουν.
Τὸ τελευταῖον φύλλον διάτρητον ὑπὸ νοτίδος ἐν τῷ κάτω μέρει.
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

225

Χαρτ. *0,20×0,12.* ***Αἰῶνος XIX*** *(φ. 50).*

«Κατήχησις ἱερὰ εἴτ' οὖν ὀρθόδοξος διδασκαλία τῆς χριστιανικῆς πίστεως συνοπτική».

1 Συνέχεια ἐκ τοῦ Νέου Ἑλληνομνήμονος τομ. ΙϚ' τευχ. Β—Γ σ. 331.

Τὰ φ. 1, 49, 50 ἄγραφα.
Περικάλυμμα ἐξ ἁπλοῦ χάρτου.

226

Χαρτ. 0,17×0,12. Αἰῶνος XVIII (φ. 33).

«Καλαντάριον ἀκριβὲς μεταγλοτισθὲν ἐκ τῆς οὐγκαρικῆς διαλέκτου εἰς πεζὴν φράσιν' ὅλου τοῦ ενοϊαυτοῦ ἐφεξῆς ἐλευσομένου χρόνον, παρὰ τινῶς ανομοίμου πρὸς χρίσιν τῶν φιλαναγνώστων' ἀκολουθῶντας εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἡλίου ὁμοῦ καὶ τῶν πλανοιτῶν καὶ ζοδίων καὶ μετὰ ἔτος ἀπὸ χριχριστοῦ καθὼς θέλεις τὸ ἠδεὶς ἔμποστεν σιμοιόμένον (κολοβόν).
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

227

Χαρτ. 0,166×0,11. Αἰῶνος XVIII (φ. 52).

Γραμματικοὶ κανόνες (ἀκέφαλοι καὶ κολοβοί).
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

228

Χαρτ. 0,16×0,10. Αἰῶνος XVIII (φ. 51—29).

1 (φ. 51α). Πασχάλιον (ἀκέφ.).
Μετὰ σχεδίων κύκλου καὶ δακτύλων χειρὸς πρὸς εὕρεσιν τῶν ἡμερῶν.
2 (φ. 51β). «Ερμηνία σύντομος εις τὸν κύκλον της σελήνης».
3 (φ. 52β). «Περὶ τῶν 7 στιχίων».
4 (φ. 53α). «Μαιρικαὶ εξήγήσις' εις διάφορα ρήματα της παλεᾶς. καὶ νέας διαθήκης εκ τῆς βίβλου τοῦ *Δόξα Πατρί*».
α'. «Περι τῆς τοῦ Αδὰμ κατασκευῆς' ἱστορικῶς». Ὡς τὸ πλεῖστον ερμηνεία εἰς παραβολάς.
5 (φ. 80α). Μαρτύριον τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.
6 (φ. 84β). Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χριστοφόρου (κολ.)
Κῶδιξ ἀστάχωτος.

228

Χαρτ. 0,17×0,12. Αἰῶνος XVIII (φ. 35).

Ἀποφθέγματα ἀρχαίων ἀνεπίγραφα.

Ἀρχ. ἀπὸ «Ἀγησιλάου», «Ἄγιδος», «Αἰσώπου». Τ.λ. «Ὠ[γ]ύγου», μεθ' ὃ Ἀπολλώνιος ὁ φιλόσοφος εἶπεν κτλ.
Ἐν φ. 34β ἀποφθέγματα ἀνώνυμα.
Ἐν φ. 35α μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίου. 1750 Ἰαννουαρίου [...] Ἀναστασίου Κουτούζη ἔγραψα το παρὸν γράμα.
Περικάλυμμα ἐξ ἁπλοῦ χάρτου.

230.

Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XVIII (φ. 71).

1 (φ. 3α). «Μερικὰ συνθέματα τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ».
2 (φ. 10α). Ἀκολουθία «τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης».
3 (φ. 37α). Ἀκολουθία «τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης ἡνίκα ἐκ Στροφάδων πρὸς νῆσον Ζακύνθου ἀνεκομίσθη».
4 (φ. 51α). Ἀκολουθία Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος.
5 (φ. 53α). «Μεγαλυνάρια τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου».
6 (φ. 54α). «Ἀκολουθία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου Πελοποννησίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, ψαλομένη τῇ κ' τοῦ Ὀκτωμβρίου μηνὸς συντεθεῖσα παρὰ **Νικολάου Γαβριηλοπούλου** Ζακυνθίου τοῦ ἐλαχίστου. Ἐγράφη εἰς τὰς 1819 Σεπτεμβρίου 17. Con Licenza de' Superiori. Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σαρῷ. Ἐνέτῃσιν. 1718».

Προτάσσονται α' «Ἐπιστολὴ τοῦ πρώην Μένης κυρίου Ἱερασίμου ὡς ἐκ προσώπου τῆς περιφήμου νήσου Κεφαληνίας ἀναφερομένη πρὸς τὸν Παναγιώτατον οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κύριον Κύριλλον».— β'. «Αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μαρτυρων».—γ' «Ὁ ἐν Ἱερεῦσιν ἐλάχιστος Νικόλαος Γαβριηλόπουλος ὁ Ζακύνθιος τοῖς ἐντευξομένοις». Ἐν δὲ φ. 56α ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ ἀνορθογραφιῶν ὁ τίτλος τῆς ἀκολουθίας.
Ἐν φ. 1β. 1818 Μαρτίου 13 ε. π. Αὕτη ἡ βίβλος ὑπάρχει ἐμοῦ Σπυρίδωνος Δρογγίτου. Ἱερέως. Καὶ κατωτέρω. 1820 Ἐγὼ Γεώργιος Τζουκαλᾶς. καὶ Ἐγὼ Παναγιώτης Πατρινός. Ἐν δὲ φ. 2α. Ἐν Ἀθήναις. Ἠγοράσθη ἀντὶ δρ. 6. τῇ 15η Δεκεμβρίου 1905 ὁ ἀγοράσας Ἀλέξιος Κολυβᾶς.
Τὰ φ. 1α, 2β, 7β-9β καὶ 71β ἄγραφα.
Στάχωσις διὰ χαστοῦ χάρτου.

231

Χαρτ. 0,24×0,163. Αἰῶνος XIX (φ. 50)

«Ἐπιτομὴ τῆς Ἰατρικῆς Ἱστορίας».

Μένει κολοβὸς ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ΙΒ «Ἰατροὶ καὶ φιλόσοφοι οἵτινες ἦσαν ἢ Σύγχρονοι τοῦ Ἐρασιστράτου καὶ Ἡροφίλλου ἢ μαθηταὶ αὐτῶν».

Κῶδιξ ἀστίχωτος.

232

Χαρτ. 0,24×0,163. Αἰῶνος XIX (φ. 50—117)

«**Ἰωσὴφ Ἰακώβου Πλέγκε** *Pleng J. J.* Γυναικεῖαι ἀσθένειαι. Διδασκαλία περὶ τῶν Νόσων τοῦ θηλικοῦ φίλου Μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ ὑπὸ **Α. Ι. Λευκία**».

Ἐν φ. 116α «Ἠρξάμην τὴν 27 10βρίου 1840 ἐτελείωσα τὴν 20 Μαΐου 1841 Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ Σ. Κ. Σ. Σμυρνούλη. Μ. Μ. Δ.

Κῶδιξ ἀστίχωτος.

233

Χαρτ. 0,21×0,157. Αἰῶνος XIX (φ. 36)

1 (φ. 1α). «Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου ψαλλομένη τῇ ιζ' Ἀπριλλίου, ποιηθεῖσα παρὰ **Νικηφόρου ἱερομονάχου τοῦ Χίου**.»

2 (φ. 18α). «Διήγησις μερικῶν θαυμάτων ἐκ τῶν πολλῶν καὶ ἀναριθμήτων, τὰ ὁποῖα ἡ παντουργὸς τοῦ Πνεύματος χάρις ἀκατάπαυστα ἐνεργεῖ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Νέου, ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, τοῖς μετὰ πίστεως προστρέχουσιν εἰς τὸν ἅγιον αὐτοῦ τάφον ἢ καὶ μόνον ἐπικαλουμένοις τὸ ἅγιον αὐτοῦ ὄνομα»

Ἐν φ. 2α Ν. Ἱερεὺς Πολλάνης. Ἐν δὲ φ. 2α μεταξὺ δοκιμίων κονδυλίων Συνέτζης καὶ Πάτερ Γεράσιμ., ὡς καὶ ἀρ. 35.

Τὰ φ. 32 - 36 ἄγραφα.

Κῶδιξ ἀστάχωτος.

234

Χαρτ. 0,30×0,20. Αἰῶνος XIX (φ. 9).

1 (φ. 1α) «Πρὸς τοὺς Πανευδαίμονας Νεονύμφους τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Κύριον Κόμητα Γεώργιον Μοτζενίγον Βουλευτὴν τῆς Ἐπικρατείας ἐνεργείᾳ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Ἀλεξάνδρου τοῦ Πρώτου Σεβαστοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Ἱππότην τῆς Τάξεως τῆς Ἁγίας Ἄννης τῆς πρώτης Κλάσεως, καὶ Αὐτοῦ Πανεξοχώτατον καὶ τὴν Ἐξοχωτάτην Κυρίαν Κομήτισσαν καὶ Ἱππότιδα Ἑλένην Ἀρμένου Ἐπιθαλάμιον Ὕπαρ. Δι' Ἐπιτροπῆς Ἀπόλλωνος καὶ Μουσῶν ᾀδόμενον ὑπὸ τοῦ Πανευλαβεστάτου, Αἰδεσιμωτάτου ἐν Ἱερομονάχοις καὶ ἐν Ζακύνθῳ Πρωτοψάλτου Κυρίου Κυρίου Θεοδώρου Μαυροκεφάλου».

Ὑπογεγραμμένος ὁ ποιητὴς ***Ἀντώνιος Ἀναγνώστης ὁ Μαρτελάος.***

2 (φ. 4β) «Μίμησις τοῦ ᾄσματος συντεθειμένου εἰς τὴν Γαλλικὴν Διάλεκτον ἀπὸ τὸν πολίτην Γκὴς :»

Ἀρχ. Ὦ θύγατερ τῆς φύσεως,
καὶ ἀδελφὴ τῆς εἰρήνης,
Γεωργικὴ ποῦ δίνεις
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς.

3 (φ. 5α). Ποίημα ἀνεπίγραφον.

Ἀρχ. Ἂν ἤθελα βολετάμενο νὰ τὴ δῇς κυράμου
πῶς βρίσκεται ζωγραφιστὴ μέσα εἰς τὴν καρδιάμου.

4 (φ. 6α). Ποίημα ἀνεπίγραφον ἰταλιστί.

Ἀρχ. Son fatto il Trottolo
Del Dio d' Amor.

Τὰ φ. 4α, 6α καὶ 7 ἄγραφα.

Περικάλυμμα (φ. 8 καὶ 9) ἐξ ἐντύπου ἐπιγραφομένου «Παραίτησις τῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος τοῦ ἁρμοστοῦ Γ. Οὐάρδ. «Ἐκ τῆς τυπογραφίας ὁ Ζάκυνθος Κωνσταντίνου Ῥωσσολίμου» [1851].

235

Χαρτ. 0,325×0,22. Αἰῶνος XIX (φ. 11).

«Ἑλληνικὰ Ποικίλα. Μέρος Β'. Ἐπιστολαὶ 10».

Περιλαμβάνονται ἀντίγραφα ἐπιστολῶν τοῦ ***Βησσαρίωνος, Μιχαὴλ Ἀποστόλη*** καὶ ***Ἀνδρονίκου Καλλίστου*** ἐκ κωδίκων τῆς Λαυρεντιακῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῆς Μαρκιανῆς μετὰ σημειωμάτων τοῦ ἐκγράψαντος αὐτὰ περὶ τὸ 1831 Ἕλληνος λογίου.

Τοῦ αὐτοῦ οἱ κώδικες 236 - 239.

Στάχωσις νεωτάτη.

236

Χαρτ. 0,35×0,23. Αἰῶνος XIX (φ. 17).

Ἀντίγραφα ἐπιστολῶν.

Ἰωάννου Λασκάρεως, Κωνσταντίνου Λασκάρεως καὶ *Ἑρμοδώρου [Ληστάρχου]* ἐκ κωδίκων Μαρκιανῶν ἐν ἀντιβολῇ τινων πρὸς ἀντίγραφα Μαδριτείων κωδίκων παρὰ τῷ Iriarte.

Τοῦ αὐτοῦ οἱ κώδικες 235, 237-239.

Στάχωσις νεωτάτη.

237

Χαρτ. 0,31×0,21. Αἰῶνος XIX (φ. 13).

1 (φ. 1α). Βησσαρίωνος ἐπιστολῶν ἀντίγραφα.

Καὶ σημειώσεις περὶ ἔργων Βησσαρίωνος ὑπὸ τοῦ ἐπιγράψαντος ἐξ ἰταλικῶν βιβλιοθηκῶν περὶ τὸ 1861 Ἕλληνος λογίου.

2 (φ. 13α). **Ἀνδρονίκου Βυζαντίου (Καλλίστου)** ἐν ἑξαμέτρῳ εἰς τὸ Βησσαρίωνος [καρδινά]λεως καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Πλάτωνος βιβλίον».

Τοῦ αὐτοῦ οἱ κώδικες 235, 2.6, 238, 239.

Τὰ φ. 6, 83-10 ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

238

Χαρτ. 0,22×0,16. Αἰῶνος XIX (φ. 16).

1 (φ. 1α). Σημειώματα περὶ τοῦ ἐν τῷ Λαυρεντιακῷ Plat. IV Cod. XII συγγράμματος Ἰουλιανοῦ καρδιναλίου τοῦ Ἁγίου Ἀγγέλου «Εἰς τὸ ζήτημα τό: πότερον ἐξῆν ἢ ἔξεστι προστιθέναι ἐν τῷ συμβόλῳ τὰ ἀληθῆ ἢ μὴ ἑρμηνευθὲν ὑπὸ Νικολάου ἑρμηνέως τῶν Γραικῶν».

2 (φ. 2α). **Βησσαρίωνος** Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν παιδαγωγὸν τῶν υἱῶν τοῦ Θωμᾶ Παλαιολόγου.

Μετὰ σημειωμάτων τοῦ ἐκγράψαντος ἐξ ἰταλικοῦ κώδικος περὶ τὸ 1861 Ἕλληνος λογίου.

3 (φ. 7β). Ἀντίγραφον ἐξ ἐπιστολῆς ἰταλικῆς **Ἰωάννου Μεουρσίου** (opera omnia. Ἐν Φλωρεντίᾳ. 1762) περὶ τῶν εἰς Ἱσπανίαν ἀπαχθέντων κωδίκων τοῦ Βησσαρίωνος.

4 (φ. 9α). «Βησσαρίων καρδινάλης τῷ Πλήθωνι».

Ἀρχ. Κοινῆς πᾶσιν ἐνεσπαρμένης ἐννοίας. Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ Λαυρεντιακοῦ Pl. 58 Cod. 33.

Προηγοῦνται σημειώματά τινα τοῦ περὶ τὸ 1861 ἐγγράψαντος Ἕλληνος λογίου.

5 (φ. 13α). **Πλήθωνος** Ἐπιστολὴ α'».

Ἀρχ. Ἅπαντα οἴεσθαι χρὴ τοὺς ἄνδρας τούτους.

Τοῦ αὐτοῦ οἱ κώδικες 235-237, 239.

Στάχωσις νεωτάτη.

239.

Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XIX (φ. 92).

«Ποικίλα. Φλωρεντία 2 Δεκεμβρίου 161».

Θεόδωρος Γαζῆς, Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος, Χαλκοκονδύλης, Σγουρόπουλος, Βησσαρίων, Λάσκαρις. Ἀνδρόνικος Καλλίστου».

Ἀπόγραφα ἐκ κωδίκων ὡς τὸ πλεῖστον Λαυρεντιακῶν καὶ σημειώματα περὶ τῶν συγγραφέων ὑπὸ τοῦ ἐκγράψαντος Ἕλληνος λογίου. Ἐν φ. 67 «Ἑλληνικὰ Ποικίλα Μέρος Γ'».

Τοῦ αὐτοῦ οἱ κώδικες 235 238.

Στάχωσις νεωτάτη [1]

---

1 Ἐν τεμαχίῳ χάρτου σημειοῖ ὁ Λάμπρος προφανῶς σχετικῶς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω κώδικας· «Φλωρεντίας κωδίκων μελετητὴς ὁ Σοφοκλῆς Καλούτσης, οὗ διάφορα ἄρθρα ἐν Πανδώρᾳ. Ἴδε Καλούτσης ἐν λευκοῖς δελτίοις» καὶ ἐν ἑτέρῳ «Ὁ κῶδιξ . . . Δημ. Κ. Σιγούρου τοῦ δόντος πληροφορίας εἰς Χιώτην (Φιλίστωρ Δ' 44 κ. ἑ.) περὶ συγγραφῶν λογίων ιε' αἰῶνος ἐν χειρογρ. Ἰταλίας ἢ τοῦ Σοφ. Καλούτση τοῦ δημοσιεύσαντος διάφορα ἀνάλογα ἐν Πανδώρᾳ».